

Graded Chinese Reader 3

Selected Abridged Chinese Contemporary Short Stories

汉语分级阅读 3

史迹 编著

+MP3
+拼音隐形卡

外语教学出版社
SINOLINGUA

Story Tips

1. 谁生活得更美好 (原著张洁) A story happened in the 1970s among two young men and a beautiful bus conductress.
2. 《陈奂生上城》 (原著高晓声) A farmer went to the city at the beginning stage of the reform and opening up in the 1980s in China.
3. 《夜之随想曲》 (原著陈忠实) Two friends chat a beautiful night away by a river. As one lives in the country, the other in the city, the gap between country and urban life is revealed.
4. 《雪窗帘》 (原著迟子建) A funny yet bitter story takes place on a train when an old lady from the countryside got on the train with her berth ticket.
5. 《城乡简史》 (原著范小青) A lost account book brings about an interesting story.
6. 《故乡的雨》 (原著程树榛) An overseas Chinese invests in the construction of his hometown in China.

Graded Chinese Reader 3

Selected Abridged Chinese Contemporary
Short Stories

汉语分级阅读 3

史迹 编著

First Edition 2009

ISBN 978-7-80200-415-3

Copyright 2009 by Sinolingua

Published by Sinolingua

24 Baiwanzhuang Road, Beijing 100037, China

Tel: (86) 10-68320585

Fax: (86) 10-68326333

<http://www.sinolingua.com.cn>

E-mail: hyjx@sinolingua.com.cn

Printed by Beijing Foreign Languages Printing House

Distributed by China International Book Trading Corporation

35 Chegongzhuang Xilu, P. O. Box 399

Beijing 100044, China

Printed in the People's Republic of China

目录 Contents

III	Preface
VII	qiányán 前言
1	yī shuíshēnghuó de gèngměihǎo 一、谁生活得更美好
43	èr chénhuànshēngshàngchéng 二、陈奂生上城
89	sān yè zhī suí xiǎng qǔ 三、夜之随想曲
107	sì xuěchuānglián 四、雪窗帘
149	wǔ chéngxiāngjiǎnshǐ 五、城乡简史
205	liù gù xiāng de yǔ 六、故乡的雨

Preface

It is well-known that reading practice is an effective method to improve one's proficiency in a foreign language. For students of Chinese as a foreign language, learning how to read Chinese is essential to the process of getting familiar with Chinese words. To become effectively literate, one needs to have a command of about 3000 to 5000 Chinese words. However, for students of Chinese as a foreign language to get acquainted with such a large amount of Chinese vocabulary is quite a significant burden. Due to the different cultural background and language barrier, they have unimaginable difficulty in reading Chinese novels as well. But students are eager to read in Chinese no matter how limited their Chinese vocabulary is. The author once taught in the Chinese Language Department of Venice University and found that the students needed some simple Chinese materials to improve their reading ability. *Graded Chinese Readers* are such simplified works designed for students of Chinese as a foreign language. It aims to simplify the short stories and novellas of the famous Chinese contemporary writers into brief articles with less than three thousand words. The main purpose of *Graded Chinese*

Readers is to help students to improve their reading comprehension. *Graded Chinese Readers* can be useful both inside and outside the classroom.

Clarity, readability and language practicability are characteristics of the selected short stories and novels. Some are prize-winning works. The stories describe Chinese people's lives and various social changes happened in the last thirty years in China. Therefore, students of Chinese as a foreign language can gain a better knowledge of the everyday life of Chinese people through the literary works and some important contemporary Chinese writers. In order to help readers to have a better comprehension of these works, there is a "Guide to reading" before each story, and after each there are some questions based on the story and a brief introduction to the writer.

Graded Chinese Reader 1 and *Graded Chinese Reader 2* have already been published. *Graded Chinese Reader 3* is the third book of the *Graded Chinese Readers* series. The vocabulary of *Graded Chinese Reader 3* is limited to about 1000 basic Chinese words and is based on the 1033 Chinese words defined as basic vocabulary in the first

level (甲级词汇) of the Chinese Proficiency Test (汉语水平考试). About 870 words of *Graded Chinese Reader 3* are selected from the 1033 words of the first level, and about 130 more basic words are added to the vocabulary of *Graded Chinese Reader 3*. In order to help readers to look up the basic 1000 words, a vocabulary list is included at the end of the book.

In *Graded Chinese Reader 3*, the most common words are used, and appear frequently for students to memorize. The sentences are reasonably short, and complex sentences are avoided. In each story, for some key or difficult words, idioms and difficult sentences, notes and examples are given at the side of each page. *Pinyin* is also shown so that students can review and memorize the pronunciation of Chinese words and more easily look them up in a dictionary. In order to improve the listening comprehension of students of Chinese as a foreign language, CDs in MP3 format are included with each book. In addition, the stories are illustrated with pictures, which can help students to understand the stories better. In summary, the aims of *Chinese Graded Reader 3* are to further reduce the difficulty of Chinese reading, to enlarge the reader's vocabu-

lary, and to improve Chinese reading and listening ability.

The author would like to thank the College of Foreign Languages of Southwest Jiaotong University and Sinolingua for their sincere support; Professor Abbiati Magdar of the Chinese Language Department of Venice University for her valuable ideas when I prepared for the book; all the Chinese contemporary writers for their permission to adapt their works in the book; my editor, Fu Mei, for her constructive suggestions and her sincere help; and my friends Peter Moon and Pat Barrows for their suggestions and proofreading of the English part of the book. I would also like to thank all of the many other people who helped me directly or indirectly in the development of this book.

Constructive suggestions about *Graded Chinese Readers* from colleagues and Chinese as a foreign language students are sincerely welcome. We hope that *Graded Chinese Readers* are helpful to CFL students and readers.

Contact me at: shiji0612@126.com

Shi Ji

August 29, 2008

前 言

任何一门外语的学习，都离不开阅读。通过阅读提高语言水平历来是一个广为接受的、有效的语言学习途径。基础汉字、语法、词汇是汉语阅读的基础，阅读是对基础语言知识的强化。通常情况下，要读懂一般的汉语材料，外国学生需要掌握3000~5000个汉语常用词汇。然而，由于汉字与汉语词汇的自身特点，外国学生要掌握3000个常用词难度非常大。再加上文化背景不同及各种语言障碍，外国学生阅读汉语小说更是有着难以想象的困难。但是学生们却渴望用他们有限的词汇进行汉语阅读。本人在威尼斯大学中文系任教期间，了解到学生们很需要这方面的阅读材料。《汉语分级阅读》是针对外国学生汉语学习的需要，将一些中国当代著名作家的中短篇小说分别简写成汉语1000词、2000词和3000词的简写本。其主要目的是提高汉语为外语的学生的汉语阅读能力。《汉语分级阅读》既可以作为课堂的汉语阅读教材，也可作为课外的汉语泛读材料。

《汉语分级阅读》所选的故事都是中国当代著名作家的中短篇小说，有些是获奖作品。所选作品重点突出了作品的可读性和语言的实用性。通过阅读，学

生不仅可以了解现在中国人们的生活，了解最近三十年发生的各种社会变化，还可以了解一些中国的当代作家。为让学生充分理解故事内涵，在阅读之前有英文的“阅读指导”，阅读之后有思考题和英文的作家介绍。

《汉语分级阅读》已经推出了《汉语分级阅读1》“中国当代短篇小说选——汉语2000词简写本”和《汉语分级阅读2》“中国当代短篇小说选——汉语3000词简写本”两本书。《汉语分级阅读3》“中国当代短篇小说选——汉语1000词简写本”是继两本书之后编写的第三册。《汉语分级阅读3》的词汇主要参照了《中国汉语水平考试(HSK)大纲》的基础词汇，从甲级1033个词中选出大约870个常用词汇，在此基础上根据本书的内容补充了约130个常用词。《汉语分级阅读3》为方便读者查阅词汇，在书后附有本书1000个常用词的总词汇表。

为方便汉语初学者，《汉语分级阅读3》尽量使用常用词，增加常用词的复现率，以此增强学生对汉语常用词的理解与记忆。为增强学生对句子的理解，句子力求简短，结构完整。本书对故事中的一些难词、关键词、需要注解的词和句子都进行了脚注，并给出例句，以便学生更好地理解生词。故事正文均配上拼音，使学生尽可能地通过读音联想词义和查阅词典。

为提高学生的汉语听力水平，本书配有MP3格式的光盘。除此之外，每篇故事还配有插图，以帮助学生更直观地了解故事内容。《汉语分级阅读3》编写的宗旨是进一步降低汉语阅读的难度，让更多的学生在汉语阅读中巩固和增加汉语常用词汇，提高汉语阅读和汉语听力的水平。

在《汉语分级阅读》三册书的编写过程中，非常感谢西南交通大学外语学院的领导和华语教学出版社的支持。感谢威尼斯大学中文系Abbiati Magda教授对本书的关心和指导。感谢为本书提供作品的当代作家们。感谢华语教学出版社傅眉编辑对本书提出的宝贵意见和热情帮助。感谢朋友Peter Moon和Pat Burrows对本书英文部分提出的修改意见。感谢曾经以不同方式直接或间接帮助我完成本书的所有朋友。本人在此谨表示衷心的感谢。

本书作者真诚希望《汉语分级阅读》能成为外国汉语初学者的良师益友，同时也希望广大读者和同仁不吝赐教。作者邮箱：shiji0612@126.com

史迹

2008年8月29日

yī shuí shēng huó de gèng měi hǎo
一、谁生活得更美好

yuánzhù zhāng jié
原著：张洁

一、谁生活得更美好

Guide to reading:

This story was written by the highly regarded modern writer Zhang Jie (张洁). It takes place in Beijing around 1979 and reflects the lives and spiritual pursuits of common people. A young and pretty female conductor on the plate No. 1176 bus, is warm, polite, and serious in her job. Her beauty attracts a number of young men. Among them are two who treat her differently, one is called Shi Yanan (施亚男) and the other is Wu Huan (吴欢). They both have favourable living conditions and feel superior to others. They make a return trip by this bus every day. Shi and Wu are curious about the girl and her work. Wu sometimes helps her and sometimes offends her, but whatever he does, the girl is always polite and humble. Gradually Shi comes to respect her more and more, while Wu wants to demonstrate his superiority and thus hurts her. However, none of this influences the girl and her work. In time Shi finds that the girl is pure, honest, and noble, with a mind capable of writing beautiful poetry. In

contrast, both he and his friend seem small and mean. Finally, he realizes that the girl has a nobler mind than both of them, but Wu Huan still indulges in self admiration. The story reveals that happiness and dignity in life depends on one's spiritual nature, not on material possessions and superficiality.

故事正文:

běi jīng yǒu yí liàng gōng gòng qì chē zhè
北京有一辆公共汽车。这
liàng gōng gòng qì chē de chē pái hào shì yī yī qī liù
辆公共汽车的车牌号¹是1176。
yī yī qī liù hào gōng gòng qì chē de shòu piào yuán huàn
1176号公共汽车的售票员换
le huàn le yí gè nián qīng piào liang de nǚ shòu piào
了, 换了一个年轻漂亮的女售票
yuán
员。

zhè ge shòu piào yuán gū niang gè zi bù gāo hěn
这个售票员姑娘个子不高, 很
shòu hěn piào liang yǒu shí hou chē shàng de rén hěn
瘦, 很漂亮。有时候车上的人很
duō hěn jǐ tè bié shì shàng bān hé xià bān de
多, 很挤, 特别是上班和下班的
shí jiān shòu piào yuán yào zài rén men zhōng jiān jǐ lái
时间。售票员要在人们中间挤来
jǐ qù de mài piào xià chē shí yào shōu piào chá yuè
挤去地卖票, 下车时要收票, 查月
piào qì chē dào zhàn de shí hou yào hǎn chē zhàn
票², 汽车到站的时候, 要喊车站
de míng zi hái yào zhào gù lǎo rén xiǎo hái
的名字, 还要照顾老人、小孩儿
shàng chē hé xià chē shòu piào yuán de gōng zuò zhēn shì
上车和下车。售票员的工作真是
hěn máng hěn lèi
很忙, 很累。

1 车牌号: the plate number

2 月票: monthly tickets

yǒu yì xiē xiǎo huǒ zi jīng cháng zuò yī yī qī liú
 有一些小伙子¹经常坐1176
 hào gōng gòng qì chē yǒu liǎng gè xiǎo huǒ zi duì zhè
 号公共汽车。有两个小伙子对这
 ge piào liang de shòu piào yuán hěn gǎn xìng qù tā men
 个漂亮的售票员很感兴趣。他们
 yí gè jiào shī yà nán yí gè jiào wú huān dāng tā
 一个叫施亚男，一个叫吴欢。当他
 men kàn dào shòu piào yuán gū niang zài rén men zhōng jiān jǐ
 们看到售票员姑娘在人们中间挤
 lái jǐ qù mài piào de shí hou shī yà nán hěn dān xīn
 来挤去卖票的时候，施亚男很担心：
 rén men huì bu huì bǎ tā jǐ huài le wú huān xīn li
 人们会不会把她挤坏了？吴欢心里
 yě xiǎng duō mài yì zhāng piào shǎo mài yì zhāng piào
 也想：多卖一张票，少卖一张票
 yòu zěn me yàng hé bì zhè me rèn zhēn
 又怎么样？何必²这么认真？

zhè gè shòu piào yuán hǎo xiàng zǒng shì zài xiào tā
 这个售票员好像总是在笑。她
 de yǎn jīng hěn měi hǎo xiàng zǒng shì zài sī kǎo zhe shén
 的眼睛很美，好像总是在思考着什
 me
 么。

zài gōng gòng qì chē shàng tā shuō huà hěn yǒu lǐ
 在公共汽车上，她说话很有礼
 mào tā nà shuāng měi lì de yǎn jīng zǒng shì kàn zhe
 貌。她那双美丽的眼睛总是看着
 nǐ rè qíng de wèn nǐ qù nǎr mǎi bu mǎi piào
 你，热情地问你去哪儿，买不买票。

1 小伙子: young man,
 guy

② 小伙子们和姑娘
 们正在跳舞。

2 何必: (used in rheto-
 rical questions) there is
 no need

③ 我们都是好朋友，
 何必这么客气!

bù guǎn guā duō me dà de fēng xià duō me dà de yǔ
 不管刮多么大的风，下多么大的雨，
 tā cóng lái dōu shì rèn zhēn de gōng zuò qì chē dào zhàn
 她从来都是认真地工作。汽车到站
 le tā zǒng shì xià chē shōu piào hái yòng tā nà xiǎo
 了，她总是下车收票，还用她那小
 xiǎo de shǒu tuī zhe shàng chē de rén men bāng zhe tā
 小的手，推着上车的人们，帮着他
 men jǐ shàng qì chē
 们挤上汽车。

xiàn zài chūn tiān gāng gāng dào lái tiān qì hái hěn
 现在春天刚刚到来，天气还很
 lěng rén men hái chuān zhe dōng tiān de yī fu kě shì
 冷，人们还穿着冬天的衣服。可是
 shòu piào yuán gū niang zài chē shàng máng zhe mài piào yì
 售票员姑娘在车上忙着卖票，一
 diǎn yě bù jué de lěng kě ài de xiǎo bí zi shàng hái
 点也不觉得冷，可爱的小鼻子上还
 dài zhe xì xiǎo de hàn zhū yǒu shí tā de tóu fa diào
 带着细小的汗珠¹，有时她的头发掉
 xià lái dǎng zhù le yǎn jīng shī yà nán xīn li xiǎng
 下来挡住了眼睛。施亚男心里想，
 rú guǒ tā de shú rén kàn dào le yě xǔ bāng tā bǎ
 如果她的熟人看到了，也许帮她把
 tóu fa nòng yí nòng
 头发弄一弄。

zài tā miàn qián xiǎo huǒ zi men bù zhī dào wèi
 在她面前，小伙子们不知道为
 shén me huì gǎn dào jǐn zhāng bù hǎo yì si zhǐ yǒu
 什么会感到紧张、不好意思²。只有

1 汗珠: beads of sweat

2 不好意思: shy, em-
 barrassed

③ 他不好意思在很
 多人面前唱歌。

wú huān bù jǐn zhāng tā zài chē shàng gēn péng you men
吴欢不紧张。他在车上跟朋友们
shuōshuōxiàoxiào tā kàn jiàn yí gè gāngcóng qì chē hòu
说说笑笑。他看见一个刚从汽车后
ménshàng chē de xiǎo huǒ zi duì tā de péng you shuō
门上车的小伙子，对他的朋友说：

nǐ men kàn nà gè xiǎo pǐ zi shēnshàng nà jiàn xī
“你们看那个小痞子¹，身上那件西
zhuāng kě néng shì gāngcóng shāng diàn mǎi lái de jiù yī
装可能是刚从商店买来的旧衣
fu zhēnnán kàn
服，真难看！”

jǐ gè xiǎo huǒ zi xiào le shòu le wú huān de
几个小伙子笑了，受了吴欢的
yǐngxiǎng tā men hǎo xiàng yě bù jǐn zhāng le tā
影响，他们好像也不紧张了。他
mǎngǎn xiè wú huānshuō de xiàohuà
们感谢吴欢说的笑话。

shī yà nán cháo shòu piào yuán gū niang kàn le yì
施亚男朝售票员姑娘看了一
yǎn tā shén me yě méi yǒu tīng jiàn máng zhe mài piào
眼。她什么也没有听见，忙着卖票，
shǒu qián zhǎo líng qián tā dài zhe de nà shuāng shǒu tào
数钱，找零钱。她戴着的那双手套²
kàn shàng qù hěn jiù yǒu de dì fāng yǐ jīng pò le
看上去很旧，有的地方已经破了，
lù chū le tā xì xì de shǒu zhǐ
露出了她细细的手指。

wú huān yě kàn le shòu piào yuán gū niang yì yǎn
吴欢也看了售票员姑娘一眼。

1 小痞子: local bullies

2 手套: gloves

shī yà nán hé wú huān dōu shì bú cuò de xiǎo huǒ
施亚男和吴欢都是不错的小伙
zi tā men zài gōng chǎng gōng zuò gōng chǎng li de
子。他们在工厂工作。工厂里的
nián qīng rén yǒu jǐ zhǒng yǒu yì zhǒng nián qīng rén shì xiǎo
年轻人有几种。有一种年轻人是小
pǐ zi chuān zhe qí guài de yī fu shēng huó de hěn
痞子，穿着奇怪的衣服，生活得很
suí biàn jīng cháng gēn gū niang luàn kāi wán xiào hái
随便，经常跟姑娘乱开玩笑。还
yǒu yì xiē nián qīng rén shì xiǎo shì mǐn tā men
有一些年轻人是“小市民”¹。他们
duì shēng huó xiǎo shì gǎn xìng qù
对生活小事感兴趣²。

shī yà nán zhè xiē xiǎo huǒ zi bǐ nà xiē xiǎo pǐ
施亚男这些小伙子比那些“小痞
zi hé xiǎo shì mǐn hǎo duō le tā men xǐ
子”和“小市民”好多了。他们喜
huan dú shū jīng cháng zài yì qǐ tán lùn zhé xué tán
欢读书，经常在一起谈论哲学，弹
jī tā tīng yīn yuè tā men hái xǐ huan kàn diàn
吉他³，听音乐。他们还喜欢看电
yǐng shén me de tā men de shēng huó tiáo jiàn hǎo shēng
影什么的。他们的生活条件好，生
huó shū fu tā men jué de tā men bǐ xiǎo pǐ zi hé
活舒服。他们觉得他们比小痞子和
xiǎo shì mǐn yǒu zhī shì yǒu sī xiǎng shēng huó yě bǐ tā
小市民有知识，有思想，生活也比他
men yǒu yì yì
们有意义。

1 小市民: philistine

2 对...感兴趣: be interested in

③ 他对这本书很感兴趣。

3 谈论哲学, 弹吉他:
talk about philosophy
and play the guitar

wú huān jīng cháng ná zhe yì běn zhé xué shū kàn
 吴欢经常拿着一本哲学书，看
 shàng qù tā hǎo xiàng tè bié xǐ huan zhé xué rén men
 上去他好像特别喜欢哲学。人们
 bù zhī dào wú huān xǐ huan dú nà xiē shū zhǔ yào
 不知道，吴欢喜欢读那些书，主要
 shì yīn wèi nà xiē shū nán dǒng tā dú nán dǒng de
 是因为那些书难懂！他读难懂的
 shū rén men huì rèn wéi tā liǎo bu qǐ hěn yǒu zhī
 书，人们会认为他了不起¹，很有知
 shì tā hǎo xiàng duì gè zhǒng shì dōu bù gǎn xìng qù
 识。他好像对各种事都不感兴趣，
 duì shén me dōu bù guān xīn méi yǒu shén me shì néng gǎi
 对什么都不关心。没有什么事能改
 biàn tā de shēng huó tài dù ràng tā shuì bu zháo jiào
 变他的生活态度，让他睡不着觉，
 chī bú xià fàn rú guǒ shī yà nán kàn le yí gè hǎo
 吃不下饭。如果施亚男看了一个好
 diàn yǐng fēi cháng jī dòng wú huān jiù huì duì tā
 电影，非常激动，吴欢就会对他
 shuō hé bì nà me rèn zhēn tā hǎo xiàng shì jiè
 说：“何必那么认真！”他好像世界
 shàng de shì dōu zhī dào méi yǒu shén me shì ràng tā gǎn
 上的事都知道，没有什么事让他感
 dào jī dòng tā jué de tā shén me dōu dǒng bié rén
 到激动。他觉得他什么都懂，别人
 dōu bù rú tā
 都不如他。

1 了不起: extraordinary

② 他是一位了不起的医生。

shī yà nán zài wú huān miàn qián jīng cháng gǎn dào
 施亚男在吴欢面前，经常感到

zì jǐ de zhī shì tài shǎo bú xiàng wú huān nà yàng yǒu
 自己的知识太少，不像吴欢那样有
 zhī shì dàn shì tā yě bù xǐ huan xiàng wú huān nà
 知识。但是他也不喜欢像吴欢那
 yàng duì shén me dōu bù gǎn xìng qù duì shén me dōu
 样，对什么都不感兴趣，对什么都
 bù guān xīn shī yà nán xǐ huan yáng guāng yán sè
 不关心。施亚男喜欢阳光、颜色、
 yīn yuè tā hái xǐ huan gè zhǒng yǒu yì sī de xiǎo
 音乐。他还喜欢各种有意思的小
 shì bǐ rú cān jiā yì xiē bǐ sài huó dòng dào jiē
 事，比如参加一些比赛活动，到街
 shàng pái duì mǎi bào zhǐ dēng dēng tā duì zài gōng gòng
 上排队买报纸等等。他对在公共
 qì chē shàng de shì yě hěn gǎn xìng qù kě shì tā bù
 汽车上的事也很感兴趣。可是他不
 hǎo yì sī duì wú huān shuō zhè xiē shì tā pà shuō chū
 好意思对吴欢说这些事。他怕说出
 lái wú huān huì jué de tā nèn xiào huà tā
 来，吴欢会觉得他“嫩”¹，笑话他
 hái bú shì yí gè nán zǐ hàn
 还不是一个男子汉²。

nà me shī yà nán shì bu shì yí gè nán zǐ hàn
 那么，施亚男是不是一个男子汉
 ne rú guǒ tā shì nán zǐ hàn wèi shén me jīn tiān
 呢？如果他是男子汉，为什么今天
 wú huān jiāo gěi tā yì fēng xìn de shí hou tā de liǎn
 吴欢交给他一封信的时候，他的脸
 hóng le ne wú huān huì zěn me xiǎng ne
 红了呢？吴欢会怎么想呢？

1 嫩: immature

2 男子汉 a true man who is masculine and steadfast

wú huān kàn zhe tā nà hóng hóng de liǎn wèn le
吴欢看着他那红红的脸，问了
yí jù shuí lái de xìn
一句：“谁来的信？”

shī yà nán bù hǎo yì si tā méi yǒu huí dá
施亚男不好意思，他没有回答。

wú huān yòu wèn bú shì qíng shū ba wǒ
吴欢又问：“不是情书¹吧？我
zěn me bù zhī dào nǐ yǒu le nǚ péng you
怎么不知道你有了女朋友？”

shī yà nán hái shì méi yǒu huí dá zhǐ shì xiào
施亚男还是没有回答，只是笑
le xiào tā bù xiǎng gào su wú huān tā zài xiě shī
了笑。他不想告诉吴欢他在写诗。
yào shì wú huān zhī dào le tā yí dìng huì xiào huà tā
要是吴欢知道了，他一定会笑话他
de tā xīn li xiǎng jiù ràng wú huān yǐ wéi shì qíng
的！他心里想，就让吴欢以为是情
shū ba zhè fēng xìn shì bu shì qíng shū yǐ hòu dà jiā
书吧！这封信是不是情书以后大家
jiù zhī dào le
就知道了。

děng dào zhǐ shèng xià shī yà nán yí gè rén de shí
等到只剩下施亚男一个人的时
hou tā cái ná chū nà fēng xìn kàn zhe xìn fēng shàng
候，他才拿出那封信，看着信封上
de zì kàn le hěn cháng shí jiān tā gǎn dào tā suǒ
的字，看了很长时间，他感到他所
xǐ huan de zhè wèi shī rén hǎo xiàng jiù zhàn zài tā de
喜欢的这位诗人好像就站在他的

1 情书: love letter

miàn qián tā yǒu diǎn jī dòng tā bú rèn shi zhè wèi
面前，他有点激动。他不认识这位
shī rén zhǐ dú guo tā de shī nà xiē shī ràng tā
诗人，只读过他的诗。那些诗让他
jī dòng zài dú zhe tā de shī de shí hou shī yà
激动。在读着他的诗的时候，施亚
nán yě shì zhe xiě shī bǎ zì jǐ jī dòng de xīn qíng
男也试着写诗，把自己激动的心情
xiě xià lái tā gěi zhè wèi shī rén xiě le yì fēng xìn
写下来。他给这位诗人写了一封信，
xiǎng gēn tā tán tán xiě shī de wèn tí dàn shì tā jué
想跟他谈谈写诗的问题。但是他觉
de tā xiě de xìn xiàng gè xiǎo xué shēng xiě de shī rén
得他写的信像个小学生写的，诗人
kě néng bú huì gěi tā huí xìn méi yǒu xiǎng dào zhè
可能不会给他回信。没有想到，这
wèi shī rén gěi tā huí xìn le tā néng bù jī dòng
位诗人给他回信了，他能不激动
ma shī rén zài xìn zhōng gào su tā rèn hé shí hòu dōu
吗？诗人在信中告诉他任何时候都
kě yǐ qù zhǎo tā yì qǐ tāo lùn xiě shī de wèn tí
可以去找他，一起讨论写诗的问题。
dàn shì yì xiǎng dào zhēn yào bǎ tā de shī ná gěi zhè
但是，一想到真要把他的诗拿给这
wèi shī rén kàn tā gǎn dào zì jǐ de shī xiě de tài chà
位诗人看，他感到自己的诗写得太差
le yì xiǎng dào zhè xiē tā jiù bù hǎo yì si qù
了。一想到这些，他就不好意思去
zhǎo zhè wèi shī rén le tā xiǎng yǐ hòu zài shuō ba
找这位诗人了。他想以后再说吧。

yì tiān yī yī qīliù hào gōng gòng qì chē hěn jǐ
一天1176号公共汽车很挤。

yí wèi lǎo dà mā yào mǎi yì zhāng piào shòu piào yuán
一位老大妈¹要买一张票，售票员
gū niang zhèng zài xiǎng zhe gāi mài duō shao qián de piào
姑娘正在想着该卖多少钱的票，
zhàn zài páng biān de yí gè xiǎo pǐ zi shuō dào yì
站在旁边的一个小痞子说道：“一

máo yì zhāng²”
毛一张！²”

mǎi piào de rén tài duō le shòu piào yuán gū niang
买票的人太多了，售票员姑娘
méi yǒu zǐ xì xiǎng zhǔn bèi bǎ yì zhāng yì máo qián de
没有仔细想，准备把一张一毛钱的
chē piào gěi zhè wèi lǎo dà mā wú huān xiǎo shēng de duì
车票给这位老大妈，吴欢小声地对
shòu piào yuán gū niang shuō bú shì yì máo shì wǔ
售票员姑娘说：“不是一毛，是五
fēn³”
分！”

shòu piào yuán gū niang kàn le kàn wú huān xiǎng le
售票员姑娘看了看吴欢，想了
xiǎng liǎn lì kè hóng le tā chà diǎnr mài cuò piào
想，脸立刻红了。她差点儿卖错票
le tā hěn gǎn xiè wú huān duì wú huān xiào le xiào
了。她很感谢吴欢，对吴欢笑了笑。

xiǎo pǐ zi kàn zhe nǚ shòu piào yuán bù huái hǎo
小痞子看着女售票员，不怀好
yì de xiào zhe wú huān wǎng tā gēn qián jǐ le
意³地笑着。吴欢往他跟前挤了

1 老大妈: (polite form
of address to an old
lady, esp. a stranger)
old lady

2 一毛一张: a ticket
costing ten cents.

3 不怀好意: wicked

jǐ xiǎo pǐ zi kàn jiàn wú huān gè zi gāo dà jiù
挤，小痞子看见吴欢个子高大，就
bù gǎn xiào le yě bù gǎn dòng le tā yǒu diǎnr
不敢笑了，也不敢动了，他有点儿
pà wú huān dǎ tā
怕吴欢打他。

shī yà nán hěn xiàn mù wú huān yīn wèi wú huān
施亚男很羡慕吴欢，因为吴欢
huì hěn róng yì ràng shòu piào yuán gū niang xǐ huan tā
会很容易让售票员姑娘喜欢他。
wú huān yě cháo dà jiā xiào xiào hǎo xiàng shì shuō nǐ
吴欢也朝大家笑笑，好像是说：你
men kàn wǒ bāng zhù le shòu piào yuán gū niang tā xǐ
们看，我帮助了售票员姑娘，她喜
huan wǒ gǎn xiè wǒ xiǎo pǐ zi yě pà wǒ dàn
欢我，感谢我，小痞子也怕我。但
shì shī yà nán duì wú huān de xiào gǎn dào hěn bù shū fu
是施亚男对吴欢的笑感到很不舒服。

shí jiān yì tiān tiān de guò qù le shòu piào yuán
时间一天天地过去了。售票员
gū niang hé shī yà nán zhè xiē xiǎo huǒ zi men dōu shú
姑娘和施亚男这些小伙子们都熟
le yào shì tā men zhōng jiān yǒu shuí méi gǎn shàng tā
了。要是他们中间有谁没赶上她
zhè tàng gōng gòng qì chē suī rán tā bù shuō shén me
这趟¹公共汽车，虽然她不说什么，
kě shì tā de yǎn jīng li jiù huì biǎo xiàn chū yì zhǒng hěn
可是她的眼睛里就会表现出一种很
guān xīn de yàng zi hǎo xiàng zài wèn zěn me méi
关心的样子，好像在问：“怎么没

1 趟: (classifier) indi-
cating trip or trips made

今天下午还有一
趟火车。上个月又
去了一趟上海。

jiàn nà gè gāo gè zǐ de xiǎo huǒ zǐ ne tā shì bu
见那个高个子的小伙子呢？他是不
shì bìng le suī rán dà jiā dōu hěn shú le kě shì
是病了？”虽然大家都熟了，可是
dào xià chē de shí hou tā chá piào hái shì hěn rèn zhēn
到下车的时候，她查票还是很认真。
wú huān hǎo xiàng gù yì gēn tā kāi wán xiào xià chē de
吴欢好像故意跟她开玩笑，下车的
shí hòu bù bǎ yuè piào ná chū lái yí dìng yào tā wèn
时候不把月票拿出来，一定要她问
shàng jǐ jù tóng zhì nín de piào ne wú
上几句：“同志，您的票呢？”吴
huān cái màn màn de qù zhǎo yuè piào yǒu shí tā gù yì
欢才慢慢地去找月票。有时他故意
de bǎ gōng zuò zhèng ná chū lái gěi tā huò shì ná
地把工作证¹拿出来给她，或是拿
zhe qián bāo shuō yuè piào zài lǐ miàn ne bù guǎn
着钱包²说，月票在里面呢。不管
wú huān gāo xìng bu gāo xìng wú huān zhǐ yào bù bǎ piào
吴欢高兴不高兴，吴欢只要不把票
ná chū lái shòu piào yuán gū niang jiù bú ràng tā xià
拿出来，售票员姑娘就不让他下
chē zhè shí hou wú huān zhǐ hǎo màn màn de bǎ yuè
车。这时候，吴欢只好慢慢地把月
piào ná chū lái
票拿出来。

kě shì wú huān gāo xìng de shí hou yòu huì
可是，吴欢高兴的时候，又会
biàn de xiàng gè tiān shǐ bāng shòu piào yuán gū niang bǎ
变得像个天使³，帮售票员姑娘把

1 工作证: employee's
card

2 钱包: wallet

3 天使: angel

piào hé qián ná gěi zuò zài yuǎn chù de rén xià chē shí
票和钱拿给坐在远处的人；下车时
bāng tā chá piào zhè yí qiè tā dōu zuò de nà me
帮她查票……这一切他都做得那么
zì rán nà me suí biàn ràng nà xiē xiǎng wèi shòu piào
自然，那么随便，让那些想为售票
yuán gū niang zuò xiē shén me yòu bù hǎo yì si zuò de
员姑娘做些什么，又不好意思做的
xiǎo huǒ zǐ men xiàn mù tā xiàn mù tā huì wèi piào liang
小伙子们羡慕他，羡慕他会为漂亮
gū niang zuò shì dàn shì shī yà nán gǎn dào wú huān de
姑娘做事。但是施亚男感到吴欢的
zhè zhǒng qí shì fēng dù hái shì zài gēn shòu piào yuán gū
这种骑士风度¹还是在跟售票员姑
niang kāi wán xiào bú shì rèn zhēn de bāng zhù tā
娘开玩笑，不是认真地帮助她。

wèi le yào zuò shòu piào yuán gū niang zhè tàng chē
为了要坐售票员姑娘这趟车，
wú huān gǎi biàn le chí dào de xí guàn měi tiān zǎo shàng
吴欢改变了迟到的习惯，每天早上
tā hěn zǎo jiù zài chē zhàn děng zhe 1176 hào gōng
他很早就在车站等着1176号公共
qì chē xià bān yǐ hòu yě bú xiàng guò qù nà me jí
汽车；下班以后也不像过去那么急
zhe huí jiā ér shì zǎo zǎo de lái dào chē zhàn zhàn
着回家，而是早早地来到车站，站
zài nàr děng zhe yí yí qī liù hào gōng gòng qì chē yí
在那儿等着1176号公共汽车，一
liàng yòu yí liàng gōng gòng qì chē kāi guò lái tā bú
辆又一辆公共汽车开过来，他不

1 骑士风度: chevalier
manner

shàng chē yì zhí děng dào yī yī qī liù hào qì chē lái le
上车，一直等到1176号汽车来了
cái shàng chē màn màn de dà jiā dōu gēn tā kāi wán
才上车。慢慢地，大家都跟他开玩笑
xiào shuō tā ài shàng le shù piào yuán gū niang shī
笑，说他爱上了售票员姑娘。施
yà nán bù jué de yǒu shén me hǎo xiào yīn wèi tā zhī
亚男不觉得有什么好笑。因为他知
dào wú huān bú shì zhēn de ài zhè ge shù piào yuán gū
道吴欢不是真的爱这个售票员姑
niang tā duì wú huān zhè yàng zuò hěn bù gāo xìng shù
娘。他对吴欢这样做很不高兴。售
piào yuán gū niang de gōng zuò shì rèn zhēn de tā yīng
票员姑娘的工作是认真的。他应
gāi zūn zhòng shù piào yuán gū niang dàn shì tā bù zhī
该尊重售票员姑娘。但是他不知
dào wú huān wèi shén me gēn shù piào yuán gū niang kāi wán
道吴欢为什么跟售票员姑娘开玩
xiào tā zài xīn li gǎn dào yì zhǒng nǎo nù¹
笑。他在心里感到一种恼怒¹。

yǒu shí hou kàn dào shī yà nán bù gāo xìng de yàng
有时候看到施亚男不高兴的样
zi wú huān xiào hā hā de wèn tā nǐ zěn me
子，吴欢笑哈哈地问他：“你怎么
le
了？”

shī yà nán shuō méi shén me wǒ xiǎng wèn
施亚男说：“没什么。我想问
nǐ nǐ zhēn de yào hé shù piào yuán gū niang zěn
你，你……真的要跟售票员姑娘怎

1 恼怒: resentful

那些话让他十分
恼怒。

me yàng ma
“怎么样？”

wú huān gù yì wèn tā shén me zěn me yàng
吴欢故意问他：“什么怎么样？
bù zěn me yàng nǐ xī wàng wǒ zěn me yàng ne
不怎么样！你希望我怎么样呢？”
wú huān bú gào su shī yà nán tā de xiǎng fǎ wú huān
吴欢不告诉施亚男他的想法。吴欢
rèn wéi zì jǐ liǎo bu qǐ nà me jiāo ào tā zěn me
认为自己了不起，那么骄傲，他怎么
huì ài shàng shù piào yuán gū niang ne shī yà nán yě
会爱上售票员姑娘呢。施亚男也
bù míng bai wú huān wèi shén me duì shù piào yuán gū niang
不明白吴欢为什么对售票员姑娘
hǎo yòu yào gēn tā suí biàn de kāi wán xiào nà me
好，又要跟她随便地开玩笑，那么
bù zūn zhòng tā shù piào yuán gū niang měi lì shàn
不尊重她。售票员姑娘美丽、善
liáng duì rén yǒu lǐ mào gōng zuò rèn zhēn wú huān
良、对人有礼貌，工作认真。吴欢
bù yīng gāi ná tā kāi wán xiào
不应该拿她开玩笑。

shī yà nán jīng cháng huí yì xiǎo shí hou de yì jiàn
施亚男经常回忆小时候的一件
shì yǒu yì nián xià tiān bà ba dài tā dào hǎi biān
事。有一年夏天，爸爸带他到海边
qù wán zài hǎi biān shī yà nán kàn dào yí gè tè bié
去玩。在海边，施亚男看到一个特别
piào liang de bèi jù bǎ bèi jiǎn zǒu le lí kāi le
漂亮的贝¹，就把贝捡走了。离开了

1 贝: shellfish

dà hǎi zhè ge bèi hěn kuài jiù sǐ le shī yà nán
大海，这个贝很快就死了。施亚男
hěn hòu huǐ tā jué de zhè shì tā de cuò tā bù gāi
很后悔，他觉得这是他的错。他不该
bǎ piào liang de bèi jiǎn zǒu zhè ge bèi kě néng zài hǎi
把漂亮的贝捡走。这个贝可能在海
biān shàng děng zhe hǎi shuǐ bǎ tā dài huí dà hǎi kě shì
边上等着海水把它带回大海，可是
méi yǒu děng dào jiù bèi tā jiǎn zǒu le shī yà nán
没有等到，就被他捡走了。施亚男
jué de tā yīng gāi ài hù rèn hé měi lì de shēng mìng
觉得他应该爱护任何美丽的生命。
duì yú zhè ge měi lì shàn liáng de shòu piào yuán gū
对于这个美丽、善良的售票员姑
niang tā jué de rén men yīng gāi zūn zhòng tā ài hù
娘，他觉得人们应该尊重她，爱护
tā zěn me néng ná tā kāi wán xiào ne
她，怎么能拿她开玩笑呢？

yǒu yí cì shī yà nán qù zhǎn lǎn guǎn kàn huà
有一次，施亚男去展览馆看画
zhǎn dāng shí yà nán cóng yí fú huà qián zǒu kāi
展，当施亚男从一幅¹画前走开，
zhǔn bèi cóng yuǎn chù zài xīn shǎng zhè fú huà shí yí
准备从远处再欣赏这幅画时，一
gè gū niang dǎng zhù le tā tā zǒu le jǐ bù xiǎng
个姑娘挡住了他。他走了几步，想
cóng páng biān kàn nà fú huà zhè shí tā tū rán fā
从旁边看那幅画。这时，他突然发
xiàn nà ge gū niang zhèng shì shòu piào yuán gū niang nà
现那个姑娘正是售票员姑娘。那

1 幅: (classifier) used
for cloth, painting, etc.

☞ 这是一幅中国山
水画。

tiān xià wǔ tā dōu gēn zài tā de hòu mian kàn huà
天下午，他都跟在她的后面看画。
shòu piào yuán gū niang méi yǒu kàn jiàn shī yà nán tā gēn
售票员姑娘没有看见施亚男。他跟
zhe tā màn màn de xīn shǎng yí fú yòu yí fú de huà
着她慢慢地欣赏一幅又一幅的画。
tā fā xiàn zhè ge shòu piào yuán gū niang xǐ huan de shì
他发现这个售票员姑娘喜欢的是
tián yuán fēng guāng huà yuè guāng xià de tián yě shù
田园风光¹画：月光下的田野；树
xià chī cǎo de xiǎo niú yǔ hòu de tiān kōng shī
下吃草的小牛；雨后的天空，……施
yà nán xīn xiǎng yào shì yǒu nǎ wèi huà jiā huà xià tā kàn
亚男心想要是有哪位画家画下她看
huà de yàng zi yě yí dìng shì yí fú měi lì de huà
画的样子，也一定是一幅美丽的画。

shòu piào yuán gū niang zǒu le yǐ hòu shī yà nán
售票员姑娘走了以后。施亚男
bǎ tā xǐ ài de nà xiē huà kàn le yòu kàn tā méi yǒu
把她喜爱的那些画看了又看，他没有
xiǎng dào yí ge shòu piào yuán gū niang huì yǒu zhè me gāo
想到一个售票员姑娘，会有这么高
de xīn shǎng néng lì zhěng gè xià wǔ shī yà nán de xīn
的欣赏能力。整个下午施亚男的心
qíng dōu fēi cháng yú kuài
情都非常愉快。

měi tiān zǎo shàng kàn zhe shòu piào yuán gū niang chī
每天早上，看着售票员姑娘吃
zhe yóu bǐng shàng bān de shí hou wú huān de liǎn shàng
着油饼²上班的时候，吴欢的脸上

1 田园风光: rural scen-
ery

2 油饼: deep-fired dough
cake, used usu. for
breakfast

biǎoxiàn chū le yì zhǒng tè bié de xiàoróng hǎoxiàng
表现出了一种特别的笑容，好像
zài shuōshùpiàoyuán gū niang zěn me chī zhè me pián yi
在说售票员姑娘怎么吃这么便宜
de yóubǐng ne kàn zhe wú huān de xiàoróng shī yà
的油饼呢。看着吴欢的笑容，施亚
nán xīn li xiǎng wú huān zài jiā li dà gài gāngāng chī
男心里想：吴欢在家里大概刚刚吃
guò huáng yóu miànbāo hē wán niú nǎi suǒ yǐ kàn
过黄油面包¹，喝完牛奶，所以看
bu qǐ shùpiàoyuán gū niang chī de yóubǐng dàn shì jiù
不起售票员姑娘吃的油饼。但是就
yīn wèi zhè yì diǎn tā jiù huì gǎn dào zì jǐ bǐ shù
因为这一点，他就会感到自己比售
piàoyuán gū niang gèng gāo guì ma
票员姑娘更高贵²吗？

qí shí wú huān yě yǒu jǐn zhāng de shí hou
其实，吴欢也有紧张的时候。

yì tiān wú huān xiě le yì fēng xìn fàng zài shū li
一天，吴欢写了一封信放在书里，
rán hòu bǎ shū liú zài le chē shàng tā bù zhī dào shù
然后把书留在了车上。他不知道售
piàoyuán gū niang kàn méi kàn tā de xìn yě bù zhī dào
票员姑娘看没看他的信，也不知道
huì fā shēng shén me shì dì èr tiān xià wǔ wú huān
会发生什么事。第二天下午，吴欢
xiǎng zhī dào shùpiàoyuán gū niang shì shén me yàng de tài
想知道售票员姑娘是什么样的态
du shùpiàoyuán gū niang huì zěn me kàn tā ne tā
度。售票员姑娘会怎么看他呢？他

1 黄油面包: butter
bread

2 高贵: highly privi-
leged

bù zhī dào tā yǒu diǎn jǐn zhāng dàn shì tā xiāng xìn
不知道。他有点紧张。但是他相信
shùpiàoyuán gū niang huì xǐ huan tā de tā hěn xiāng
售票员姑娘会喜欢他的。他很相
xìn zì jǐ bú shì ma zài gū niangmen de yǎn li
信自己。不是吗？在姑娘们的眼里，
tā hěn shuài¹ gè zi gāo xiàng gè nán zǐ hàn yòu
他很帅¹，个子高，像个男子汉，又
yǒu zhī shì ná gè gū niang huì bù xǐ huan tā ne
有知识。哪个姑娘会不喜欢他呢？
tā gěi zhè ge pǔ tōng de shùpiàoyuán xiě qíng shū tā
他给这个普通的售票员写情书，她
zěn me huì bù jiē shòu tā ne zěn me huì bù xǐ huan
怎么会不接受他呢？怎么会不喜欢
tā ne
他呢？

wú huān xiǎng qǐ shī yà nán yǐ qián wèn guo tā
吴欢想起施亚男以前问过他：

nǐ dāng zhēn yào hé tā zěn me yàng ma
“你真要和她怎么样吗？”

zěn me yàng ne yào shì shuō tā ài nà ge shù
怎么样呢？要是说他爱那个售

piàoyuán gū niang yòu bù wán quán shì wú huān shì
票员姑娘，又不完全是。吴欢是
xiǎng yào yíng dé² tā de zhù yì tā bù míng bai wèi
想要赢得²她的注意。他不明白为
shén me tā duì shuí dōu yí yàng de yǒu hǎo lǐ mào
什么她对谁都一样地友好、礼貌、
nài xīn tā wèi shén me bú tè bié de zhù yì tā ne
耐心。她为什么不特别地注意他呢？

1 帅: handsome

② 她总想找一个很
帅的男朋友，可是一
直没找到。

2 赢得: conquer

cóng kàn jiàn tā dì yī tiān qǐ tā jiù nǔ lì de xiǎng
从看见她第一天起，他就努力地想
ràng tā zhù yì tā hái wèi tā zuò le hěn duō shì
让她注意他，还为她做了很多事，
kě shì tā hái shì méi yǒu xī yǐn zhù tā tā bù míng
可是他还是没有吸引住她。他不明
bai tā wèi shén me bú qù zhù yì tā de nǚ lì ne
白她为什么不去注意他的努力呢？
tā yào zuò de jiù shì xiǎng yào yíng dé tā de zhù yì
他要做的就是想要赢得她的注意，
zhù yì tā yǔ qí tā rén de bù yí yàng yīn wèi tā rèn
注意他与其他人的不一样，因为他认
wéi tā bǐ bié rén gāo guì tā zài xìn li xiě le hěn duō
为他比别人高贵。他在信里写了很多
tā de xiǎng fǎ
他的想法。

xià qì chē de shí hou wú huān jí jí máng máng
下汽车的时候，吴欢急急忙忙
máng de duì shī yà nán shuō nǐ xiān zǒu ba wǒ
忙地对施亚男说：“你先走吧，我
zuó tiān dà gài bǎ shū wàng zài chē shàng le wǒ děi qù
昨天大概把书忘在车上了，我得去
zhǎo zhǎo
找找！”

wú huān kàn zhe shī yà nán zǒu le zhī hòu jí
吴欢看着施亚男走了之后，急
máng xiàng yī yī qī liù hào gōng gòng qì chē zǒu qù shòu
忙向1176号公共汽车走去。售
piào yuán gū niang zhèng zài dǎ sǎo chē xiāng tā yì tái
票员姑娘正在打扫车厢¹。她一抬

1 打扫车厢 sweep the floor of the bus

tóu fā xiàn wú huān zhèng zài kàn zhe tā
头，发现吴欢正在看着她。

nǐ zuó tiān zài chē shàng jiǎn méi jiǎn dào yì běn shū?
“你昨天在车上捡没捡到一本
书？”

shén me shū tā hái shì xiàng píng shí gōng zuò
“什么书？”她还是像平时工作
de tài dù píng jìng de wèn hǎo xiàng zǎo jiù zhī dào
的态度，平静地问，好像早就知道
huì yǒu zhè yàng de shì qing fā shēng
会有这样的事情发生。

hóng lóu mèng dì yī juàn
“《红楼梦》第一卷！”¹

xiě míng zì le ma
“写名字了吗？”

shū shàng miàn yǒu wú huān liǎng gè zì
“书上面有‘吴欢’两个字！”

ā yǒu yì běn tā zǒu dào qì chē qián
“啊，有一本！”她走到汽车前
tóu cóng yí gè bāo li ná chū nà běn hóng lóu mèng
头，从一个包里拿出那本《红楼梦》，
bǎ shū huán gěi le wú huān rán hòu yòu jiē zhe dǎ sǎo
把书还给了吴欢，然后又接着打扫
chē xiāng
车厢。

wú huān jí máng fān kāi nà běn shū tā xiě
吴欢急忙翻开那本书，他写
de nà fēng xìn hái zài shū li tā xiǎng tā kàn guo
的那封信还在书里。他想：她看过

1 《红楼梦》第一卷
A Dream of Red Mansions Volume I

zhè fēng xìn méi yǒu tā shì bu shì děng zhe tā lái zhǎo
这封信没有？她是不是等着他来找我

tā wèi shén me tā bù bǎ xìn shōu qǐ lái ne wú
她？为什么她不要把信收起来呢？吴

huānshuō tóng zhì
欢说：“同志，……”

shòupiàoyuán gū niang wèn tā nín hái yǒu shén
售票员姑娘问他：“您还有什
me shì
么事？”

tā jiē zhe wèn nǐ shì bu shì zài děng yí gè
他接着问：“你是不是在等一个
rén lái zhǎo zhè běn shū
人来找这本书？”

tā shuō wǒ xiǎng yě xǔ yǒu rén lái zhǎo zhè běn
她说：“我想也许有人来找这本
shū
书。”

tā wèn nǐ méi zhù yì zhè lǐ miàn yǒu yì
他问：“你没注意？这里面有一
fēng xìn shì xiě gěi nǐ de
封信是写给你的！”

yì bān qíng kuàng xià gū niang shōu dào xiǎo huǒ
一般情况下，姑娘收到小伙
zi de xìn dōu yào liǎn hóng bù hǎo yì si kě shì
子的信都要脸红，不好意思。可是
shòupiàoyuán gū niang méi yǒu zhè yàng tā hěn píng jìng
售票员姑娘没有这样。她很平静。
tā duì wú huān màn màn de shuō nín bù jué de zhè
她对吴欢慢慢地说：“您不觉得这

yàng zuò hěn huāng táng ma jiù suàn shì nín bù zūn
样做很荒唐¹吗？就算是您不尊

zhòng zì jǐ nà yě shì bù yīng gāi de bìng qiě nǐ
重自己，那也是不应该的，并且你

yě shì bù zūn zhòng bié rén nín jì zhe bú yào shǐ
也是不尊重别人。您记着，不要使

zì jǐ de xíng wéi biàn de chǒu lòu nín kàn wǒ
自己的行为变得丑陋²！您看，我

yě xǔ shuō duō le bú guò qǐng nín yuán liàng wǒ de
也许说多了，不过请您原谅，我的

yuàn wàng shì hǎo de
愿望是好的！”

wú huān bù zhī dào shuō shén me hǎo wú huān zǒng
吴欢不知道说什么好。吴欢总
shì hěn xiāng xìn zì jǐ de mèi lì kě shì zài shòupiào
是很相信自己的魅力。可是在售票
yuán gū niang yǎn li tā gēn qí tā rén méi shén me bù
员姑娘眼里，他跟其他人没什么不
yí yàng
一样。

wú huān zài zuò yī yī qī liù hào qì chē de shí hou
吴欢再坐1176号汽车的时候，
tā hái xiàng cóng qián yí yàng bāng zhù shòupiào yuán gū
他还像从前一样帮助售票员姑
niang dàn shì tā de rè qíng gēn yǐ qián bù yí yàng
娘。但是，他的热情跟以前不一样
le tā bù xiàng yǐ qián nà yàng zì rán le cóng tā
了，他不像以前那样自然了。从他
de liǎn shàng kě yǐ kàn chū lái tā de xīn qíng bù hǎo
的脸上可以看出来，他的心情不好。

1 荒唐: (of thought, words and action) absurd

2 丑陋: ugly

tā zěn me le shì shuí ràng tā bù gāoxìng le ne qí
他怎么了？是谁让他不高兴了呢？其
shí méi yǒu shuí shǐ tā xīn qíng bù yú kuài shòu piào yuán
实没有谁使他心情不愉快。售票员
gū niang méi yǒu jiē shòu tā de xìn tā jué de tā zài
姑娘没有接受他的信，他觉得他在
tā miàn qián diū le miàn zi tā fēi cháng shēng qì
她面前丢了面子¹。他非常生气。
zhè shì tā yǐ qián méi yǒu guò de jīng lì tā tài jiāo ào
这是他以前没有过的经历，他太骄傲
le suī rán tā kě yǐ hěn róng yì de dé dào xǔ duō
了。虽然他可以很容易地得到许多
dōng xi dàn shì tā dé bu dào shòu piào yuán gū niang de
东西，但是他得不到售票员姑娘的
zūn zhòng zhè ràng tā shòu bu liǎo tā bù zhī dào wèi
尊重。这让他受不了。他不知道为
shén me tā kě yǐ jù jué tā tā xiǎng tā yīng gāi zuò
什么她可以拒绝他。他想他应该做
diǎnr shén me shì ràng tā gǎn dào tā de gāo guì nǎ
点儿什么事让她感到他的高贵，哪
pà shì jī nù tā yě shì tā de yí gè shèng lì
怕是激怒²她，也是他的一个胜利。

1 丢面子: lose face,
feel humiliated

小伙子都怕在姑
娘面前丢面子。

2 激怒: irritate

他的话激怒了他
的父亲。

yǒu yì tiān wú huān hǎo xiàng wàng jì le zì jǐ
有一天，吴欢好像忘记了自己
píng shí zhù yì de qí shì fēng dù
平时注意的“骑士风度”。

shòu piào yuán gū niang duì tā gēn píng shí yí yàng
售票员姑娘对他跟平时一样。
dāng wú huān xià chē de shí hou shòu piào yuán gū niang
当吴欢下车的时候，售票员姑娘

ràng tā bǎ piào ná chū lái kě wú huān gù yì bù gěi
让他把票拿出来。可吴欢故意不给
shòu piào yuán gū niang kàn yuè piào tā zǒu dào tā miàn
售票员姑娘看月票。她走到他面
qián wèn nín de piào ne
前问：“您的票呢？”

wú huān shuō méi yǒu
吴欢说：“没有！”

shī yà nán jué de wú huān zuò de bú duì duì
施亚男觉得吴欢做得不对，对
wú huān shuō shuí shuō nǐ méi yǒu nǐ bú shì mǎi le
吴欢说：“谁说你没有，你不是买了
yuè piào ma
月票嘛！”

wú huān bù shuō huà zhǐ shì kàn zhe shòu piào yuán
吴欢不说话，只是看着售票员
gū niang
姑娘。

tā lì kè míng bai le tā zài xīn li xiǎng shén
她立刻明白了他在心里想什
me tā fēi cháng yǒu hǎo de duì tā shuō zěn me
么。她非常友好地对他说：“怎么
huì méi yǒu ne nín bǎ yuè piào ná chū lái kàn kan bú
会没有呢？您把月票拿出来看看不
jiù xíng le ma xià chē chá piào shì yīng gāi zhè me
就行了嘛？下车查票，是应该这么
zuò de
做的！”

kě shì wú huān hái shì shuō méi yǒu jiù shì méi
可是吴欢还是说：“没有就是没

yǒu
有！”

shù piào yuán gū niang yán sù de shuō nà jiù
售票员姑娘严肃地说：“那就
zhǐ hǎo qǐng nín bǔ piào le
只好请您补票了！”

tā shuō duōshao qián
他说：“多少钱？”

tā shuō wǔ jiǎo tā bù dé bù duì gù
她说：“五角。”她不得不对“故
yì mǎi chē piào de wú huān jìn xíng fá kuǎn tā zǎo
意买车票”的吴欢进行罚款¹。他早
jiù zhǔn bèi hǎo le zhè chǎng è zuò jù²
就准备好了这场恶作剧²。

wú huān cóng kǒu dai li dì ná chū hěn duō yìng bì
吴欢从口袋里地拿出很多硬币
gěi tā tā méi yǒu jiē zhù yìng bì diào le yí dì
给她。她没有接住。硬币掉了一地。
shù piào yuán gū niang shén me yě méi shuō màn màn bǎ
售票员姑娘什么也没说，慢慢把
dì shàng de qián jiǎn le qǐ lái
地上的钱捡了起来。

shī yà nán kàn dào wú huān de yàng zi zhēn xiǎng
施亚男看到吴欢的样子，真想
zǒu guò qù dǎ tā ràng tā bǎ dì shàng de yìng bì jiǎn
走过去打他，让他把地上的硬币捡
qǐ lái
起来。

yí wèi dài zhe yǎn jìng de lǎo rén màn màn zǒu guò
一位戴着眼镜的老人，慢慢走过

1 罚款: fine

☞ 这里不能抽烟。
抽烟是要罚款的。

2 恶作剧: mischief

lái zhàn zài wú huān de miàn qián yán sù de duì tā
来，站在吴欢的面前，严肃地对他
shuō xiǎo huǒ zi a nǐ de xīn zěn me bú xiàng nǐ
说：“小伙子啊，你的心怎么不像你
de liǎn nà me piào liang
的脸那么漂亮！”

ér wú huān nà zhāng piào liang de liǎn lěng lěng
而吴欢那张漂亮的脸，冷冷
de kàn zhe shù piào yuán gū niang yí gè yí gè de jiǎn
地看着售票员姑娘一个一个地捡
zhe yìng bì shǔ zhe yìng bì wú huān de yàng zi jiù
着硬币，数着硬币。吴欢的样子就
xiàng yǐ qián nà xiē yǒu qián rén yí yàng zhàn zài páng biān
像以前那些有钱人一样站在旁边
kàn shī yà nán bù zhī dào wú huān shì cóng nǎ li xué
看。施亚男不知道吴欢是从哪里学
de zhè zhǒng chǒu lòu yàng zi tā duì wú huān gǎn dào
的这种丑陋样子。他对吴欢感到
yàn wù zhè jiàn shì shǐ tā duì shù piào yuán gū niang
厌恶¹。这件事使他对售票员姑娘
gèng jiā zūn zhòng le rú guǒ bú shì wèi le gōng zuò
更加尊重了。如果不是为了工作，
tā wèi shén me yào jiǎn dì shàng de yìng bì ne
她为什么要捡地上的硬币呢？

shù piào yuán gū niang jiǎn wán le dì shàng de yìng
售票员姑娘捡完了地上的硬
bì shǔ le shǔ tái qǐ tóu duì wú huān shuō hái
币，数了数，抬起头对吴欢说：“还
duō chū qī fēn qián shuō zhe tā bǎ duō chū de qī
多出七分钱！”说着，她把多出的七

1 厌恶: be disgusted at...

☞ 他对这件事感到
很厌恶。

fēn qián huán gěi wú huān
分钱还给吴欢。

wǒ bú yào le
“我不要了！”

nà shì nín zì jǐ de shì qing tā bǎ qī
“那是您自己的事情！”她把七
fēn qián de yìng bì fàng zài lù biān shàng jiù shàng chē
分钱的硬币放在路边上，就上车
le
了。

wú huān xiǎng zuò de tā quán zuò le kě shì
吴欢想做的，他全做了。可是
tā shì bu shì gǎn dào tòng kuài mǎn zú shèng lì ne
他是不是感到痛快、满足、胜利呢？
jǐn guǎn wú huān shén me dōu méi shuō dàn shì shī yà nán
尽管吴欢什么都没说，但是施亚男
què kàn de chū lái wú huān méi yǒu zhēng fú shòu piào
却看得出来，吴欢没有征服售票
yuán gū niang tā méi yǒu shèng lì
员姑娘，他没有胜利。

shī yà nán wèn wú huān nǐ wèi shén me zhè me
施亚男问吴欢：“你为什么这么
zuò ne
做呢？”

wú huān gù yì shuō zhè me jǐ jiǎo qián ràng
吴欢故意说：“这么几角钱，让
tā biǎo yǎn yí xià xiǎo shì mǐn bú shì tǐng hǎo de ma
她表演一下小市民不是挺好的嘛！”

xiǎo shì mǐn yào shì zài yǐ qián shī yà
“小市民？”要是在以前，施亚

nán wèi le tā hé wú huān zhī jiān de yǒu yì tā bù
男为了他和吴欢之间的友谊，他不
huì shuō shén me kě xiàn zài tā fēi cháng shēng qì
会说什么。可现在，他非常生气，
tā yì jīng bù xiǎng nà me duō le tā dà shēng de
他已经不想那么多了。他大声地
shuō wǒ bù zhī dào shuí cái shì xiǎo shì mǐn bié kàn
说：“我不知道谁才是小市民！别看
wǒ men píng shí zuò zài shā fā shàng tán zhé xué tīng yīn
我们平时坐在沙发上谈哲学，听音
yuè tán jǐ tā bú yuàn yì qù chī xiǎo tān shàng de
乐，弹吉他，不愿意去吃小摊¹上的
yóu bǐng wǒ men rèn wéi wǒ men de shēng huó shì gāo
油饼……我们认为我们的生活是高
guì de měi hǎo de qí shí zhè xiē dōu shì hěn chén
贵的、美好的，其实这些都是很陈
fǔ de dōng xī
腐的²东西……”

yǐ qián shī yà nán yì zhí yǐ wéi tā men de
以前，施亚男一直以为他们的
guān xi fēi cháng hǎo yuán lái zhè yí qiè dōu bú shì
关系非常好。原来这一切都不是
zhēn de tā men hǎo xiàng shì zhàn zài yì tiáo bīng hé
真的。他们好像是站在一条冰河³
shàng děng dào chūn tiān yì lái nuǎn huó de chūn fēng guā
上，等到春天一来，暖和的春风刮
guò lái hé shàng de bīng róng huà le tā men fā
过来，河上的冰融化⁴了，他们发
xiàn tā men shì zhàn zài bù tóng de liǎng kuài bīng kuài shàng
现他们是站在不同的两块冰块上，

1 小摊: booth

2 陈腐的: decayed

3 冰河: river covered with ice

4 融化: melt

hé shuǐ bǎ tā men fēn kāi de yuè lái yuè yuǎn
河水把他们分开得越来越远……

tiān màn màn de hēi le tā men shuí yě bù xiǎng
天慢慢地黑了。他们谁也不想
shuō shén me le tā men zhī dào shuō shén me dōu méi yǒu
说什么了。他们知道说什么都没有
yòng le tā men zhī jiān bú zài huì yǒu shén me yǒu yì
用了。他们之间不再会有什么友谊
le tā men liǎng gè rén shuí dōu bù shuō huà lí kāi
了。他们两个人谁都不说话，离开
le gōng gòng qì chē tíng chē chǎng
了公共汽车停车场。

shī yà nán tū rán zhàn zhù tā zài yě rěn bu
施亚男突然站住，他再也忍不
zhù le tā duì wú huān shuō chū le zuì jiǎn dān de
住¹了。他对吴欢说出了最简单的
jǐ gè zì tài chǒu lòu le rán hòu yòu cháo zhe
几个字：“太丑陋了！”然后又朝着
yī yī qī liù hào gōng gòng qì chē zǒu qù tā xiǎng duì shòu
1176号公共汽车走去。他想对售票
piào yuán gū niang shuō diǎn er shén me shuō shén me
票员姑娘说点儿什么——说什么
ne
呢？

shī yà nán kàn jiàn tā dī zhe tóu zuò zài nà
施亚男看见她低着头，坐在那
liàng kōng kōng de chē xiāng lǐ děng zhe zài cì fā chē
辆空空的车厢里，等着再次发车。

shī yà nán xiǎng tā yí dìng zài kū tā hǎo xiàng tīng jiàn
施亚男想她一定在哭，他好像听见

1 忍不住了: cannot help

le tā qīng qīng de kū shī yà nán hěn xiǎng tì tā cā
了她轻轻地哭。施亚男很想替她擦
gān yǎn lèi ān wèi tā shuō hái yǒu hěn duō rén zūn
干眼泪，安慰她说：“还有很多人尊
zhòng shòu piào yuán nà píng fán de gōng zuò
重售票员那平凡¹的工作……”

yí liàng qì chē kāi guò qù qì chē de dēng zhào
一辆汽车开过去，汽车的灯照
liàng le tā de liǎn shī yà nán zhè cái kàn qīng tā
亮了她的脸。施亚男这才看清，她
bìng méi yǒu kū hǎo xiàng zhèng zài sī kǎo zhe shén me
并没有哭，好像正在思考着什么。

tā hǎo xiàng zài xiǎng xiàng zhe měi hǎo de shēng huó
她好像在想象着美好的生活……
shī yà nán míng bai le shòu piào yuán gū niang de xīn li
施亚男明白了，售票员姑娘的心里
yǒu zhe gèng jiā měi hǎo de shēng huó tā bú huì yīn wèi
有着更加美好的生活，她不会因为
wú huān de chǒu lòu ér gǎi biàn shén me tā màn màn
吴欢的丑陋而改变什么。他慢慢
de lí kāi le
地离开了。

zhè shí xià qǐ le xiǎo yǔ tā zài xì yǔ zhōng
这时下起了小雨，他在细雨中
zǒu zhe tā yì biān zǒu yì biān xiǎng zhe rén men cóng
走着。他一边走，一边想着人们从
shēng huó zhōng dé dào de bù tóng dōng xī tā de xīn li
生活中得到的不同东西。他的心里
tū rán chū xiàn yì zhǒng yuàn wàng xiǎng yào bǎ tā kàn dào
突然出现一种愿望，想要把他看到

1 平凡: ordinary

hé shuǐ bǎ tā men fēn kāi de yuè lái yuè yuǎn
河水把他们分开得越来越远……

tiān màn màn de hēi le tā men shuí yě bù xiǎng
天慢慢地黑了。他们谁也不想

shuō shén me le tā men zhī dào shuō shén me dōu méi yǒu
说什么了。他们知道说什么都没有

yòng le tā men zhī jiān bú zài huì yǒu shén me yǒu yì
用了。他们之间不再会有什么友谊

le tā men liǎng gè rén shuí dōu bù shuō huà lí kāi
了。他们两个人谁都不说话，离开

le gōng gòng qì chē tíng chē chǎng
了公共汽车停车场。

shī yà nán tū rán zhàn zhù tā zài yě rěn bu
施亚男突然站住，他再也忍不

zhù le tā duì wú huān shuō chū le zuì jiǎn dān de
住¹了。他对吴欢说出了最简单的

jǐ gè zì tài chǒu lòu le rán hòu yòu cháo zhe
几个字：“太丑陋了！”然后又朝着

yī yī qī liù hào gōng gòng qì chē zǒu qù tā xiǎng duì shù
1176号公共汽车走去。他想对售

piào yuán gū niang shuō diǎn er shén me shuō shén me
票员姑娘说点儿什么——说什么

ne
呢？

shī yà nán kàn jiàn tā dī zhe tóu zuò zài nà
施亚男看见她低着头，坐在那

liàng kōng kōng de chē xiāng li dēng zhe zài cì fā chē
辆空空的车厢里，等着再次发车。

shī yà nán xiǎng tā yí dìng zài kū tā hǎo xiàng tīng jiàn
施亚男想她一定在哭，他好像听见

¹ 忍不住了: cannot help

le tā qīng qīng de kū shī yà nán hěn xiǎng tì tā cā
了她轻轻地哭。施亚男很想替她擦

gān yǎn lèi ān wèi tā shuō hái yǒu hěn duō rén zūn
干眼泪，安慰她说：“还有很多人尊

zhòng shù piào yuán nà píng fán de gōng zuò
重售票员那平凡¹的工作……”

yí liàng qì chē kāi guò qù qì chē de dēng zhào
一辆汽车开过去，汽车的灯照

liàng le tā de liǎn shī yà nán zhè cái kàn qīng tā
亮了她的脸。施亚男这才看清，她

bīng méi yǒu kū hǎo xiàng zhèng zài sī kǎo zhe shén me
并没有哭，好像正在思考着什么。

tā hǎo xiàng zài xiǎng xiàng zhe měi hǎo de shēng huó
她好像在想象着美好的生活……

shī yà nán míng bai le shù piào yuán gū niang de xīn li
施亚男明白了，售票员姑娘的心里

yǒu zhe gèng jiā měi hǎo de shēng huó tā bú huì yīn wèi
有着更加美好的生活，她不会因为

wú huān de chǒu lòu ér gǎi biàn shén me tā màn màn
吴欢的丑陋而改变什么。他慢慢

de lí kāi le
地离开了。

zhè shí xià qǐ le xiǎo yǔ tā zài xì yǔ zhōng
这时下起了小雨，他在细雨中

zǒu zhe tā yì biān zǒu yì biān xiǎng zhe rén men cóng
走着。他一边走，一边想着人们从

shēng huó zhōng dé dào de bù tóng dōng xī tā de xīn li
生活中得到的不同东西。他的心里

tū rán chū xiàn yì zhǒng yuàn wàng xiǎng yào bǎ tā kàn dào
突然出现一种愿望，想要把他看到

¹ 平凡: ordinary

de xiǎngdào de dōng xi shuō gěi nà wèi shī rén péngyou
的、想到的东西说给那位诗人朋友。

tā yào qù zhǎo zhè wèi péngyou tǎo lùn tā xiě de shī
他要去找这位朋友讨论他写的诗。

xīng qī tiānwǎnshàng shī yà nán zǒu jìn le yì pái
星期天晚上，施亚男走近了一排

pái jiǎn yì de lóu fáng tā hěn shǎo yǒu jī huì dào zhè
排简易¹的楼房。他很少有机会到这

yàng de dì fang lái zhè lǐ de dì shàng liú zhe xǐ cài
样的地方来。这里的地上流着洗菜

huò zhě xǐ yī fu de zāngshuǐ nà wèi shī rén péngyou
或者洗衣服的脏水。那位诗人朋友

jiù zhù zài zhè yàng yì zuò jiǎn yì de lóu fáng lǐ dàn
就住在这样一座简易的楼房里，但

shī shī rén zǒng shì kàn dào guāng míng xiě chū le nà yàng
是诗人总是看到光明，写出了那样

qīng xīn chōng mǎn xī wàng de shī zhè shì duō me gāo
清新、充满希望的诗，这是多么高

guì de qì zhì²!
贵的气质²!

tā hěn kuài jiù zhǎo dào le shī rén péngyou de jiā
他很快就找到了诗人朋友的家。

tā kāi shǐ qiāo mén
他开始敲门。

mén kāi le kāi mén de shì shòu piào yuán gū niang
门开了。开门的是售票员姑

niang tā bù míng bai wèi shén me nà ge shòu piào yuán gū niang
娘。他不明白为什么那个售票员姑

niang chū xiàn zài tā de miàn qián
娘出现在他的面前。

1 简易: simply-built

2 高贵的气质: noble-bearing

tā xiào zhe duì tā shuō shì nín nín hǎo
她笑着对他说：“是您？您好！”

nín zhǎo shuí?
您找谁？”

tā jiē jie bā bā de shuō wǒ zhǎo zhǎo
他结结巴巴¹地说：“我找，找

tián yě tóng zhì!”
田野同志！”

wǒ jiù shì
“我就是！”

shī yà nán zěn me yě méi xiǎng dào tā xiǎng jiàn de
施亚男怎么也没想到他想见的

shī rén huì shì shòu piào yuán gū niang tā bù néng bǎ
诗人会是售票员姑娘。他不能把

xīn zhōng xiǎng xiàng de shī rén hé zhè ge shòu piào yuán gū niang
心中想象的诗人和这个售票员姑

niang lián xì zài yì qǐ tā yǐ wéi tián yě shì yí ge
娘联系在一起。他以为田野是一个

nián jì hěn dà de shī rén méi xiǎng dào shì zhè yàng yí
年纪很大的诗人，没想到是这样一

ge nián qīng de shòu piào yuán gū niang
个年轻的售票员姑娘。

nín yǒu shén me shì ma
“您有什么事吗？”

shī yà nán bù zhī dào tā dāng shí wèi shén me shuō
施亚男不知道他当时为什么说：

wǒ shì shī yà nán de péng you dào zhè fù jìn bàn
“我是施亚男的朋友，到这附近办

diǎnr shì tā ràng wǒ gěi nín shuō yí xià tā xiǎng
点儿事，他让我给您说一下，他想

1 结结巴巴: stutteringly

lái kàn wàng nín   bù zhī nín shén me shí hòu yǒu kòngr
来看望您，不知您什么时候有空
儿？”

tā de yǎn jīng li chōngmǎn le tǐ tiē   shuō
她的眼睛里充满了体贴¹，说：
xià gè xīng qī wǒ shàng zǎo bān   wǎn shang dōu zài
“下个星期我上早班，晚上都在
jiā   qǐng tā nǎ tiān lái dōu xíng   nín bú jìn lái zuò
家，请他哪天来都行！您不进来坐
huìr   ma
会儿吗？”

shī yà nán bù zhī dào shuō shén me hǎo   xīn li
施亚男不知道说什么好，心里
yě jǐn zhāng   jí mángshuō   ā   bù   bù
也紧张，急忙说：“啊，不，不……
yǐ hòu zài lái ba   zài jiàn
以后再来吧，再见！”

zài jiàn
“再见！”

tā jí jí máng máng de lí kāi nà li   tā hǎo
他急急忙忙地离开那里。他好
xiàng yì zhí pǎo dào jiā li   zhè shí tā cái gǎn dào zì
像一直跑到家里。这时他才感到自
jǐ de yú chǔn   tā bú huì bù zhī dào tā jiù shì shī
己的愚蠢²，她不会不知道他就是施
yà nán   nán dào wú huān zài qì chē shang méi yǒu zhāo hu
亚男，难道吴欢在汽车上没有招呼
guo tā de míng zi ma
过他的名字吗！

1 体贴 considerate

2 愚蠢: foolish, stupid

tā zài yě bù hǎo yì si jiàn shòu piào yuán gū niang
他再也不好意思见售票员姑娘，
yě bú zuò yī yī qī liù hào qì chē le   suī rán gōng chǎng
也不坐1176号汽车了。虽然工厂
lí jiā hěn yuǎn   tā qí zì xíng chē qù shàng bān   bù
离家很远，他骑自行车去上班。不
zhī wèi shén me   tā zǒng jué de wú huān de nà xiē chǒu
知为什么，他总觉得吴欢的那些丑
lòu de biǎo xiàn   dōu hǎo xiàng gēn tā yǒu guān xì
陋的表现，都好像跟他有关系。

měi tiān   tā dōu néng kàn jiàn yī yī qī liù hào gōng
每天，他都能看见1176号公
gòng qì chē cóng tā shēn biān kāi guò qù   měi dào zhè shí
共汽车从他身边开过去。每到这时
hou   tā jiù huì zài xīn li duì shòu piào yuán gū niang
候，他就会在心里对售票员姑娘
shuō péng you   děng dào wǒ de sī xiǎng lí nǐ jìn yì
说：朋友，等到我的思想离你近一
diǎnr   shí   wǒ yí dìng qù kàn wàng nǐ   ér xiàn
点儿时，我一定去看望你。而现
zài   wǒ hái bù néng
在，我还不能！

This story is a simplified version of Zhang Jie's short story 谁生活得更美好 (*Who Lives Better*), which was published in 工人日报 (*Workers' Daily*), July 15, 1979. It won the National Short Story Award of 1979 (一九七九年全国优秀短篇小说奖).

About the author, Zhang Jie (张洁):

Zhang Jie is one of the most celebrated Chinese writers today. She was born in Beijing and graduated from Renmin University of China in 1960. She is a member of the China Writers' Association. She began to publish her works in 1978, and 从森林里来的孩子 was her first short story. The main theme of Zhang Jie's works is love, through which she explores the soul of people with strong and true sensations. Her works have received many national and international awards. Her novels 沉重的翅膀 (Heavy Wings, 1981) and 无字 (Without Words, 2002) won the Second and the Sixth Mao Dun National Literature Awards respectively, and her collection 祖母绿 (Emerald, 1985) was granted the third Novella National Award of China. She also received the Malaparte Literary Prize from Italy in 1989. Her other main works are a collection of short stories called 爱是不能忘记的 (Love Must Not Be Forgotten, 1980), a novella called 方舟 (The Ark, 1983) and 世界上最疼我的那个人去了 (Gone Is the One Who Held Me Dearest in the World). Some of her works have been translated into English, French, German, Russian, Swedish, Italian, Dutch, Danish, Norwegian,

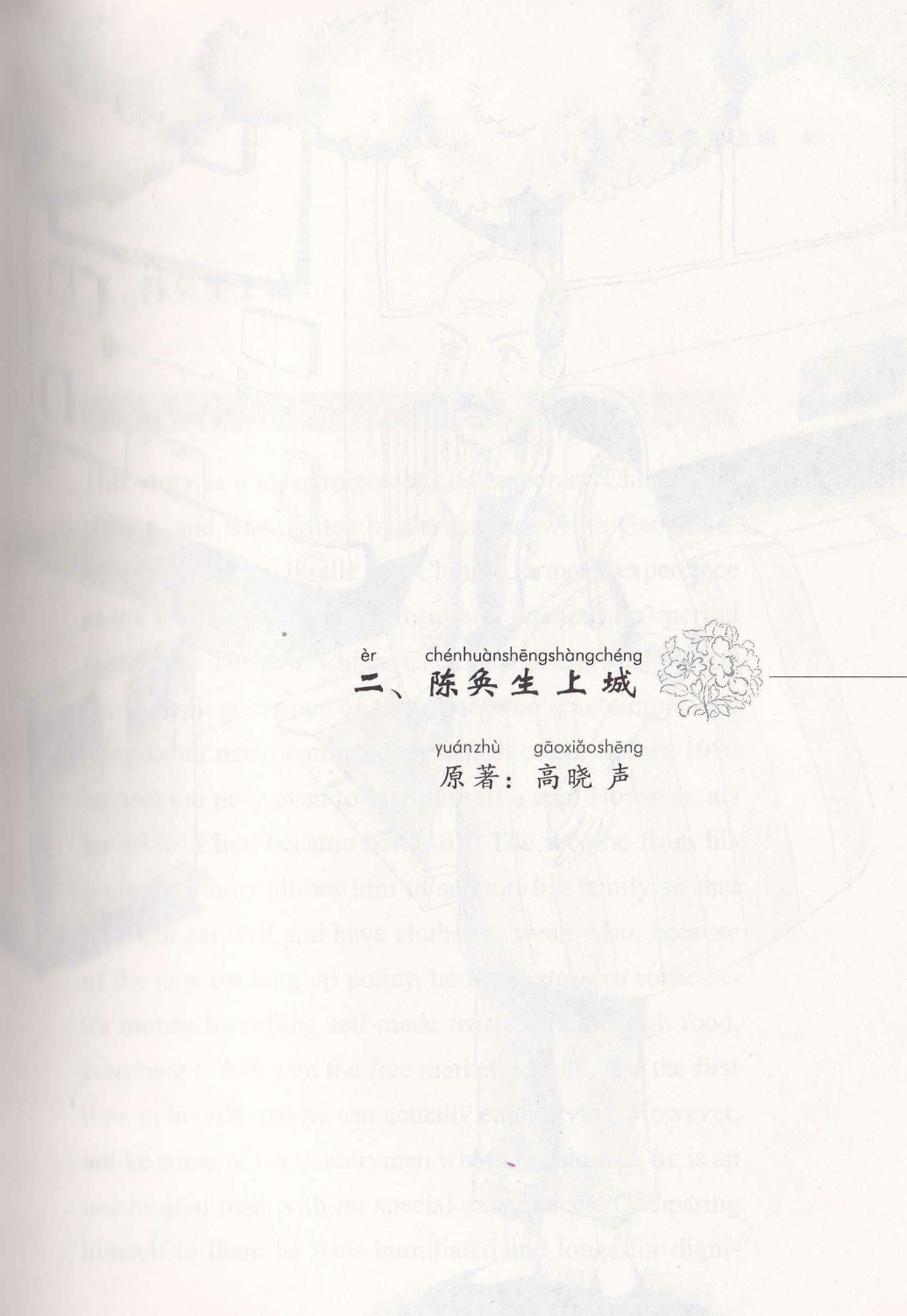
Finnish and other languages. Zhang Jie is a very famous author of Chinese contemporary literature.

思考题:

1. 售票员姑娘工作得怎么样?
2. 小伙子们为什么喜欢她?
3. 吴欢喜欢售票员姑娘吗?为什么?
4. 施亚男喜欢售票员姑娘吗?为什么?
5. 吴欢和施亚男有什么不同?
6. 你觉得谁生活得更美好, 更高贵?

Her main works include the novel *Heavy Wings* (1981) and *Wuhan Words* (2002), which were awarded the Second and the Sixth Mao Dun National Literature Awards respectively, and her collection of short stories *Love Must Not Be Forgotten* (1980), a novella *The Ark* (1993), and *One Who Held Me Dearest in the World*. Some of her works have been translated into English, French, German, Russian, Swedish, Italian, Dutch, Danish, Norwegian,

èr chénhuànshēngshàngchéng
二、陈奂生上城

yuánzhù gāoxiǎoshēng
原著：高晓声

...the first time in his life that he can actually enjoy a meal. However, unlike some of his countrymen who... Zhiping himself to them, he feels humiliated and longs for digni-

二、陈奂生上城

Guide to reading:

This story is a masterpiece of contemporary Chinese literature, and was written by the famous writer Gao Xiaosheng (高晓声). It tells of a Chinese farmer's experience at the beginning of the "reform and opening up" period around the 1980s in China. Chen Huansheng (陈奂生) was a typical farmer of that time who was simple and honest, but narrow-minded and uneducated. Before 1980 he was too poor even to buy himself a cap. However, after 1980, Chen became better-off. The income from his grain crop now allows him to support his family so that they can eat well and have clothes to wear. Also, because of the new opening up policy, he is able to earn some extra money by selling self-made twisted fried dough food, *yousheng* (油绳) on the free market. Indeed, it is the first time in his life that he can actually enjoy living. However, unlike some of his countrymen whom he admires, he is an uneducated man with no special experiences. Comparing himself to them he feels humiliated and longs for digni-

ty in his life as well as having new experiences. One day he goes to town to sell *yousheng* as usual but he suddenly falls ill at the train station. At the same time, the Party secretary of the county, Wu Chu, comes to the station to take a train to the capital and recognizes him. Wu takes him to a clinic, and then arranges for him to stay in a hostel. The next morning when he wakes up, Chen is surprised to see the totally new surroundings. As a country person, he has never experienced staying in a hostel in a town before. The author, Gao Xiaosheng describes vividly his humorous behavior in the hostel, and the psychological and physiological changes that take place in Chen Huansheng during these events. From the story we can briefly know of the simple lives of Chinese farmers, their ignorance of modern towns, and of the new needs that come to their minds as they encounter the new ways of life. Also we can see their character from their local words.

故事正文:

yī

今天陈奂生上城¹来了。陈奂生是个农民，他的家离城有三十里路²。以前陈奂生总是忙着种地，干农活儿³，很少进城。现在不同了，他有时间进城了。这也是他生活中一个变化。以前他很穷，没有钱买帽子，别人送给他一顶帽子⁴。这帽子像个“漏斗”⁵，村里的人就叫他“漏斗户主”。所以陈奂生和“漏斗户主”都是他的名字。

冷天气刚刚过去，春天来了，天气暖和了，轻风吹来，春暖花

1 上城: go to the town; go downtown

2 三十里路: a distance of 15 kilometer 里: (of Chinese) half a kilometer

3 干农活儿: do farm work

4 一顶帽子: a cap, 顶: classifier of a cap.

5 漏斗: funnel

kāi chūn tiān ràng chén huàn shēng xīn qíng yú kuài jīn
 开，春天让陈奂生心情愉快。今
 tiān chén huàn shēng chī de bǎo bǎo de shēn shàng chuān
 天陈奂生吃得饱饱的，身上穿
 zhe xīn yī fu shǒu li tí zhe lǚ xíng bāo tā de lǚ
 着新衣服，手里提着旅行包。他的旅
 xíng bāo gān gān jìng jìng zhuāng de mǎn mǎn de yě xǔ
 行包干干净净，装得满满的。也许
 tā shēn tǐ hǎo lì qì dà yě xǔ tā de lǚ xíng
 他身体好，力气大，也许他的旅行
 bāo hěn qīng tā tí zhe lǚ xíng bāo qīng qīng de bǎi
 包很轻，他提着旅行包，轻轻地摆
 lái bǎi qù tā de cūn zi lí chéng li yǒu sān shí lǐ
 来摆去。他的村子离城里有三十里
 lù dàn shì tā gè zi gāo tuǐ yě cháng sān shí lǐ
 路，但是他个子高，腿也长，三十里
 lù duì tā lái shuō shì hěn qīng sōng de yí jiàn shì yǒu
 路对他来说是很轻松的一件事。有
 shí hou tā jìn chéng suī rán dài de dōng xi hěn zhòng
 时候他进城，虽然带的东西很重，
 tā yě bú zuò gōng gòng qì chē jīn tiān tā zhǐ tí le
 他也不坐公共汽车。今天他只提了
 gè lǚ xíng bāo gǎn jué zhēn shì tài qīng le yí gè
 个旅行包，感觉真是太轻了。一个
 lǚ xíng bāo duì yú tā lái shuō jiù hǎo xiàng méi yǒu tí
 旅行包对于他说来，就好像没有提
 dōng xi tài yáng gāng chū lái tā jué de shí jiān hái
 东西。太阳刚出来，他觉得时间还
 zǎo jiù màn màn de wǎng chéng li zǒu tā dōng kàn
 早，就慢慢地往城里走。他东看

kan xī kàn kan kàn zhe chūn tiān de shù chūn tiān
 看，西看看，看着春天的树、春天
 de huā kàn zhe lù biān de fēng jǐng
 的花，看着路边的风景。

tā dào chéng li qù gàn shén me ne tā dào chéng
 他到城里去干什么呢？他到城
 li qù mài dōng xi jiā li de dì zhòng wán le nóng
 里去卖东西。家里的地种完了，农
 huó yě gàn wán le liáng shí yě mài wán le xiàn
 活儿也干完了，粮食也卖完了，现
 zài bù máng le tā jiù xiǎng chū mén huó dòng huó dòng
 在不忙了，他就想出门活动活动。
 zhè jǐ nián zì yóu shì chǎng kāi fàng le¹ nóng mǐn kě
 这几年自由市场开放了¹，农民可
 yǐ zì jǐ zuò diǎnr mǎi mài zhuàn yì diǎnr qián
 以自己做点儿买卖，赚一点儿钱
 le chén huàn shēng yě kāi shǐ zuò diǎnr mǎi mài le
 了。陈奂生也开始做点儿买卖了，
 tā xiǎng mài diǎnr dōng xi zài mǎi diǎnr tā xū
 他想卖点儿东西，再买点儿他需
 yào de dōng xi tā jué de zhè yàng zuò tǐng hǎo de
 要的东西。他觉得这样做挺好的。

chén huàn shēng jīn tiān jìn chéng qù mài shén me
 陈奂生今天进城去卖什么
 ne tā jìn chéng qù mài yóu shéng yóu shéng shì tā
 呢？他进城去卖油绳²。油绳是他
 zì jǐ jiā zuò de yòu xiāng yòu hǎo chī bǐ shāng diàn
 自己家做的，又香又好吃，比商店
 li de xīn xiān jīn tiān zuò hǎo de yóu shéng jiù yào
 里的新鲜。今天做好的油绳，就要

1 这几年自由市场开放了: In 1979, free market was opened in both the cities and the countryside. Farmers can sell and buy freely, which has improved the life quality of farmers.

2 油绳: food made by deep-frying dough twist

jīntiān mài tā de lǚ xíng bāo li zhuāng de dōu shì yóu
今天卖，他的旅行包里装的都是油
shéng yóu shéng hái yòng sù liào dài zhuāng hǎo yǒu de
绳。油绳还用塑料袋¹装好，有的
dài zi zhuāng wǔ gè yóu shéng yǒu de dài zi zhuāng shí
袋子装五个油绳，有的袋子装十
gè yóu shéng yòu hǎo kàn yòu gān jìng yí gòng liù
个油绳，又好看，又干净。一共六
jīn chén huàn shēng yì biān zǒu yì biān xiǎng zhuàn le
斤。陈奂生一边走，一边想，赚了
qián gàn shén me ne tā dǎ suàn mǎi yì dǐng xīn de
钱干什么呢？他打算买一顶新的、
hǎo kàn de mào zi
好看的帽子。

tā xiǎng qǐ le yǐ qián de shì qing cóng sān suì
他想起了以前的事情。从三岁
yǐ hòu sì shí wǔ nián lái tā méi mǎi guò mào zi
以后，四十五年来，他没买过帽子。
zài yī jiǔ sì jiǔ nián yǐ qián yě jiù shì jiě fàng yǐ
在一九四九年以前，也就是解放²以
qián tā men jiā qióng mǎi bu qǐ mào zi jiě fàng yǐ
前他们家穷，买不起帽子；解放以
hòu tā nián qīng shēn tǐ hǎo yòng bu zháo dài mào zi
后他年轻，身体好，用不着戴帽子。
kě shì wén huà dà gé mìng yǐ lái fàn dōu chī
可是“文化大革命”³以来，饭都吃
bu bǎo gèng méi yǒu qián mǎi mào zi hé yī fu le
不饱，更没有钱买帽子和衣服了。
yǒu gè hǎo xīn rén jiù sòng le tā yì dǐng mào zi kàn
有个好心人就送了他一顶帽子，看

1 塑料袋: a plastic bag

2 解放: Liberation. Here it refers to the liberation of 1949 in China.

3 文化大革命: the Cultural Revolution from 1966 to 1976.

shàng qù xiàng lòu dòu zhè ge hǎo xīn rén shuō shén
上去像“漏斗”。这个好心人说什
me yě bú yào qián hòu lái dà jiā jiù jiào tā lòu dòu
么也不要钱。后来大家就叫他“漏斗
hù zhǔ le
户主”了。

yǒu yí cì tā fā xiàn tā tóu shàng de lòu
有一次，他发现他头上的“漏
dǒu mào zi bú jiàn le yě bù zhī dào shén me shí
斗”帽子不见了，也不知道什么时
hou diū le tóu shàng méi yǒu le mào zi tā zhǐ jué
候丢了。头上没有了帽子，他只觉
de tóu shàng hěn qīng sōng yě bù gǎn dào lěng xiàn zài
得头上很轻松，也不感到冷。现在
tā sì shí bā suì le nián jì dà le tóu yě pà
他四十八岁了，年纪大了，头也怕
lěng le tiān qì yì lěng hái jīng cháng gǎn mào rì
冷了。天气一冷，还经常感冒，日
zi bù hǎo guò kàn lái tā bì xū de mǎi xīn mào zi
子不好过。看来他必须得买新帽子
le xiàn zài mǎi mào zi yě bú tè bié nán le nóng
了。现在买帽子也不特别难了。农
mín yǒu hěn duō bàn fǎ zhuàn qián le jìn yí cì chéng
民有很多办法赚钱了。进一次城，
dào zì yóu shì chǎng shàng mài diǎn dōng xī jiù kě
到自由市场上卖点东西，就可
yǐ zhuàn diǎn qián kě yǐ mǎi mào zi le xiàn zài
以赚点儿钱，可以买帽子了。现在
tā jiù xiǎng gěi zì jǐ mǎi dǐng xīn mào zi
他就想给自己买顶新帽子。

jiù wàng le yī jiǔ sān jiǔ nián bú xià yǔ hé
 就忘了”、“一九三九年不下雨，河
 li méi yǒu shuǐ dà jiā bǎ yú dōu ná huí jiā lái chī
 里没有水，大家把鱼都拿回家来吃
 le yī jiǔ sì jiǔ nián jiě fàng le chéng qīn¹
 了”、“一九四九年解放了”、“成亲¹
 yǐ hòu yǒu le yī gè ér zi yī gè xiǎo nǚ ér
 以后，有了一个儿子、一个小女儿”
 děng děng zhè xiē huà méi yǒu shén me yì si shuō yě
 等等。这些话没有什么意思，说也
 děng yú méi shuō tā yòu bú rèn shì zì méi yǒu wén
 等于没说。他又不认识字，没有文
 huà kàn bù dǒng shū tīng bié rén jiǎng gù shì tā
 化，看不懂书；听别人讲故事，他
 yòu jì bu zhù kàn sān dǎ bái gǔ jīng de yǎn
 又记不住。看《三打白骨精》²的演
 chū lǎo po yào tā jiǎng yì jiǎng tā yě zhǐ huì shuō
 出，老婆要他讲一讲，他也只会说：
 sūn wù kōng zuì xiōng tā dǎ sǐ le yāo guài³ lǎo
 “孙悟空最凶，他打死了妖怪³。”老
 po xiǎng zhī dào gèng duō de nèi róng yòu wèn tā bái gǔ
 婆想知道更多的内容，又问他白骨
 jīng shì shuí tā jiù shuō shì yāo guài biàn de
 精是谁，他就说：“是妖怪变的。”
 tā ér zi jiē zhe shuō bái gǔ jīng bú shì yāo guài biàn
 他儿子接着说：“白骨精不是妖怪变
 de shì bái gǔ jīng biàn chéng de yāo guài ér zi
 的，是白骨精变成的妖怪。”儿子
 zhī dào de dōu bǐ tā duō bù guǎn zěn me shuō tā
 知道的都比他多。不管怎么说，他

1 成亲: getting married

2《三打白骨精》: a famous Chinese story from the classic, *A Journey to the West*. The story is about three fights against the White Bone Demon 白骨精.

3 孙悟空最凶, 打死了妖怪: The Monkey King is powerful and beat the White Bone Demon to death.

hái méi wán quán shuō cuò
 还没完全说错。

tā zǒng shì xiǎng bu chū xīn xiān shì qing qù shuō
 他总是想不出新鲜事情去说，
 bǐ rú zhòng dì tā zhǐ huì jiǎng yì xiē lǎo de fāng
 比如种地，他只会讲一些老的方
 fǎ shuí yě bù xǐ huan tīng xiàng mài yóu shéng zhè
 法，谁也不喜欢听。像卖油绳这
 yàng de shì yě bú shì tā xiǎng chū lái de zhǔ yì
 样的事，也不是他想出来的主意。
 hěn duō rén yǐ jīng zuò guo hěn cháng shí jiān de yóu shéng
 很多人已经做过很长时间的油绳
 le zěn me zuò yóu shéng zěn me bāo zhuāng néng
 了，怎么做油绳？怎么包装？能
 zhuàn duō shao qián zài shén me dì fāng hǎo mài shén
 赚多少钱？在什么地方好卖？什
 me shí jiān mǎi de rén duō tā xiàng dà jiā xué le hěn
 么时间买的人多？他向大家学了很
 duō hǎo de jīng yàn tā méi yǒu shén me zì jǐ de jīng
 多好的经验。他没有什么自己的经
 yàn xiàng dà jiā shuō tā pà bié rén xiào huà tā nǐ
 验向大家说，他怕别人笑话他：“你
 men kàn chén huàn shēng yě yǒu yóu hé liáng shì le
 们看，陈奂生也有油和粮食了，
 yě néng zuò yóu shéng mài yóu shéng le tā xiǎng hái
 也能做油绳、卖油绳了！”他想还
 shì bú yào kāi kǒu shuō huà ba
 是不要开口说话吧。

dào le wǎn shàng cūn zi li de rén men gàn wán
 到了晚上，村子里的人们干完

le nóng huó chī wán wǎn fàn xǐ huan zuò zài yì qǐ
了农活，吃完晚饭，喜欢坐在一起
liáo tiān chén huàn shēng yīn wèi bú huì shuō huà tā zǒng
聊天。陈奂生因为不会说话，他总
shì tīng bié rén shuō bié rén jiǎng huà yě bú kàn zhe tā
是听别人说。别人讲话也不看着他，
yīn wèi zhī dào tā bú huì gēn bié rén liáo tiān suǒ yǐ jiù
因为知道他不会跟别人聊天，所以就
hǎo xiàng méi yǒu tā zhè gè rén yīn wèi bú huì shuō huà
好像没有他这个人。因为不会说话，
tā zǒng jué de bǐ bié rén āi yì tóu bù rú bié rén
他总觉得比别人矮一头，不如别人，
xīn qíng zǒng shì bù yú kuài tā fēi cháng xiàn mù huì shuō
心情总是不愉快。他非常羡慕会说
huà de rén tā bù zhī dào shì jiè shàng yǒu jīng shén
话的人。他不知道世界上有“精神
shēng huó zhè ge cí dàn shì jiā lǐ de shēng huó
生活”这个词，但是家里的生活
hǎo le yǐ hòu tā xī wàng yǒu yì zhǒng jīng shén shēng
好了以后，他希望有一种精神生
huó nǎ lǐ yǒu jiǎng gù shì de tā dōu ài qù tīng
活。哪里有讲故事的，他都爱去听，
nǎ lǐ yǒu yǎn chū de tā dōu ài qù kàn bù tīng bú
哪里有演出的，他都爱去看。不听不
kàn tā jiù jué de shēng huó méi yǒu yì si
看，他就觉得生活没有意思。

yǒu yí cì dà jiā liáo tiān yí gè rén tí chū le
有一次大家聊天，一个人提出了
yí gè wèn tí zài wǒ men cūn zi lǐ nǐ zuì xiàn mù
一个问题：“在我们村子里，你最羡

mù shuí cūn lǐ yǒu gè rén jiào lù lóng fēi chén
慕谁？”村里有个人叫陆龙飞。陈
huàn shēng píng shí ài tīng tā shuō shū jiǎng gù shì suǒ
奂生平时爱听他说书讲故事。所
yǐ chén huàn shēng rěn bu zhù shuō le yí jù lù
以陈奂生忍不住¹说了一句：“陆
lóng fēi zuì hěn bié rén wèn tā lù lóng fēi shì
龙飞最狠。”²别人问他：“陆龙飞是
yí gè shuō shū jiǎng gù shì de rén hěn shén me
一个说书讲故事的人，狠什么？”
tā shuō jiù shì yīn wèi tā huì shuō shū wǒ xiàn mù
他说：“就是因为他会说书，我羡慕
tā nà zhāng zuǐ tā de huà bǎ dà jiā dòu xiào le
他那张嘴。”他的话把大家逗笑了。
tā zì jǐ yě fēi cháng bù hǎo yì si tā jué de zì
他自己也非常不好意思。他觉得自
jǐ bú huì shuō huà bèi rén jiā xiào huà le hái shì
己不会说话，被人家笑话了，还是
bù shuō huà ba tā xiǎng yào shì tā néng yù dào yí
不说话吧。他想，要是他能遇到一
jiàn dà jiā dōu méi jīng lì guò de shì qing jiǎng gěi dà jiā
件大家都没经历过的事情，讲给大家
tīng jiù hǎo le dà jiā jiù bú huì xiào huà tā le
听就好了，大家就不会笑话他了。

dāng rán chén huàn shēng yě bù zǒng shì xiǎng zhè
当然，陈奂生也不总是想这
xiē shì qing dāng tā bèi bié rén xiào huà de shí hou tā
些事情。当他被别人笑话的时候，他
jué de bù hǎo yì si de shí hou tā cái huì xiǎng dào
觉得不好意思的时候，他才会想到

1 忍不住: can not help
他忍不住了，笑了起来。

2 陆龙飞最狠: Lu Long-fei, a fellow in the vil-
lage, is furious. Chen
Huansheng uses the
wrong word “狠 fu-
rious” to express
“best 最好”, so he is
laughed at.

zì jǐ yīng gāi xué huì shuō huà xiàn zài tā yí gè rén
自己应该学会说话。现在他一个人
dào shì chǎng shàng mài yóu shéng tā xiǎng de jiù zhǐ shì
到市场上卖油绳，他想的就只是
zěn me mài yóu shéng mǎi yí dǐng xīn mào zi
怎么卖油绳，买一顶新帽子。

èr

二

suī rán chén huàn shēng zǒu de hěn màn yí biān
虽然陈奂生走得很慢，一边
zǒu yí biān kàn fēng jǐng kě shì dào xiàn chéng de shí
走，一边看风景，可是到县城¹的时
hou hái bú dào xià wǔ liù diǎn shí jiān hái zǎo tā
候，还不到下午六点。时间还早，他
bú yòng jí zhe mài yóu shéng tā zǒu dào yí gè mài chá
不用急着卖油绳。他走到一个卖茶
shuǐ de dì fāng huā yí fēn qián mǎi le yí bēi rè
水的地方，花一分钱²买了一杯³热
chá shuǐ chī zhe zì jǐ dài de jǐ kuài bǐng zi zhè
茶水，吃着自己带的几块饼子⁴，这
shì tā de wǎn fàn chī wán bǐng zi yǐ hòu tā jiù
是他的晚饭。吃完饼子以后，他就
xiàng huǒ chē zhàn zǒu qù tā yí biān zǒu yí biān kàn
向火车站走去。他一边走，一边看
zhe jiē dào liǎng biān de shāng diàn yù dào bǎi huò shāng
着街道两边的商店，遇到百货商
diàn tā jiù zǒu jìn qù kàn kàn yǒu méi yǒu tā xiǎng mǎi
店⁵，他就走进去看看有没有他想买

1 县城: the town of
the county.

2 一分钱: one cent

3 一杯: a glass of

4 饼子: pancake baked
with maize or millet.

5 百货商店: department
store

de mào zi yào duō shǎo qián kàn le jǐ jiā shāng diàn
的帽子，要多少钱。看了几家商店
zhī hòu tā kàn dào le yí dǐng ràng tā mǎn yì de mào
之后，他看到了一顶让他满意的帽
zi zhè shí hou tā tū rán xiǎng qǐ lái tā méi yǒu
子。这时候他突然想起来，他没有
dài qián tā yuán lái dǎ suàn xiān mài yóu shéng zài yòng
带钱。他原来打算先卖油绳，再用
mài yóu shéng de qián mǎi mào zi méi xiǎng dào yóu shéng
卖油绳的钱买帽子，没想到油绳
hái méi mài jiù dào shāng diàn lái le tā yào děng dào
还没卖，就到商店来了。他要等到
jīn tiān wǎn shàng bǎ yóu shéng mài le cái yǒu qián míng tiān
今天晚上把油绳卖了才有钱，明天
cái néng mǎi tā xǐ huan de zhè dǐng mào zi kě tā jīn
才能买他喜欢的这顶帽子。可他今
tiān yè li bú huì zhù zài chéng li de zài chéng li
天夜里不会住在城里的。在城里
tā méi yǒu qīn qī tā měi cì jìn chéng dōu shì mài wán
他没有亲戚。他每次进城都是卖完
yóu shéng jiù huí jiā zhè cì jìn chéng kàn lái tā shì mǎi
油绳就回家。这次进城看来他是买
bu chéng mào zi le zhè jǐ tiān tā dài bu chéng mào
不成帽子了，这几天他戴不成帽
zi le tā de tóu hái děi bèi lěng fēng chuī jǐ tiān
子了，他的头还得被冷风吹几天。

chén huàn shēng méi yǒu mǎi chéng mào zi xīn qíng
陈奂生没有买成帽子，心情
bù yú kuài zǒu zài lù shàng jiù jué de tóu shàng yǒu
不愉快，走在路上，就觉得头上有

diǎnlěng zǒu dào huǒ chē zhàn de shí hou yǐ jīng bā
点冷。走到火车站的时候，已经八
diǎnduō le shí jiān hái zǎo dàn shì yǐ jīng lái le
点多了，时间还早，但是已经来了，
tā jiù zhǎo le yí kuài dì fang dǎ kāi tā de lǚ xíng
他就找了一块地方，打开他的旅行
bāo bǎ yóu shéng bǎi le chū lái kāi shǐ mài yóu shéng
包，把油绳摆了出来，开始卖油绳。
zhè shí chē zhàn shàng rén bù shǎo dàn chén huàn shēng zhī
这时车站上不少人，但陈奂生知
dào lái mǎi yóu shéng de rén bú huì hěn duō yīn wèi zhè
道来买油绳的人不会很多，因为这
xiē dōu shì chī bǎo le wǎn fàn lái huǒ chē zhàn de yì
些都是吃饱了晚饭来火车站的，一
bān bú huì mǎi tā de yóu shéng chú le yǒu xiē xiǎo hái
般不会买他的油绳，除了有些小孩
xiǎng chī xiǎng mǎi dà rén cái huì mǎi děng dào wǎn
想吃，想买，大人才会买。等到晚
yì diǎnr de shí hou fàn diàn dōu guān mén le xià
一点儿的时候，饭店都关门了，下
huǒ chē de lǚ kè cái huì mǎi tā de yóu shéng tā zhī
火车的旅客才会买他的油绳。他知
dào jiǔ diǎn sì shí fēn shí diǎn bàn yǒu liǎng tàng huǒ
道九点四十分、十点半有两趟¹火
chē dào zhàn tā yào děng dào nà shí hou cái néng mài diào
车到站。他要等到那时候才能卖掉
yóu shéng rú guǒ shí diǎn bàn mài bu diào shí yī diǎn
油绳。如果十点半卖不掉，十一点
èr shí fēn hái yǒu yí tàng huǒ chē bú guò tài wǎn le
二十分还有一趟火车，不过太晚了。

1 趟: (classifier) indi-
cating trip or trips made
你坐哪趟火车去
北京? 我上个月又
去了一趟上海。

huí jiā yǒu sān shí lǐ lù a jiù shì pǎo bù huí qù yě
回家有三十里路啊，就是跑步回去也
yào yí gè duō zhōng tóu ne rú guǒ yóu shéng mài bu
要一个多钟头呢。如果油绳卖不
wán chén huàn shēng jiù dǎ suàn bǎ shèng de yóu shéng dài
完，陈奂生就打算把剩的油绳带
huí qù tā xiǎng zǎo diǎnr huí jiā shuì jiào
回去，他想早点儿回家睡觉。

chén huàn shēng què shí hěn yǒu jīng yàn jīn tiān tā
陈奂生确实很有经验，今天他
de yóu shéng mài de bú cuò shí diǎn bàn yǐ hòu chén
的油绳卖得不错。十点半以后，陈
huàn shēng de yóu shéng jiù yǐ jīng quán bù mài wán le
奂生的油绳就已经全部卖完了。
xià chē de lǚ kè dōu zǒu tā zhèr dà jiā qī shǒu
下车的旅客都走他这儿，大家七手
bā jiǎo dōu lái mǎi yóu shéng bǎ chén huàn shēng de tóu
八脚，都来买油绳，把陈奂生的头
dōu gǎo hūn le máng bu guò lái děng mài wán yì suàn
都搞昏¹了，忙不过来，等卖完一算
qián tā shǎo shōu le sān jiǎo qián yīn wèi tóu hūn
钱，他少收了三角钱。因为头昏，
tā yǐ wéi suàn cuò le yòu rèn zhēn suàn le yí biàn
他以为算错了，又认真算了一遍，
hái shì shǎo sān jiǎo qián kàn lái yǒu yí gè rén ná le
还是少三角钱，看来有一个人拿了
tā de yóu shéng méi gěi qián tā tàn le yí kǒu qì
他的油绳没给钱。他叹了一口气，
zhēn dǎo méi le mài yóu shéng de shí hou tā zǒng
真倒霉²了。卖油绳的时候，他总

1 昏: dizzy

2 真倒霉: have a bad
luck

shì tè bié xiǎo xīn kě shì zhè cì tā hái shì shǎoshōu
是特别小心，可是这次他还是少收
le qián zhēn shì méi bàn fǎ tā de liǎng zhī yǎn jīng
了钱，真是没办法，他的两只眼睛
kàn bu guò lái zhè cì tā shì dǎo méi le bù guǎn
看不过来。这次他是倒霉了，不管
zěn me shuō hái shì zhuàn le yì diǎn
怎么说，还是赚了一点。

tā yòu tàn le kǒu qì zhǔn bèi huí qù le shuí
他又叹了口气，准备回去了。谁
zhī yí zhàn qǐ lái shuāng tuǐ fā ruǎn méi yǒu lì qì
知一站起来，双腿发软，没有力气，
gǎn dào tóu hūn tā chī le yì jīng xīn qíng tū rán
感到头昏。他吃了一惊¹，心情突然
jǐn zhāng qǐ lái tā xiǎng shì bu shì shēng bìng le?
紧张起来。他想是不是生病了？
gāng cái mài yóu shéng jīng shén jǐn zhāng máng bu guò lái
刚才卖油绳，精神紧张，忙不过来，
méi yǒu jué de bù shū fu xiàn zài jìng xià lái cái
没有觉得不舒服，现在静下来，才
gǎn dào shēn tǐ bù shū fu le tā gǎn dào sǎng zi bù
感到身体不舒服了。他感到嗓子不
shū fu shuō bu chū huà le liǎn yě fā rè mō
舒服，说不出话了，脸也发热，摸
mō tóu guǒ rán fā gāo shāo le yì zhèn zhèn lěng
摸头，果然发高烧了。一阵阵²冷
fēng chuī zhe tóu zhēn shì nán shòu tā méi yǒu bàn fǎ
风吹着头，真是难受。他没有办法。
tā gǎn dào hěn kě zhǐ xiǎng hē yì bēi rè chá kě
他感到很渴，只想喝一杯热茶。可

1 吃了一惊: getting a surprise

2 阵: (classifier) short period of wind, rain, ache, etc.

一阵风; 一阵雨;

shì tài wǎn le yǐ jīng mǎi bu dào chá shuǐ le tā
是太晚了，已经买不到茶水了，他
tū rán xiǎng qǐ chē zhàn lì yǒu gè dì fāng yǒu kāi shuǐ¹
突然想起车站里有个地方有开水¹，
tā jiù jiān nán de màn màn zǒu guò qù dào le nà lǐ
他就艰难地慢慢走过去。到了那里，
tā zhǎo dào le kāi shuǐ kě shì méi yǒu bēi zi xiàn
他找到了开水，可是没有杯子。现
zài de lǚ kè yì bān dōu shì zì jǐ dài hē shuǐ bēi zi
在的旅客一般都是自己带喝水杯子。
lǚ kè zhè yàng zuò hěn jiǎng wèi shēng duì shēn tǐ jiàn kāng
旅客这样做很讲卫生，对身体健康
yǒu hǎo chù kě shì yě yǒu bù fāng biàn de shí hou
有好处。可是也有不方便的时候，
xiàng chén huàn shēng zhè zhǒng qíng kuàng méi yǒu bēi zi jiù
像陈奘生这种情况，没有杯子就
bù fāng biàn le chén huàn shēng méi bàn fǎ jiù zhǐ hǎo
不方便了。陈奘生没办法，就只好
yòng shuāng shǒu jiē shuǐ hē kāi shuǐ yǒu diǎn tàng dàn
用双手接水喝。开水有点烫，但
chén huàn shēng de shǒu hěn rè tā bù jué de tàng shǒu
陈奘生的手很热，他不觉得烫手，
hē le jǐ kǒu kāi shuǐ jué de hǎo le yì diǎn er dàn
喝了几口开水，觉得好了一点儿。但
shì xiǎng dào yào zǒu huí jiā tā gǎn dào hěn nán yì
是想到要走回家，他感到很难。一
bān qíng kuàng xià huí jiā de nà sān shí lǐ lù duì tā
般情况下，回家的那三十里路对他
lái shuō shì yì jiàn hěn róng yì de shì kě shì xiàn zài
来说是一件很容易的事。可是现在，

1 开水: boiled water

huí jiā de sān shí lǐ lù hǎoxiàng shì shí wàn bā qiān lǐ
 回家的三十里路好像是十万八千里，
 zhēn shì tài yuǎn le tā shēn tǐ bù shū fu zhǐ hǎo
 真是太远了。他身体不舒服，只好
 zhǎo gè dì fāng zuò xià tā xiǎng tā jīn tiān de jīng
 找个地方坐下。他想他今天的经
 lì shì yīn wèi tā méi yǒu xiān mǎi mào zi lěng fēng chuī
 历是因为他没有先买帽子，冷风吹
 le tóu cái shēng bìng de rú guǒ tā dài shàng qián
 了头，才生病的。如果他带上钱，
 mǎi le mào zi zài mài yóu shéng jiù bú huì shēng bìng
 买了帽子再卖油绳，就不会生病
 le zhēn shì hòu huǐ a
 了。真是后悔啊！

xiàn zài hòu huǐ yě méi yòng le tā huí bu liǎo
 现在后悔也没用了，他回不了
 jiā le zuò zài zhèr zhēn shì nán shòu jīn tiān
 家了，坐在这儿，真是难受。今天
 suàn shì dǎo méi le bù jǐn shǎoshōu sān jiǎo qián ér
 算是倒霉了。不仅少收三角钱，而
 qiě hái bìng le wàn yī tā de bìng yán zhòng qǐ lái
 且还病了。万一¹他的病严重起来，
 méi yǒu rén zhào gù yòu bù néng kàn yī shēng nà bú
 没有人照顾，又不能看医生，那不
 jiù sǐ le ma kě shì chén huàn shēng yòu yì xiǎng tā
 就死了吗？可是陈奂生又一想，他
 shì gè nán zǐ hàn shì gè hǎo rén cóng lái méi zuò guo
 是个男子汉，是个好人，从来没做过
 huài shì zěn me huì sǐ ne tā jué de tā yīng gāi
 坏事，怎么会死呢？他觉得他应该

1 万一: in case

☛把伞带上，万一下雨呢！

duō huó jǐ nián duō zhòng jǐ nián dì tā bù yīng gāi
 多活几年，多种几年地，他不应该
 xiǎng dào sǐ wéi shén me xiàn zài jiù xiǎng dào sǐ ne
 想到死，为什么现在就想到死呢？
 xiǎng dào zhè lǐ chén huàn shēng gāo xìng qǐ lái tā
 想到这里，陈奂生高兴起来，他
 de zuǐ hěn gān xiào bu chū shēng yīn dàn shì liǎn shàng
 的嘴很干，笑不出声音，但是脸上
 chū xiàn le xiào róng tā qīng qīng de tàn le yì kǒu qì
 出现了笑容。他轻轻地叹了一口气，
 bà fàng zài yǐ zi shàng de yòu shǒu qīng qīng tí le qǐ
 把放在椅子上的右手，轻轻提了起
 lái zài yòu tuǐ shàng qīng qīng de pāi zhe hǎo xiàng
 来，在右腿上轻轻地拍着，好像
 tīng dào le měi lì de yīn yuè rán hòu tǎng zài yǐ zi
 听到了美丽的音乐，然后躺在椅子
 shàng shuì zháo le
 上睡着了。

sān

三

děng tā xǐng lái tiān yǐ jīng dà liàng le chén
 等他醒来，天已经大亮了，陈
 huàn shēng gǎn dào shēn tǐ méi lì qì tóu hūn sǎng zi
 奂生感到身体没力气，头昏，嗓子
 bù shū fu ké sou le jǐ shēng tā bù xiǎng zhēng yǎn
 不舒服，咳嗽了几声；他不想睁眼
 jīng fān le shēn yòu xiǎng jiē zhe shuì jiào kě shì yì
 睛，翻了身又想接着睡觉。可是一

fān shēn tā gǎn dào shēn tǐ xià miàn hěn ruǎn tā yòng
翻身，他感到身体下面很软。他用
shǒu yì mō shēn xià de dōng xī shì ruǎn de tā qǐ
手一摸，身下的东西是软的；他起
shēn dī tóu yí kàn zì jǐ shì shuì zài yì zhāng dà
身，低头一看，自己是睡在一张大
chuáng shàng chén huàn shēng chī le yì jīng gǎn máng tǎng
床上。陈奂生吃了一惊，赶忙躺
píng le yòu bì shàng le yǎn jīng tā yào nòng qīng chǔ¹
平了，又闭上了眼睛。他要弄清楚¹
tā zěn me dào zhè lǐ lái le tā hǎo xiàng xiǎng qǐ lái
他怎么到这里来了。他好像想起来
le dàn shì yòu jì bu qīng chu tā yòu zǎi xì xiǎng
了，但是又记不清楚，他又仔细想
le xiǎng hǎo bù róng yì cái xiǎng qǐ le wú shū jì hé²
了想，好不容易才想起了吴书记²和
tā de qì chē tā hǎo xiàng tū rán míng bai le shì wú
他的汽车，他好像突然明白了是吴
shū jì bāng le tā tā kāi shǐ màn màn de xiǎng zhe
书记帮了他。他开始慢慢地想着。

chén huàn shēng zhè yì nián zhēn jiāo le hǎo yùn³
陈奂生这一年真交了好运³，

yí yù dào kùn nán jù yǒu hǎo rén bāng tā zuó tiān
一遇到困难，就有好人帮他。昨天
yè lǐ tā fā gāo shāo zài chē zhàn de yǐ zi shàng
夜里，他发高烧，在车站的椅子上
hūn shuì bù jiǔ xiàn wěi wú shū jì zuò zhe qì chē lái
昏睡。不久，县委吴书记坐着汽车来
dào le chē zhàn wú shū jì xìng wú jiào wú chǔ wú
到了车站。吴书记姓吴，叫吴楚。吴

1 弄清楚: make clear

2 吴书记: Secretary
Wu is the Party secretary of the county, the leader of the county.

3 交了好运: have a good luck

chǔ yào zuò shí èr diǎn shí wǔ fēn de nà tàng chē dào shěng
楚要坐十二点十五分的那趟车到省
lǐ qù cān jiā míng tiān de huì yì dào huǒ chē zhàn shí
里去参加明天的会议。到火车站时，
cái shí yī diǎn sì shí fēn wú chǔ yě jiù bù zhāo jí
才十一点四十分，吴楚也就不着急，
zài hòu chē shì lì lái huí zǒu dòng tā de sī jī yì bān
在候车室里来回走动。他的司机一般
yào děng tā jìn le zhàn tái cái zǒu wàn yī wú chǔ yǒu
要等他进了站台才走，万一吴楚有
shì zhǎo bu dào rén zěn me bàn suǒ yǐ sī jī yě jiù
事找不到人怎么办，所以司机也就
méi zǒu yīn wèi shì bàn yè hòu chē shì lǚ kè bù
没走。因为是半夜，候车室旅客不
duō wú chǔ tū rán fā xiàn le shuì zài yǐ zi shàng de
多，吴楚突然发现了睡在椅子上的
chén huàn shēng yí kàn dào chén huàn shēng wú chǔ jiù xiào
陈奂生。一看到陈奂生，吴楚就笑
le wú chǔ yǐ qián zài chén huàn shēng de cūn zi lǐ
了¹。吴楚以前在陈奂生的村子里
zhù guo liǎng gè yuè lì kè jiù rèn chū tā lái le tā
住过两个月，立刻就认出他来了，他
xīn xiǎng zhè gè chún pǔ lǎo shí de nóng mǐn zěn me zài
心想这个纯朴、老实的农民²怎么在
zhèr shuì zhāo le rú guǒ yào gǎn huǒ chē shuì zhāo
这儿睡着了？如果要赶火车，睡着
le nà bú jiù má fan le wú chǔ zǒu guò qù jiào
了，那不就麻烦了。吴楚走过去叫
xǐng tā tuī le tuī tā yòu fā xiàn zài tā de pì
醒他，推了推他；又发现在他的屁

1 一看到陈奂生，吴楚就笑了: As soon as he saw Chen Huansheng, Wu Chu began to smile. — ... 就 ...: as soon as

2 他一走进房间，电话就响了。

2 纯朴、老实的农民: a simple and honest farmer

gu xià miàn fàng zhe yí gè bāo wú chǔ xīn li xiǎng
股下面，放着一个包。吴楚心里想，
shì bu shì chén huàn shēng de dōng xi bèi tōu le jiù
是不是陈焕生的东西被偷了？就
yòu tuī le tā jǐ xià chén huàn shēng hái shì bù xǐng
又推了他几下，陈焕生还是不醒。
wú chǔ gēn nóng mǐn hěn suí biàn jīng cháng hé nóng mǐn
吴楚跟农民很随便，经常和农民
kāi wán xiào zhè shí tā xiǎng gēn chén huàn shēng kāi wán
开玩笑。这时他想跟陈焕生开玩
xiào jiù qù zhuā tā de bí zi tā yì mō dào chén
笑，就去抓他的鼻子。他一摸到陈
huàn shēng de liǎn gǎn dào hēn tàng cái zhī dào tā bìng
焕生的脸，感到很烫，才知道他病
le mǎ shàng jiù bǎ tā jiào xǐng
了，马上就把他叫醒。

zhè xiē shì qing chén huàn shēng dāng rán bù zhī
这些事情，陈焕生当然不知
dào xiàn zài néng xiǎng qǐ lái de shì zì jǐ kàn dào
道。现在能想起来的，是自己看到
wú chǔ zhī hòu jiù zhuā zhù wú chǔ de shǒu tīng dào
吴楚之后，就抓住吴楚的手。听到
wú chǔ wèn tā nǐ bìng le ma tā diǎn diǎn
吴楚问他：“你病了吗？”他点点
tóu wú chǔ yòu wèn tā nǐ zěn me dào zhè lǐ lái
头。吴楚又问他：“你怎么到这里来
de tā jiù qù mō le mō lǚ xíng bāo wú chǔ wèn
的？”他就去摸了摸旅行包。吴楚问
tā bāo li de dōng xi ne tā jiù xiào le yí
他：“包里的东西呢？”他就笑了一

xiào dāng shí tā shuō le shén me tā xiǎng bu qǐ lái
笑。当时他说了什么？他想不起来
le zhǐ jì de wú chǔ hǎo xiàng yǐ jīng wán quán míng bai
了；只记得吴楚好像已经完全明白
le tā de yì sī biàn hé sī jī fú tā shàng le qì
了他的意思，便和司机扶他上了汽
chē chē zi kāi le yí duàn lù jiào kāi le yí jiā
车，车子开了一段路，叫开了一家
mén shì mén zhěn shì tā men fú tā xià le chē
门，是门诊室¹。他们扶他下了车，
zǒu jìn qù jiàn dào le yí gè chuān bái yī fu de
走进去，见到了一个穿白衣服的
rén tā zhī dào nà shì yī shēng yī shēng gěi tā kàn
人，他知道那是医生。医生给他看
le bìng duì wú chǔ xiào zhe shuō chén huàn shēng de bìng
了病，对吴楚笑着说，陈焕生的病
bù yán zhòng zhǐ shì dé le zhòng gǎn mào yī shēng gěi
不严重，只是得了重感冒。医生给
chén huàn shēng dào le yí bēi shuǐ ràng tā chī le jǐ
陈焕生倒了一杯水，让他吃了几
piàn yào yòu bāo le yí diǎn fàng zài tā de kǒu dai li
片药，又包了一点放在他的口袋里，
yě méi shōu tā de qián rán hòu bāng zhe wú chǔ bǎ tā
也没收他的钱，然后帮着吴楚把他
fú shàng le chē yī shēng shuō wǒ zhè er méi yǒu
扶上了车。医生说：“我这儿没有
chuáng zhù zhāo dài suǒ ba ān pái yí jiān ān jìng
床，住招待所²吧，安排一间安静
yí diǎnr de fáng jiān shuì yí yè jiù hǎo le chē
一点儿的房间睡一夜就好了。”车

1 门诊室: clinic

2 招待所: hostel operated by the county government for receiving people for meetings or on business

zi yòu kāi dòng le yòu tīng jiàn wú chǔ duì sī jī shuō
子又开动了，又听见吴楚对司机说：

hái yǒu shí sān fēn zhōng huǒ chē jiù yào kāi le xiān
“还有十三分钟，火车就要开了，先
sòng wǒ shàng chē zhàn zài sòng chén huàn shēng shàng zhāo
送我上车站，再送陈奂生上招
dài suǒ gěi tā yí gè fáng jiān jiù shuō shì wǒ de
待所，给他一个房间，就说是我的
péng you
朋友……”

chén huàn shēng xiǎng dào zhè lǐ tā tīng jiàn zì
陈奂生想到这里，他听见自
jǐ de xīn tiào de hěn kuài tā bì shàng yǎn jīng liú
己的心跳得很快。他闭上眼睛，流
chū le yǎn lèi zhè gè wú shū jì zhēn shì dà hǎo rén
出了眼泪。这个吴书记真是大好人，
yí gè xiàn wēi shū jì xiàn lǐ de dà lǐng dǎo hái zhè
一个县委书记，县里的大领导，还这
me guān xīn yí gè pǔ tōng nóng mǐn hái bǎ tā dāng
么关心一个普通农民，还把他当
péng you zài tā dé le jí bìng de shí hou bāng zhù
朋友。在他得了急病的时候，帮助
tā kàn bìng tā tài hǎo le
他看病，他太好了。

chén huàn shēng jiē zhe xiǎng tā hé wú shū jì zhǐ
陈奂生接着想，他和吴书记只
shì rèn shi tā men zhī jiān méi yǒu tài shēn de péng
是认识，他们之间¹没有太深的朋
you jiāo qīng rú guǒ shuō yǒu shén me péng you jiāo qīng
友交情²。如果说有什么朋友交情，

1 他们之间: between them, 之间: between or among

2 交情: fellowship

yě yǒu yí diǎnr jì de yí gè qiū tiān wú shū
也有一点儿。记得一个秋天，吴书
jì dào nóng cūn gōng zuò le yí duàn shí jiān yǒu yí tiān
记到农村工作了一段时间。有一天
wú shū jì tū rán lái dào tā jiā hái chī le yí dùn
吴书记突然来到他家，还吃了一顿
biàn fàn wú shū jì hǎo xiàng shì lái kàn kàn tā zhè
便饭¹。吴书记好像是来看看他这
ge lòu dòu hù zhǔ de shēng huó zěn me yàng shēng
个“漏斗户主”的生活怎么样，生
huó shì bu shì bǐ yǐ qián hǎo le wú shū jì hái dài
活是不是比以前好了。吴书记还带
lái le yí jīn táng gěi tā de hái zǐ men chī zǐ
来了一斤糖，给他的孩子们吃。仔
xì suàn qǐ lái yí jīn táng de qián děng yú liǎng dùn fàn
细算起来，一斤糖的钱等于两顿饭
de qián suī rán wú shū jì chī le tā yí dùn fàn kě
的钱。虽然吴书记吃了他一顿饭，可
gěi le tā yí jīn táng kuài zhè hái suàn shén me jiāo qīng
给了他一斤糖块，这还算什么交情
ne shuō lái shuō qù hái shì wú shū jì shì gè dà
呢！说来说去，还是吴书记是个大
hǎo rén dāng le guān yě bú wàng jì yí gè xiàng chén
好人，当了官²也不忘记一个像陈
huàn shēng zhè yàng de pǔ tōng nóng mǐn
奂生这样的普通农民。

chén huàn shēng xiǎng dào zhè lǐ xīn li gǎn dào
陈奂生想到这里，心里感到
hěn nuǎn huo yǎn lèi yòu liú chū lái le tā yòng bèi
很暖和，眼泪又流出来了。他用被

1 一顿便饭: a simple meal. 顿: (classifier) for meals; 便饭: a homely meal

2 官: government official

zi cā le cā yǎn lèi zhēng kāi yǎn jīng rèn zhēn de
子擦了擦眼泪，睁开眼睛，认真地
kàn kan tā zhù de zhè ge dì fāng tā yòu chī le yì
看看他住的这个地方，他又吃了一
jīng yuán lái zhè fáng jiān li de yí qiè dōu shì xīn de
惊。原来这房间里的一切都是新的，
fáng jiān fēi cháng piào liang tiān huā bǎn bái bái de
房间非常漂亮，天花板¹白白的，
qiáng yě shì bái de dì bǎn shì hóng de cā de
墙也是白的，地板是红的，擦得
hěn liàng dōu néng zhào chū rén yǐng lái hóng sè de guì
很亮，都能照出人影来。红色的柜
zi huáng sè de zhuō zi hái yǒu liǎng zhāng hěn dà
子，黄色的桌子，还有两张很大、
hěn āi de yǐ zi shā fā chén huàn shēng bù zhī
很矮的椅子（沙发），陈奂生不知
dào jiào shén me zài kàn chuáng shàng xīn chuáng dān
道叫什么。再看床上，新床单，
xuě bái de bèi zi yàng yàng dōu shì xīn de chén huàn
雪白的被子，样样都是新的。陈奂
shēng lì kè gǎn dào yǒu xiē bù hǎo yì si le tā
生立刻感到有些不好意思²了。他
zhī dào zì jǐ shēn shàng tè bié shì jiǎo bù gān jìng
知道自己身上，特别是脚不干净。
tā pà nòng zāng le bèi zi jiù qǐ lái le qīng
他怕弄脏了被子……就起来了，轻
qīng de chuān hǎo le yī fu bù gǎn fā chū yì diǎn er
轻地穿好了衣服，不敢发出一点儿
shēng yīn lái hǎo xiàng zuò cuò le shén me shì pà bèi
声音来，好像做错了什么事，怕被

1 天花板: ceiling

2 不好意思: shy, embarrassed

② 他不好意思在很多人面前跳舞。

rén fā xiàn tā xià le chuáng bǎ xié tí zài shǒu li
人发现。他下了床，把鞋提在手里，
guāng jiǎo pǎo le chū qù yòu huí tóu kàn zhe nà liǎng
光脚¹跑了出去；又回头看着那两
zhāng dà yǐ zi zǒu jìn qù mō yì mō hěn ruǎn
张大椅子，走近去摸一摸，很软，
dàn shì bù gǎn zuò pà zuò huài le rán hòu tā qīng
但是不敢坐，怕坐坏了。然后他轻
qīng de dǎ kāi mén zǒu chū qù le
轻地打开门，走出去了。

lái dào zǒu láng li tā gǎn dào jiǎo shàng hěn lěng
来到走廊里，他感到脚上很冷，
yí kàn bié rén dōu chuān zhe xié zǒu lù zhī dào zài zǒu
一看别人都穿着鞋走路，知道在走
láng li shì kě yǐ chuān xié tā yě chuān shàng le
廊里是可以穿鞋，他也穿上了
xié tā xīn xiǎng wú shū jì duì tā zhào gù de tài hǎo
鞋。他心想吴书记对他照顾得太好
le tīng shuō zhāo dài suǒ de fáng jiān shì hěn guì de
了。听说招待所的房间是很贵的。
xiàng zhè yàng hǎo de fáng jiān bù zhī yào duō shǎo qián
像这样好的房间，不知要多少钱，
zài zhè zhù yí yè de qián kě néng shì mǎi yì dǐng mào
在这儿住一夜的钱可能是买一顶帽
zi de qián zhèr bú shì wǒ zhù de dì fāng wǒ
子的钱，这儿不是我住的地方！我
méi yǒu qián zhù zhè yàng guì de fáng jiān wǒ zì jǐ cái
没有钱住这样贵的房间。我自己才
bú huì dào zhèr lái zhù ne
不会到这儿来住呢。

1 光脚: bare feet 光: bare

② 光头: bare head

tā xīn li zháo jí dān xīn qián de shì xiǎng
他心里着急，担心钱的事，想
mǎ shàng nòng qīng chu fáng qián shì duō shǎo tā yào zǒu
马上弄清楚房钱是多少。他要走
le hái shì xiān qù fù qián ba
了，还是先去付钱吧。

tā zǒu dào mén kǒu guì tái¹ cháo lǐ miàn zhèng
他走到门口柜台¹，朝里面正
zài kàn bào zhǐ de dà gū niang shuō tóng zhì fù
在看报纸的大姑娘说：“同志，付
qián”
钱。”

jǐ hào fáng jiān nà dà gū niang yì biān kàn
“几号房间？”那大姑娘一边看
zhe bào zhǐ yì biān shuō méi yǒu kàn tā
着报纸，一边说，没有看他。

jǐ hào bù zhī dào wǒ zhù zài zuì lǐ biān de
“几号不知道。我住在最里边的
nà yì jiān”
那一间。”

nà gū niang mǎ shàng diū kāi bào zhǐ cháo tā kàn
那姑娘马上丢开报纸，朝他看
kan xiào zhe shuō nǐ shì wú shū jì qì chē sòng lái
看，笑着说：“你是吴书记汽车送来
de ba nǐ shēn tǐ hǎo le ma
的吧？你身体好了吗？”

hǎo le wǒ yào huí qù le
“好了，我要回去了。”

bú yòng jí nǐ hé wú shū jì shì lǎo péng you
“不用急，你和吴书记是老朋友

1 柜台: reception desk

ma xiàn zài nǐ zài nǎ li gōng zuò .....” dà
吗？现在你在哪里工作？……”大
gū niang yì biān gēn tā shuō huà yì biān jiù bǎ kāi
姑娘一边跟他说话，一边就把开
hǎo de fā piào jiāo gěi tā dà gū niang zhǎng de hěn
好的发票¹交给他。大姑娘长得很
měi chén huàn shēng kàn kàn tā tā zhēn piào liang a
美。陈奂生看看她，她真漂亮啊！

dàn shì dāng tā jiē guo fā piào dī tóu yí
但是，当他接过发票，低头一
kàn chén huàn shēng chī le yì jīng tā rèn shi nà jǐ
看，陈奂生吃了一惊。他认识那几
gè zì dàn shì bù xiāng xìn duō shǎo qián tā
个字，但是不相信。“多少钱？”他
wèn tā lì kè gǎn dào quán shēn dōu zài fā rè
问，他立刻感到全身都在发热。

wǔ yuán
“五元。”

jiù zhù yì tiān tā chū hàn le
“就住一天？”他出汗²了。

zhù yí yè wǔ yuán qián
“住一夜五元钱。”

chén huàn shēng de xīn tiào de hěn kuài wǒ de
陈奂生的心跳得很快。“我的
tiān³” tā xiǎng wǒ dān xīn zhù le yí yè dà
天！³”他想，“我担心住了一夜，大
gài shì liǎng yuán duō kě néng zhù diào yì dǐng mào zi
概是两元多，可能住掉一顶帽子，
shuí zhī dào zhù yí yè yào wǔ yuán qián kě yǐ mǎi
谁知道，住一夜要五元钱，可以买

1 发票: receipt

2 出汗: sweat

3 我的天啊!: My God!

liǎngdǐngmào zi le
两顶帽子了！”

nǐ de bìng hái méi yǒu hǎo nǐ hái zài chū hàn
“你的病还没有好，你还在出汗
ne dà gū niang kàn zhe tā liǎn shàng de hàn duì
呢！”大姑娘看着他脸上的汗，对
tā shuō
他说。

kě shì chén huàn shēng shuō le yí jù wǒ shì
可是陈奂生说了一句：“我是
bàn yè li lái de ya tā zhēn shì bù gāi shuō zhè
半夜里来的呀！”他真是不该说这
jù huà dàn shì tā cóng lái méi zhù guo zhāo dài suǒ
句话。但是他从来没住过招待所，
tā bù zhī dào zhù zhāo dài suǒ shì duō shǎo qián zěn me
他不知道住招待所是多少钱，怎么
suàn de tā zhǐ shì jué de tài guì le dà gū niang
算的，他只是觉得太贵了。大姑娘
lì kè kàn chū tā bú shì yí gè zhòng yào rén wù tā
立刻看出他不是一个重要人物¹，她
bú xiào le duì tā shuō huà yě bú nài xīn le
不笑了，对他说话也不耐心了。

tā shuō bù guǎn nǐ shén me shí hou lái zhù
她说：“不管你什么时候来，住
dào jīn tiān zhōng wǔ shí èr diǎn dōu shōu yì tiān qián
到今天中午十二点，都收一天钱。”
tā zhè yàng shuō hái suàn shì kè qì de yīn wèi wú
她这样说还算是²客气的。因为吴
shū jì de miàn zi dà gū niang méi yǒu xiào huà tā
书记的面子，大姑娘没有笑话他。

1 重要人物: VIP

2 算是: regarded as

他算是我最好的朋友了。

chén huàn shēng kàn zhe tā nà lěng lěng de liǎn
陈奂生看着她那冷冷的脸，
zhī dào zì jǐ shuō cuò le huà ràng tā shēng qì le
知道自己说错了话，让她生气了，
nǎ li hái gǎn zài shuō huà zhǐ hǎo bǎ shǒu shēn jìn kǒu
哪里还敢再说话，只好把手伸进口
dài li qù mō qián rán hòu rèn zhēn de shǔ le sān biàn
袋里去摸钱，然后认真地数了三遍，
shì wǔ yuán qián dàn dāng tā bǎ qián jiāo gěi dà gū niang
是五元钱；但当他把钱交给大姑娘
shí wài miàn yì zhāng de qián yǐ jīng kuài shī le
时，外面一张的钱，已经快湿了，
shì shǒu shàng de hàn nòng shī de tā chū le tài duō de
是手上的汗弄湿的。他出了太多的
hàn
汗。

zhè shí dà gū niang yǐ jīng zài kàn bào zhǐ le
这时大姑娘已经在看报纸了，
kàn jiàn chén huàn shēng de qián dōu shì líng qián jiù biǎo
看见陈奂生的钱都是零钱，就表
xiàn chū bù nài fán de yàng zi dàn tā méi shuō shén
现出不耐烦的样子。但她没说什
me bǎ líng qián shōu le
么，把零钱收了。

chén huàn shēng xiǎng zì jǐ huā le zhè me duō de
陈奂生想，自己花了这么多的
qián dà gū niang hái bú gāo xìng tā xīn li yě bú
钱，大姑娘还不高兴，他心里也不
gāo xìng xiǎng lì kè zǒu le suàn le kě shì xiǎng
高兴，想立刻走了算了¹。可是想

1 算了: let it be

他不愿意去，就算
了，咱们自己去！

dào lǚ xíngbāo hái diū zài fáng jiān li   jiù yòu zǒu huí
到旅行包还丢在房间里，就又走回
lái
来。

tuī kāi fáng jiān   kàn zhe guāngliàng de dì bǎn
推开房间，看着光亮的地板，
zhàn zài ménkǒu de tā xīn li xiǎng   tuō bu tuō xié ne
站在门口的他心里想，脱不脱鞋呢？
tā xiǎng   bù tuō xié le   huā le wǔ kuài qián le
他想，不脱鞋了，花了五块钱了，
zài yě bù pà nòngzāng dì bǎn le   tā zǒu jìn le fáng
再也不怕弄脏地板了。他走进了房
jiān   wǎng dà yǐ zi shàng yí zuò   xiǎng   guǎn tā¹
间，往大椅子上坐，想：“管它
ne   zuò huài le gēn wǒ yě méi guān xi   wǒ chū le
呢，坐坏了跟我也没关系，我出了
wǔ kuài qián ne
五块钱呢。”

tā è le   mō mō kǒu dai li hái shèng yí kuài
他饿了，摸摸口袋里还剩一块
bǐng zi   ná chū lái chí le yí kǒu   kàn jiàn le rè
饼子，拿出来吃了一口，看见了热
shuǐ píng   yòu qù dǎo le yí bēi kāi shuǐ   huí tóu kàn
水瓶，又去倒了一杯开水。回头看
gāng cái zuò de dà yǐ zi   méi yǒu huài   tā zhàn qǐ
刚才坐的大椅子，没有坏，他站起
lái   zuò xià   qǐ lái   zuò xià   qǐ lái
来，坐下，起来，坐下，起来，……

tā shì le sān cì   yǐ zi hái shì méi yǒu zuò huài   tā
他试了三次，椅子还是没有坐坏，他

1 管它呢: not care

这件事我不管了。

cái xiāng xìn dà yǐ zi zhēn shì hǎo dōng xī   rán hòu tā
才相信大椅子真是好东西。然后他
jiù fàng xīn de zuò zài dà yǐ zi shàng chī bǐng zi   tā
就放心地坐在大椅子上吃饼子，他
jué de hěn shū fu   tóu yě bù hūn le   xiàn zài gǎn
觉得很舒服，头也不昏了，现在感
jué bù fā shāo le   kàn lái shì gāng cái chū le yí shēn
觉不发烧了。看来是刚才出了一身
dà hàn   tuì shāo le¹   tā shì yí gè xīn kuān² de
大汗，退烧¹了。他是一个心宽²的
rén   zhè shí tā gǎn dào hěn gāo xìng   xīn li xiǎng
人。这时他感到很高兴，心里想：

zhè wǔ yuán qián jiù děng yú shì mǎi yào chī le ba
“这五元钱就等于是买药吃了吧——
bìng hǎo le jiù xíng le   bié xiǎng nà me duō le
病好了就行了！别想那么多了。”

chī wán bǐng zi   xiǎng le xiǎng tā yòu kāi shǐ hòu
吃完饼子，想了想他又开始后
huǐ nà wǔ yuán qián le   nà kě shì wǔ yuán qián na
悔那五元钱了，那可是五元钱呐！
tā zuó tiān wǎn shàng zài bǎi huò shāng diàn kàn hǎo de mào
他昨天晚上在百货商店看好的帽
zi   cái èr yuán wǔ jiǎo   wèi shén me zài zhāo dài suǒ
子，才二元五角，为什么在招待所
zhù le yí yè yào wǔ yuán qián   wǒ kě yǐ yòng wǔ yuán
住了一夜要五元钱？我可以用五元
qián mǎi liǎng dǐng mào zi le   qù nián de shí hou gān
钱买两顶帽子了。去年的时候，干
yì tiān de nóng huó cái néng dé dào qī jiǎo qián   qī tiān
一天的农活才能得到七角钱。七天

1 退烧: bring down a fever

2 心宽: broad-minded, tolerant

cái néng dé dào sì yuán jiǔ jiǎo xiàng tā zhè yàng yí gè
才能得到四元九角。像他这样一个
pǔ tōng nóng mǐn tā bì xū gàn qī tiān de nóng huó er
普通农民，他必须干七天的农活儿
cái zhuàngòu zhù yí yè zhāo dài suǒ de qián hái yào zài
才赚够住一夜招待所的钱，还要再
jiā shàng yì jiǎo qián zhù zhè yàng de zhāo dài suǒ duì
加上一角钱。住这样的招待所对
tā lái shuō zhè bú shì kāi le gè dà wán xiào cóng
他来说，这不是开了个大玩笑！从
zuó tiān bàn yè dào xiàn zài zǒng gòng bú guò qī bā gè
昨天半夜到现在，总共不过七八个
zhōng tóu chà bu duō zhù yí gè zhōng tóu yào gàn yì tiān
钟头，差不多住一个钟头要干一天
de nóng huó er zhēn shì tài guì le xiàng tā zhè yàng
的农活儿，真是太贵了。像他这样
de nóng mǐn zěn me néng zài zhè me guì de chuáng shàng shuì
的农民怎么能在这么贵的床上睡
jiào ne zhēn shì yīn chā yáng cuò dà gū niang shuō
觉呢！真是阴差阳错¹。大姑娘说
kě yǐ zhù dào shí èr diǎn nà jiù zài shuì yí huì er
可以住到十二点，那就再睡一会儿
ba shuì dào shí èr diǎn zhōng zài zǒu zhè shì gè hǎo
吧，睡到十二点钟再走。这是个好
zhǔ yì duì zài shuì liǎng gè zhōng tóu
主意。对，再睡两个钟头。

1 阴差阳错: a mistake
or error due to a strange
combination of cir-
cumstances

.....

chén huàn shēng gāng cái chū le hàn chī le dōng
陈奂生刚才出了汗，吃了东

xi liǎn shàng zuǐ shàng dōu gǎn dào bù shū fu xiǎng
西，脸上嘴上，都感到不舒服，想
xǐ xǐ liǎn huò zhě cā cā liǎn kě shì tā méi yǒu
洗洗脸，或者擦擦脸，可是他没有
zhǎo dào cā liǎn de dōng xi jiù bǎ zhěn jīn ná qǐ
找到擦脸的东西，就把枕巾¹拿起
lái cā liǎn rán hòu yī fu yě bù tuō lā guò bèi
来擦脸，然后衣服也不脱，拉过被
zi jiù tǎng zài chuáng shàng shuì jiào tā xīn xiǎng
子，就躺在床上睡觉。他心想，
zhè yí cì tā zài yě bú pà nòng zāng shén me le tā
这一次他再也不怕弄脏什么了，他
chū le wǔ yuán qián ne
出了五元钱呢。

kě shì tā shuì bu zháo tā xiǎng qǐ le wú shū
可是他睡不着，他想起了吴书
jì zhè ge hǎo rén dà gài zhǐ xiǎng dào guān xīn
记。这个好人，大概只想到关心
tā méi yǒu xiǎng dào tā zhè ge rén zhù bu qǐ zhè
他，没有想到他这个人住不起这
yàng gāo jí de fáng jiān bù guò rén jiā máng zhe gǎn
样高级的房间。不过人家忙着赶
huǒ chē nǎ néng xiǎng de nà me xì hái shì yīng
火车，哪能想得那么细！还是应
gāi guài zì jǐ guài zì jǐ bù zǎo diǎn er mǎi mào
该怪²自己，怪自己不早点儿买帽
zi cái gǎn mào fā shāo le cái zǒu bu dòng shuì
子，才感冒发烧了，才走不动，睡
zài chē zhàn cái pèng jiàn wú shū jì cái zhù zhāo dài
在车站，才碰见吴书记，才住招待

1 枕巾: pillow towel

2 怪: blame

suǒ cái bǎ mài yóu shéng de qián dōu yòng wán le nà
所，才把卖油绳的钱都用完了。那
me tā xiàn zài hái mǎi bu mǎi mào zi ne tā xiǎng
么，他现在还买不买帽子呢？他想
le xiǎng zuì hòu hái shì jué dìng mǎi rú guǒ bù mǎi
了想，最后还是决定：买，如果不买
hái yào dǎo méi de
还要倒霉的！

chén huàn shēng xiǎng dào le yóu shéng gǎn jué è
陈奂生想到了油绳，感觉饿
le tā suī rán chī le yí kuài bǐng zi dàn shì méi
了。他虽然吃了一块饼子，但是没
chī bǎo zuó tiān yè lǐ shēng yì tài hǎo yóu shéng
吃饱。昨天夜里生意太好，油绳
quán mài wán le rú guǒ néng shèng jǐ dài duō hǎo a
全卖完了，如果能剩几袋多好啊！
xiàn zài hòu huǐ yě wǎn le rú guǒ zài zhèr shuì jiào
现在后悔也晚了。如果在这儿睡觉，
huì yuè lái yuè è tā shēn shàng méi yǒu liáng piào¹，
会越来越饿。他身上没有粮票¹，
zhōng wǔ fàn dào nǎ lǐ qù chī ne dào shí hou è de
中午饭到哪里去吃呢！到时候饿得
zǒu bu dòng hái yào zài zhèr zhù yí yè ma xiǎng
走不动，还要在这儿住一夜吗？想
dào zhèr tā lì kè qǐ lái tí zhe lǚ xíng bāo
到这儿，他立刻起来，提着旅行包。
lā kāi mén jiù zǒu zhèr suī rán hǎo yě bú zài
拉开门就走。这儿虽然好，也不在
zhèr shuì jiào le suī rán hái yǒu liǎng sān gè zhōng
这儿睡觉了。虽然还有两三个钟

1 粮票: grain coupons for buying food. In 1970s, food was rationed by the government due to a shortage of food.

tóu cái dào shí èr diǎn suàn le ba kuài zǒu ba bié
头才到十二点，算了吧，快走吧，别
shuì le
睡了。

tā zǒu chū le zhāo dài suǒ shén me dōu méi xiǎng
他走出了招待所，什么都没想，
jiù cháo bǎi huò shāng diàn zǒu qù yòng shèng de mài yóu
就朝百货商店走去，用剩的卖油
shéng de qián mǎi le yí dǐng mào zi lì kè dài zài
绳的钱，买了一顶帽子，立刻戴在
tóu shàng jiù huí jiā le
头上，就回家了。

yí lù shàng chén huàn shēng kàn kan fēng jǐng yě
一路上陈奂生看看风景，也
bù jué de hěn lèi kuài dào jiā de shí hou tā tū
不觉得很累。快到家的时候，他突
rán xiǎng dào zhè cì jìn chéng bǎ qián dōu yòng wán le
然想到这次进城，把钱都用完了，
hái bǎ yǐ qián shèng de qián yě yòng wán le mǎ shàng
还把以前剩的钱也用完了，马上
yào jiàn lǎo po le jiāo bu chū qián lǎo po yào mà
要见老婆了，交不出钱，老婆要骂
tā de zěn me bàn ne tā yí dìng xiǎng gè zhǔ yì
他的，怎么办呢？他一定想个主意
duì fù tā zěn me shuō ne jiù shuō qián shū diào
对付¹她。怎么说呢？就说钱输掉
le bù xíng zì jǐ cóng bù dǎ bó² jiù shuō chī
了，不行，自己从不赌博²。就说吃
diào le yě bù xíng zì jǐ cóng bù dà chī dà hē
掉了，也不行，自己从不大吃大喝。

1 对付: deal with

2 赌博: gambling

jiù shuō diū le hái shì bù xíng lǎo po hái shì yào
就说丢了，还是不行，老婆还是要
mà zì jǐ bù xiǎo xīn jiù shuō zuò hào shì bāng zhù le
骂自己不小心。就说做好事帮助了
bié rén gèng bù xíng zì jǐ dōu yào bié rén bāng zhù
别人，更不行，自己都要别人帮助。
jiù shuō sòng gěi yí gè dà gū niang le bú duì lǎo
就说送给一个大姑娘了，不对，老
po gèng yào huái yí wǒ le nà zěn me bàn ne
婆更要怀疑¹我了，那怎么办呢？

chén huàn shēng zì wèn zì dá zuǒ sī yòu xiǎng
陈奂生自问自答，左思右想，
hái shì bù zhī dào gāi zěn me bàn tū rán xīn li
还是不知道该怎么办。突然，心里
yí liàng pāi zhe dà tuǐ gāo xìng de jiào dào yǒu
一亮，拍着大腿，高兴地叫道：“有
le tā xiǎng dào zhè cì jìn chéng de jīng lì duō
了。”他想到这次进城的经历，多
me yǒu yì si a duō me dòng rén a tā zǒng suàn
么有意思啊，多么动人啊！他总算
yǒu diǎnr zì háo de dōng xi kě yǐ gēn bié rén jiǎng
有点儿自豪的东西可以跟别人讲
le wèn yí wèn tā mén cūn zi li yǒu shuí zuò guo
了。问一问，他们村子里有谁坐过
wú shū jì de qì chē yǒu shuí zhù guo wǔ yuán qián yí
吴书记的汽车？有谁住过五元钱一
yè de gāo jí fáng jiān tā yào bǎ tā de jīng lì jiǎng
夜的高级房间？他要把他的经历讲
gěi dà jiā tīng tīng kàn shuí hái néng shuō tā méi yǒu shén
给大家听听，看谁还能说他没有什

1 怀疑: doubt

me jiǎng de kàn shuí hái néng kàn bu qǐ tā
么讲的！看谁还能看不起¹他，……
cūn zi li de hěn duō rén dōu méi yǒu tā de jīng lì tā
村子里的很多人都没有他的经历。他
hěn jiāo ào tā hěn zì háo tā de jīng shen hǎo jí
很骄傲，他很自豪，他的精神好极
le tū rán tā hǎo xiàng gāo dà le hěn duō lǎo po
了²，突然他好像高大了很多。老婆
yǐ jīng bú zài tā yǎn li le zhǐ yào yì tí dào wú shū
已经不在他眼里了。只要一提到吴书
jì shuō zhè wǔ kuài qián shì wú shū jì ràng tā zhù le
记，说这五块钱是吴书记让他住了
zhāo dài suǒ tā lǎo pó jiù méi huà shuō le hā
招待所，他老婆就没话说了。哈！
rén zǒng yǒu mǎn zú de shí hou tā zhǐ yòng le wǔ kuài
人总有满足的时候，他只用了五块
qián jiù mǎi dào le jīng shén de mǎn zú zhēn shì mǎi dào
钱就买到了精神的满足，真是买到
le fēi cháng pián yi de dōng xi tā gāo xìng de
了非常便宜的东西。他高兴地、
kuài bù de xiàng yí zhèn fēng yí yàng huí dào le jiā
快步地、像一阵风一样回到了家。

guǒ rán cóng cǐ yǐ hòu chén huàn shēng de shēn
果然，从此以后，陈奂生的身
fèn tí gāo le cūn zi li de rén dōu xǐ huān tīng
份³提高了，村子里的人都喜欢听
tā jiǎng gù shì le cūn lǐ gàn bù duì tā de tài dù
他讲故事了，村里干部对他的态度
yě hǎo duō le ér qiě shàng jiē de shí hou yě jīng
也好多了，而且，上街的时候，也经

1 看不起: look down upon

2 好极了: extremely excellent ... 极了: extremely

③ 忙极了!

3 身份: status

cháng yǒu rén zhǐ zhe tā gào su bié rén shuō tā
常有人指着他，告诉别人说：“他
zuò guo wú shū jì de qì chē huò zhě shuō tā zhù
坐过吴书记的汽车。”或者说“他住
guo wǔ yuánqián yì tiān de gāo jí fáng jiān yì
过五元钱一天的高级房间。”……一
tiān yí gè cǎi gòu yuán pèng jiàn tā pāi pāi tā
天，一个采购员¹碰见他，拍拍他，
shuō wǒ jiù méi yǒu nǐ nà gè hǎo yùn qì jīng
说：“我就没有你那个好运气²，经
cháng zhù zhāo dài suǒ yě méi zhù guo nà yàng de gāo jí
常住招待所，也没住过那样的高级
fáng jiān
房间。”

1 采购员: purchasing agent

2 运气: luck

3 神气: spirited, proud

cóng cǐ yǐ hòu chén huànshēng yì zhí hěn shén
从此以后，陈奂生一直很神
qì zuò qǐ shì lái bǐ yǐ qián gèng yǒu lì qì
气³，做起事来，比以前更有力气
le
了。

This story is a simplified version of Gao Xiaosheng's short story 陈奂生上城 (*Chen Huansheng Goes to Town*), which was published on 人民文学 (*People's Literature*), Issue No.2, 1980. It won the National Short Story Award of 1980 (一九八零年全国优秀短篇小说奖).

About the author Gao Xiaosheng (高晓声):

Gao Xiaosheng (1928-1999) is one of the most celebrated writers of Chinese contemporary literature. He was born in Wujin, Jiangsu Province, and lived a life of part-time study and part-time farming. He began his literary career in the 1950's, but not until 1979 did he publish 李大顺造屋 (*Li Dashun Built a House*) and 陈奂生上城 (*Chen Huansheng Goes to Town*), which are regarded as contemporary Chinese masterpieces. The main theme of Gao Xiaosheng's works is life in the countryside. The protagonists of his novels are regarded as representative of people from the countryside during the era of "reform and opening up" in the 1980's. Gao Xiaosheng mainly describes ordinary farmers' lives, revealing significant social changes and exploring the psychological problems of life in the new era. His novels are simple and humorous. His other main works include other stories in his series featuring the character Chen Huangsheng, including "漏斗" 户主 ("Funnel" Head of a Household), 陈奂生转业 (*Chen Huangsheng Transfers His Profession*), 陈奂生出国 (*Chen Huansheng Goes Abroad*), etc. In all he has published more than 30 works, some of which have been translated into English,

Japanese, German, Dutch, and other languages.

思考题:

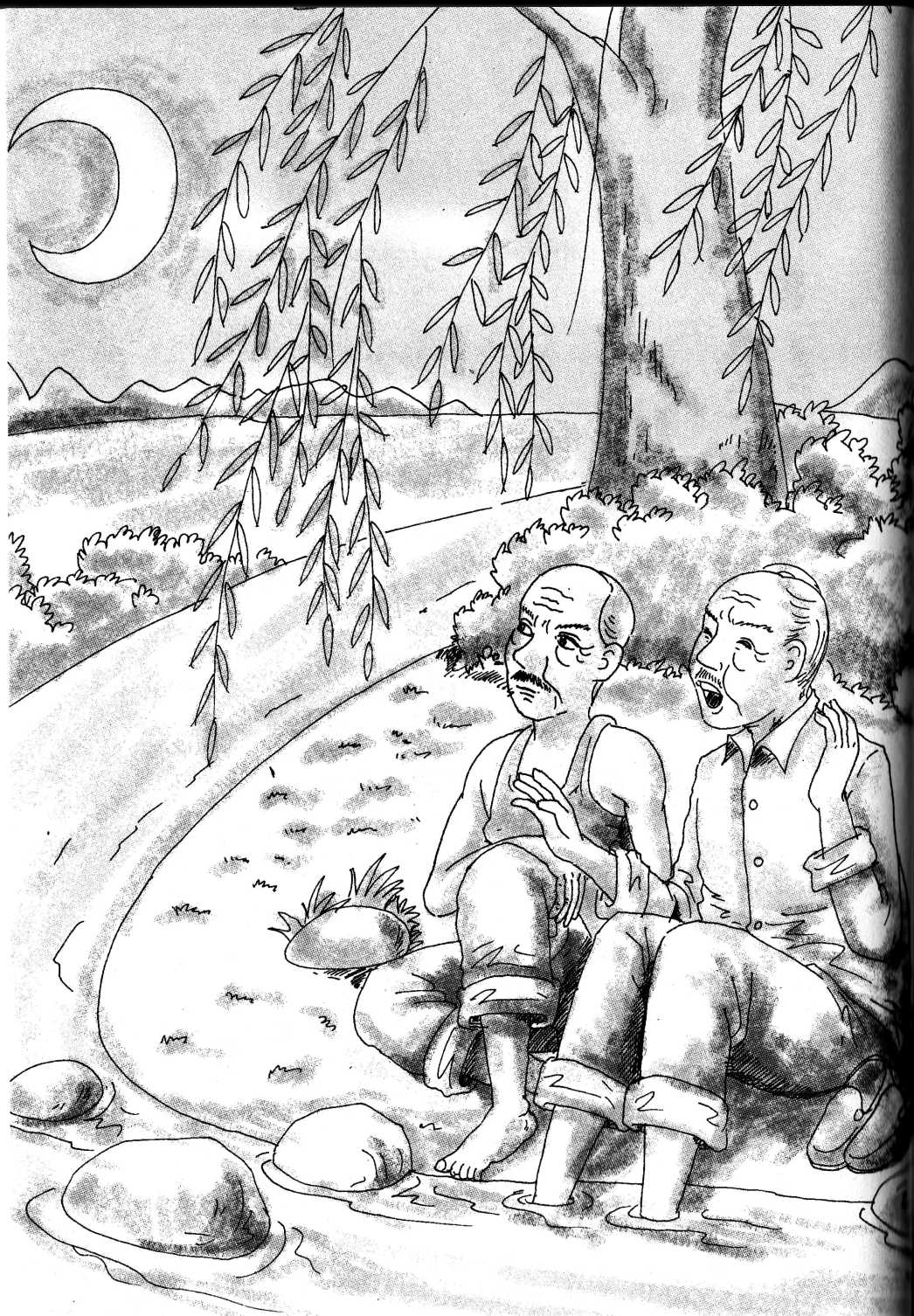
1. 陈奂生进城去干什么? 他以前的生活怎么样?
2. 陈奂生进城的心情怎么样? 为什么?
3. 陈奂生为什么感觉自己比别人差?
4. 陈奂生在火车站怎么了?
5. 是谁帮助了陈奂生?
6. 陈奂生在招待所里看到了什么? 想到了什么?
7. 陈奂生进城的经历改变了他什么? 为什么?
8. 陈奂生以后的生活会是什么样的?

sān yè zhī suí xiǎng qǔ
三、夜之随想曲

yuánzhù chénzhōng shí
原著: 陈忠实

三、夜之随想曲

Guide to reading:

This story was written by Chen Zhongshi (陈忠实), a famous contemporary writer. At a beautiful night two friends are sitting by a river enjoying the quiet night in the countryside. However, their perspectives are quite different because of their different life style and environment. The narrator, "I", lives in the countryside while "he" only comes to the countryside to work for a short time. "I" seems sincere and simple, and feels that life is hard in the countryside. "He" seems impractical and hypocritical, and feels life in the countryside is poetic. "He", from the city, sees only the quietness, fresh air and fresh fruits in the countryside, and regrets that his granddaughter cannot have all these. It seems that "he" is tired of the noise and pollution of city life. However, during their conversation "he" does not seem to either notice, or care, that his friend has difficulty in supporting his family in the countryside. The question is whether "he" is really tired of city life or not. From his words, what "he" cares for is his own

life, his granddaughter, and his high position. That is why “I” feels a sense of loss during the conversation. The story reflects the gap between countryside and urban life. City people only see the quiet life, the fresh fruits and fresh air in the countryside, but they are not concerned about the hard life there. What they want is to spend time in the countryside just for a change.

故事正文:

wǒ shì xiāng xià rén tā shì chéng lí rén wǒ
我是乡下人，他是城里人。我
men rèn shi le hěn duō nián suàn shì lǎo péng you le
们认识了很多年，算是老朋友了。
tā dào xiāng xià lái le wǒ hé tā zuò zài xiǎo hé biān
他到乡下来了。我和他坐在小河边
shàng
上。

zài jìng jìng de yè wǎn li yuè liang gāo gāo de
在静静的夜晚里，月亮高高地
guà zài tiān kōng yì tiáo tiáo xì xì de liǔ zhī zài wǒ
挂在天空。一条条细细的柳枝¹在我
men miàn qián qīng qīng de bǎi dòng
们面前轻轻地摆动。

kōng qì duō hǎo a tā bǎ shǒu fàng zài hé
“空气多好啊！”他把手放在河
shuǐ li rán hòu bǎ shǒu ná qǐ lái shàng de shuǐ
水里，然后把手拿起来，手上的水
diào jìn hé li tā xiàng gè xiǎo hái wán zhe shuǐ
掉进河里。他像个小孩，玩着水。
tā tái qǐ tóu xīn qíng yú kuài de shuō zài zhè li
他抬起头，心情愉快地说：“在这里
néng hū xī xīn xiān kōng qì xiāng xià rén bǐ chéng lí
能呼吸新鲜空气，乡下人比城里
rén fù yǒu a
人富有²啊！”

wǒ hěn zì háo wǒ shēng huó zài xiāng xià hěn
我很自豪。我生活在乡下，很

1 柳枝: dripping wil-
low twigs

2 富有: wealthy

yuàn yì tīng dào bié rén shuō xiāng xià hǎo yóu qí shì
愿意听到别人说乡下好，尤其是
chéng lǐ rén duì xiāng xià de zàn měi tīng dào zhè xiē zàn
城里人对乡下的赞美。听到这些赞
měi wǒ gǎn dào hěn zì háo
美，我感到很自豪。

zhè shuǐ duō hǎo a tā de shēng yīn hěn
“这水多好啊！”他的声音很
jī dòng yuè liang yuè sè lǐ de hé shuǐ tài měi
激动，“月亮，月色里的河水，太美
le tā xiàng yí wèi shī rén zàn měi le kōng qì
了！”他像一位诗人，赞美了空气，
yòu zàn měi hé shuǐ zàn měi yuè liang
又赞美河水，赞美月亮。

suī rán xiāng xià de zhè yí qiè wǒ yǐ jīng xí guàn
虽然乡下的这一切我已经习惯
le dàn shì xiàn zài zài péng you de yǐng xiǎng xià
了，但是现在，在朋友的影响下，
wǒ gèng jiā gǎn dào zì háo le zhè shì yīn wèi wǒ
我更加感到自豪了——这是因为我
men xiāng xià rén néng xiǎng shòu dào zì rán de měi
们乡下人能享受到自然的美！

tā yáo yáo tóu tā de tóu fa yǐ jīng bái le hěn
他摇摇头，他的头发已经白了很
duō tā gǎn tàn zhe shuō dào wǒ nà xiǎo sūn nǚ¹
多。他感叹着说道：“我那小孙女¹，
dōu bā suì le hái méi yǒu jiàn guo hé shuǐ méi yǒu
都八岁了，还没有见过河水，没有
wán guo shā zi yí dào xīng qī rì tā jiù yào wǒ
玩过沙子²。一到星期日，她就要我

1 孙女: granddaughter

2 沙子: sand

dài tā qù gōng yuán gōng yuán lǐ dào chù dōu shì jiǎ shān
带她去公园，公园里到处都是假山
jiǎ shuǐ kě shì tā yí jìn gōng yuán jiù gāo xìng de
假水。可是她一进公园，就高兴得
pǎo a tiào a wǒ kàn zhe zhēn nán shòu zhè xiē
跑啊，跳啊！我看着真难受！这些
jiǎ shān jiǎ shuǐ nǎ yǒu zhè dà zì rán de hé shuǐ
假山假水……哪有这大自然的河水
měi a wǒ de sūn nǚ yào shì dào zhè lǐ lái wán er,
美啊！我的孙女要是到这里来玩儿，
bù zhī dào huì zěn me gāo xìng li
不知道会怎么高兴哩！”

nà nǐ bǎ sūn nǚ dài dào xiāng xià lái ya ràng
“那你把孙女带到乡下来呀！让
hái zǐ zài xiāng xià wán er wán er duō hǎo a wǒ
孩子在乡下玩儿玩儿多好啊！”我
rè qíng de yāo qǐng
热情地邀请。

tā shuō wǒ qián tiān lái de shí hou sūn nǚ
他说：“我前天来的时候，孙女
jiù yào gēn wǒ lái wǒ yě xiǎng dài tā lái tā nǚ
就要跟我来，我也想带她来。她奶
nai gěi tā shōu shì hǎo le yī fu tā mā ma yě mǎi
奶给她收拾好了衣服，她妈妈也买
le xǔ duō chī de dōng xī nǎi fěn táng dàn gāo
了许多吃的东西，奶粉、糖、蛋糕、
qiǎo kè lì hē ya zhuāng le yí dà bāo jié guǒ
巧克力¹，啱呀，装了一大包。结果
ne wǒ dài zhe sūn nǚ yào xià lóu le tā mā ma
呢？我带着孙女要下楼了，她妈妈

1 奶粉、白糖、蛋糕、巧
克力: milk powder, white
sugar, cake, chocolate

tū rán shuō hái zi bìng le kě zěn me bàn xiāng xià
突然说：“孩子病了可怎么办？乡下
rén méi yǒu jiǎng wèi shēng de xí guàn hái zi shì hěn nán
人没有讲卫生的习惯，孩子是很难
xí guàn de wǒ xià xiāng de shí hou tóu yí gè xīng
习惯的。我下乡的时候，头一个星
qī jiù bìng le wǒ yě jiù wǒ xiǎng ràng
期，就病了，我也就……”我想让
hái zi dào xiāng xià lái hū xī xīn xiān kōng qì kě shì
孩子到乡下来呼吸新鲜空气，可是
pà xiāng xià tiáo jiàn bù hǎo hái zi shēng bìng zhè ge
怕乡下条件不好，孩子生病，这个
wèn tí méi yǒu bàn fǎ jiě jué
问题没有办法解决。”

tīng le tā de huà wǒ bù zhī dào gāi shuō shén
听了他的话，我不知道该说什
me le xiāng xià zhè me měi kōng qì xīn xiān zhè
么了。乡下这么美，空气新鲜，这
duì shēn tǐ jiàn kāng yǒu hǎo chù kě shì chéng li rén dān
对身体健康有好处。可是城里人担
xīn wèi shēng tiáo jiàn bù hǎo pà shēng bìng bù gǎn lái
心卫生条件不好，怕生病，不敢来
xiāng xià tīng le tā de huà wǒ néng shuō shén me
乡下。听了他的话，我能说什么
ne wǒ xīn li jué de hěn bù shū fu
呢，我心里觉得很不舒服。

hái zi de dǐ kàng lì chà ya tā jiē
“孩子的抵抗力¹差呀！”他接
zhe shuō
着说。

1 抵抗力: resistance

wǒ zhǐ hǎo diǎn diǎn tóu shuō shì zhè yàng
我只好点点头，说：“是这样
de
的。”

tā tàn le kǒu qì shuō dào chéng li de hái
他叹了口气，说道：“城里的孩
zi zhēn kě lián chī bu shàng rèn hé xīn xiān de dōng
子真可怜！吃不上任何新鲜的东
xi xīn xiān niú nǎi ne méi yǒu nǎi fěn nǎ yǒu
西。新鲜牛奶呢？没有。奶粉哪有
xīn xiān niú nǎi hǎo a píng guǒ yě shì fàng le hěn jiǔ
新鲜牛奶好啊！苹果也是放了很久
de yì diǎnr yě bù xīn xiān le xī hóng shì dào
的，一点儿也不新鲜了！西红柿到
le chéng li yě dōu huài le mǐ miàn yě shì fàng
了城里，也都坏了！米、面也是放
le hěn jiǔ de le wǒ zài fáng dōng jīa li kàn jiàn
了很久的了。我在房东¹家里，看见
nǚ fáng dōng měi tiān zǎo shàng wǎn shàng dōu yào gěi sūn zǐ
女房东每天早上、晚上都要给孙子
jǐ yáng nǎi duō xīn xiān a xī hóng shì gāng cóng
挤羊奶，多新鲜啊！西红柿刚从
dì li ná huí lái de duō me xīn xiān a wǒ yì
地里拿回来的，多么新鲜啊……我一
xiǎng dào wǒ de xiǎo sūn nǚ jiù jué de tā fēi cháng kě
想到我的小孙女，就觉得她非常可
lián shén me hǎo dōng xī yě chī bu shàng
怜！什么好东西也吃不上……”

wǒ diǎn diǎn tóu xiǎng shuō diǎn shén me kě shì
我点点头，想说点什么，可是

1 房东: landlord

wǒ bù dào gāi shuō shén me zhǐ shì xiào le xiào
我不道该说什么，只是笑了笑。

wǒ huí yì qǐ shí duō nián yǐ qián de shì qing
我回忆起十多年以前的事情。

wǒ hé tā zhù zài yí gè cūn zi li zuò jiào yù nóng
我和他住在一个村子里，做教育农
mín de gōng zuò nà shí hou tā shì gōng zuò zǔ zhǎng
民的工作。那时候他是工作组长，

wǒ shì zǔ yuán wǒ men zài yì qǐ gōng zuò le bàn
我是组员¹。我们在一起工作了半

gè duō yuè wǒ liǎo jiě yì xiē tā de qíng kuàng nà
个多月。我了解一些他的情况。那

shí hou tā shì yí wèi lǐng dǎo tā dào nóng cūn lái
时候他是一位领导²。他到农村来

gàngōng zuò jù zhù zài nóng cūn wǒ hěn gāo xìng gēn
干工作，就住在农村。我很高兴跟

tā yì qǐ gōng zuò yì qǐ zhù zài wǒ de yǎn li
他一起工作，一起住。在我的眼里，

tā shì wǒ jiàn dào de zuì dà de yí wèi lǐng dǎo wǒ de
他是我见到的最大的一位领导。我的

gōng zī shì sān shí jiǔ yuán yí gè yuè ér tā de gōng
工资是三十九元一个月，而他的工

zī dà gài shì yì bǎi bā shí yuán yí gè yuè xiǎng xiang
资大概是一百八十元一个月。想想

kàn tā yào bǐ wǒ de zī gé gāo chū duō yuǎn a
看，他要比我的资格³高出多远啊！

tā de gōng zī bǐ wǒ gāo sì wǔ bèi ne
他的工资比我高四五倍呢。

wǒ yǒu sān gè hái zi wǒ de lǎo po shì yí gè
我有三个孩子，我的老婆是一个

1 组长: group leader,
组员: member of the
group

2 领导: leader

3 资格: credentials

nóng mín méi yǒu gōng zī wǒ fù mǔ qīn de shēn tǐ
农民，没有工资。我父母亲的身体

suī rán hěn hǎo dàn shì nián jì dà le gàn bu liǎo
虽然很好，但是年纪大了，干不了

duō shao nóng huó wǒ men nàr de yí gè nóng
多少农活儿。我们那儿的一个农

mín gàn yì tiān de nóng huó cái sì jiǎo qián¹ wǒ
民干一天的农活儿才四角钱¹，我

cóng lái yě bù gǎn yòng sān shí jiǔ yuán de gōng zī qù gěi
从来也不敢用三十九元的工资去给

fù mǔ qīn gěi hái zi men mǎi tā men xǐ huan chī de
父母亲、给孩子们买他们喜欢吃的

dōng xi wǒ xiǎng le yí qiè bàn fǎ jié yuē měi yí fēn
东西。我想了一切办法节约每一分

qián qù mǎi liáng shí wǒ men de liáng shí zǒng shì bú gòu
钱去买粮食。我们的粮食总是不够

chī wǒ néng ràng lǎo rén hé hái zi chī bǎo fàn yǐ
吃，我能让老人和孩子吃饱饭，已

jing shì hěn bù róng yì le
经是很不容易了。

xiàn zài tā zài chéng li shēng huó shēng huó shū
现在他在城里生活，生活舒

fu tā yīng gāi shì hěn mǎn zú de kě shì zài měi
服，他应该是很满足的。可是在美

lì de xià tiān yè li zài měi lì de dà zì rán li
丽的夏天夜里，在美丽的大自然里，

tā wéi tā de xiǎo sūn nǚ bù néng hū xī xīn xiān kōng
他为他的小孙女不能呼吸新鲜空

qì bù néng chī xīn xiān shuǐ guǒ bù néng hē dào xīn
气，不能吃新鲜水果，不能喝到新

1 干一天的农活儿才
四角钱: earning forty
cents by doing farm
work for a whole day

xiān niú nǎi ér shēnshēngǎn tàn wǒ tū rán xiǎng chū yī
鲜牛奶而深深感叹。我突然想出一
tiáo rén shēng de zhé lǐ rén yǒng yuǎn dōu shì bú huì
条人生的哲理¹：人永远都是不会
mǎn zú de
满足的。

tā kě néng kàn dào wǒ zài sī kǎo méi yǒu shuō
他可能看到我在思考，没有说
huà tā xiào zhe duì wǒ shuō nǐ néng zài nóng cūn
话，他笑着对我说：“你能在农村
gōng zuò tài hǎo le wǒ jiù xǐ huān nóng cūn suǒ
工作，太好了！我就喜欢农村，所
yǐ zhè cì xià xiāng shì wǒ zì jǐ tí chū lái de chéng
以这次下乡，是我自己提出来的。城
lǐ méi shén me hǎo de nǐ yào jì zhù wǒ de huà
里没什么好的。你要记住我的话，
bù yào jìn chéng gōng zuò
不要进城工作！”

wǒ diǎn diǎn tóu xiàoxiào shuō wǒ xiǎng jìn
我点点头，笑笑，说：“我想进
chéng yě jìn bu qù wǒ shì yí gè shuǐ lì jì shù
城，也进不去。我是一个水利技术
yuán dào chéng lǐ méi yǒu gōng zuò gàn ya zài shuō
员²，到城里没有工作干呀！再说，
wǒ nà diǎnr gōng zī zài xiāng xià hái néng chī bǎo
我那点儿工资，在乡下还能吃饱
fàn dào chéng lǐ kě jiù méi fá
饭，到城里可就没法……”

nǐ gōng zuò jǐ nián le tā guān xīn de
“你工作几年了？”他关心地

1 人生哲理: philosophy of life

2 水利技术员: technician of water conservancy

wèn
问。

wǒ liù líng nián cóng shuǐ lì xué xiào bì yè dào
“我六〇年从水利学校毕业，到
xiàn zài yǐ jīng gōng zuò le hěn duō nián le kě shì gōng
现在已经工作了很多年了，可是工
zī hái shì zhǐ yǒu jǐ shí kuài qián wǒ de huà hǎo xiàng
资还是只有几十块钱。”我的话好像
shì zài bào yuàn
是在抱怨。

gōng zī shì dī xiē tā ān wèi wǒ shuō rán
“工资是低些。”他安慰我说，然
hòu jiù duì wǒ jìn xíng chuán tǒng jiào yù le wǒ cān
后就对我进行传统教育了，“我参
jiā gé mìng de shí hou méi yǒu gōng zī zhào yàng
加革命¹的时候，没有工资，照样
nǚ lì gōng zuò gāng jiě fàng de shí hou wǒ yě
努力工作！刚解放²的时候，我也
méi yǒu gōng zī hái shì nǚ lì gōng zuò gàn gé mìng
没有工资，还是努力工作，干革命
ma bù néng zǒng shì xiǎng zì jǐ de kùn nán
嘛，不能总是想自己的困难！”

tā de zhè xiē huà hǎo xiàng zài jiào yù wǒ yào nǚ
他的这些话好像在教育我要努
lì gōng zuò bú yào zǒng shì kǎo lǜ zì jǐ wǒ xīn
力工作，不要总是考虑自己。我心
lǐ bú yuàn yì jiē shòu zhè yàng de jiào yù wǒ zhī
里不愿意接受这样的教育。我知
dào tā zài wǒ zhè ge nián jì de shí hou yǐ jīng
道，他在我这个年纪的时候，已经

1 革命: revolution

2 解放: liberation

shén me dōu yǒu le jiā li hái qǐng le bǎo mǔ tā
 什么都有了，家里还请了保姆¹。他
 yǐ jīng bù xū yào shén me dōng xi le xiàn zài tā gèng
 已经不需要什么东西了。现在他更
 bù xū yào shén me le kě shì tā hái shì bù mǎn zú
 不需要什么了。可是他还是不满足，
 yīn wèi tā de sūn nǚ kàn bu jiàn dà zì rán de zhēn shān
 因为他的孙女看不见大自然的真山
 hé zhēn shuǐ bù néng hū xī xiāng xià xīn xiān de kōng
 和真水，不能呼吸乡下新鲜的空
 qì chī bu dào shù shàng de xīn xiān píng guǒ suǒ yǐ
 气，吃不到树上的新鲜苹果，所以
 tā hái shì bù mǎn zú
 他还是不满足！

kōng qì duō hǎo a tā zhàn qǐ lái
 “空气多好啊！”他站起来。

kōng qì shì hǎo a wǒ yě zhàn qǐ
 “空气……是好啊！”我也站起
 lái wǒ men cóng hé biān zǒu guò qù zài tián yě xiǎo
 来。我们从河边走过去，在田野小
 lù shàng màn màn de sǎn bù
 路上慢慢地散步。

tā yòu shuō dào wǒ de xiǎo sūn nǚ yào shì gēn
 他又说道：“我的小孙女要是跟
 zhe wǒ lái xiāng xià gāi duō hǎo
 着我来乡下，该多好！”

wǒ gù yì de shuō nǐ dài yí gè yī shēng lái
 我故意地说：“你带一个医生来
 ma
 嘛！”

1 保姆: housemaid

tā hā hā yí xiào shuō bù xíng wǒ de
 他哈哈一笑，说：“不行，我的
 zī gé bú gòu yo
 资格不够哟！”

wǒ xiǎng shuō yí gè yuè gōng zī bǐ wǒ duō
 我想说，一个月工资比我多
 sì wǔ bèi de rén hái duì wǒ shuō zhè xiē tā
 四五倍¹的人，还对我说这些，他
 zěn me néng dé dào wǒ de rè qíng huí dá ne tā yì
 怎么能得到我的热情回答呢？他一
 biān bào yuàn zì jǐ de xiǎo sūn nǚ chī bu shàng xīn xiān shuǐ
 边抱怨自己的小孙女吃不上新鲜水
 guǒ hé niú nǎi yì biān yòu jiào yù wǒ jiān kǔ fèn dòu
 果和牛奶，一边又教育我艰苦奋斗，
 jì chéng chuán tǒng kě wǒ de hái zǐ lián gè píng
 继承传统²……可我的孩子连个苹
 guǒ yě chī bu dào zuǐ li shēng huó shàng de chā jù zhè
 果也吃不到嘴里。生活上的差距这
 me dà dāng wǒ zhè yàng de bà ba wǒ yòu shì shén
 么大，当我这样的爸爸，我又是什
 me xīn qíng ne tā rèn wéi jiān kǔ fèn dòu de chuán
 么心情呢！他认为艰苦奋斗的传
 tǒng hǎo xiàng zhǐ xū yào wǒ lái jì chéng tā bú bì
 统，好像只需要我来继承，他不必
 zài jiān kǔ fèn dòu le tā bù lǐ jiě rén men zài
 再艰苦奋斗了……他不理解人们在
 nóng cūn shēng huó de jiān nán tā de zhè xiē huà ràng rén
 农村生活的艰难。他的这些话让人
 gǎn dào yǒu diǎn xū wěi
 感到有点儿虚伪³！

1 多四五倍: four or five times more than....

2 艰苦奋斗, 继承传统: work hard and inherit revolutionary tradition

3 虚伪: hypocritical

wǒ yí dìng yào xiǎo sūn nǚ de nǎi nai hé mā ma
“我一定要小孙女的奶奶和妈妈

tóng yì tā dào xiāng xià lái kàn kan zhēn shān zhēn shuǐ
同意她到乡下来，看看真山真水，
hū xī xīn xiān kōng qì bù kǎo lǜ wèi shēng tiáo jiàn
呼吸新鲜空气。不考虑卫生条件
le tā zài xià yè de kōng qì zhōng yòu yí cì dī
了。”他在夏夜的空气中又一次低
shēng shuō zhe hǎo xiàng xià le zuì hòu de jué xīn
声说着，好像下了最后的决心。

wǒ duì tā duì zhè wèi chéng lí rén shuō nǐ
我对他，对这位城里人说：“你
zài wǎn yí diǎnr dài sūn nǚ dào xiāng xià lái ba nà
再晚一点儿带孙女到乡下来吧。那
shí hou cūn zi li de píng guǒ shú le hěn xīn
时候，村子里的苹果熟了，很新
xiān
鲜……”

duì a zhè shì gè hǎo zhǔ yì tā gāo
“对啊，这是个好主意！”他高
xìng de diǎn diǎn tóu tā hái yǐ wéi wǒ shuō de shì zhēn
兴地点点头，他还以为我说得是真
xīn huà tā bù lǐ jiě wǒ yīn wèi tā bù liǎo jiě
心话……他不理解我，因为他不了解
wǒ de shēng huó kùn nán zhè jiù shì chéng lí rén duì
我的生活困难。这就是城里人对
xiāng xià shēng huó hé chéng lí shēng huó de bù tóng gǎn
乡下生活和城里生活的不同感
shòu ba
受吧！

(Written on January 12, 1985, East Suburb, Xi'an.)

This story is a simplified version of Chen Zhongshi's short story 夜之随想曲 (*Reflections on the Night*), which is included in 陈忠实文集 (*Collected Works of Chen Zhongshi*).

About the author, Chen Zhongshi (陈忠实)

Chen Zhongshi is one of the most well-known Chinese writers today. At present he is the vice chairman of the China Writers' Association and honorary chairman of the Shaanxi Writers' Association. He was born in Xi'an in 1942 and began to publish his works in 1965. He has been granted various awards, including the National Short Story Award of China (1979) for his short story 信任 (Trust), and the National Reportage Award of China (1990-1991) for 渭北高原，关于一个人的记忆 (Weibei Plateau, Memory About a Man). In 1993, he published his well-known novel 白鹿原 (White Deer Plain), which won the Fourth Mao Dun National Literature Award (1998). This novel is regarded as a masterpiece of contemporary liter-

ature in China, depicting Chinese national history as well as a family history. It embodies a rich Chinese culture and complex historical characters, and has been adapted for a picture book, a drama, TV series, and Shanxi Opera among. Since 1979, Chen Zhongshi has published nine novellas, about 80 short stories, and several other literary works, including a collection of his short stories 乡村 (Village) and of his novellas 初夏 (Early Summer), etc. Some of his works have been translated into English, Japanese, Korean, Vietnamese, and other languages. Chen Zhongshi is an influential contemporary writer.

思考题:

1. 乡下的夜晚让“他”想到了什么?
2. 故事中的“我”想到了什么?
3. 城里人和乡下人的生活差距是什么?
4. 故事中的“他”了解乡下人生活的艰难吗?
5. 故事中的“我”是真的欢迎“他”来乡下吗? 为什么?

sì xuě chuāng lián
四、雪窗帘

yuánzhù chí zǐ jiàn
原著: 迟子建

四、雪窗帘

Guide to reading:

This short work was written by the renowned present-day author Chi Zijian(迟子建). This story takes place on a train just before the Spring Festival when people are hurrying home to spend the important holiday with their families. The trains are crowded and it is difficult to buy tickets. An old woman on the train is from the countryside. She knows little about the outside world and has never taken a sleeping berth before. She does not know that she should exchange the original train ticket for a sleeping berth ticket from the train attendant after boarding the train, and because of this she loses her sleeping berth. The other passengers on the train seem to care a lot for her, speaking a lot of warm and sweet words, but nobody offers her their own berth. Indeed, the narrator, "I", also feels regretful that she does not share her berth with the old woman. The story reveals that people are cold, like the ice on the train's windows, like the snow curtain. The simple, kind, pure, ignorant old woman reflects the conflict between

older people and modern times. The old woman does something foolish and says some words stupid that amuse the passengers. From the other side, we can see the coldness and sophistication of those around the old woman. The north China dialect of the old woman is a source of fun. The story can be regarded as black humor.

故事正文:

zài wǒ de jì yì zhōng yǒu yì fú xuě chuāng lián
在我的记忆中有一幅雪窗帘¹。
wǒ yì zhí wàng bu diào zhè fú xuě chuāng lián bú shì
我一直忘不掉这幅雪窗帘，不是
yīn wèi bīng xuě de hán lěng wǒ gǎn dào de shì xīn li
因为冰雪的寒冷。我感到的是心里
de hán lěng yǒu yì nián dōng tiān wǒ zuò huǒ chē huí lǎo
的寒冷。有一年冬天我坐火车回老
jiā guò nián tiān qì hán lěng zài huǒ chē shàng yǒu yì
家过年，天气寒冷。在火车上有一
wèi nóng cūn lǎo tài tài² zuò zài chē chuāng páng biān
位农村老太太²坐在车窗旁边，
chē chuāng shàng quán shì bái sè shuāng huā³ jiù xiàng
车窗上全是白色霜花³，就像
shì yì fú bái sè de chuāng lián měi nián chūn jié⁴
是一幅白色的窗帘。每年春节⁴，
wǒ zuò huǒ chē huí jiā guò nián de shí hou wǒ dōu yào
我坐火车回家过年的时候，我都要
xiǎng qǐ zhè fú xuě chuāng lián zhè xiē nián lái wǒ wàng
想起这幅雪窗帘。这些年来我忘
bu diào zhè fú xuě chuāng lián wǒ yào bǎ zhè ge gù shì
不掉这幅雪窗帘。我要把这个故事
jiǎng chū lái bǎ xīn li de hán lěng jiǎng chū lái yǒu
讲出来，把心里的寒冷讲出来。有
yì nián wǒ huí jiā guò chūn jié zài huǒ chē shàng fā
一年我回家过春节，在火车上发
shēng le zhè yàng yì jiàn shì
生了这样一件事。

1 一幅雪窗帘: a snow curtain. 幅 (classifier) used for cloth, curtain, painting.

㊦ 一幅画

2 老太太: old woman

3 霜花: frostwork

4 春节: the Spring Festival. 过春节: to spend Spring Festival, same as 过年

měi nián kuài yào guò chūn jié de shí hou huǒ chē
 每年快要过春节的时候，火车
 zhàn jù kāi shǐ jǐ le rén men lái lái wǎng wǎng yǒu
 站就开始挤了。人们来来往往，有
 de rén huí zì jǐ jiā guò nián yǒu de rén huí fù mǔ jiā
 的人回自己家过年，有的人回父母家
 guò nián huò zhě qù qīn qī jiā guò nián rén men jí
 过年，或者去亲戚家过年。人们急
 zhe huí jiā guò chūn jié kě shì guò nián huí jiā de
 着回家过春节。可是，过年回家的
 lǚ xíng shì hěn jiān nán de huǒ chē zhàn dào chù dōu shì
 旅行是很艰难的。火车站到处都是
 rén tè bié shì chūn jié de qián jǐ tiān huǒ chē zhàn
 人，特别是春节的前几天，火车站
 fēi cháng jǐ rén men jǐ zhe mǎi huǒ chē piào jǐ zài
 非常挤，人们挤着买火车票，挤在
 hòu chē shì lì děng chē hòu chē shì de yǐ zi shàng zuò
 候车室里等车，候车室的椅子上坐
 mǎn le rén lǚ kè tài duō le gàn shén me dōu jǐ
 满了人。旅客太多了，干什么挤，
 lǚ kè men hē shuǐ jǐ shàng cè suǒ jǐ yīn wèi rén
 旅客们喝水挤，上厕所挤。因为人
 tài duō huǒ chē zhàn de wèi shēng tiáo jiàn yě bù hǎo
 太多，火车站的卫生条件也不好，
 dào chù dōu hěn zāng kě shì dà jiā dōu yào huí jiā guò
 到处都很脏。可是大家都要回家过
 nián méi bàn fǎ zhǐ hǎo nài xīn děng chē
 年，没办法，只好耐心等车。

měi nián guò chūn jié zhè duàn shí jiān mǎi huǒ chē
 每年过春节这段时间，买火车

piào shì zuì nán de yí jiàn shì mǎi wò pù piào jiù
 票是最难的一件事，买卧铺票¹就
 gèng nán le shòu piào chuāng kǒu pái zhe cháng duì mǎi huǒ
 更难了。售票窗口排着长队买火
 chē piào rú guǒ nǐ bù zǎo diǎnr qù pái duì jiù
 车票。如果你不早点儿去排队，就
 mǎi bu dào wò pù piào rú guǒ yǒu zài huǒ chē zhàn gōng
 买不到卧铺票。如果有在火车站工
 zuò de péng you nà jiù tài hǎo le wǒ zhèng hǎo yǒu
 作的朋友，那就太好了。我正好有
 gè péng you zài huǒ chē zhàn gōng zuò bāng wǒ mǎi piào
 个朋友在火车站工作，帮我买票，
 suǒ yǐ wǒ jiù bú yòng pái duì mǎi piào le
 所以我就不用排队买票了。

yǒu yì nián chūn jié wǒ huí jiā guò nián wǒ lái
 有一年春节我回家过年。我来
 dào huǒ chē zhàn huǒ chē zhàn rén hěn duō yòu jǐ yòu
 到火车站，火车站人很多，又挤又
 luàn dāng wǒ gǎn dào zhàn tái de shí hou yǐ jīng shì
 乱。当我赶到站台的时候，已经是
 mǎn tóu dà hàn wǒ tí zhe hěn zhòng de lǚ xíng bāo zài
 满头大汗。我提着很重的旅行包在
 rén men zhōng jiān nán de jǐ zhe děng wǒ jǐ shàng le
 人们中艰难地挤着，等我挤上了
 huǒ chē wǒ tū rán gǎn jué guò nián zhēn má fan jǐ
 火车，我突然感觉过年真麻烦。挤
 huǒ chē gèng shì yí jiàn hěn má fan de shì
 火车更是一件很麻烦的事。

wǒ zhǎo dào le wǒ de chē xiāng zǒu jìn chē xiāng
 我找到了我的车厢，走进车厢，

1 卧铺票: sleeping berth
 ticket

fàng hǎo le lǚ xíng bāo xīn qíng màn màn de píng jìng
放好了旅行包，心情慢慢地平静
xià lái le kāi chē de shí jiān dào le huǒ chē màn
下来了。开车的时间到了，火车慢
màn de kāi chū le zhàn tái tiān yǐ jīng hēi le yīn
慢地开出了站台。天已经黑了。因
wèi tiān qì hán lěng huǒ chē shàng de chuāng hu guà zhe
为天气寒冷，火车上的窗户挂着
shuāng huā zài chē xiāng lǐ kàn bu dào wài miàn yǒu
霜花，在车厢里看不到外面。有
de xiǎo hái wèi le kàn wài miàn de fēng jǐng jiù yòng shǒu
的小孩为了看外面的风景，就用手
zhǐ guā zhe chē chuāng shàng de shuāng huā nà shēng yīn
指刮着车窗上的霜花，那声音
tīng shàng qù hěn bù shū fu
听上去很不舒服。

yí gè nǚ liè chē yuán zǒu jìn chē xiāng shǒu lǐ
一个女列车员¹走进车厢，手里
ná zhe yí gè xiǎo hēi bāo tā ràng dà jiā huàn wò pù
拿着一个小黑包。她让大家换卧铺
pái dà jiā bǎ yí zhāng zhāng wò pù piào jiāo gěi
牌²。大家把一张张卧铺票交给
tā tā bǎ piào fàng hǎo yòu bǎ wò pù pái fā gěi
她，她把票放好，又把卧铺牌发给
dà jiā rán hòu lí kāi le
大家。然后离开了。

dà gài bàn xiǎo shí yǐ hòu liè chē yuán yòu lái
大概半小时以后，列车员又来
le tā zài chē xiāng de guò dào lǐ yí biàn yí biàn de
了，她在车厢的过道里一遍一遍地

1 列车员: train attendant

2 卧铺牌: berth number plate

hǎn zhe hái yǒu méi yǒu yào huàn piào de méi tīng
喊着：“还有没有要换票的？”没听
jiàn lǚ kè huí dá tā jiù ná zhe xiǎo hēi bāo zǒu le
见旅客回答，她就拿着小黑包走了。

zuò zài xià pù de shì yí gè nóng cūn lǎo tài
坐在下铺¹的是一个农村老太
tai wǒ shàng chē de shí hòu jiù kàn jiàn tā zuò zài nà
太，我上车的时候就看见她坐在那
li le tā de tóu fa yǐ jīng bái le kàn shàng qù
里了。她的头发已经白了，看上去
liù shí suì zuǒ yòu chuān zhe hēi mián ěr zā yí kuài
六十岁左右，穿着黑棉袄，扎一块
shēn lán sè de tóu jīn dài zhe yí zhī lán zi lán
深蓝色的头巾，带着一只篮子²。篮
zi fàng zài chá zhuō shàng hòu shàng chē de lǚ kè yào
子放在茶桌上，后上车的旅客要
wǎng shàng miàn fàng shuǐ guǒ hé bēi zi lǎo tài tai jiù
往上面放水果和杯子，老太太就
bǎ nà zhī lán zi fàng dào chá zhuō xià miàn tā hǎo xiàng
把那只篮子放到茶桌下面。她好像
pà bié rén bù xiǎo xīn tí zhāo nà lán zi jīng cháng
怕别人不小心踢着那篮子，经常
wǎng xià kàn yí kàn tā dà gài shì bù jīng cháng chū lái
往下看一看。她大概是不经常出来
zuò huǒ chē duì zuò huǒ chē gǎn dào hěn xīn xiān tā
坐火车，对坐火车感到很新鲜。她
xiàng xiǎo hái zi yí yàng yòng shǒu zhǐ guā kāi chē chuāng
像小孩子一样用手指刮开车窗
shàng de shuāng huā bù tíng de cháo wài miàn kàn tā
上的霜花，不停地朝外面看。她

1 下铺: lower berth

2 穿着黑棉袄……:
The old woman wears
black cotton-padded
jacket, blue scarf, and
carries a basket. All this
is the dressing of a woman
from the countryside.

shuō de huà hěn yǒu yì si wǒ tīng zhe zhēn xiǎng xiào
说的话很有意思，我听着真想笑。

bǐ rú tā shuō zěn me dào chù dōu liàng zhe dēng zhè
比如她说：“怎么到处都亮着灯，这
bù gěi guǐ zhào liàng de ma ò zhè diàn xiàn
不给鬼照亮的嘛¹”，“哦，这电线

gān zi kě zhēn duō a guò bu liǎo duō yuǎn jiù shì
杆子²可真多啊，过不了多远就是
yí gè kě shì diàn shì cóng nǎ li zǒu de ne wǒ
一个。可是电是从哪里走的呢？我
zěn me yì diǎnr yě kàn bu dào diàn ne
怎么一点儿也看不到电呢？”

wǒ chī le yí gè jú zi dǎ suàn shuā shuā
我吃了一个橘子，打算刷刷
yá jiù dào wò pù shàng xiū xi rán ér xǐ liǎn de
牙³就到卧铺上休息。然而洗脸的

dì fāng yǒu hěn duō méi yǒu mǎi dào zuò wèi piào de lǚ kè。
地方有很多没有买到座位票的旅客。

méi bàn fǎ shuā yá wǒ zhǐ hǎo bù shuā le wǒ shuì
没办法刷牙，我只好不刷了。我睡
de shì zhōng pù jiù pá dào zhōng pù xiū xi le wǒ
的是中铺，就爬到中铺休息了。我
bù xǐ huān shuì xià pù lǚ kè zǒng shì zài xià pù zuò
不喜欢睡下铺，旅客总是在下铺坐

zhe ér qiě yǒu de rén hái zuò zài nà li chī dōng xi,
着，而且有的人还坐在那里吃东西，
hē jiǔ hē chá bǎ zāng dōng xi diào zài chuáng dān
喝酒，喝茶，把脏东西掉在床单

shàng tǎng zài xià pù xīn li gǎn dào hěn bù shū fu
上。躺在下铺，心里感到很不舒服。

1 给鬼照亮: light for the ghost

2 电线杆子: a wire pole

3 刷牙: brush teeth

chē xiāng li de dēng bú tài liàng wǒ fān kāi yì
车厢里的灯不太亮，我翻开一

běn shū kàn le yí huìr jiù tīng jiàn xià pù yǒu rén
本书。看了一会儿，就听见下铺有人
zhēng chǎo wǒ lì kè shēn chū tóu qù kàn yí gè
争吵¹。我立刻伸出头去看，一个

pàng pàng de zhōng nián nán rén gēn xià pù de lǎo tài tai
胖胖的中年男人跟下铺的老太太
zài zhēng chǎo pàng nán rén shuō tā yào shuì jiào ràng lǎo
在争吵。胖男人说他要睡觉，让老
tài tai ràng kāi xià pù
太太让开下铺。

lǎo tài tai shuō zhè shì wǒ de pù nǐ zěn
老太太说：“这是我的铺，你怎
me ràng wǒ zǒu kāi ne
么让我走开呢？”

pàng nán rén shuō shén me nǐ de pù zhè shì
胖男人说：“什么你的铺，这是
wǒ de pù zhè shì wǒ gāng gāng bǔ de wò pù piào
我的铺！这是我刚刚补的卧铺票！”

lǎo tài tai tū rán shuō shì bu shì kuài guò nián
老太太突然说：“是不是快过年
le zuò huǒ chē de rén tài duō huǒ chē shàng jiù ràng
了，坐火车的人太多，火车上就让
liǎng gè rén shuì yí gè pù a lǎo tài tai de huà bǎ
两个人睡一个铺啊？”老太太的话把
zhōu wéi de rén dōu dòu xiào le
周围的人都逗笑²了。

pàng nán rén bú nài fán de shuō shuí gēn nǐ zhè
胖男人不耐烦地说：“谁跟你这

1 争吵: quarrel

2 逗笑了: What the old woman said amused passengers. 逗: amuse sb.

ge lǎo tài tai shuì yí gè pù nǐ shì nǎ zhāng pù de
个老太太睡一个铺？你是哪张铺的，
jiù kuài huí nǎr qù
就快回哪儿去！”

kě lǎo tài tai rèn dìng le zhè pàng rén yào gēn tā
可老太太认定了这胖人要跟他
shuì yí gè pù tā wèn nǐ zhè shì yào shuì shàng
睡一个铺，她问：“你这是要睡上
bàn yè le
半夜了？”

pàng nán rén shēng qì de shuō wǒ shàng bàn
胖男人生气地说：“我上半
yè xià bàn yè dōu shuì
夜、下半夜都睡！”

lǎo tài tai āi yā āi yā de jiào zhe hǎo
老太太“哎呀哎呀”地叫着，好
xiàng bào yuàn zì jǐ zěn me pèng shàng zhè me yàng de yí
像抱怨自己怎么碰上这么样的一
gè rén
个人。

zhè shí páng biān de yí gè xī yān de nán rén duì
这时旁边的一个吸烟的男人对
lǎo tài tai shuō nǐ zài kàn kan nǐ de piào shì bu
老太太说：“你再看看你的票，是不
shì zhè pù de huǒ chē shì bù kě néng yí gè pù mài
是这铺的？火车是不可能一个铺卖
liǎng zhāng piào a
两张票啊！”

hái yǒu de rén shuō nǐ shì bu shì mǎi de jiǎ
还有人说：“你是不是买的假

piào a
票¹啊？”

lǎo tài tai jí máng shuō zhè piào bù kě néng
老太太急忙说：“这票不可能
shì jiǎ de wǒ nǚ ér zǎo shàng sì diǎn zhōng shàng huǒ
是假的，我女儿早上四点钟上火
chē zhàn pái duì gěi wǒ mǎi de piào shuō zhe tā
车站排队给我买的票。”说着，她
zhàn qǐ lái cóng kù zi kǒu dai li bǎ piào ná chū lái
站起来，从裤子口袋里把票拿出来。
dà jiā yí kàn tā de piào jiù shì zhè zhāng pù wèi
大家一看，她的票就是这张铺位
de méi cuò kě shì tā méi yǒu gēn liè chē yuán huàn
的，没错。可是她没有跟列车员换
wò pù pái suǒ yǐ tā de xià pù bèi dāng zuò kōng pù²
卧铺牌，所以她的下铺被当做空铺²
mài gěi le zhè gè pàng nán rén
卖给了这个胖男人！

dà jiā gào su lǎo tài tai yīng gāi huàn piào lǎo
大家告诉老太太应该换票。老
tài tai tīng le jí de kuài yào kū le tā shuō
太太听了，急得快要哭了。她说：
wǒ yǐ qián zuò huǒ chē shí dōu shì zì jǐ ná zhe piào
“我以前坐火车时都是自己拿着票，
liè chē yuán chá piào shí jiù bǎ tā ná chū lái nǎ néng
列车员查票时就把它拿出来。哪能
mǎi le piào yòu bǎ piào jiāo gěi bié rén ne kàn lái
买了票又把票交给别人呢³！”看来
lǎo tài tai méi yǒu shuì guo huǒ chē shàng de wò pù méi
老太太没有睡过火车上的卧铺，没

1 假票: fake ticket

2 空铺: vacant berth

3 哪能买了票又把票交给别人呢: I bought the ticket, why should I give it to others? The old woman did not know to exchange her ticket for a berth plate on the train.

yǒu wài chū lǚ xíng de jīng yàn
有外出旅行的经验。

pàng nán rén shuō bú huì zuò huǒ chē hái chū
胖男人说：“不会坐火车，还出
mén ne
门呢！”

tā shēng qì de shuō shuí shuō wǒ bú huì zuò
她生气地说：“谁说我不会坐
huǒ chē wǒ dōu zuò le chà bu duō shí cì huǒ chē le
火车？我都坐了差不多十次火车了！”
tā de huà yòu bǎ dà jiā dòu xiào le
她的话又把大家逗笑了。

nà gè xī yān de nán rén duì pàng nán rén shuō
那个吸烟的男人对胖男人说：
āi gēn lǎo tài tai shuō huà kè qì diǎn er tā dōu
“哎，跟老太太说话客气点儿，她都
zhè me dà nián jì le zì jǐ chū mén zuò huǒ chē róng
这么大年纪了，自己出门坐火车容
yì ma
易吗？”

pàng nán rén cháo xī yān de nán rén shuō nǐ
胖男人朝吸烟的男人说：“你
xiǎng dāng léi fēng zuò hǎo rén shì bu shì nà xíng
想当雷锋¹，做好人是不是？那行
a nǐ bǎ nǐ de pù ràng gěi lǎo tài tai shuì ma
啊，你把你的铺让给老太太睡嘛！”

xī yān de nán rén shēng qì de shuō nǐ zhè rén
吸烟的男人生气地说：“你这个人
zěn me zhè me shuō huà ya rán hòu zǒu guò qù yào
怎么这么说话呀？”然后走过去，要

1 雷锋: Lei Feng, a hero who is always ready to help others.

dǎ zhè ge pàng nán rén
打这个胖男人。

pàng nán rén yě tuō le yī fu bǎ yī fu rēng
胖男人也脱了衣服，把衣服扔
zài wò pù shàng hǎo xiàng zhēn yào dǎ jià tā shuō
在卧铺上，好像真要打架¹。他说：
guò lái ya dǎ ya lǎo zi bú pà zěn me
“过来呀，打呀，老子²不怕！怎么
zhe shì bu shì guò nián huí jiā méi dài shén me lǐ wù
着？是不是过年回家没带什么礼物，
xiǎng dǎ yí jià dài diǎn shāng huí jiā guò nián ya
想打一架，带点伤回家过年呀³？！”

lǎo tài tai lā zhù le pàng nán rén shuō nǐ
老太太拉住了胖男人，说：“你
men kě bié yīn wèi wǒ dǎ jià a yào guò nián le
们可别因为我打架啊，要过年了，
bǎ shuí dǎ le dōu bù hǎo
把谁打了都不好。”

xī yān nán rén tíng le yí xià shēng qì de shuō
吸烟男人停了一下，生气地说：
wǒ qù zhǎo liè chē yuán
“我去找列车员！”

hěn kuài nǚ liè chē yuán zǒu lái le tā tīng
很快，女列车员走来了。她听
le zhè jiàn shì yǐ hòu jiù duì lǎo tài tai shuō zhè
了这件事以后，就对老太太说：“这
jiàn shì qǐng shì nǐ zì jǐ cuò le wǒ yí biàn yòu yí
件事情是你自己错了，我一遍又一
biàn de hǎn dà jiā huàn piào sǎng zi dōu hǎn pò le
遍地喊大家换票，嗓子都喊破了，

1 打架: fight

2 老子: father (said impolitely in anger or for fun, it is often said by rascally people)

3 带点伤回家: to bring wound home for the Spring Festival. The man wants to insult the man quarrelling with him.

dà jiā dōu tīng jiàn le ba huǒ chē kāi chū bàn xiǎo shí
大家都听见了吧？火车开出半小时
hòu nǐ bú huàn piào jiù děng yú nǐ bú yào zhè ge
后，你不换票，就等于你不要这个
pù le zhè pù jiù bú shì nǐ de le bié rén jiù kě
铺了，这铺就不是你的了，别人就可
yǐ mǎi le tā zhǐ le zhǐ pàng nán rén shuō xiàn
以买了。”她指了指胖男人说：“现
zài zhè ge pù jiù shì tā de le
在这个铺就是他的了。”

lǎo tài tai de yàng zi hěn kě lián tā shuō
老太太的样子很可怜，她说：
wǒ yǐ qián méi yǒu zuò guō néng shuì jiào de huǒ chē wǒ
“我以前没有坐过能睡觉的火车，我
zuò de huǒ chē dōu shì bù néng shuì jiào de wǒ bù zhī
坐的火车都是不能睡觉的，我不知
dào huàn piào a xiàn zài wǒ zěn me bàn ne
道换票啊！现在我怎么办呢？”

liè chē yuán shuō xiàn zài wò pù dōu mǎn le
列车员说：“现在卧铺都满了，
méi yǒu pù wèi le nǐ zhǐ néng zuò zhe le
没有铺位了，你只能坐着了。”

lǎo tài tai wèn nà wǒ zuò zài nǎr ya
老太太问：“那我坐在哪儿呀？”

liè chē yuán zuò guò dào li de biān zuò ba
列车员：“坐过道里的边座¹吧。”

xiàn zài yě méi bié de bàn fǎ le
现在也没别的办法了。”

lǎo tài tai wēi qū de liú xià le yǎn lèi bào
老太太委屈¹地流下了眼泪，抱

1 边座: side seat

yuàn nǚ ér gāng cái sòng tā shàng chē méi yǒu gào su
怨女儿刚才送她上车，没有告诉
tā huàn piào de shì tā shuō zǎo zhī dào zhè yàng hái
她换票的事。她说早知道这样，还
bù rú mǎi yìng zuò piào ne tā bǎ lán zi ná dào biān
不如买硬座票呢！她把篮子拿到边
zuò shàng kàn le yì yǎn chē xiāng biān shàng de zuò wèi
座上，看了一眼车厢边上的座位，
zuò wèi shì lì zhe de tā bù zhī dào zěn me zuò xià
座位是立着的，她不知道怎么办
lái jiù wèn liè chē yuán zhè zuò wèi lì zhe wǒ
来。就问列车员：“这座位立着，我
zěn me zuò ya qī xiān nǚ de pì gu yě zuò bu wěn ya
怎么坐呀？七仙女的屁股也坐不稳呀
tā de huà yòu bǎ dà jiā dòu xiào le
！”² 她的话又把大家逗笑了。

liè chē yuán bǎ biān zuò lā le xià lái shuō
列车员把边座拉了下来，说：
zhè ge zuò wèi kě yǐ lì qǐ lái yě kě yǐ lā xià
“这个座位可以立起来，也可以拉下
lái nǐ zuò de shí hou jiù lā xià lái nǐ yí
来。你坐的时候，就拉下来。你一
zhàn qǐ lái tā jiù lì qǐ lái le
站起来，它就立起来了！”

lǎo tài tai bǎ lán zi fàng dào chuāng hu biān de
老太太把篮子放到窗户边的
xiǎo zhuō zi shàng hěn xiǎo xīn de zuò xià lái yòng shǒu
小桌子上，很小心地坐下来，用手
fú zhe nà zhī lán zi nà lán zi bǐ zhuō zi kuān
扶着那只篮子。那篮子比桌子宽，

1 委屈: feeling wronged

2 七仙女屁股也坐不稳呀: 七仙女 is a fairy. Here it implies that the side seat is upright, even the beautiful fairy can not sit, so how I can sit on it. What she said amuses the passengers.

hěn róng yì bèi lái huí guò wǎng de rén gěi pèng dào dì
很容易被来回过往的人给碰到地
shàng yǒu rén duì tā shuō nǐ bǎ lán zi hái shì fàng
上。有人对她说：“你把篮子还是放
zài yuán lái de dì fāng ba nà lǐ de dì fāng dà yì
在原来的地方吧，那里的地方大一
xiē
些。”

tā méi yǒu dòng yōu shāng de kàn zhe pàng nán rén
她没有动，忧伤¹地看着胖男人
dǎ kāi bèi zi tuō xià xié yì tóu tǎng zài pù shàng
打开被子，脱下鞋，一头躺在铺上
shuì jiào le rén men bǐ yí de kàn zhe tā bú guò
睡觉了。人们鄙夷地看着他²，不过
zài méi yǒu rén shuō shén me
再没有人说什么。

dāng liè chē yuán yào lí kāi de shí hou lǎo tài
当列车员要离开的时候，老太
tai wèn tā wǒ zhè piào shì néng shuì jiào de xiàn
太问她：“我这票是能睡觉的，现
zài chéng le bù néng shuì jiào de piào le néng bù néng
在成了不能睡觉的票了，能不能
bǎ qián gěi wǒ tuì huí lái ya wǒ nǚ ér bú shì duō
把钱给我退回来呀？我女儿不是多
huā le shuì jiào de qián le me nà kě bú shì xiǎo qián
花了睡觉的钱了么，那可不是小钱，
hǎo jǐ shí kuài ne yào shì mǎi yì dài mǐ de huà gòu
好几十块呢！要是买一袋米的话，够
wǒ chī bàn nián de le
我吃半年的了！”

1 忧伤: distressed

2 鄙夷地看着他: to despise him, to look down upon him

liè chē yuán hǎo xiàng yǒu xiē bú nài fán de shuō
列车员好像有些不耐烦地说:

xíng xíng yí huì wǒ gěi nǐ wèn wèn
“行行，一会儿我给你问问！”

lǎo tài tai shuō hái yào zhǎo rén wèn wèn zhè
老太太说：“还要找人问问，这
me má fan
么麻烦！”

liè chē yuán bú zài gēn tā shuō shén me duì zhōu
列车员不再跟她说什么，对周
wéi de rén shuō yǒu shén me hǎo kàn de dōu huí zì
围的人说：“有什么好看的，都回自
jǐ de pù shàng ba wǒ gào su nǐ men jiǔ diǎn jiù
己的铺上吧。我告诉你们，九点就
guān dēng le nǐ men bǎ bèi zi pū hǎo guān le dēng
关灯了，你们把被子铺好，关了灯
yǐ hòu jiù xiū xi le liè chē yuán hǎo xiàng jiě
以后，就休息了！”列车员好像解
jué le yí gè dà nán tí rán hòu lí kāi le chē xiāng
决了一个大难题，然后离开了车厢。

pàng nán rén yǐ jīng fā chū le hān shēng¹
胖男人已经发出了鼾声¹。

gāng cái xiǎng dǎ jià de nián qīng rén tóng qíng de
刚才想打架的年轻人同情地
duì lǎo tài tai shuō āi zhè yào shì zài wǒ èr shí
对老太太说：“哎，这要是我在二十
duō suì de shí hou wǒ kěn dìng yào dǎ tā yí dùn²
多岁的时候，我肯定要打他一顿²。
tā tài bù dǒng lǐ mào le tā shuō wán hěn guān
他太不懂礼貌了！”他说完，很关

1 鼾声: snore

2 打他一顿: beat him
顿: (classifier) short
period for action, such
as beat, criticize, have
meals, etc.

xīn de kàn le lǎo tài tai yì yǎn wèn tā dà
心地看了老太太一眼，问她：“大
niáng nǐ hē shuǐ ma
娘¹你喝水吗？”

lǎo tài tai shuō wǒ zuò chē pà shàng cè suǒ
老太太说：“我坐车怕上厕所，
huǒ chē kāi zhe wǒ jiù rěn zhe yì kǒu shuǐ yě bù
火车开着，我就忍着，一口水也不
hē
喝。”

nián qīng rén tàn le yì kǒu qì shuō ài
年轻人叹了一口气，说：“唉，
wǒ mǎi de shì shàng pù nín yě pá bu shàng qù yào
我买的是上铺，您也爬不上去，要
bu wǒ jiù bǎ wǒ de pù ràng gěi nín qù shuì dé le
不我就把我的铺让给您去睡得了。”

lǎo tài tai shuō bù má fan le nǐ men nián
老太太说：“不麻烦了，你们年
qīng rén xǐ huān shuì jiào nǐ qù shuì ba
轻人喜欢睡觉，你去睡吧。”

zhè shí cóng chē xiāng mén kǒu de dì fāng zǒu guò lái
这时从车厢门口的地方走过来
yí gè nián jì bǐ jiào dà de nán rén tā kàn shàng qù
一个年纪比较大的男人，他看上去
yǒu liù shí suì zuǒ yòu dài zhe yǎn jìng shǒu li ná
有六十岁左右，戴着眼镜，手里拿
zhe yì zhāng bào zhǐ tā duì nà ge nián qīng rén shuō
着一张报纸。他对那个年轻人说：

wǒ shì xià pù de wǒ néng pá dào shàng pù qù
“我是下铺的，我能爬到上铺去，

1 大娘：aunt (respectful form of address for an elderly woman)

jiù ràng lǎo tài tai shuì wǒ de pù wǒ shuì nǐ de shàng
就让老太太睡我的铺，我睡你的上
pù zhè yàng wèn tí bú jiù jiě jué le ma
铺，这样问题不就解决了吗？”

nà ge nián qīng rén tīng le lǎo rén de huà jí máng
那个年轻人听了老人的话急忙
shuō bù xíng bù xíng nǐ zhè me dà suì shu le
说：“不行，不行，你这么大岁数了，
wǒ kě bù néng ràng nǐ pá dào shàng pù qù yào shì
我可不能让你爬到上铺去，要是
diào xià lái pèng zhe le kě zěn me bàn
掉下来，碰着了，可怎么办？”

lǎo rén shuō wǒ tiān tiān zǎo chén dōu dǎ tài jí
老人说：“我天天早晨都打太极
quán shēn tǐ hǎo zhe ne bié shuō pá gè shàng pù
拳¹，身体好着呢，别说爬个上铺
le jiù shì ràng wǒ pá shù dōu méi wèn tí
了，就是让我爬树都没问题！”

nián qīng rén shuō āi nà kě bù xíng rú
年轻人说：“哎，那可不行，如
guǒ nǐ diào xià lái le nà kě zěn me bàn nián qīng
果你掉下来了，那可怎么办！”年轻
rén de liǎn hóng le tā shuō zì jǐ yào shàng cè suǒ
人的脸红了，他说自己要上厕所，
jiù pǎo kāi le
就跑开了。

lǎo rén tàn le yì kǒu qì shuō bù xiǎng ràng
老人叹了一口气，说：“不想让
pù gěi bié rén hái zhuāng shén me hǎo xīn rén a
铺给别人，还装什么好心人啊。”

1 太极拳：shadowboxing

shuōwán tā ná zhe bào zhǐ huí zì jǐ de pù le
说完，他拿着报纸回自己的铺了。

zhè jiàn shì qing jiù zhè yàng jié shù le
这件事情就这样结束了。

yè shēn le chē chuāng wài biān hěn lěng chē
夜深了，车窗外边很冷，车

chuāngshàng de shuānghuā yuè lái yuè duō jī hū zhěng
窗上的霜花越来越多，几乎整

gè chuāng hu shàng dōu shì shuānghuā le lǎo tài tai
个窗户上都是霜花了。老太太

jìng jìng de zuò zài nà lǐ jiù xiàng yì fú huà yǒu
静静地坐在那里，就像一幅画。有

gè bào xiǎo nǚ hái de fù nǚ zǒu guò lái hé tā shuō
个抱小女孩的妇女¹走过来和她说

huà tā duì zhèng zài chī xiā tiáo de xiǎo nǚ hái shuō
话，她对正在吃虾条²的小女孩说：

gěi nǎi nai chī gè xiā tiáo ba xiǎo nǚ hái jiào le
“给奶奶吃个虾条吧？”小女孩叫了

yì shēng méi yǒu gěi lǎo tài tai xiā tiáo zhè ge fù
一声，没有给老太太虾条。这个妇

nǚ jué de liǎn shàng hěn méi miàn zi tā duì xiǎo nǚ hái
女觉得脸上很没面子，她对小女孩

shuō jiù zhī dào zì jǐ chī yǐ hòu zhǎng dà le yě
说：“就知道自己吃，以后长大了也

bú huì xiàoshùn wǒ de xiǎo nǚ hái tīng le bù gāo
不会孝顺³我的！”小女孩听了不高

xìng le tā de tuǐ dào chù luàn tī pèng dào le lǎo
兴了，她的腿到处乱踢，碰到了老

tài tai de lán zi
太太的篮子。

1 妇女: woman

2 虾条: shrimp crackers, a kind of inflated snacks food

3 孝顺: be filial

lǎo tài tai sī yǎ de shuō āi yā hái
老太太嘶哑¹地说：“哎呀，孩

zi nǐ kě bù néng tī zhe zhè lán zi zhè lǐ miàn
子，你可不能踢着这篮子，这里面

zhuāng de dōu shì wǒ lǎo tóu er ài chī de dōng xi
装的都是我老头儿²爱吃的东西！

tā zhè ge rén ài gān jìng zāng le de dōng xi tā kě
他这个人爱干净，脏了的东西他可

shì bù chī de
是不吃的！”

zhè ge fù nǚ shēng qì de bǎ xiǎo nǚ hái fàng dào
这个妇女生气地把小女孩放到

dì shàng shuō nǐ bù tīng mā ma de huà wǒ kě
地上，说：“你不听妈妈的话，我可

bǎ nǐ rēng dào huǒ chē wài biān qù le wài biān yǒu láng
把你扔到火车外边去了，外边有狼，

ràng láng bǎ nǐ chī le
让狼把你吃了！”

xiǎo nǚ hái xià de kū le tā kě néng hài pà
小女孩吓得哭了。她可能害怕

zì jǐ bèi láng chī le jiù mǎ shàng gěi lǎo tài tai chī
自己被狼吃了，就马上给老太太吃

xiā tiáo kū zhe shuō nǎi nai chī nǎi nai
虾条，哭着说：“奶奶吃——奶奶——

chī zhè ge fù nǚ gǎn dào zì jǐ yǒu le miàn
吃——”，这个妇女感到自己有了面

zi liǎn shàng yǒu le xiàoróng
子，脸上有了笑容。

lǎo tài tai duì xiǎo nǚ hái shuō nǎi nai bù chī xiā
老太太对小女孩说：“奶奶不吃虾

1 嘶哑: hoarsely

2 老头儿: (with an undertone of intimacy) old man, here referring to the old woman's dead husband

tiáo nǐ zì jǐ chī ba tā duì zhè ge fù nǚ shuō
条,你自己吃吧。”她对这个妇女说:

xiǎo hái zǐ hài pà kě bié xià hu tā le nǐ gěi
“小孩子害怕,可别吓唬¹她了。你给

tā xià diū le hún er hái dēi gěi tā jiào hún er
她吓丢了魂儿²,还得给她叫魂儿。”

huǒ chē kāi shǐ màn le xià lái dà gài yào zài yí
火车开始慢了下来,大概要在一个

gè chē zhàn tíng chē le
车站停车了。

fù nǚ wèn lǎo tài tai nǐ zhè shì qù nǎ li
妇女问老太太:“你这是去哪里

a
啊?”

lǎo tài tai shuō dào xiǎo nǚ ér jiā guò nián
老太太说:“到小女儿家过年。

wǒ yǒu liǎng gè nǚ ér xiǎo nǚ ér shuō wǒ nián nián
我有两个女儿。小女儿说,我年年

dōu zài dà nǚ ér jiā guò nián tā xiǎng wǒ xiě le
都在大女儿家过年,她想我,写了

jǐ fēng xìn ràng wǒ qù wǒ jǐ nián dōu méi yǒu zài xiǎo
几封信让我去。我几年都没有在小

nǚ ér jiā guò nián le zài shuō wǒ lǎo tóu er mǎi³
女儿家过年了,再说我老头儿埋³

zài nà li wǒ yě xiǎng kàn kan tā qù
在那里,我也想去看看他去。”

fù nǚ chī jīng de wèn nà zhè lán zi li
妇女吃惊⁴地问:“那这篮子里

zhuāng de dōu shì shàng fén de dōng xi a rán
装的都是上坟¹的东西啊?”然

1 吓唬: frighten

2 魂儿: soul

3 埋: bury

4 吃惊: be surprised

hòu bǎ xiǎo nǚ hái jǐn jǐn de bào zhù hǎo xiàng nà lán
后把小女孩紧紧地抱住,好像那篮

zi li zhuāng zhe guǐ huì tū rán tiào chū lái
子里装着鬼,会突然跳出来。

shì de wǒ cóng chéng li gěi tā mǎi le tā
“是的,我从城里给他买了他

zuì ài chī de dōng xi hái dài le liǎng píng jiǔ
最爱吃的东西,还带了两瓶酒。”

tā gāng shuō wán huǒ chē jiù guāng dāng yì shēng
她刚说完,火车就“咣当”一声,

tíng zài zhàn tái shàng le lǎo tài tai yě dòng le yí
停在站台上了。老太太也动了一

xià tā fú zhe nà zhī lán zi pà tā diào dào dì
下,她扶着那只篮子,怕它掉到地

shàng chē zhàn shàng de dēng guāng bǎ chē chuāng zhào
上。车站上的灯光把车窗照

chéng le yí piàn huáng sè lǎo tài tai de liǎn yě bèi
成了一片黄色,老太太的脸也被

zhào liàng le
照亮了。

tīng le lǎo tài tai de huà wǒ yě xiǎng qǐ wǒ
听了老太太的话,我也想起我

de fù qīn měi nián guò nián de qián yí gè xīng qī
的父亲。每年过年的前一个星期,

wǒ yě yào qù gěi fù qīn shàng fén fù qīn sǐ le yǐ
我也要去给父亲上坟。父亲死了以

hòu wǒ men hěn xiǎng tā
后,我们很想他。

yǒu liǎng gè gāng shàng chē de rén lái dào wù pù chē
有两个刚上车的人来到卧铺车

1 上坟: go to a grave to cherish the memory of the dead

xiāng tā men de shēnshang dài zhe xuě huā lǎo tài tai
 厢。他们的身体上带着雪花。老太太
 kàn le yì yǎngāngshàngchē de lǚ kè tàn le kǒu qì
 看了一眼刚上车的旅客，叹了口气

shuō zhè li hái xià zhe xuě a
 说：“这里还下着雪啊。”

dà gài wǔ fēn zhōng yǐ hòu huǒ chē yòu màn màn
 大概五分钟以后，火车又慢慢

kāi dòng le chē chuāng yí huì liàng yí huì
 开动了。车窗一会儿亮，一会儿

àn hěn kuài chē xiāng yòu gēn yǐ qián yí yàng le
 暗，很快，车厢又跟以前一样了。

fù nǚ bào qiǎo xiǎo nǚ hái duì lǎo tài tai tóng
 妇女抱起小女孩，对老太太同

qíng de shuō wǒ dài zhe hái zi shuì zài xià pù xiǎo
 情地说：“我带着孩子睡在下铺，小

hái zi lí bù kāi wǒ bù gēn bié rén shuì zài jiā
 孩子离不开我，不跟别人睡，在家

li yě bù ràng nǎi nai gēn tā shuì yào shì xiàng bié
 里，也不让奶奶跟她睡。要是像别

de xiǎo hái zi nà yàng gēn shuí shuì dōu xíng wǒ jiù ràng
 的小孩子那样跟谁睡都行，我就让

nǐ hé tā shuì yí gè pù le
 你和她睡一个铺了。”

xiǎo nǚ hái yì tīng shuō mā ma ràng tā gēn lǎo tài
 小女孩一听说妈妈让她跟老太

tai shuì jiào yòu kāi shǐ kū le tā zhuā zhe mā ma
 太睡觉，又开始哭了。她抓着妈妈

de tóu fa luàn tī fù nǚ shēng qì de shuō nǐ
 的头发乱踢。妇女生气地说：“你

zěn me zhè me méi lǐ mào jīn nián guò nián shì bu shì
 怎么这么没礼貌？今年过年是不是
 bù xiǎng yào xīn yī fu le
 不想要新衣服了？”

xiǎo nǚ hái yòu dà kū qǐ lái le fù nǚ zhǐ hǎo
 小女孩又大哭起来了。妇女只好

bào zhe tā huí dào pù shàng
 抱着她回到铺上。

kuài guān dēng le guò dào de xíng rén duō le qǐ
 快关灯了，过道的行人多了起

lái tā men shì shàng cè suǒ de tā men zhǔn bèi
 来，他们是上厕所的。他们准备

shàng le cè suǒ yǐ hòu yè li hǎo hǎo er shuì yí
 上了厕所以后，夜里好好儿睡一

jiào cè suǒ wài miàn pái qǐ le duì bù shǎo rén zhàn
 觉。厕所外面排起了队，不少人站

zài guò dào shàng děng zhe rén men jīng guò lǎo tài tai
 在过道上等着。人们经过老太太

shēn biān shí zǒng yào tóng qíng de kàn tā yì yǎn yǒu
 身边时，总要同情地看她一眼。有

rén gěi tā chū zhǔ yì ràng tā zhǎo liè chē zhǎng¹ qù
 人给她出主意，让她找列车长¹去，

gēn tā shuō nǐ zhè me dà nián jì le suī rán zuò
 跟她说，你这么大年纪了，虽然做

cuò le shì tā men yě yīng gāi cóng rén dào zhǔ yì²
 错了事，他们也应该从人道主义²

chū fā gěi tā zài zhǎo yí gè pù wèi lǎo tài tai
 出发，给她再找一个铺位。老太太

tīng bu dǒng rén dào zhǔ yì zhè gè cí wèn zhè xiē
 听不懂“人道主义”这个词，问这些

1 车长: the person in charge of the train

2 人道主义: humanitarianism

rén ràng wǒ zhǎo rén dào chū zhǔ yì rén
人：“让我找‘人道’出主意？‘人
dào shì nán de hái shì nǚ de ya tā de huà
道’是男的还是女的呀？”¹她的话
yòu bǎ dà jiā dòu xiào le tā gǎn dào zì jǐ shuō cuò
又把大家逗笑了。她感到自己说错
le huà lì kè liǎn hóng le
了话，立刻脸红了。

zhè shí liè chē yuán zǒu guò lái lā chuāng lián tā
这时列车员走过来拉窗帘，她
jiù wèn liè chē yuán gū niang wǒ de shì nǐ wèn le
就问列车员：“姑娘，我的事你问了
ma wǒ de wò pù piào de qián néng bù néng tuì ya
吗？我的卧铺票的钱能不能退呀？”

liè chē yuán suí biàn de shuō le yí jù wǒ gěi nín
列车员随便地说了一句：“我给您
wèn le liè chē zhǎng shuō bù xíng qián zhǎo bù huí lái
问了，列车长说不行，钱找不回来。”

zěn me jiù bù xíng a lǎo tài tai shuō
“怎么就不行啊？”老太太说，

wǒ mǎi de shì tǎng zhe de piào huā le hěn duō qián
“我买的是躺着的票，花了很多钱，
kě wǒ xiàn zài shì zuò zhe hái zuò de shì zhè me gè xiǎo
可我现在是坐着！还坐的是这么个小
zuò wèi duō me nán shòu ya
座位，多么难受呀。”

nín nà piào yòu bú shì zài wǒ men huǒ chē shàng
“您那票又不是在我们火车上
mǎi de nín shì zài chē zhàn mǎi de wǒ men bǎ qián
买的，您是在车站买的，我们把钱

1 让我找‘人道’给出主意...: The old woman doesn't know what "humanitarianism" is, she thinks it is a person in charge of the sleeping berth tickets on the train, so others laugh at what she said.

tuì gěi nín wǒ men bú shì yǒu sǔn shī me liè
退给您，我们不是有损失¹么？”列
chē yuán shuō
车员说。

yuán lái nǐ men hé chē zhàn bú shì yì jiā de
“原来你们和车站不是一家的
a lǎo tài tai hěn shī wàng de shuō
啊？”老太太很失望²地说。

xiàn zài chú le qián hé qián shì yì jiā de shuí
“现在除了钱和钱是一家的，谁
gēn shuí hái shì yì jiā a liè chē yuán xiào zhe shuō
跟谁还是一家啊。”³列车员笑着说。

lǎo tài tai bú zài shuō shén me le liè chē yuán
老太太不再说什么了。列车员
bǎ tā shēn biān de chuāng lián lā shàng le lǎo tài tai
把她身边的窗帘拉上了，老太太
yòu bǎ tā lā kāi le tā shuō wǒ zuò zhe méi yì
又把它拉开了。她说：“我坐着没意
si ràng wǒ kàn kan fēng jǐng hái bù xíng me
思，让我看看风景还不行么？”

liè chē yuán shuō wài miàn hēi hēi de yǒu
列车员说：“外面黑黑的，有
shén me kàn de a zài shuō le yì chuāng de shuāng
什么看的啊？再说了，一窗的霜
xuě nǐ néng kàn qīng shén me ya liè chē yuán dī
雪，你能看清什么呀！”列车员低
shēng shuō zhe dàn shì tā hái shì tīng le lǎo tài tai de
声说着，但是她还是听了老太太的
yì jiàn méi yǒu bǎ chuāng lián lā shàng
意见，没有把窗帘拉上。

1 损失: loss

2 失望: disappointment

3 现在除了钱和钱是一家...: The sentence implies that nowadays money talks.

lǎo tài tai yòngshǒu fú zhe nà zhī lán zi lán
 老太太用手扶着那只篮子，篮
 zi shàng miàn yǒu yí kuài lán bù ràng rén jué de lán
 子上面有一块蓝布，让人觉得篮
 zi li hǎoxiàng yǒu shén me tè bié de dōng xi lǎo tài
 子里好像有什么特别的东西。老太
 tai méi yǒu shēng huó zài dà chéng shì tā shuō huà hěn
 太没有生活在大城市，她说话很
 tiān zhēn yàng zi hěn yú bèn wǒ wèn tā zhù zài
 天真¹，样子很愚笨²。我问她住在
 nǎr tā shuō zhù zài nóng cūn tā dà nǚ ér jiā
 哪儿，她说住在农村。她大女儿家
 zhù zài nóng cūn dà nǚ ér bú fàng xīn tā yí gè rén
 住在农村，大女儿不放心她一个人
 zài chéng shì huàn chē jiù sòng tā lái le tā nián
 在城市换车，就送她来了。她年
 jì dà le nǚ ér wèi le gěi tā mǎi wò pù piào jǐ
 纪大了，女儿为了给她买卧铺票，几
 hū yí yè dōu méi shuì hǎo
 乎一夜都没睡好。

tā hěn yōushāng de duì wǒ shuō zǎo zhī dào zhè
 她很忧伤地对我说：“早知道这
 yàng zhēn bu yīng gāi mǎi wò pù ya wǒ dà nǚ ér wèi
 样，真不应该买卧铺呀！我大女儿为
 le mǎi wò pù piào yí dà zǎo jiù qù pái duì wǒ zài
 了买卧铺票一大早就去排队，我在
 huǒ chē shàng yě bù hǎo guò ér qiě hái huā le nà me
 火车上也不好过，而且还花了那么
 duō de qián xiǎng qǐ lái xīn li jiù nán shòu
 多的钱！想起来心里就难受。”

1 天真: simple-minded

2 愚笨: foolish

wǒ xiǎng le yí xià qīng shēng duì tā shuō
 我想了一下，轻声对她说：
 nǐ hé wǒ shuì yí gè pù zěn me yàng nǐ shuì qián
 “你和我睡一个铺，怎么样？你睡前
 bàn yè
 半夜？”

lǎo tài tai shuō gū niang bú yòng le wǒ
 老太太说：“姑娘，不用了，我
 néng zuò zhe bù jiù shì yí yè ma
 能坐着，不就是……一夜吗？”

wǒ wèn tā de shí hou xīn li hái yǒu xiē jǐn
 我问她的时候，心里还有些紧
 zhāng dàn shì tā de huà ràng wǒ gǎn dào yí zhèn qīng sōng
 张，但是她的话让我感到一阵轻松。
 wǒ shuō zhè yàng ba wǒ shuì qián bàn yè nǐ shuì
 我说：“这样吧，我睡前半夜，你睡
 hòu bàn yè wǒ xīn li xiǎng bāng zhù tā kě shì
 后半夜？”我心里想帮助她，可是
 zuì hòu wǒ hái shì méi yǒu bǎ pù ràng gěi tā
 最后我还是没有把铺让给她。

lǎo tài tai shuō wǒ nián jì dà le shuì bu liǎo
 老太太说：“我年纪大了，睡不了
 duō shao jiào shuì bu shuì dōu méi guān xi wǒ yǐ qián zài
 多少觉，睡不睡都没关系。我以前在
 nóng cūn shōu liáng shí de shí hou yào shì yù dào tiān qì
 农村收粮食的时候，要是遇到天气
 bù hǎo wǒ sān tiān sān yè dōu bú shuì jiào ne tā tàn
 不好，我三天三夜都不睡觉呢！”她叹
 le yí kǒu qì shuō kě shì nà shì zài qiū tiān tiān
 了一口气，说：“可是那是在秋天，天

qì bù lěng yǒufēng hái kě yǐ zǒudòng yě bù jué de
气不冷，有风，还可以走动，也不觉得
nánshòu bú xiàng zài zhè lǐ zuò yí yè zhè me nánshòu
难受。不像在这里坐一夜这么难受！”

wǒ hái xiǎng hé tā shuō xiē shén me guān dēng
我还想和她说些什么，关灯
le chē xiāng lǐ tū rán àn le xià lái chē lǐ de
了，车厢里突然暗了下来。车里的
dà dēng guān le zhǐ yǒu guò dào shàng de xiǎo dēng liàng
大灯关了，只有过道上的小灯亮
zhe kāi shǐ de shí hou hái yǒu rén guān xīn tóng qíng
着。开始的时候还有人关心、同情
zhè wèi lǎo tài tai xiàn zài lǎo tài tai zuò zài nà lǐ
这位老太太，现在老太太坐在那里
jiù xiàng yí jiàn dōng xī zài méi yǒu rén lái guān xīn tā
就像一件东西，再没有人来关心她
le guò le yí huìr jiù tīng dào gè gè pù wèi de
了。过了一会儿，就听到各个铺位的
hān shēng le wǒ tǎng zài zhōng pù shàng shuì bu zháo
鼾声了。我躺在中铺上睡不着，
jīng cháng shēn chū tóu wǎng xià kàn yí yǎn lǎo tài tai
经常伸出头往下看一眼老太太，
tā jìng jìng de zuò zài chē chuāng páng biān jiù xiàng yí
她静静地坐在车窗旁边，就像一
gè rèn zhēn tīng lǎo shī jiǎng kè de xiǎo hái tā shuāng
个认真听老师讲课的小孩。她双
shǒu hái shì fàng zài lán zi shàng wǒ yě gǎn dào lèi le
手还是放在篮子上。我也感到累了，
màn màn de shuì zhāo le kě shì wǒ shuì de bù hǎo
慢慢地睡着了。可是，我睡得不好，

yí huìr shuì yí huìr xǐng shuì zhāo de shí hou
一会儿睡，一会儿醒。睡着的时候
yòu zǒng shì zuò mèng yí huìr mèng jiàn huǒ chē fān chē
又总是做梦，一会儿梦见火车翻车
le chē xiāng lǐ rén men luàn hǎn luàn jiào yí huìr
了，车厢里人们乱喊乱叫；一会儿
yòu mèng jiàn wǒ fù qīn zhàn zài wǒ de miàn qián dǎ wǒ
又梦见我父亲站在我的面前打我，
shuō wǒ bú shì yí gè xiào shùn de rén yí huìr yòu
说我不是一个孝顺的人；一会儿又
mèng jiàn yí tiáo gǒu¹ miàn duì miàn de kàn zhe wǒ wǒ
梦见一条狗¹面对面地看着我，我
bèi xià xǐng le wǒ yòu kàn yí yǎn lǎo tài tai tā yǐ
被吓醒了。我又看一眼老太太，她已
jīng fēi cháng lèi le bǎ tóu fàng zài lán zi shàng le
经非常累了，把头放在篮子上了。
suī rán wǒ hěn xiǎng xià qù kàn kàn tā kě shì tāng zài
虽然我很想下去看看她，可是躺在
pù shàng yòu màn màn de shuì le
铺上，又慢慢地睡了。

wǒ zhōng yú shuì le sān sì gè xiǎo shí dāng wǒ
我终于睡了三四个小时。当我
xǐng lái de shí hou duì miàn xià pù de nà gè pàng nán
醒来的时候，对面下铺的那个胖男
rén hái zài dà shuì hān shēng hěn dà zhěng gè chē
人，还在大睡，鼾声很大，整个车
xiāng de rén hǎo xiàng dōu néng tīng jiàn lǎo tài tai yǐ jīng
厢的人好像都能听见。老太太已经
xǐng le tā hái bǎ shǒu fàng zài lán zi shàng duān zhèng
醒了，她还把手放在篮子上，端正

1 一条狗: a dog; 条:
(classifier) used for
anything long

de zuò zhe wǒ xiǎng qǐ mèngzhōng fù qīn duì wǒ shuō de
地坐着。我想起梦中父亲对我说的
huà xīn li gǎndào hěn xiū kuì wǒ tiào xià zhōng pù
话，心里感到很羞愧¹。我跳下中铺，
duì lǎo tài tai shuō dà niáng nǐ dào wǒ de pù shàng
对老太太说：“大娘，你到我的铺上
xiū xi yí huìr ba lán zi wǒ bāng nín kān zhe
休息一会儿吧，篮子我帮您看着。”

tā yòng hěn sī yǎ de shēng yīn shuō zhè yí
她用很嘶哑的声音说：“这一
yè dōu guò lái le kuài dào zhàn le bù má fan nǐ
夜都过来了，快到站了，不麻烦你
le tā de huà shǐ wǒ gèng jiā xiū kuì wǒ jué de
了。”她的话使我更加羞愧。我觉得
sǎng zi gān kě hǎo xiàng zhǎo le huǒ dǎ kāi yí píng
嗓子干渴，好像着了火，打开一瓶
kuàng quán shuǐ gū dū gū dū de hē le qǐ
矿泉水²，“咕嘟咕嘟”地喝了起
lái yí píng shuǐ hē guāng hái jué de kě
来。一瓶水喝光，还觉得渴。

tiān liàng le yǒu de lǚ kè qǐ de zǎo shàng cè
天亮了。有的旅客起得早上厕
suǒ jīng guò yí yè hán lěng de lǚ xíng chē chuāng
所。经过一夜寒冷的旅行，车窗
jī mǎn le shuāng xuě suī rán méi yǒu guà chuāng lián
积满了霜雪，虽然没有挂“窗帘，
yě hǎo xiàng guà le yí fú bái chuāng lián nà shì yí
也好像挂了一幅白窗帘，那是一
fú xuě chuāng lián lǎo tài tai yòu kāi shǐ xiàng tā shàng
幅雪窗帘。老太太又开始像地上

1 感到羞愧: be ashamed
of

2 矿泉水: mineral wa-
ter

chē shí yí yàng yòng shǒu zhǐ qù guā shuāng huā le nà
车时一样用手指去刮霜花了，那
shēng yīn chā chā xiǎng zhe jiù xiàng dāo guā zài wǒ
声音“嚓嚓”响着，就像刀刮在我
xīn shàng téng zài xīn shàng zhōng yú tā guā kāi le yí
心上，疼在心上。终于，她刮开了一
xiǎo kuài tā xiàng yí tiáo xiǎo yú tài yáng tòu guò chē
小块，它像一条小鱼。太阳透过车
chuāng zhào zài le wǒ de miàn qián wǒ duì zhe tài yáng
窗照在了我的面前。我对着太阳，
zài yáng guāng xià gèng gǎn dào xiū kuì
在阳光下更感到羞愧。

liè chē yuán yě chū xiàn zài chē xiāng li yě shì
列车员也出现在车厢里，也是
gāng gāng xǐng lái de yàng zi tā zài guò dào li zǒu
刚刚醒来的样子。她在过道里走
lái zǒu qù de hǎn dào qǐ lái le qǐ lái le
来走去地喊道：“起来了，起来了，
shuì jiào de lǚ kè kuài qǐ lái le suī rán lí zhōng
睡觉的旅客快起来了！”虽然离终
diǎn zhàn hái yǒu liǎng gè duō xiǎo shí dà duō shù
点站¹还有两个多小时，大多数
de lǚ kè hái zài shuì mèng zhōng dàn tā yào dǎ sǎo wèi
的旅客还在睡梦中，但她要打扫卫
shēng le wǒ zuì bù xǐ huan de jiù shì zhè ge shí
生²了。我最不喜欢的就是这个时
hou lǚ kè men zhàn zài guò dào shàng kàn zhe liè chē
候。旅客们站在过道上，看着列车
yuán dǎ sǎo wèi shēng chē xiāng li de kōng qì tè bié
员打扫卫生。车厢里的空气特别

1 终点站: terminus

2 打扫卫生: clean up

bù hǎo lǎo tài tai hái shì duānzhèng de zuò zhe tīng
不好。老太太还是端正地坐着。听

jiàn liè chē yuán shēng qì de shuō yào shì nǐ men zì
见列车员生气地说：“要是你们自

jǐ jiā de chuáng dān nǐ men néng zhè me bú ài hù
己家的床单，你们能这么不爱护

ma lǎo tài tai tái qǐ tóu kàn le kàn yuán lái
吗？”老太太抬起头看了看。原来，

yǒu rén bù xiǎo xīn bǎ chá shuǐ dào zài chuáng dān shàng
有人不小心把茶水倒在床单上

le nà ge lǚ kè pà fá kuǎn jù pǎo dào cè suǒ
了。那个旅客怕罚款¹，就跑到厕所

lǐ qù le liè chē yuán shēng qì de cóng shàng pù tiào
里去了。列车员生气地从上铺跳

xià lái lǎo tài tai duì tā shuō gū niang chuáng dān
下来，老太太对她说：“姑娘，床单

shàng de chá shuǐ néng xǐ gān jìng nǐ bǎ chuáng dān
上的茶水能洗干净，你把床单

nòng shī cóng guō dǐ zhuā bǎ huī fàng shàng guò shí fēn
弄湿，从锅底抓把灰放上，过十分

zhōng zài cuō yí xià jiù néng bǎ chuáng dān xǐ de
钟，再搓一下，就能把床单洗得

gān gān jìng jìng liè chē yuán kàn le yí yǎn lǎo tài
干干净净！”²列车员看了一眼老太

tai bù nài fán de shuō ā wǒ xǐ gè chuáng
太，不耐烦地说：“啊，我洗个床

dān hái dé dào nǐ men nóng cūn qù xǐ ya wǒ shǎ bu
单还得到你们农村去洗呀，我傻不

shǎ ya lǎo tài tai tīng le zuǐ jiǎo dòng le
傻呀！”³老太太听了，嘴角动了

1 罚款: penalty; to fine

2 床单上的茶水能洗干净...: The old woman is very kind to tell the train attendant how to wash the dirty bed sheet.

3 我洗个床单还得到你们农村去洗呀...: The sentence implies the cold reply of the train attendant to the old woman that it is foolish for her to bring the dirty sheet to the countryside to wash.

dòng shén me yě méi shuō zhuǎn huí shēn yòu kàn chuāng
动，什么也没说，转回身，又看窗

wài le lǎo tài tai hěn shàn liáng xiǎng gěi liè chē yuán
外了。老太太很善良，想给列车员

chū gè zhǔ yì kě shì liè chē yuán duì tā yì diǎnr
出个主意，可是列车员对她一点儿

yě bù lǐ mào
也不礼貌。

nà gè zhàn le lǎo tài tai pù de pàng nán rén yě
那个占了老太太铺的胖男人也

qǐ lái le tā chuān hǎo yī fu kàn jiàn xǔ duō rén
起来了。他穿好衣服，看见许多人

dōu bǐ shì de kàn zhe tā tā jué de yǒu xiē bù shū
都鄙视地看着他，他觉得有些不舒

fu jiù lí kāi chē xiāng chōu yān qù le nà ge
服，就离开车厢抽烟去了。那个

wèi le lǎo tài tai xiǎng dǎ jià de nián qīng rén yě qǐ lái
为了老太太想打架的年轻人也起来

le tā cóng lǚ xíng bāo li ná chū yí gè jú zi gěi
了，他从旅行包里拿出一个橘子给

lǎo tài tai shuō chī gè jú zi ba lǎo tài tai
老太太，说：“吃个橘子吧。”老太太

méi yào lǎo tài tai shuō zì jǐ bù chī jú zi nián
没要，老太太说自己不吃橘子。年

qīng rén zhǐ hǎo bǎ jú zi shōu qǐ lái le bào xiǎo hái
轻人只好把橘子收起来了。抱小孩

de fù nǚ yě guò lái le tā duì lǎo tài tai bù hǎo
的妇女也过来了，她对老太太不好

yì sī de shuō xiǎng hé hái zǐ zǎo diǎnr qǐ lái ràng
意思地说：“想和孩子早点儿起来让

nǐ qù tǎng yí huìr de kě shì bù zhī zěn me de
你去躺一会儿的，可是不知怎么的，
shuì dào tiān liàng le ài rén yí zuò huǒ chē jiù shì
睡到天亮了。唉，人一坐火车就是
gǎn dào lèi zhè shí yǒu liǎng sān gè lǚ kè lái duì
感到累。”这时，有两三个旅客来对
tā biǎo shì guān xīn tā men dōu shuō yuàn yì ràng tā
她表示关心，他们都说愿意让她
qù zì jǐ de pù shàng tǎng yí huìr lǎo tài tai huí
去自己的铺上躺一会儿。老太太回
dá dà jiā de zǒng shì yí jù huà zhè yí yè dōu áo
答大家的总是一句话：“这一夜都熬
guò lái le jiù yào dào le bú yòng le
过来了，就要到了，不用了。”

huǒ chē màn màn xiàng qián kāi zhe qián miàn shì lǎo
火车慢慢向前开着，前面是老
tài tai xià chē de chē zhàn dāng huǒ chē màn màn tíng xià
太太下车的车站。当火车慢慢停下
yǐ hòu tā qǐ lái de shí hou biān zuò tiào le qǐ
以后，她起来的时候，边座跳了起
lái bǎ tā xià le yí tiào āi yō āi yō de
来，把她吓了一跳，“哎哟哎哟”地
jiào le jǐ shēng tā lí kāi huǒ chē shuō de zuì hòu yí
叫了几声。她离开火车说的最后一
jù huà shì xìng kuī zuó yè wǒ méi qǐ shēn yào shì
句话是：“幸亏昨夜我没起身，要是
nà zuòr yì qǐ lái jiù lì le qǐ lái wǒ yòu bú
那座儿一起来就立了起来，我又不
huì bǎ tā fàng xià lái hái bù dé zhàn yí yè ya
会把它放下来，还不得站一夜呀。”¹

1 幸亏我昨夜没起身...: The old woman does not know the side seat is with spring. She thinks once she stands up then she can not sit again, and she have to stand for the whole night. That's why she sat on the side seat for the whole night without standing or moving. What she said amused the passengers for the last time.

zhè shì tā gěi lǚ kè men dài lái de zuì hòu yí cì xiào
这是她给旅客们带来的最后一次笑。

rén men xiào zhe sòng tā xià chē tā dà gài zuò le
人们笑着送她下车。她大概坐了
yí yè tuǐ yǐ jīng má mù le zǒu de hěn màn
一夜，腿已经麻木¹了，走得很慢。

wǒ zuò zài lǎo tài tai zuò guo de biān zuò shàng tòu
我坐在老太太坐过的边座上，透
guò chē chuāng nà kuài liàng de dì fang kàn zhe xiǎo xiǎo
过车窗那块亮的地方，看着小小
de zhàn tái tā zhōng yú xià le huǒ chē bǎ lán wéi
的站台。她终于下了火车，把蓝围
jīn wéi zài tóu shàng kàn lái wài miàn hěn lěng tā zài
巾围在头上，看来外面很冷。她在
zhàn tái shàng dōng kàn xī kàn zhōng yú yǒu gè nián qīng
站台上东看西看，终于有个年轻
nǚ rén cháo tā pǎo lái wǒ xiǎng kàn kàn tā kàn jiàn le
女人朝她跑来。我想看看她看见了
qīn rén huì bu huì kū yīn wèi tā shòu le yí yè
亲人，会不会哭，因为她受了一夜
de wēi qū kě shì huǒ chē yòu kāi dòng le tā de
的委屈。可是火车又开动了，她的
shēn yǐng yuè lái yuè yuǎn le zuì hòu zài yě kàn bu jiàn
身影越来越远了，最后再也看不见
le kàn jiàn de shì yí piàn bái xuě ér wǒ suǒ zuò
了，看见的是一片白雪。而我所坐
de biān zuò hái shì rè de kě wǒ què jué de shēn
的边座，还是热的，可我却觉得身
shàng shì lěng de cóng lái méi yǒu guò de hán lěng
上是冷的，从来没有过的寒冷。

1 麻木了: numb

huǒ chē shàng nà me duō de rén guān xīn tā kě
 火车上那么多的人关心她，可
 shì zhè yí yè lǎo tài tai zuò zài xiǎo xiǎo de biān zuò
 是这一夜，老太太坐在小小的边座
 shàng guò le yí yè méi yǒu hē yì kǒu shuǐ méi yǒu
 上过了一夜，没有喝一口水，没有
 chī bié rén gěi tā de jú zi zhè jiàn shì qing yǐ jīng
 吃别人给她的橘子。这件事情已经
 guò qù hěn duō nián le měi nián dào chūn jié de shí hou
 过去很多年了。每年到春节的时候，
 tiān qì shì zuì lěng de wǒ hái shì nián nián huí jiā guò
 天气是最冷的。我还是年年回家过
 nián kě shì zhè xiē nián wǒ yì shàng le huǒ chē lǎo
 年，可是这些年我一上了火车，老
 tài tai de shēn yǐng jiù chū xiàn zài wǒ de yǎn qián wǒ
 太太的身影就出现在我的眼前。我
 hǎo xiàng yòu kàn jiàn tā jìng jìng de zuò zài biān zuò shàng
 好像又看见她静静地坐在边座上，
 páng biān shì guà zhe bái sè bīng shuāng de chē chuāng kàn
 旁边是挂着白色冰霜的车窗，看
 shàng qù jiù xiàng shì yì fú xuě chuāng lián zhè fú xuě
 上去就像是一幅雪窗帘。这幅雪
 chuāng lián hǎo xiàng yǒng yuǎn guà zài chē xiāng li guà zài
 窗帘好像永远挂在车厢里，挂在
 wǒ de jì yì li wǒ wàng bu diào zhè fú xuě chuāng
 我的记忆里。我忘不掉这幅雪窗
 lián yě xǔ shì yīn wèi wǒ méi yǒu gěi nà lǎo tài tai
 帘，也许是因为我没有给那老太太
 ràng wò pù zhè shǐ wǒ gǎn dào xiū kuì
 让卧铺，这使我感到羞愧。

This story is a simplified version of Chi Zijian's short story
 雪窗帘 (*Snow Curtain*), which was published on 山花
 (*Mountain Flowers*), No.9, 2005.

About the author, Chi Zijian (迟子建)

Chi Zijian is one of the most celebrated writers in China
 today. She is a member of the China Writers' Association
 and the vice chairperson of Heilongjiang Writers' Asso-
 ciation. She was born in 1964, in Mohe – North Pole Vil-
 lage in Heilongjiang Province. She graduated from Bei-
 jing Lu Xun Literature College in 1990. She began to
 write in 1983 and has published about 40 literary works.
 Her main works include 树下 (*Under the Tree*), 晨钟响
 彻黄昏 (*Morning Bell Echoed to Dusk*); the collections of
 novels 北极村童话 (*Fairy Tale of North Pole*), 向着白
 夜旅行 (*Travel to the White Night*) and 朋友们来看雪吧
 (*Come to See Snow, Friends*); and the prose collections
 听时光飞舞 (*Listen, Time Is Fluttering*) and 女人的手
 (*Hand of a Female*). She has been granted many national
 and international awards. The novel 世界上所有的夜晚
 (*All the Nights in the World*) won the Fourth Lu Xun Lit-
 erary Award; while the short stories 亲亲土豆 (*Dear Po-*

tato), 花瓣饭 (Petal Meal), 采浆果的人 (The Man Who Picked Up Berries) won the Seventh, Tenth and Eleventh Baihua Awards (百花奖) of Xiaoshuo Yuebao (小说月报).

思考题:

1. 这个故事中的“雪窗帘”是什么样的窗帘?
2. 农村的老太太为什么没有睡她的卧铺?
3. 大家是怎么帮她想办法, 安慰她?
4. 最后有没有人把卧铺让给她? 老太太是怎么在火车上过的那一夜?
5. 农村老太太遇到这样的事情, 她的心情怎样?
6. 故事中的“我”为什么总是忘不掉这幅“雪窗帘”?
7. 老太太说的话常常把大家逗笑。她说了哪些可笑的话?
8. 在现代社会里, 人和人之间的关系怎样?

wǔ chéngxiāng jiǎn shǐ¹
五、城乡简史¹

yuánzhù fàn xiǎoqīng
原著: 范小青

1 城乡简史: Brief History of City and Countryside. In the story, the account book reflects the changes both in people's mind and life, and changes in city and countryside in the past 30 years in China.

五、城乡简史

Guide to reading:

This is a tale written by the celebrated writer Fan Xiaoqing (范小青). The story has two themes, but the major focus is on an account book recorded by Jiang Ziqing (蒋自清), an intellectual. Jiang Ziqing has a hobby of keeping his accounts and also collecting his account books. He has a special way of writing these. One day Jiang Ziqing finds one of his account books is lost because he has donated it with other books to a poor rural area by mistake. He goes to the country to look for his missing account book, but cannot find it. The second theme concerns the recipient of the account book, a rural boy called Wang Xiaocai. Wang Xiaocai's father, Wang Cai, becomes curious about a word "Xiangxunjingyou" (香薰精油), which is mentioned in the account book. Then they want to find out what is Xiangxunjingyou, so they leave their home and move to the city where Jiang Ziqing lives. They start a totally new life in the city. Though they live in poor conditions, they feel happy. The story reflects the

changes in farmers' minds since 1979. In the past farmers cared mostly only for their land and stayed with it all their lives. Now they want to change and accept new things, though life is still hard for them. The story reflects the gap between the country and urban life. Countryside people blindly admire the life in city without recognizing that worry about food and clothes still occur, etc., while city people see the quiet life, the green vegetables in the country. The story also reflects that the city people today pursue fads. As an example, Ziqing's wife spends more than 400 yuan for a little bottle of Xiangxunjingyou. The dialect of Wang Cai and his ideas provide much humor through the whole story.

故事正文:

yī

jiǎng zì qīng shì gè dú shū rén tā tè bié xǐ
蒋自清是个读书人，他特别喜
huan mǎi shū mǎi shū shì yí jiàn hào shì qing kě shì
欢买书。买书是一件好事情，可是
jiā li de shū yuè lái yuè duō le shū bǎ fáng jiān
家里的书越来越多¹了，书把房间
jǐ mǎn le jiǎng zì qīng zhǐ hǎo zài shū zhōng shēng huó
挤满了，蒋自清只好在书中生活
le zài shū de shì jiè li rén biàn de yuè lái yuè
了。在书的世界里，人变得越来越
xiǎo shēng huó yě yuè lái yuè bù fāng biàn zuì hòu jiǎng
小，生活也越来越不方便。最后蒋
zì qīng jué dìng yào gǎi biàn zhè zhǒng qíng kuàng tā jué de
自清决定要改变这种情况。他觉得
bù néng ràng shū yǐng xiǎng zì jǐ de shēng huó tā kāi
不能让书影响自己的生活。他开
shǐ xiǎng zěn yàng chǔ lǐ zhè me duō de shū jiǎng zì qīng
始想怎样处理这么多的书。蒋自清
de qī zi fēi cháng gāo xìng tā zǎo jiù xiǎng bǎ shū chǔ
的妻子非常高兴。她早就想把书处
lǐ diào le tā yǐ jīng děng xǔ duō nián le jiā li
理掉了。她已经等许多年了。家里
bǎi mǎn le shū tā zhī dào zǒng yǒu yì tiān jiā li huì
摆满了书，她知道总有一天家里会
zhuāng bu xià de
装不下的。

1 越来越多: 越来越... getting more and more; to emphasize degree deepening over the passage of time.

越来越热; 越来越好

jiǎng zì qīng de qī zi jiào yù xiù wèi le bǎ
蒋自清的妻子叫毓秀。为了把
jiā li de shū chǔ lǐ diào yù xiù xiǎng le hěn duō bàn
家里的书处理掉，毓秀想了很多办
fǎ jiā li de dà xiǎo shì qīng dōu shì yù xiù zuò jué
法。家里的大小事情都是毓秀作决
dìng jiǎng zì qīng dōu tīng tā de dàn shì guān yú shū
定。蒋自清都听她的。但是关于书
de wèn tí jiǎng zì qīng jiù bù tīng le jiǎng zì qīng
的问题，蒋自清就不听了。蒋自清
yào zì jǐ zuò jué dìng yǒu shí hou tā shě bu de bǎ
要自己作决定。有时候他舍不得¹把
shū chǔ lǐ diào jiù xiǎng gǎi biàn zhǔ yì bú chǔ lǐ
书处理掉，就想改变主意，不处理
le yù xiù jiù xiǎng gè zhǒng bàn fǎ ràng tā bú yào gǎi
了。毓秀就想各种办法让他不要改
biàn jué dìng
变决定。

1 舍不得: be reluctant to part with sth./sb.

② 这个地方太美了，我们真是舍不得离开。

2 衣服被虫子咬了: Clothes are destroyed by worms.

3 生虫子: worms grow (from the books)

yù xiù de yī fu dōu shì hěn guì de yì tiān tā
毓秀的衣服都是很贵的。一天她
ná chū yī fu gěi jiǎng zì qīng kàn gào su tā zhè xiē
拿出衣服给蒋自清看，告诉他这些
yī fu dōu bèi chóng zi yǎo huài le chóng zi shì cóng
衣服都被虫子咬坏了²。虫子是从
shū li pá chū lái de yīn wèi jiā li de shū tài duō
书里爬出来的。因为家里的书太多，
shí jiǎn cháng jiù shēng chóng zi le shū li de chóng
时间长就生虫子³了。书里的虫
zi hǎo xiàng shén me yě bú pà yǒu shí hou hái zài dì
子好像什么也不怕，有时候还在地

bǎn shàng màn màn de pá tā men hái zài fáng jiān li dào
板上慢慢地爬，它们还在房间里到
chù pá yǒu yí cì yù xiù zài bào zhǐ shàng kàn dào yí
处爬。有一次毓秀在报纸上看到一
piān wén zhāng wén zhāng shuō rú guǒ jiā li de shū tài
篇文章。文章说：如果家里的书太
duō fáng jiān li de kōng qì duì hái zǐ de shēn tǐ bù
多，房间里的空气对孩子的身体不
hǎo xiǎo hái róng yì shēng bìng wèi le hái zǐ
好，小孩儿容易生病。为了孩子，
jiǎng zì qīng zhōng yú zuò le zuì hòu de jué dìng tóng yì
蒋自清终于作了最后的决定，同意
bǎ shū chǔ lǐ diào yì tiān jiǎng zì qīng duì yù xiù shuō
把书处理掉。一天蒋自清对毓秀说：
hǎo ba gāi chǔ lǐ de shū jiù chǔ lǐ diào wū
“好吧，该处理的书，就处理掉，屋
zi li yě què shí fàng bu xià le
子里也确实放不下了。”

chǔ lǐ shū de fāng fǎ hěn duō kě yǐ bǎ shū mài
处理书的方法很多，可以把书卖
diào sòng gěi qīn qī péng you huò zhě rēng diào rú
掉，送给亲戚朋友，或者扔掉。如
guǒ bǎ shū rēng diào jiǎng zì qīng shì shě bu dé de
果把书扔掉，蒋自清是舍不得的，
hěn duō shū dōu shì jiǎng zì qīng hǎo bù róng yì cái dé dào
很多书都是蒋自清好不容易才得到
de tā xū yào de shū zài shū diàn li hěn nán mǎi dào
的。他需要的书在书店里很难买到。
bǐ rú yǒu yí běn xiǎo shū shì tā zuò huǒ chē pǎo dào
比如有一本小书，是他坐火车跑到

yí gè hěnyuǎn de dì fāng qù zhǎo lái de zhè me duō
一个很远的地方去找来的。这么多
nián jiǎng zì qīngcóng lái méi yǒu zài bié de dì fāng kàn
年，蒋自清从来没有在别的地方看
dào guò zhè běn shū xiàn zài zhè běn xiǎo shū yě hé qí
到过这本书，现在这本小书也和其
tā shū fàng zài yì qǐ yào bèi chǔ lǐ diào le jiǎng
他书放在一起，要被处理掉了。蒋
zì qīng yòu shě bu dé le bǎ zhè běn shū jiǎn le huí
自清又舍不得了，把这本书拣了回
lái yù xiù shuō zhè běn shū nǐ jiǎn huí lái nà
来。毓秀说：“这本书你拣回来，那
běn shū yě jiǎn huí lái zuì hòu nǎ běn shū yě chǔ lǐ
本书也拣回来，最后哪本书也处理
bu diào qī zi shuō de duì jiǎng zì qīng yòu bǎ shū
不掉。”妻子说得对，蒋自清又把书
fàng le huí qù xīn li hěn nán shòu tā xǐ huan dú
放了回去。心里很难受。他喜欢读
shū fēi cháng ài shū zhè xiē shū yǐ qián dōu shì tā
书，非常爱书，这些书以前都是他
de jīng shén shí liáng yì xiē nián guò qù le tā què
的精神食粮。一些年过去了，他却
yào bǎ tā men rēng diào yù xiù shuō nǐ shě bu de
要把它们扔掉。毓秀说：“你舍不得
rēng diào nà jiù mài ba duō shǎo yě néng mài yì diǎn
扔掉，那就卖吧，多少也能卖一点
qián kě shì jiù shū shì mài bu liǎo duō shǎo qián de
钱。”可是旧书是卖不了多少钱的，
shuō shì mài shū qí shí jiù shì sòng shū
说是卖书，其实就是送书。

jiǎng zì qīng xiǎng le xiǎng shuō dào mài tā
蒋自清想了想，说道：“卖它
gàn shén me hái shì sòng ba kě shì shuí yào zhè xiē
干什么，还是送吧。可是谁要这些
shū ne
书呢？”

yù xiù de dì dì shuō guo xiàn zài wǒ yòng yì
毓秀的弟弟说过：“现在我用一
zhāng guāng pán jiù kě yǐ zhuāng xià nǐ shí gè fáng jiān
张光盘¹就可以装下你十个房间
de shū le wǒ yào shū gàn shén me
的书了，我要书干什么？”

jiǎng zì qīng rèn shi yí gè rén hé tā yí yàng
蒋自清认识一个人，和他一样
xǐ huan shū yě hěn xiǎng yào tā de shū tā jiā li
喜欢书，也很想要他的书，他家里
yě yǒu dì fāng fàng shū dàn shì zhè ge rén de qī zi
也有地方放书。但是这个人的妻子
bù tóng yì yīn wèi tā hé yù xiù de guān xi bù hǎo
不同意。因为她和毓秀的关系不好。
zhè ge rén de qī zi shuō wǒ men jiā bú yào bié
这个人的妻子说：“我们家不要别
ren de jiù shū hǎo xiàng wǒ men hěn qióng méi qián mǎi
人的旧书，好像我们很穷，没钱买
shū
书。”

jiǎng zì qīng bù zhī dào bǎ shū sòng gěi shuí tā
蒋自清不知道把书送给谁。他
kàn zhe zhè xiē shū hái shì méi shén me hǎo bàn fǎ
看着这些书，还是没什么好办法。

zhèng zài zhè shí hou shì lǐ de fú pín bàn gōng shì ràng
 正在这时候，市里的扶贫办公室¹让
 dà jiā xiàng yī xiē pín kùn dì qū de xué xiào zèng shū²。
 大家向一些贫困地区的学校赠书²。
 jiǎng zì qīng hěn gāo xìng bǎ tā de shū sòng gěi pín kùn dì
 蒋自清很高兴把他的书送给贫困地
 qū de xué xiào tā de shū tài duō le bān bu dòng
 区的学校。他的书太多了，搬不动，
 jiù qǐng le yī liàng sān lún chē³ bǎ shū sòng dào le
 就请了一辆三轮车³，把书送到了
 fú pín bàn gōng shì
 扶贫办公室。

guò le bù jiǔ jiǎng zì qīng fā xiàn tā de yī běn
 过了不久，蒋自清发现他的一本
 zhàng běn bú jiàn le tā yǒu jì zhàng de xí guàn⁵
 账本⁴不见了。他有记账⁵的习惯，
 cóng hěn zǎo yǐ qián jiù kāi shǐ le hěn duō nián dōu jiān
 从很早以前就开始了，很多年都坚
 chí xià lái měi nián dōu yǒu yī běn zhàng běn yì bān
 持下来，每年都有一本账本。一般
 de jiā tíng dōu yǒu yī gè rén fù zé jì zhàng qí shí jiā
 的家庭都有一个人负责记账，其实家
 tíng zhàng běn yě méi yǒu shén me tè bié de dàn shì jiǎng
 庭账本也没有什么特别的。但是蒋
 zì qīng de jì zhàng fāng fǎ hé qí tā rén bù yí yàng
 自清的记账方法和其他人不一样。
 bié rén jì zhàng yì bān jì zhè ge yuè mǎi le shén me dōng
 别人记账一般记这个月买了什么东
 xi yòng le duō shao qián zài xiě shàng nián yuè
 西，用了多少钱，再写上年、月、

1 扶贫办公室: Office
for Helping the Poor

2 赠书: donate books to
the schools in the poor
areas

3 三轮车: tricycle

4 账本: account book

5 记账: keep accounts

rì zhè shì bǐ jiào rèn zhēn de jì zhàng fāng fǎ
 日。这是比较认真的记账方法。

xuī rán jiǎng zì qīng zài zhàng běn shàng yě jì zhe
 虽然蒋自清在账本上也记着
 mǎi le shén me dōng xi huā le duō shao qián hé
 买了什么东西，花了多少钱，和
 nián yuè rì dàn shì tā de zhàng běn gēn bié ren
 年、月、日，但是他的账本跟别人
 de bù tóng chú le jì zhàng yǐ wài tā hái jì le
 的不同，除了记账以外，他还记了
 hěn duō nèi róng bǐ rú wèi shén me mǎi zhè jiàn dōng xi
 很多内容；比如为什么买这件东西，
 mǎi dōng xi de xīn qíng qù le nǎ ge shāng diàn shì
 买东西的心情，去了哪个商店，是
 zěn me qù de zǒu qù de hái shì zuò gōng gòng qì
 怎么去的，走去的，还是坐公共汽
 chē huò zhě shì dǎ dí qù de tiān qì zěn me yàng
 车，或者是打的¹去的，天气怎么样
 děng děng zhè xiē nèi róng tā dōu yào xiě qīng chu yǒu
 等等。这些内容他都要写清楚。有
 shí hou tā hái jì gēn tā méi yǒu guān xi de shì bǐ
 时候他还记跟他没有关系的事，比
 rú jì bié ren de xiǎo gù shì děng děng tā de zhàng
 如，记别人的小故事等等。他的账
 běn jì de nèi róng què shí tài duō le
 本记的内容确实太多了。

jiǎng zì qīng de zhàng běn suī rán nèi róng duō
 蒋自清的账本，虽然内容多，
 dàn shì jì de bǐ jiào suí biàn tā xiǎng duō jì jù duō jì
 但是记得比较随便，他想多记就多记

1 打的: take a taxi, same
as 坐出租汽车。

yì diǎnr xiǎngshǎo xiě jiù shǎo xiě yì diǎnr xīn
 一点儿，想少写就少写一点儿，心
 qíng hǎo jiù duō xiě diǎnr méi yǒu shí jiān jiù shǎo xiě
 情好就多写点儿，没有时间就少写
 diǎnr xīn qíng bù hǎo de shí hou jiù xiě de jiǎndān yì
 点儿，心情不好的时候就写得简单一
 diǎnr yǒu shí hou jì de tài jiǎndān le zhǐ yǒu tā
 点儿。有时候记得太简单了，只有他
 zì jǐ cái néng kàndǒng bǐ rú shǒu jī yībǎiqīshíwǔ
 自己才能看懂，比如：“手机：175
 yuán zhèshì jiǎng zì qīng jì de shǒu jī fèi yībǎiqīshíwǔ yuán
 元。”这是蒋自清记的手机费¹175元。

yǒu shí hou tā jì de zhàng tài suí biàn guò le
 有时候他记的账太随便，过了
 jǐ nián kě néng lián tā zì jǐ dōu kàn bu dǒng le²，
 几年可能连他自己都看不懂了²，
 bǐ rú wǔ nián qián jì de nán chī jiǔshíqī yuán
 比如：五年前记的“南吃：97元”。

yì bān rén jì le zhàng yǐ hòu jiù hěn shǎo kàn
 一般人记了账以后，就很少看
 le yě xǔ yǒngyuǎn bú kàn le kě shì jiǎng zì qīng
 了，也许永远不看了。可是蒋自清
 yǒu gè xí guàn guò yí duàn shí jiān yǒu kòngr de
 有个习惯，过一段时间，有空儿的
 shí hou tā jiù bǎ lǎo zhàng běn zhǎo chū lái kàn kan
 时候，他就把老账本找出来看看，
 yě méi yǒu shén me yì yì jiù shì xiǎng kàn kan dāng
 也没有什么意思，就是想看看。当
 tā kàn dào nán chī liǎng gè zì de shí hou jiù tíng
 他看到“南吃”两个字的时候，就停

xià lái xiǎng yì xiǎng zhè liǎng gè zì de gù shì rú
 下来，想一想这两个字的故事。如
 guǒ wàng le jiǎng zì qīng jiù gēn jù zhè liǎng gè zì de
 果忘了，蒋自清就根据这两个字的
 yì si qù xiǎng nán chī chī yì bān shuō
 意思去想。“南吃”：“吃”，一般说
 lái yí dìng gēn chī dōng xī yǒu guān xì nà me zhè gè
 来一定跟吃东西有关系。那么这个
 nán shì shén me yì si ne shì bu shì yí gè jiào
 “南”是什么意思呢？是不是一个叫
 shén me nán de fàn diàn tā zài nàr chī guo
 什么“南”的饭店？他在那儿吃过
 fàn zhè ge zhàng běn shì wǔ nián yǐ qián de zhàng běn
 饭？这个账本是五年以前的账本。
 jiǎng zì qīng jiù zhè yàng màn màn de huí yì nán chī
 蒋自清就这样慢慢地回忆“南吃”
 zhè liǎng gè zì de yì si
 这两个字的意思。

tā zài huí yì wǔ nián yǐ qián chéng lǐ yǒu
 他在回忆，五年以前，城里有
 méi yǒu jiào nán fàn diàn ne tā zì jǐ kě
 没有叫“南……饭店”呢？他自己可
 néng qù guo nǎ xiē fàn diàn ne dàn shì xiàn zài de fàn
 能去过哪些饭店呢？但是现在的饭
 diàn kāi de kuài guān de yě kuài wǔ nián qián de fàn
 店开得快，关得也快。五年前的饭
 diàn xiàn zài yǐ jīng méi yǒu rén jì de qīng chǔ le zài
 店现在已经没有人记得清楚了。再
 shuō le jiǎng zì qīng yì bān chū qù chī fàn dōu shì bié
 说了，蒋自清一般出去吃饭都是别

1 手机费: mobile phone bill

2 连自己都看不懂了: Even he himself can not understand. 连...都、也: even

② 他连这个电影都没看过。

ren qǐng tā zì jǐ huā qián qǐng rén chī fàn de cì shù
人请，他自己花钱请人吃饭的次数
bú tài duō suǒ yǐ tā rèn wéi nán chī kě néng
不太多，所以他认为“南吃”可能
bú shì zài chéng li fàn diàn chī fàn de yì si
不是在城里饭店吃饭的意思。

nà me nán chī zhè liǎng gè zì shì bu shì
那么“南吃”这两个字是不是
zài wài dì de shén me nán fàn diàn chī de ne
在外地的什么“南”饭店吃的呢？

bǐ rú nán jīng nán fāng nán yà nán fēi děng děng
比如南京，南方，南亚，南非等等。

jiǎng zì qīng xiǎng le xiǎng jué de yě bú tài kě néng
蒋自清想了想，觉得也不太可能，

yīn wèi tā méi yǒu qù guo nà xiē dì fāng tā zhǐ qù guo
因为他没有去过那些地方，他只去过

yí gè jiào nán táng wān de dì fāng yě shì bié
一个叫“南塘湾”的地方，也是别

ren qǐng tā qù de tā de péng you bù kě néng ràng tā
人请他去的，他的朋友不可能让他

mǎi dān tā xiǎng bu qǐ lái le tā zhēn de wàng
买单¹。他想不起来了，他真的忘

le nán chī dào dǐ shì shén me yì si yě bù
了“南吃”到底是什么意思，也不

zhī dào zhàng běn shàng de jiǔ shí duō kuài qián shì zěn me
知道账本上的90多块钱是怎么

huā de dàn shì jiǎng zì qīng zhè zhǒng zhàng bú tài duō
花的。但是蒋自清这种账不太多。

yì bān qíng kuàng xià tā de zhàng shì jì de hěn qīng
一般情况下，他的账是记得很清楚

1 买单: pay the bill after eating at a restaurant

chu de
楚的。

jiǎng zì qīng zhàng běn li de hěn duō nèi róng qí
蒋自清账本里的很多内容其
shí yě méi yǒu shén me zhòng yào de dàn shì cóng tā de
实也没有什么重要的。但是从他的

zhàng běn kě yǐ kàn chū tā de shēng huó biàn huà tā
账本可以看出他的生活变化。他

kāi shǐ jì zhàng de shí hou shì xiǎng jié yuē yòng qián
开始记账的时候是想节约用钱，

jì huà kāi zhī yīn wèi yǐ qián shōu rù dī dà
计划开支¹。因为以前收入低²，大

jiā zǒng shì yào xiǎng yì xiē bàn fǎ shǎo yòng qián jì
家总是要想一些办法少用钱。记

zhàng jiù shì jié yuē yòng qián de yí gè bàn fǎ xǔ duō
账就是节约用钱的一个办法，许多

jiā tíng dōu shì zhè me zuò de qí shí jì zhàng yě méi
家庭都是这么做的。其实记账也没

shén me yòng zhàng suī rán jì le kě shì gāi huā de
什么用，账虽然记了，可是该花的

qián hái shì yào huā bú huì yīn wèi zhè bǐ qián huā le
钱还是要花，不会因为这笔钱花了

yào jì zhàng jiù bù huā le suǒ yǐ hěn duō nián
要记账，就不花了。所以，很多年

guò qù le gāi huā de qián yě huā le bù gāi huā
过去了，该花的钱也花了，不该花

de qián yě huā le
的钱也花了。

jiǎng zì qīng de zhàng běn yuè lái yuè duō le yǒu
蒋自清的账本越来越多了。有

1 节约用钱, 计划开支: save money and plan for expenses. 开支: pay; expenses, same as 支出

2 收入很低: low income 收入: income

kòngr de shí hou tā jiù zhǎochū yì běn fān dào
空儿的时候，他就找出一本，翻到

nǎ yì nián jiù xiǎng dào nà yì nián de shì qing yǒu
哪一年，就想到那一年的事情。有

xiē shì jì bù qīng chu le zhàng běn kě yǐ bāng zhù tā
些事记不清楚了，账本可以帮助他

huí yì bǐ rú yǒu yí cì tā ná chū yī jǐù bā liù nián de
回忆，比如有一次他拿出1986年的

zhàng běn lái kàn tā xiǎng le yí xià yī jǐù bā liù nián de
账本来看，他想了—下1986年的

hěn duō shì qing dàn shì hěn duō shì qing tā dōu wàng le
很多事情，但是很多事情他都忘了。

tā fān kāi zhàng běn zhàng běn shàng xiě zhe bā liù nián
他翻开账本，账本上写着，86年

èr yuè sān rì zhī chū shí liù yuán èr jiǎo jiǔ èr yuán
2月3日支出：16元2角（酒：2元，

ròu yì yuán jiǔ cài bā jiǎo diǎn xīn yì yuán
肉：1元，韭菜：8角，点心：1元，

zǎo yì yuán sān jiǎo miàn sì jiǎo jī bā jiǎo
枣：1元3角，面：4角，鸡：8角，

huā shēng wǔ jiǎo pén zi bā yuán sì jiǎo
花生：5角，盆子：8元4角）。¹

zài shōu rù bù fēn jiǎng zì qīng jì zhe bā liù nián
在收入部分蒋自清记着：86年

yì yuè jiǔ rì zì qīng yuè gōng zī liù shí sì yuán
1月9日，自清月工资：64元。²

yǐ qián de zhàng běn jì de bǐ jiào jiǎn dān fān
以前的账本记得比较简单。翻

kāi jiù zhàng běn màn màn de huí yì qǐ yǐ qián de shì
开旧账本，慢慢地回忆起以前的事

1 86年2月3日支出……: This is an example of contents of the account book, which recorded the expenses in the past.
支出: expenses, as opposed to income 收入

2 月工资: monthly salary

qing jiǎng zì qīng zǒng shì gǎn dào zhè shì yì zhǒng xiǎng
情，蒋自清总是感到这是一种享

shòu chú le zhè yì diǎn yǐ wài jì zhàng de yì yì
受。除了这一点以外，记账的意义

jiù shì duì hái zǐ jìn xíng jiào yù ràng tā zhī dào yì
就是对孩子进行教育，让他知道以

qián de shēng huó bù róng yì tā jīng cháng gēn hái zǐ
前的生活不容易。他经常跟孩子

shuō nǐ kàn kan cóng qián wǒ men shì zěn me guò rì
说：“你看看，从前我们是怎么过日

zi de nǐ kàn kan wǒ men guò nián jiù huā zhè
子的，你看看，我们过年，就花这

me shǎo yì diǎn qián
么少一点儿钱。”

dàn shì jiǎng zì qīng de hái zǐ hǎo xiàng bù yuàn yì
但是蒋自清的孩子好像不愿意

jiē shòu zhè yàng de jiào yù tā hǎo xiàng duì qián méi yǒu
接受这样的教育，他好像对钱没有

xìng qù jiù gèng méi yǒu jié yuē yòng qián de xiǎng fǎ
兴趣，就更没有节约用钱的想法。

gēn hái zǐ jiǎng yǐ qián de shì qing tā suī rán rèn zhēn
跟孩子讲以前的事情，他虽然认真

tīng zhe hái diǎn zhe tóu dàn shì yí kàn tā de yàng
听着，还点着头，但是一看他的样

zi nǐ jiù zhī dào tā shén me yě méi yǒu tīng jìn qù
子，你就知道他什么也没有听进去。

yǐ qián jiǎng zì qīng jì zhàng shì yīn wèi gōng zī
以前蒋自清记账是因为工资

dī shōu rù shǎo wèi le jié yuē qián hòu lái tā
低，收入少，为了节约钱。后来他

de shēnghuó tiáo jiàn màn màn de hǎo le ér qiě yuè lái
的生活条件慢慢地好了，而且越来
yuè hǎo xiàn zài tā hé qī zi de gōng zuò dōu bú cuò
越好。现在他和妻子的工作都不错，
jiā tíng shōu rù yì nián bǐ yì nián gāo xiàn zài tā de
家庭收入一年比一年高。现在他的
hái zi shàng zhōng xué le xué xí chéng jì hěn hǎo
孩子上中学了，学习成绩很好，
yǐ hòu shàng dà xué huò zhě chū guó xué xí dōu yǒu jiǎng xué
以后上大学或者出国学习都有奖学
jīn kě néng bú yòng tā de qián xiàn zài jiā li mǎi
金¹，可能不用他的钱。现在家里买
le xīn fáng zi hái mǎi le yí liàng qì chē tā de
了新房子，还买了一辆汽车，他的
qī zi kāi zhè yàng de de shēnghuó tiáo jiàn fēi cháng
妻子开。这样的的生活条件非常
bú cuò le jiǎng zì qīng kě yǐ bú jì zhàng le ér
不错了，蒋自清可以不记账了；而
qiě zhè xiē zhàng běn méi yǒu shén me yòng hái tíng zhàn dì
且这些账本没有什么用，还挺占地
fang de
方的。

jiǎng zì qīng xiǎng guo tíng zhǐ jì zhàng de xí guàn
蒋自清想过停止记账的习惯，
dàn shì bù jì zhàng tā zuò bu dào jì zhàng yǐ jīng
但是不记账，他做不到。记账已经
chéng le tā de xí guàn nà jiù jì xù jì zhàng ba
成了他的习惯。那就继续记账吧。
rì zi jiù zhè yàng yì nián yì nián de guò qù le zhàng
日子就这样一年一年地过去了，账

1 奖学金: scholarship

běn yuè lái yuè duō měi nián de zuì hòu yì tiān tā
本越来越多，每年的最后一天，他
jiù bǎ zhè yì nián de zhàng běn shōu qǐ lái fàng zài shū
就把这一年的账本收起来，放在书
guì de zuì dǐ céng zhàng běn shì bú ràng bié rén kàn
柜¹的最底层。账本是不让别人看
de nà shì zì jǐ de dōng xī bú xiàng shū fàng
的，那是自己的东西，不像书，放
zài shū guì shàng miàn rèn hé rén dōu kě yǐ kàn yǒu
在书柜上面，任何人都可以看。有
de kè rén kàn dào tā de shū cháng cháng shuō wā
的客人看到他的书，常常说：“哇，
jiǎng zì qīng a nǐ zhēn shì yì wèi cáng shū jiā
蒋自清啊，你真是一位藏书家²！”

yì tiān jiǎng zì qīng dǎ kāi shū guì tū rán
一天，蒋自清打开书柜，突然
fā xiàn shǎo le yì běn zhàng běn shǎo de shì qù nián de
发现少了一本账本，少的是去年的
zhàng běn tā zhǎo le yòu zhǎo xiǎng le yòu xiǎng zuì
账本。他找了又找，想了又想，最
hòu tā xiǎng huì bú huì shì fàng zài jiù shū li sòng gěi pín
后他想会不会是放在旧书里送给贫
kùn dì qū le rú guǒ shì sòng gěi le pín kùn dì qū
困地区了。如果是送给了贫困地区，
nà me zhàng běn jiù hé qí tā shū yì qǐ sòng dào le
那么账本就和其他书一起，送到了
yí gè pín kùn xué xiào tā bù zhī dào xué xiào bǎ zhè xiē
一个贫困学校。他不知道学校把这些
shū shì fàng zài xué xiào li ne hái shì fēn gěi měi gè
书是放在学校里呢，还是分给每个

1 书柜: book cabinet

2 藏书家: bibliophile

xuéshēng ne
学生呢？

jiǎng zì qīngxiǎng rú guǒ tā de zhàngběnsòngdào
蒋自清想，如果他的账本送到
le pín kùn dì qū xuéshēng ná qù le yě bù yí dìng
了贫困地区，学生拿去了也不一定
kàn zuì hòu tā men hěn kě néng jiù bǎ zhàng běn rēng
看。最后他们很可能就把账本扔
le yīn wèi zhàngběn bú shì shū méi yǒu rèn hé de
了。因为账本不是书，没有任何的
jiào yù yì yì yě méi yǒu shén me zhī shì kě yǐ ràng
教育意义，也没有什么知识可以让
hái zǐ men xué gèng méi yǒu shén me yì si kě shì
孩子们学，更没有什么意思。可是
zhàngběn duì yú jiǎng zì qīng lái shuō shì qīng jiù bù
账本对于蒋自清来说，事情就不
yí yàng le shǎo le zhè běn zhàngběn suī rán tā de
一样了。少了这本账本，虽然他的
shēnghuó bú shòuyǐngxiǎng dàn tā hǎo xiàng jué de shǎo
生活不受影响，但他好像觉得少
le shén me dōng xi tā hǎo xiàng yǒu le shēngbìng de
了什么东西，他好像有了生病的
gǎn jué xīn li luàn qī bā zāo de
感觉，心里乱七八糟¹的。

tā qī zǐ yù xiù hé péng you men yǐ wéi tā bìng
他妻子毓秀和朋友们以为他病
le dài tā qù yī yuàn kàn yī shēng yī shēng shuō
了，带他去医院看医生。医生说：
tā de shēn tǐ méi yǒu bìng dàn shì jīng shén shàng yǒu
“他的身体没有病，但是精神上有

1 乱七八糟: in great confusion

diǎnr wèn tí shì yì zhǒng xīn bìng xīn bìng yě kě
点儿问题，是一种心病。”心病也可
néng biàn chéng shēn tǐ shàng de bìng qí shí jiǎng zì qīng
能变成身体上的病。其实蒋自清
de bìng shì gēn zhàngběn yǒu guān xì tā xīn li xiǎng
的病是跟账本有关系。他心里想，
tā yí dìng yào zhǎo huí zhàngběn bǎ xīn bìng zhì hǎo
他一定要找回账本，把心病治好。

jiǎng zì qīng dì èr tiān dào fú pín bàn gōng shì qù
蒋自清第二天到扶贫办公室去
le tā xī wàng zèng sòng de shū méi sòng zǒu kě shì
了，他希望赠送的书没送走，可是
shū yǐ jīng sòng zǒu le fú pín bàn gōng shì de rén hěn
书已经送走了。扶贫办公室的人很
rèn zhēn bǎ zèng shū de rén dōu jì xià lái le bàn
认真，把赠书的人都记下来了。办
gōng shì de rén wèn tā zèng sòng le shén me zhòng yào de
公室的人问他赠送了什么重要的
dōng xi tā shuō zèng sòng de shì shū li miàn yǒu
东西，他说赠送的是书，里面有
yì běn zhòng yào de bǐ jì běn jiǎng zì qīng bù hǎo
一本重要的笔记本。蒋自清不好
yì si shuō shì zhàngběn bàn gōng shì de rén hěn máng
意思说是账本，办公室的人很忙，
yào shì zhī dào tā zhǎo yì běn jiā tíng zhàngběn tā
要是知道他找一本家庭账本，他
men huì jué de shì gěi tā men tiān má fan bàn gōng
们会觉得是给他们添麻烦¹。办公
shì de rén nài xīn de bāng zhù tā chá le yí xià zèng shū
室的人耐心地帮助他查了一下赠书

1 添麻烦: bring trouble

jì lù zhōng yú zhǎo dào le tā de míng zì jiǎng
记录¹，终于找到了他的名字“蒋
zì qīng tā de míng zì hòu miàn xiě zhe zèng shū
自清”。他的名字后面写着“赠书
yì bǎi wǔ shí èr běn
一百五十二本”。

jiāng zì qīng hái xī wàng néng chá dào tā de zhàng
将自清还希望能查到他的账
běn dàn shì bàn gōng shì de rén gào su tā zhè shì
本。但是办公室的人告诉他，这是
bù kě néng de qí shí jiǎng zì qīng yě zhī dào zhè shì
不可能的。其实蒋自清也知道这是
bù kě néng de tā de shū zuì hòu sòng dào le nǎ ge
不可能的。他的书最后送到了哪个
xué xiào méi rén néng shuō qīng chu dàn shì bàn gōng
学校，没人能说清楚。但是办公
shì de rén gào su tā zhè xiē zèng sòng de shū dōu sòng
室的人告诉他，这些赠送的书都送
dào xī bù de gān sù shěng qù le yě jiù shì shuō
到西部的甘肃省²去了。也就是说，
tā de shū bèi zhuāng zài dà kǒu dài li zhuāng shàng
他的书被装在大口袋里，装上
huǒ chē rán hòu cóng huǒ chē shàng bān xià lái yòu
火车，然后，从火车上搬下来，又
zhuāng shàng qì chē huò zhě zhuāng shàng qí tā de gè
装上汽车，或者装上其他的各
zhǒng chē zuì hòu sòng dào le nóng cūn de yí ge xiǎo
种车，最后送到了农村的一个小
xué huò zhōng xué zuì hòu zhè xiē shū dào le nǎ li
学或中学。最后这些书到了哪里，

1 赠书记录: record of
the denoted books

2 甘肃省: Gansu Prov-
ince

zèng shū de rén kě néng yǒng yuǎn yě bù zhī dào
赠书的人可能永远也不知道。

èr

二

jiāng zì qīng bù zhī dào tā de shū bèi sòng dào yí
蒋自清不知道他的书被送到一
ge jiào xiǎo wáng zhuāng de dì fang zhè ge dì fang zài
个叫小王庄¹的地方。这个地方在
gān sù shěng xī bù xiǎo wáng zhuāng yǒu yí ge xiǎo xué
甘肃省西部。小王庄有一个小学，
tā de shū jiù bèi sòng dào le zhè ge xiǎo xué zhè ge xiǎo
他的书就被送到了这个小学。这个小
xué yǒu yí ge xué shēng jiào wáng xiǎo cái tā ná dào le
学有一个学生叫王小才，他拿到了
jiāng zì qīng de zhàng běn dài huí jiā qù le
蒋自清的账本，带回家去了。

wáng xiǎo cái de bà ba jiào wáng cái wáng cái
王小才的爸爸叫王才。王才
shàng xué bù duō dàn shì néng rèn shi jǐ ge zì zài
上学不多，但是能认识几个字，在
cūn zi li tā yě suàn shì hěn yǒu wén huà de rén le
村子里他也算是很有文化的人了。
zài zhè ge cūn zi li dà duō shù rén shì bú rèn shi zì
在这个村子里，大多数人是不认识字
de suǒ yǐ wáng cái gǎn dào tè bié zì háo tā jīng
的。所以王才感到特别自豪，他经
cháng gào su ér zi wáng xiǎo cái yào hǎo hǎo xué xí
常告诉儿子王小才要好好儿学习。

1 小王庄: Xiaowang-
zhuang Village

wáng cái duì bié ren shuō tā yí dìng yào ràng ér zǐ hǎo
王才对别人说，他一定要让儿子好
hǎo xué xí tā men jiā yǐ hòu yào kào wáng xiǎo cái
好儿学习，他们家以后要靠王小才
gǎi biàn mìng yùn
改变命运¹。

zèng sòng de shū dào xiǎo wáng zhuāng xiǎo xué de nà
赠送的书到小王庄小学的那
tiān shū méi yǒu fā gěi xué shēng wáng xiǎo cái huí jiā gào
天，书没有发给学生。王小才回家告
su wáng cái shuō xué xiào lái le xǔ duō shū wáng cái
诉王才，说学校来了许多书。王才
shuō rú guǒ fàng zài xué xiào li shū zuì hòu dào nǎ
说，如果放在学校里，书最后到哪
qù le shì méi yǒu rén zhī dào de hái shì yīng gāi bǎ shū
去了是没有人知道的，还是应该把书
fēn gěi dà jiā ràng dà jiā ná huí jiā qù kàn xiǎo hái
分给大家，让大家带回家去看，小孩
kě yǐ kàn dà ren yě kě yǐ kàn
可以看，大人也可以看。

xiǎo wáng zhuāng de xiào zhǎng gēn wáng cái de xiǎng
小王庄的校长跟王才的想
fǎ yí yàng xiào zhǎng shuō yǐ qián zèng sòng de shū
法一样。校长说，以前赠送的书，
xiàn zài yì běn yě méi yǒu le hái bù rú bǎ shū fēn
现在一本也没有了，还不如把书分
gěi nǐ men dài huí qù rú guǒ xiǎng duō kàn jǐ běn shū
给你们带回去，如果想多看几本书，
nǐ men jiù hù xiāng huàn zhe kàn huò zhě jiè zhe kàn
你们就互相换着看，或者借着看。

1 改变命运: change
one's fate

dàn shì zhè xiē shū zěn me fēn gěi dà jiā ne xiào zhǎng
但是这些书怎么分给大家呢？校长
shì yǒu bàn fǎ de xiào zhǎng gěi měi běn shū tiē shàng yí
是有办法的。校长给每本书贴上一
gè hào rán hòu ràng xué shēng chōu hào chōu dào nǎ ge
个号，然后让学生抽号，抽到哪个
hào jiù ná zǒu nǎ běn shū jié guǒ wáng xiǎo cái chōu
号，就带走哪本书，结果王小才抽
dào jiǎng zì qīng de zhàng běn zhàng běn kàn shàng qù hěn
到蒋自清的账本。账本看上去很
xiàng shū dà jiā méi yǒu fā xiàn zhàng běn bú shì shū
像书，大家没有发现账本不是书。
wáng xiǎo cái gāo gāo xìng xìng de bǎ zhàng běn dài huí jiā
王小才高高兴兴地把账本带回家
qù jiāo gěi wáng cái wáng cái fān kāi yí kàn shuō
去，交给王才。王才翻开一看，说：
ér zǐ nǐ ná cuò le zhè bú shì shū
“儿子，你拿错了，这不是书。”

wáng cái ná zhe zhàng běn dào xué xiào qù zhǎo xiào
王才拿着账本到学校去找校
zhǎng xiào zhǎng shuō suī rán zhàng běn bú shì shū dàn
长。校长说，虽然账本不是书，但
tā shì zuò wéi shū zèng sòng de wǒ men yě yīng gāi bǎ
它是作为书赠送的，我们也应该把
zhàng běn fā xià qù nǐ men bú yào jiù tuì huí
账本发下去。你们不要，就退回
lái huàn yì běn shì bù kě néng de yīn wèi xué xiào
来，换一本是不可能的，因为学校
yǐ jīng méi yǒu shū le yào shì yǒu xué shēng yuàn yì gēn
已经没有书了。要是学生愿意跟

nǐ men huàn nǐ men kě yǐ zì jǐ huàn
你们换，你们可以自己换。

dàn shì shuí huì yào yì běn zhàng běn ne shū shì
但是谁会要一本账本呢！书是
yìn chū lái de kě shì zhàng běn shì yí gè rén yòng
印¹出来的，可是账本是一个人用
gāng bǐ xiě chū lái de yì bān de shū shàng miàn yìn
钢笔写出来的。一般的书上面印
zhe jià gé jǐ kuài qián shí jǐ kuài qián huò zhě
着价格，几块钱，十几块钱，或者
gèng duō de qián kě shì zhè gè zhàng běn méi yǒu jià
更多的钱。可是这个账本没有价
gé yě bú huì yǒu rén yào zhè běn zhàng běn
格，也不会有人要这本账本。

wáng cái zuì hòu zhǎo dào xiāng jiào yù bàn gōng shì
王才最后找到乡教育办公室²，
xiāng jiào yù bàn gōng shì de tóng zhì shuō shū dōu fēn wán
乡教育办公室的同志说书都分完
le méi bàn fǎ huàn le zuì hòu tā men ná chū bàn
了，没办法换了。最后他们拿出办
gōng shì zì jǐ liú xià de yì běn shū qiǎn lùn xiāng cūn
公室自己留下的一本书《浅论乡村
xiǎo xué jiào yù bàn gōng shì de rén shuō rú guǒ
小学教育》。办公室的人说，如果
wáng cái xiǎng yào jiù sòng gěi tā wáng cái shuō tā
王才想要，就送给他。王才说，他
xiǎng huàn shū tā kě yǐ bǎ zhàng běn liú gěi xiāng jiào
想换书，他可以把账本留给乡教
yù bàn gōng shì ná zǒu qiǎn lùn xiāng cūn xiǎo xué jiào
育办公室，拿走《浅论乡村小学教

1 印: print

2 乡教育办公室: the educational office of a small town

yù dàn shì xiāng jiào yù bàn gōng shì de tóng zhì shuō
育》。但是乡教育办公室的同志说，
zhè zhàng běn tā men liú zhe méi yǒu yòng hái shì ràng
这账本他们留着没有用，还是让
wáng cái ná zǒu wáng cái shuō tā bù néng yào liǎng běn
王才拿走。王才说，他不能要两本
shū xiāng jiào yù bàn gōng shì de tóng zhì shuō tā men
书。乡教育办公室的同志说，他们
de gōng zuò dōu shì wèi le xué shēng zhǐ yào xué shēng xǐ
的工作都是为了学生，只要学生喜
huan ná qù kàn jiù xíng le zhè yàng wáng cái bǎ shū
欢，拿去看就行了。这样王才把书
hé zhàng běn yì qǐ dài huí jiā tā gǎn dào fēi cháng
和账本一起带回家。他感到非常
mǎn yì
满意。

kě shì wáng cái hé wáng xiǎo cái rèn shi de zì bù
可是王才和王小才认识的字不
duō kàn bu dǒng qiǎn lùn xiāng cūn xiǎo xué jiào yù
多，看不懂《浅论乡村小学教育》。
shū lǐ jiǎng de nèi róng dōu shì jiào yù wèn tí bǐ rú
书里讲的内容都是教育问题，比如，
xiāng cūn jiào yù yào xiān yào gǎo hǎo jī chǔ jiào yù dàn
乡村教育要先要搞好基础教育，但
shén me shì jī chǔ jiào yù wáng cái hé wáng xiǎo cái dōu
什么是基础教育，王才和王小才都
bù zhī dào suī rán wáng cái hé wáng xiǎo cái kàn bu
不知道。虽然王才和王小才看不
dǒng dàn shì wáng cái bù shēng qì tā duì wáng xiǎo
懂，但是王才不生气，他对王小

cái shuō bǎ zhè běn shū shōu qǐ lái hǎohāo de
才说：“把这本书收起来，好好儿地
shōu qǐ lái děng nǐ zhǎng dà le rèn shí de zì duō
收起来，等你长大了，认识的字多
le jiù néng kàn de dǒng le
了，就能看得懂了。”

tā men kàn bu dǒng qiǎn lùn xiāng cūn xiǎo xué jiào
他们看不懂《浅论乡村小学教
yù jiù shèng xià zhàng běn le wáng cái dé dào liǎng
育》，就剩下账本了。王才得到两
běn shū bǐ bié rén duō le yì běn kāi shǐ de shí hou
本书，比别人多了一本，开始的时候
tā jué de yǒu diǎn duì bu qǐ xiāng jiào yù bàn gōng shì
他觉得有点对不起乡教育办公室。
xiàn zài tā jué de zhè liǎng běn shū méi yì si yì běn
现在他觉得这两本书没意思，一本
shì kàn bu dǒng de shū hái yǒu yì běn shì chéng lǐ rén
是看不懂的书，还有一本是城里人
de zhàng běn méi yǒu yòng liǎng běn shū hái bù rú lín
的账本，没有用。两本书还不如邻

jū jiā de yì běn shū hǎo lín jū jiā de hái zi
居¹家的一本书好。邻居家的孩子，
yùn qì hǎo fēn dào le yì běn hěn yǒu yì si de
运气好²，分到了一本很有意思的
shū bǎ shū dú yí biàn jiù hǎo xiàng dào shì jiè lǚ
书，把书读一遍，就好像到世界旅
yóu le yí tàng wáng cái shēng qì le tā bǎ jiǎng
游了一趟³。王才生气了，他把蒋
zì qīng de zhàng běn ná guò lái yě bǎ wáng xiǎo cái
自清的账本拿过来，也把王小才

1 邻居: neighbor

2 运气好: good luck

3 旅游了一趟: a travel to 趟: (classifier) indicating a trip or trips made

④ 我到北京旅游了一趟。

zhuā guò lái shuō nǐ kàn kan nǐ kàn kan nǐ
抓过来，说：“你看看，你看看，你
de chòu shǒu chōu dào zhè yì běn méi yǒu yòng de shū
的臭手¹抽到这一本没有用的书！”
wáng cái yě míng bai shū dōu fēn wán le zì jǐ ér zi
王才也明白书都分完了，自己儿子
de yùn qì bù hǎo yǒu shén me bàn fǎ ne
的运气不好有什么办法呢！

wáng xiǎo cái zhī dào zì jǐ cuò le dī zhe tóu
王小才知道自己错了，低着头，
dàn tā de yǎn jīng tōu tōu de kàn zhe nà běn fān kāi de
但他的眼睛偷偷地看着那本翻开的
zhàng běn tā kàn dào le yí gè cí xiāng xūn jīng
账本。他看到了一个词“香薰精
yóu tā rèn shí zhè jǐ gè zì dàn shì bù zhī
油²”。他认识这几个字，但是不知
dào yì si wáng xiǎo cái wèn bà ba shén me jiào
道意思。王小才问：“爸爸，什么叫
xiāng xūn jīng yóu tīng le wáng xiǎo cái de huà
‘香薰精油’？”听了王小才的话，
wáng cái yě cháo zhàng běn kàn le yí yǎn tā yě kàn
王才也朝账本看了一眼，他也看
dào le nà gè cí xiāng xūn jīng yóu
到了那个词：“香薰精油”。

wáng cái jiù jiē zhe zhè ge xiāng xūn jīng yóu
王才就接着这个“香薰精油”
kàn xià qù le tā zěn me yě méi xiǎng dào tā zhè
看下去了，他怎么也没想到，他这
yí kàn jiù kāi shǐ duì zhè běn zhàng běn yǒu xìng qù
一看，就开始对这本账本有兴趣

1 臭手: bad luck in drawing lots 臭: bad smell, as opposed to fragrant 香

2 香薰精油: essential oil

le zhàngběnshàng de nèi róng duì tā lái shuō tài xīn
了。账本上的内容，对他来说太新
xiān le dōu shì tā cóng lái méi tīng shuō guò de shì
鲜了，都是他从来没听说过的事。
wáng cái zǎi xì kàn le kàn zhè shì èrlínglíngsì nián jì
王才仔细看了看。这是2004年记
de zhàngzhàngběnshàng xiě zhe wǔ fàn hòu yù xiù shuō
的账。账本上写着：午饭后毓秀说
tā gǎn dào liǎn shàng bù shū fu qù le měi róng yuàn¹，
她感到脸上不舒服，去了美容院¹，
měi róng yuàn ràng tā yòng yì zhǒng xiāng xūn jīng yóu jià
美容院让她用一种香薰精油，价
gé liùbǎiqīshíjiǔ yuán měi róng yuàn gěi yù xiù dǎ qī
格：679元。美容院给毓秀打七
zhé jià gé shì sībǎiqīshíwǔ yuán ná huí jiā lái yì
折²，价格是475元。拿回家来一
kàn zhuāng xiāng xūn jīng yóu de píng zi tè bié xiǎo
看，装“香薰精油”的瓶子特别小，
jiù xiàng mǔ zhǐ nà me dà měi róng yuàn ràng tā měi
就像拇指³那么大。美容院让她每
cì xǐ liǎn yǐ hòu cā yì diǎnr zài liǎn shàng kě
次洗脸以后，擦一点儿在脸上，可
yǐ měi róng dà jiā dōu shuō xiàn zài yǒu liǎng zhǒng rén
以美容。大家都说，现在有两种人
de qián hǎo piàn⁴ jiù shì nǚ rén hé xiǎo hái er kàn
的钱好骗⁴，就是女人和小孩儿。看
qǐ lái hái hěn yǒu dào lǐ suī rán měi róng de dōng xī
起来还很有道理。虽然美容的东西
hěn guì dàn shì nǚ rén wèi le piào liang tā men shì
很贵，但是女人为了漂亮，她们是

1 美容院: beauty salon

2 打七折: 30% discount

3 拇指: thumb

4 骗: cheat

yuàn yì huā qián de

愿意花钱的。

wáng cái bǎ zhè duàn huà kàn le sān biān yě méi
王才把这段话看了三遍，也没

nòng qīng chu xiāng xūn jīng yóu shì shén me tā wèn
弄清楚“香薰精油”是什么。他问

wáng xiǎo cái nǐ shuō zhè shì gè shén me dōng xī
王小才：“你说这是个什么东西？”

wáng xiǎo cái shuō shì xiāng xūn jīng yóu
王小才说：“是‘香薰精油’。”

wáng cái shuō wǒ zhī dào shì xiāng xūn jīng
王才说：“我知道是‘香薰精
yóu wǒ wèn nǐ zhè sì gè zì shì shén me yì si
油’，我问你这四个字是什么意思？”

wáng cái kàn zhe zì jǐ de shǒu zhǐ yòu shuō
王才看着自己的手指，又说：

zhè me xiǎo gè dōng xī sībǎiqīshíwǔ kuài qián zhè
“这么小个东西，475块钱？这
sībǎiqīshíwǔ kuài shì bu shì qián a wǒ hái méi jiàn guò
475块是不是钱啊！我还没见过
zhè me guì de dōng xī ne xiāng xūn jīng yóu shì
这么贵的东西呢！‘香薰精油’是
shén me gāo jí dōng xī ne yě tài guì le
什么高级东西呢？也太贵了！”

wáng xiǎo cái shuō sībǎiqīshíwǔ kuài qián rú guǒ
王小才说：“475块钱，如果
kào nǐ hé mā ma zhòng dì yì nián yě zhòng bu chū
靠你和妈妈种地，一年也种不出
sībǎiqīshíwǔ kuài qián a
475块钱啊！”

wáng cái shēng qì le wángxiǎo cái nǐ shì
王才生气了，“王小才，你是
xián nǐ niáng lǎo zi méi yǒu běn shì shì bu shì
嫌你娘老子¹没有本事，是不是？”

wángxiǎo cái jí máng shuō bú shì de wǒ
王小才急忙说：“不是的，我
shì shuō zhè dōng xī tài guì le wǒ men yòng bu qǐ
是说这东西太贵了，我们用不起。”

wáng cái pī píng wángxiǎo cái shuō nǐ hái
王才批评王小才，说：“你还
xiǎng yòng yí yòng ma nǐ néng kàn dào zhè sì gè zì
想用一用吗？你能看到这四个字，
jiù suàn nǐ yùn qì hǎo le
就算你运气好了。”

wángxiǎo cái shuō wǒ hěn xiǎng kàn kan zhè ge
王小才说：“我很想看看这个
sì bāi qī shí wǔ kuài qián de dà mǔ zhǐ
475块钱的‘大拇指’。”

wáng cái hái yào jì xù pī píng wángxiǎo cái wáng
王才还要继续批评王小才，王
cái de lǎo po hǎn tā men chī fàn le tā xiān bǎ fàn
才的老婆喊他们吃饭了。她先把饭
zuò hǎo le rán hòu yòu wèi zhū zuì hòu cái lái hǎn
做好了，然后又喂猪²。最后才来喊
tā men chī fàn tā hěn shēng qì tā yí gè rén yì
他们吃饭。她很生气，她一个人一
biān máng zhe zuò fàn yì biān máng zhe wèi zhū kě
边忙着做饭，一边忙着喂猪，可
shì tā men liǎng gè rén shén me dōu bù guǎn hái zài páng
是他们两个人什么都不管，还在旁

1 娘老子: mother and father

2 喂猪: feed pig

biān xiā bái huà tā shuō nǐ men zài zhè er xiā
边瞎白话¹。她说：“你们在这儿瞎
bái huà yě bù lái bāng wǒ gàn diǎnr huór
白话，也不来帮我干点儿活儿！”

wáng cái shuō shén me xiā bái huà nǐ bù
王才说：“什么瞎白话？你不
dǒng wǒ men bú shì xiā bái huà wǒ men zài yán jiū
懂，我们不是瞎白话，我们在研究
chéng li rén de shēng huó ne
城里人的生活呢。”

dì èr tiān wáng cái jiào wángxiǎo cái qù xiàng xiào
第二天，王才叫王小才去向校
zhǎng jiè le yì běn cí diǎn dàn shì cí diǎn li méi yǒu
长借了一本词典，但是词典里没有
xiāng xūn jīng yóu zhè ge cí zhǐ yǒu xiāng jiāo xiāng
“香薰精油”这个词，只有香蕉、香
cháng yì xiē chī de dōng xī
肠一些吃的东西。

wáng cái shēng qì de shuō bié niàn le shén
王才生气地说：“别念了，什
me pò cí diǎn a lián xiāng xūn jīng yóu dōu méi
么破词典啊，连‘香薰精油’都没
yǒu
有。”

wángxiǎo cái shuō xiào zhǎng shuō zhè shì jīn
王小才说：“校长说，这是今
nián zuì xīn de cí diǎn
年最新的词典。”

wáng cái shuō chéng li rén guò de shén me rì zi
王才说：“城里人过的什么日子

1 瞎白话: talk nonsense

a chéng lǐ rén guò de rì zǐ lián cí diǎn shàng dōu méi yǒu
啊，城里人过的日子连词典上都没有。”

wáng xiǎo cái shuō wǒ hǎo hǎo xué xí yǐ
王小才说：“我好好儿学习，以
hòu shàng zhōng xué zài shàng dà xué děng dà xué bì
后上中学，再上大学，等大学毕业
yè wǒ jiù jiē nǐ men dào chéng lǐ qù zhù
业，我就接你们到城里去住。”

wáng cái shuō nà yào děng dào hóu nián mǎ yuè¹
王才说：“那要等到猴年马月¹
a
啊！”

wáng xiǎo cái shù zhe shǒu zhǐ shuō wǒ jīn
王小才数着手指，说：“我今
nián wǔ nián jí le xiǎo xué bì yè hái yǒu yì nián
年五年级了，小学毕业还有一年，
zhōng xué liù nián dà xué sì nián yì gòng hái yǒu
中学六年，大学四年，一共还有
shí yī nián
十一年。”

wáng cái shuō wǒ hái yào děng shí yī nián a
王才说：“我还要等十一年啊，
dào nà shí hou xiāng xūn jīng yóu dōu biàn chéng chòu
到那时候，‘香薰精油’都变成‘臭
xūn jīng yóu le
薰精油’了。”

wáng xiǎo cái shuō nà wǒ jiù gèng nǔ lì de
王小才说：“那我就更努力地
xué xí wǒ tiào jí²。”
学习，我跳级²。”

1 猴年马月: year of monkey and month of horse, here referring to time that will never come.

2 跳级: skip a grade because of excellent school records

wáng cái shuō nǐ tiào jí nǐ tiào de qǐ lái
王才说：“你跳级，你跳得起来
ma nǐ néng tiào jí wǒ yě chà bu duō néng shàng dà
吗？你能跳级，我也差不多能上大
xué le
学了。”

qí shí wáng cái duì wáng xiǎo cái bào yǒu hěn dà
其实，王才对王小才抱有很大
de xī wàng wáng xiǎo cái cóng yì nián jí dào wǔ nián jí
的希望，王小才从一年级到五年级，
xué xí chéng jì yì zhí dōu hěn hǎo wáng cái yě wéi wáng
学习成绩一直都很好。王才也为王
xiǎo cái gǎn dào jiāo ào kě shì zhè běn zhàng běn shàng
小才感到骄傲。可是这本账本上
de xiāng xūn jīng yóu bǎ wáng cái de xīn gǎo luàn le
的“香薰精油”把王才的心搞乱了，
tā kàn zhe zhàn zài tā miàn qián de wáng xiǎo cái hū rán
他看着站在他面前的王小才，忽然
jué de ér zǐ tài xiǎo le kào bu shàng yào kào zì
觉得，儿子太小了，靠不上，要靠自
jǐ wáng cái jué dìng bǎ jiā bān dào chéng lǐ qù jiù
己。王才决定把家搬到城里去，就
shì nóng cūn rén jìn chéng dǎ gōng xiàn zài yuè lái yuè
是农村人进城打工¹。现在越来越
duō de nóng cūn rén dào chéng lǐ dǎ gōng
多的农村人到城里打工。

zài nóng cūn yì bān dōu shì nán rén yí gè rén
在农村，一般都是男人一个人
xiān jìn chéng dào chéng lǐ kàn yí kàn shì yí shì
先进城，到城里看一看，试一试，

1 进城打工: go to town and work

yào shì hùn de bú cuò¹ jiù bǎ lǎo po hé hái zǐ dài
要是混得不错¹，就把老婆和孩子带
dào chéng li yě yǒu de rén hùn de hǎo le jiù
到城里。也有的人，混得好了，就
bù huí lái le hái yǒu de rén zài chéng li yǒu le xīn
不回来了。还有的人在城里有了新
lǎo po hé hái zǐ hùn de bù hǎo de rén zuì hòu yòu
老婆和孩子。混得不好的人，最后又
huí dào nóng cūn
回到农村。

dàn wáng cái gēn tā men bù yí yàng tā bú shì
但王才跟他们不一样，他不是
qù chéng li shì yí shì tā shì yào qù chéng li shēng
去城里试一试，他是要去城里生
huó tā jué dìng yào zuò chéng li rén wáng cái xiǎng bān
活，他决定要做城里人。王才想搬
dào chéng li shēng huó jiù shì yīn wèi xiāng xūn jīng yóu
到城里生活就是因为“香薰精油”
zhè sì gè zì zhè tīng qǐ lái yě tài lí qí² le
这四个字，这听起来也太离奇²了。

dàn shì wáng cái xiǎng wǒ shēng huó bàn bèi zǐ³ le
但是王才想：我生活半辈子³了，
hái bù zhī dào shén me shì xiāng xūn jīng yóu wǒ yào
还不知道什么是“香薰精油”，我要
dào chéng li qù kàn yí kàn xiāng xūn jīng yóu
到城里去看一看“香薰精油”。

wáng cái de lǎo po fǎn duì wáng cái de jué dìng
王才的老婆反对王才的决定，
tā jué de wáng cái fā fēng le dàn shì lǎo po de huà
她觉得王才发疯了⁴。但是老婆的话

1 混得不错: do well
混 muddle along, drift
along

2 离奇: bizarre

3 辈子: lifetime

4 发疯了: go mad

wáng cái shì bù tīng de zài nóng cūn nán rén de jué
王才是不听的。在农村，男人的决
dìng nǚ rén shì bù néng gǎi biàn de nán rén xiǎng dài lǎo
定女人是不能改变的。男人想带老
po qù nǎr lǎo pó jiù gēn zhe qù nǎr suǒ yǐ
婆去哪儿，老婆就跟着去哪儿。所以
wáng cái de lǎo po méi yǒu bàn fǎ bú jìn chéng zhǐ hǎo
王才的老婆没有办法不进城，只好
tóng yì le wáng cái de jué dìng
同意了王才的决定。

wáng xiǎo cái de tài dù ne tā yě bù tóng yì
王小才的态度呢，他也不同意
jìn chéng tā xīn li hěn luàn zuì hòu tā shuō wǒ
进城，他心里很乱，最后他说：“我
bú yào qù wǒ bú yào qù kě shì wáng cái bú
不要去，我不去。”可是王才不
huì tīng ér zǐ de yì jiàn wáng xiǎo cái shì xiǎo hái ér
会听儿子的意见，王小才是小孩儿，
tā yě zhǐ hǎo tīng dà rén de jué dìng
他也只好听大人的决定。

wáng cái shuō zǒu jiù zǒu dì èr tiān tā jiā de
王才说走就走，第二天他家的
mén shàng jiù guà shàng le yí bǎ dà tiě suǒ hái zài
门上就挂上了一把大铁锁¹，还在
mén shàng tiē le yí zhāng zhǐ tiáo shàng miàn xiě zhe tā
门上贴了一张纸条。上面写着他
jiè bié rén de qián bǐ rú jiè guò lín jū sān kuài
借别人的钱，比如，借过邻居3块
qián wǔ kuài qián děng děng děng yǐ hòu tā huí lái de
钱，5块钱等等。等以后他回来的

1 大铁锁: big iron lock

shí hou huán gěi dà jiā ér qiě hái jiā bèi huán gěi dà
时候还给大家，而且还加倍还给大
jiā ér bié rén jiè wáng cái de qián yì bǐ gōu xiāo¹
家。而别人借王才的钱一笔勾销¹
le bú yòng huán le sòng gěi tā men le
了，不用还了，送给他们了。

wáng cái tiē zhǐ tiáo de shí hou wáng xiǎo cái wèn
王才贴纸条的时候，王小才问：

bà ba jiā bèi shì shén me yì si wáng cái shuō
“爸爸，加倍是什么意思？”王才说：

jiā bèi shì zài huán bié rén de qián de shí hou chú le
“加倍是在还别人的钱的时候，除了
huán jiè de qián yǐ wài zài duō huán yì xiē qián
还借的钱以外，再多还一些钱。”

wáng xiǎo cái wèn dàn shì jiā bèi huán qián
王小才问：“但是加倍还钱，
yào huán duō shǎo qián ne
要还多少钱呢？”

wáng cái shuō nǐ bù dòng nǐ kàn kan chéng
王才说：“你不懂，你看看城
li rén de zhàng běn nǐ jiù dòng le
里人的账本，你就懂了。”

chú le yī fu yǐ wài wáng cái yì jiā méi yǒu dài
除了衣服以外，王才一家没有带
tài duō de dōng xī tā men jiā yě méi yǒu shén me dōng
太多的东西，他们家也没有什么东
xi kě yǐ dài tā men dài shàng le jiǎng zì qīng de
西可以带。他们带上了蒋自清的
zhàng běn xiàn zài wáng cái měi tiān dōu yào kàn zhàng běn
账本，现在王才每天都要看账本，

1 一笔勾销: cancel to-
tally

ér qiě tā kàn de hěn màn hěn zǐ xì zhàng běn li
而且他看得很慢，很仔细。帐本里
yǒu xiē zì tā bú rèn shi yǒu xiē zì suī rán tā rèn
有些字他不认识，有些字虽然他认
shi dàn shì yì si gǎo bu dòng bǐ rú xiāng xūn jīng
识，但是意思搞不懂，比如“香薰精
yóu wáng cái dào xiàn zài hái shì bù zhī dào xiāng xūn
油”，王才到现在还是不知道“香薰
jīng yóu shì shén me yì si
精油”是什么意思。

zài qù chéng li de qì chē shàng wáng cái kàn dào
在去城里的汽车上，王才看到
zhàng běn li de yì duàn huà xīng qī rì kuài guò nián
账本里的一段话：星期日，快过年
le jiē shàng de rén kàn shàng qù dōu hěn máng xīn
了，街上的人看上去都很忙，心
qíng yě hěn yú kuài liǎn shàng dài zhe xǐ qì xià
情也很愉快，脸上带着喜气¹。下
wǔ qù huā niǎo shì chǎng suī rán tiān qì hěn lěng shì
午去花鸟市场²，虽然天气很冷，市
chǎng shàng hái shì yǒu hěn duō rén zài huā niǎo shì chǎng
场上还是有很多人。在花鸟市场，
tā men yì yǎn jiù kàn dào le hú dié lán³ mài huā de
他们一眼就看到了蝴蝶兰³，卖花的
rén yào bā bǎi yuán jīng tǎo jià huán jià⁴ mài huā de
人要800元，经讨价还价⁴，卖花的
rén yào liù bǎi yuán jiù mǎi huí lái le yù xiù hé
人要600元，就买回来了，毓秀和
jiǎng xiǎo dōng dōu xǐ huan hú dié lán fàng zài kè tīng de
蒋小冬都喜欢。蝴蝶兰放在客厅的

1 喜气: cheerful; joyful

2 花鸟市场: market
for birds and flowers

3 蝴蝶兰: a kind of or-
chid that is called But-
terfly Orchid
蝴蝶: butterfly

4 讨价还价: bargain

chá zhuōshàng hǎoxiàng jǐ zhī hú dié zài fēi zài tiào
茶桌上，好像几只蝴蝶在飞，在跳
wǔ shǐ wǒ men de jiā biàn de piàoliang qǐ lái
舞，使我们的家变得漂亮起来。

hòu lái wáng cái zài qì chēshàngshuìzháo le tā
后来王才在汽车上睡着了，他
zuò le yí gè mèng mèng jiàn yì zhī hú dié duì tā shuō
做了一个梦，梦见一只蝴蝶对他说：
wáng cái wáng cái nǐ kuài qǐ lái wáng cái jí
“王才，王才，你快起来。”王才急
le shuō hú dié bú huì shuō huà hú dié bú huì
了，说：“蝴蝶不会说话，蝴蝶不会
shuō huà nǐ bú shì hú dié hú dié xiào qǐ lái
说话，你不是蝴蝶。”蝴蝶笑起来，
wáng cái bèi xià xǐng le xǐng lái yǐ hòu tā de xīn luàn
王才被吓醒了。醒来以后他的心乱
tiào zuì hòu tā wèn wáng xiǎo cái nǐ shuō hú dié
跳，最后他问王小才：“你说蝴蝶
huì shuō huà ma
会说话吗？”

wáng xiǎo cái xiǎng le xiǎng le shuō bù zhī dào
王小才想了想，说：“不知道，
wǒ méi yǒu tīng guo hú dié shuō huà
我没有听过蝴蝶说话。”

zhè shí hou tā men zuò de qì chē yǐ jīng dào le
这时候，他们坐的汽车已经到了
yí gè xiǎo huǒ chē zhàn zài zhè lǐ tā men yào mǎi huǒ
一个小火车站，在这里他们要买火
chē piào rán hòu zuò huǒ chē wǎng nán wǎng dōng zài
车票，然后坐火车往南，往东，再

wǎng nán zài wǎng dōng qù yí gè hěn yuǎn de nán fāng
往南，再往东，去一个很远的南方
chéng shì wáng cái cóng lái méi dào guò chéng shì yě
城市。王才从来没到过城市，也
gǎo bu qīng chu nǎ shì nán biān xiàn zài tā yǒu jiǎng zì
搞不清楚哪是南边。现在他有蒋自
qīng de zhàng běn rú guǒ bù zhī dào zěn me bàn tā
清的账本，如果不知道怎么办，他
jiù fān kāi zhàng běn kàn kan zài jiǎng zì qīng de zhàng
就翻开账本看看。在蒋自清的账
běn shàng bù jǐn xiě zhe nián yuè rì hái xiě zhe
本上，不仅写着年、月、日，还写着
tā men de chéng shì
他们的城市。

xiǎo huǒ chē zhàn de huǒ chē dōu shì màn chē děng
小火车站的火车都是慢车，等
huǒ chē de shí hou wáng cái yòu kàn qǐ le zhàng běn
火车的时候，王才又看起了账本，
tā xiǎng kàn kan zhè ge jì zhàng de rén yǒu méi yǒu guān
他想看看这个记账的人有没有关
yú huǒ chē de nèi róng dàn shì fān lái fān qù yě méi yǒu
于火车的内容，但是翻来翻去也没有
kàn dào zuì hòu wáng cái xiǎng dào zhēn bēn chéng
看到，最后王才想到，真笨¹，城
lǐ rén zuò huǒ chē gàn shén me xiāng xià rén cái yào zuò
里人坐火车干什么？乡下人才要坐
huǒ chē jìn chéng
火车进城。

1 真笨: foolish

sān

三

shēnghuó zài chéng lí de jiǎng zì qīng wèi le zhǎo
生活在城里的蒋自清为了找
zhàngběn yě qù le yí tàngān sù tā hé wáng cái yì
账本也去了一趟甘肃。他和王才一
jiā zǒu de shì xiāng fǎn de lù wáng cái de jiā zhù zài
家走的是相反的路。王才的家住在
nóng cūn lí dà chéng shì yuǎn yào xiān zuò mǎ chē
农村，离大城市远，要先坐马车、
lú chē shén me de zài zuò qì chē zài huàn huǒ
驴车¹什么的，再坐汽车，再换火
chē zuì hòu cái néng lái dào chéng shì ér jiǎng zì
车，最后才能来到城市。而蒋自
qīng zhù zài chéng lí yào xiān zuò huǒ chē zài zuò
清住在城里，要先坐火车，再坐
qì chē zài zuò mǎ chē lú chē shén me de cái néng
汽车，再坐马车、驴车什么的才能
dào pín kùn dì qū zuì hòu tā zài gān sù shěng de xī
到贫困地区。最后他在甘肃省的西
bù zhǎo dào le xiǎo wáng zhuāng yě zhǎo dào le xiǎo wáng
部找到了小王庄，也找到了小王
zhuāng de xiǎo xué zhī dào le tā de zhàngběn què shí
庄的小学，知道了他的账本确实
shì sòng dào le xiǎo wáng zhuāng xiǎo xué yí gè jiào wáng
是送到了小王庄小学，一个叫王
xiǎo cái de xuéshēng ná dào le tā de zhàngběn
小才的学生拿到了他的账本。

jiǎng zì qīng zhè yí tàng lǚ xíng suī rán zǒu de hěn
蒋自清这一趟旅行虽然走得很

1 驴车: donkey cart

yuǎn dàn shì tǐng yǒu yì yì tā kàn dào le hěn duō
远，但是挺有意义，他看到了很多
dōng xī liǎo jiě le hěn duō nóng cūn de qíng kuàng kě
东西，了解了很多农村的情况。可
shì tā lái wǎn le wáng xiǎo cái de fù qin dài zhe tā
是他来晚了，王小才的父亲带着他
men quán jiā jìn chéng le wáng cái zài qì chē shàng huǒ
们全家进城了。王才在汽车上、火
chē shàng dōu zài kàn jiǎng zì qīng de zhàngběn ér jiǎng
车上都在看蒋自清的账本。而蒋
zì qīng ne zài qì chē shàng huǒ chē shàng dōu zài sī
自清呢，在汽车上、火车上都在思
kǎo zhe zěn yàng xiě zhàngběn
考着怎样写账本。

yì tiān wǎn shàng jiǎng zì qīng zhù zài xiǎo lǚ guǎn
一天晚上，蒋自清住在小旅馆
lǐ zài bú tài liàng de dēng guāng xià xiě xià le
里，在不太亮的灯光下，写下了
yǐ xià de nèi róng zài gān sù nóng cūn fēi cháng níng
以下的内容：在甘肃，农村非常宁
jìng kāi kuò zài zhè lǐ kě yǐ lí kāi xuān nào²
静、开阔¹。在这里可以离开喧闹²
de chéng shì wǒ jìng jìng de xiǎng shòu zhè lǐ de níng
的城市，我静静地享受这里的宁
jìng wǒ lái dào xiǎo wáng zhuāng xiǎo xué de shí hou
静。我来到小王庄小学的时候，
xiào zhǎng bú zài xué xiào de fáng zi hěn pò jiù tīng
校长不在。学校的房子很破旧，听
shuō qù nián xiū le xué xiào de fáng zi kě shì xué xiào
说去年修了学校的房子，可是学校

1 开阔: vast

2 喧闹: noisy

méi yǒu qián bié rén zǒng shì zhǎo xiào zhǎng yào qián xiào
没有钱，别人总是找校长要钱，校
zhǎng yě méi bàn fǎ zhōng wǔ de shí hou xiào zhǎng
长也没办法。中午的时候，校长
huí lái le xiào zhe duì wǒ shuō duì bu qǐ jiǎng
回来了，笑着对我说：“对不起，蒋
tóng zhì ràng nǐ děng jiǔ le tā shuō huà de shí
同志，让你等久了。”他说话的时
hou hěn píng jìng wǒ shuō xiào zhǎng tīng shuō nǐ
候很平静。我说：“校长，听说你
men xiū le xué xiào ná bu chū qián xiào zhǎng shuō
们修了学校，拿不出钱。”校长说：
shì de běn lái wǒ men hái yǒu yì diǎn qián bàn jiào
“是的，本来我们还有一点钱办教
yù xué xiào hái néng jiān chí bàn xià qù xiàn zài bàn
育，学校还能坚持办下去。现在办
jiào yù de qián méi yǒu le xué xiào kuài yào jiān chí bú
教育的钱没有了，学校快要坚持不
xià qù le wǒ shuō nà zěn me bàn ne xiào
下去了。”我说：“那怎么办呢？”校
zhǎng shuō bù guǎn yù dào shén me kùn nán xué xiào
长说：“不管遇到什么困难，学校
zǒng shì yào bàn de xué shēng zǒng shì yào shàng xué de
总是要办的，学生总是要上学的，
xué xiào bú huì guān mén de hái shì yào jiān chí xià qù
学校不会关门的，还是要坚持下去
de jiǎng tóng zhì nǐ shuō duì bu duì zhè lǐ nóng
的。蒋同志你说对不对。”这里农
cūn de pín kùn hé píng jìng zài xiàn dài de dà chéng shì
村的贫困和宁静，在现代的大城市

li shì kàn bu jiàn de
里是看不见的。

jīn tiān de kāi zhī lǚ guǎn zhù sù fèi sān
今天的开支：旅馆住宿费¹：3
yuán lú chē fèi wǔ yuán zǎo fàn èr jiǎo yù
元；驴车费：5元；早饭：2角，玉
mǐ bǐng liǎng kuài chī le yì kuài lìng yì kuài sòng gěi
米饼²两块，吃了一块，另一块送给
bié rén le wǎn fàn wǔ jiǎo miàn tiáo yì wǎn wǔ
别人了；晚饭：5角，面条一碗；午
fàn wǔ jiǎo xiào zhǎng shuō bú yào fù qián tā qǐng
饭：5角（校长说不要付钱，他请
kè wǒ hái shì jiān chí fù le xiǎng duō fù yì diǎn r
客，我还是坚持付了，想多付一点儿，
xiào zhǎng bù shōu hé xiǎo xué shēng yì qǐ chī bái mǐ
校长不收），和小学生一起吃白米
fàn jiā qīng cài hái yǒu qīng cài tāng wáng xiǎo cái píng
饭加青菜，还有青菜汤。王小才平
shí yě zài zhè lǐ chī jīn tiān tā zǒu le bù zhī dào
时也在这里吃，今天他走了，不知道
jīn tiān zhōng wǔ tā zài nǎ lǐ chī chī de shén me
今天中午他在哪里吃，吃的什么。

jiǎng zì qīng zuì hòu zài wáng xiǎo cái jiā de mén
蒋自清最后在王小才家的门
shàng kàn dào le wáng cái tiē de nà zhāng zhǐ tiáo zì
上，看到了王才贴的那张纸条，字
xiě de bù hǎo kàn jiǎng zì qīng yǐ wéi shì wáng xiǎo cái
写得不好看，蒋自清以为是王小才
xiě de bù zhī dào zhè zhāng zhǐ tiáo shì wáng xiǎo cái
写的，不知道这张纸条是王小才

1 住宿费: accommodation fee

2 玉米饼: pancake made with maize

de bà xiě de kàn dào yì bǐ gōu xiāo zhè sì
 的爸写的。看到“一笔勾销”这四
 gè zì tā de xīn qíng hū rán yú kuài qǐ lái hǎo
 个字，他的心情忽然愉快起来，好
 xiàng shēn tǐ de bìng hé jīng shén shàng de bìng dōu hǎo le
 像身体的病和精神上的病都好了。
 jiǎng zì qīng zuì hòu hái shì méi yǒu zhǎo huí zhàng běn
 蒋自清最后还是没有找到账本，
 dàn shì tā de xīn qíng què zài zhè tàng jiān nán de lǚ xíng
 但是他的心情却在这趟艰难的行
 zhōng màn màn de hǎo qǐ lái le duì zhàng běn yě bú
 中慢慢地好起来了。对账本也不
 xiàng yǐ qián nà me zhāo jí le tā bǎ gōng zuò de shì
 像以前那么着急了。他把工作的事
 bàn wán yǐ hòu fàng fàng xīn xīn de dào xī ān lǚ yóu
 办完以后，放放心心地到西安旅
 le yí tàng kàn le bīng mǎ yǒng hé huáng dì líng¹
 了一趟，看了兵马俑和黄帝陵¹。

四

jiǎng zì qīng cóng xī bù de gān sù shěng huí lái yǐ
 蒋自清从西部的甘肃省回来以
 hòu kàn dào tā jiā lín jū de chē kù li zhù jìn le
 后，看到他家邻居的车库²里住进了
 yì jiā wài lái de nóng mǐn zài jiǎng zì qīng zhù de zhè
 一家外来的农民。在蒋自清住的这
 ge xiǎo qū jiā jiā dōu yǒu chē kù yǒu xiē rén méi
 个小区³，家家都有车库。有些人没

1 兵马俑和黄帝陵:
Terracotta Warriors and
Horses and the Tomb
of Yellow Emperor

2 车库: garage

3 小区: residential dis-
trict

yǒu mǎi chē suǒ yǐ chē kù jiù kòng chū lái le yǒu
 有买车，所以车库就空出来了。有
 de rén jiù bǎ chē kù zū gěi wài lái de rén zhù yīn wèi
 的人就把车库租给外来的人住。因为
 pián yi hěn duō nóng mǐn gōng jiù zū chē kù zhù
 便宜，很多农民工就租车库住。

jiǎng zì qīng méi yǒu xiǎng dào yě bù kě néng zhī
 蒋自清没有想到，也不可能知
 dào zhè jiā xīn lái de nóng mǐn gōng jiù shì wáng cái yì
 道这家新来的农民工就是王才一
 jiā wáng cái de gōng zuò shì shōu fèi pǐn suǒ yǐ
 家。王才的工作是收废品¹，所以
 tā hé xiǎo qū li de rén hěn kuài jiù rèn shi le tiān
 他和小区里的人很快就认识了。天
 qì màn màn de rè le yǒu yì tiān jiǎng zì qīng jīng guò
 气慢慢地热了，有一天蒋自清经过
 chē kù mén kǒu kàn dào wáng cái hé tā de lǎo po zài
 车库门口，看到王才和他的老婆在
 tài yáng dǐ xià shōu shì jiǎn lái de fèi pǐn tā men mǎn
 太阳底下收拾拣来的废品，他们满
 liǎn shì hàn shēn shàng de yī fu dōu shī tòu le wǎn
 脸是汗，身上的衣服都湿透了。晚
 shàng de shí hou jiǎng zì qīng yòu jīng guò zhè lǐ tā
 上的时候，蒋自清又经过这里，他
 kàn dào chē kù li bǎi mǎn le shōu lái de fèi pǐn chē
 看到车库里摆满了收来的废品，车
 kù li bú tòu fēng hěn rè zhù zài zhè lǐ kěn dìng
 库里不透风，很热，住在这里肯定
 hěn bù shū fu jiǎng zì qīng rěn bu zhù de wèn shī
 很不舒服。蒋自清忍不住地问：“师

1 收废品: collecting
wastes

fu chē kù li méiyǒuchuāng hu wǎnshàng rè ba
傅，车库里没有窗户，晚上热吧？”

wáng cái shuō bú rè de tā shēnshǒu lā
王才说：“不热的。”他伸手拉

le yí xià diàoshàn de shéng zi diàoshàn jiù zhuàn
了一下吊扇¹的绳子²，吊扇就转
qǐ lái le
起来了。

wáng cái shuō nǐ zhī dào diàoshàn shì duō shao
王才说：“你知道吊扇是多少

qiánmǎi de jiǎng zì qīngshuō bu chū lái
钱买的？”蒋自清说不出来。

wáng cái xiào le shuō gào su nǐ ba zhè
王才笑了，说：“告诉你吧，这

diàoshàn shì jiǎn lái de hái shì chéng li hǎo diànshàn
吊扇是捡来的，还是城里好，电扇
dōu kě yǐ jiǎn jiǎng zì qīngxiǎngshuō shén me kě
都可以捡。”蒋自清想说什么，可
shì méi yǒu shuō chū lái
是没有说出来。

wáng cái yòu shuō chéng li zhēn shì hǎo a yào
王才又说：“城里真是好啊，要

shì wǒ men bú dào chéng li lái nǎ li zhī dào chéng
是我们不到城里来，哪里知道城
li yǒu zhè me hǎo a cài shì chǎng li yǒu hǎo duō qīng
里有这么好啊，菜市场里有好多青
cài kě yǐ jiǎn dōu bú yòng qián mǎi
菜可以捡，都不用钱买。”

wáng cái de lǎo pō bú ài shuō huà zhè shí hou
王才的老婆不爱说话。这时候

1 吊扇: ceiling fan

2 绳子: cord

tā hū rán shuō wǒ hái jiǎn dào yí tiáo yú shì huó
她忽然说：“我还捡到一条鱼，是活
de hěn xīn xiān jiù shì xiǎo yì diǎnr
的，很新鲜，就是小一点儿。”

jiǎng zì qīng shuō kě shì zài nóng cūn nǐ men
蒋自清说：“可是在农村你们
kě yǐ chī zì jǐ zhòng de qīng cài duō hǎo
可以吃自己种的青菜，多好！”

wáng cái shuō wǒ men nà dì fang dì bù
王才说：“我们那地方，地不
hǎo méi yǒu shuǐ zhòng bu chū liáng shì qīng cài yě
好，没有水，种不出粮食，青菜也
zhǎng bu chū lái jiù shì yǒu qīng cài yě méi qián mǎi
长不出来，就是有青菜，也没钱买
yóu méi yǒu yóu zuò de cài bù hǎo chī
油，没有油做的菜不好吃。”

jiǎng zì qīng tīng tā menshuō huà tīng chū le tā
蒋自清听他们说话，听出了他
men shì xī bù rén dàn shì tā méi yǒu wèn tā men shì
们是西部人，但是他没有问他们是
nǎ li rén tā zhǐ shì zài xiǎng yǐ qián rén men dōu
哪里人。他只是在想，以前人们都
shuō jīn wō yín wō bù rú zì jiā de gǒu wō¹
说，金窝银窝，不如自家的狗窝¹。
dàn shì xiàn zài de rén bú zhè me xiǎng le xiàn zài lí
但是现在的人不这么想了，现在离
kāi xiāng xià de rén yuè lái yuè duō le
开乡下的人越来越多了。

wáng cái hé jiǎng zì qīng shuō huà de shí hou shì
王才和蒋自清说话的时候，是

1 金窝银窝，不如自家的狗窝: One's own home is better than others' wealthy home.

shuō de pǔ tōng huà suī rán wáng cái pǔ tōng huà shuō
说的普通话¹，虽然王才普通话说
de bù hǎo dàn shì kě yǐ tīng dǒng dà gài de yì sī
得不好，但是可以听懂大概的意思。
yào shì tā men shuō zì jǐ de jiā xiāng huà jiǎng zì
要是他们说自己的家乡话²，蒋自
qīng shì tīng bu dǒng de tā men zì jǐ shuō huà shí dōu
清是听不懂的。他们自己说话时都
shì yòng jiā xiāng huà
是用家乡话。

dào chéng li yǐ hòu wáng xiǎo cái shàng le mǐn
到城里以后，王小才上了民
gōng zǐ dì xué xiào wáng xiǎo cái cóng xué xiào huí lái
工子弟学校³。王小才从学校回来
le wáng cái wèn wáng xiǎo cái wǒ jiào nǐ dào xué xiào
了，王才问王小才：“我叫你到学校
chá cí diǎn nǐ chá le méi yǒu
查词典你查了没有？”

wáng xiǎo cái shuō wǒ chá le xué xiào de dà
王小才说：“我查了，学校的大
cí diǎn yǒu zhè me dà wǒ dōu ná bu dòng
词典有这么大。我都拿不动。”

wáng cái wèn nà me hú dié lán shì shén me
王才问：“那么蝴蝶兰是什么
ne
呢？”

wáng xiǎo cái huí dá shuō hú dié lán shì yì
王小才回答说：“蝴蝶兰是一
zhǒng huā
种花。”

1 普通话: mandarin

2 家乡话: dialect

3 民工子弟学校:
school for the children
of the workers from
the countryside

wáng cái shuō yì duǒ huā yě néng mài liù bǎi
王才说：“一朵¹花也能卖600
kuài qián chéng li hái shì bǐ xiāng xià hǎo a
块钱，城里还是比乡下好啊。”

jiǎng zì qīng zhàn zài páng biān méi yǒu tīng dǒng
蒋自清站在旁边，没有听懂
wáng cái hé wáng xiǎo cái shuō de zhè xiē huà dàn tā
王才和王小才说的这些话，但他
tīng chū le tā men duì chéng li de shēng huó hěn mǎn yì
听出了他们对城里的生活很满意。
tā men hái shuō dào le tā de zhàng běn tā men gǎn
他们还说到了他的账本，他们感
xiè zhàng běn gǎi biàn le tā men de shēng huó ràng tā
谢账本改变了他们的生活，让他
mèng cóng pín qióng de xiāng xià lái dào zhè me hǎo de chéng
们从贫穷的乡下来到这么好的城
shì jiǎng zì qīng shén me dōu méi tīng dǒng tā yě bù
市。蒋自清什么都没听懂，他也不
zhī dào wáng cái wǎn shàng yǒu kòng er de shí hou kàn
知道王才晚上有空儿的时候，看
tā de zhàng běn ér qiě wáng cái bù jǐn kàn jiǎng zì
他的账本，而且王才不仅看蒋自
qīng de zhàng běn xiàn zài wáng cái zì jǐ yě yǒu le
清的账本，现在王才自己也有了
jì zhàng de xí guàn wáng cái jì dào “收旧书
sān shí wǔ jīn měi jīn zhī chū wǔ jiǎo mài dào fèi
35斤，每斤支出5角，卖到废
pǐn zhàn měi jīn jiǔ jiǎo yì chū yì jìn hái shèng
品站，每斤9角，一出一进，还剩

1 朵:(classifier) for
flowers

sì jiǎo sānshíwǔ jīn jiù děngyú shí sì yuán hái shì
4角, 35斤, 就等于14元。还是
chéngli bǐ xiāng xià hǎo zhè xiē jiù shū shì zhù zài lóu
城里比乡下好。这些旧书是住在楼
shàng nà gè dài yǎn jìng de rén mài de tīngshuō tā jiā
上那个戴眼镜的人卖的, 听说他家
de shū hěn duō jiā li dōu fàng bu xià le kěn dìng
的书很多, 家里都放不下了, 肯定
hái huì zài mài shū wǒ yào gēn tā gǎo hǎo guān xi
还会再卖书。我要跟他搞好关系。”
wáng cái shuō de dài yǎn jìng de rén jiù shì jiǎng zì qīng
王才说的戴眼镜的人就是蒋自清。

yí gè xīng qī tiān wáng xiǎo cái gēn zhe wáng cái
一个星期天, 王小才跟着王才
shàng jiē tā men jīng guò yì jiā měi róng yuàn zài měi
上街, 他们经过一家美容院, 在美
róng yuàn de chuāng hu li wáng cái hé wáng xiǎo cái kàn
容院的窗户里, 王才和王小才看
dào le xiāng xūn jīng yóu sì gè zì wáng xiǎo cái
到了“香薰精油”四个字, 王小才
gāo xìng de hǎn le qǐ lái āi hēi āi hēi zhè
高兴地喊了起来: “哎嘿, 哎嘿, 这
ge pián yi ai zhè píng dà de xiāng xūn jīng yóu
个便宜哎, 这瓶大的“香薰精油”
sì bǎi líng qī kuài qián
407块钱。”

wáng cái shuō nǐ dǒng shén me pái zi bù
王才说: “你懂什么, 牌子¹不
yí yàng jià gé yě bù yí yàng zhè zhǒng dōng xi
一样, 价格也不一样, 这种东西,

1 牌子: brand

zhǐ huì yuè lái yuè guì
只会越来越贵。”

wáng cái yì jiā jìn chéng shēng huó le tā men
王才一家进城生活了。他们
jué de chéng li de shēng huó yǒu yì si ér shēng huó
觉得城里的生活有意思, 而生活
zài chéng li de rén rèn wéi xiāng xià de shēng huó níng jìng
在城里的人认为乡下的生活宁静。
chéng li rén hé xiāng xià rén xiǎng de zuò de dōu bù
城里人和乡下人想的、做的都不
yí yàng zài chéng shì de xiàn dài shēng huó zhōng chéng
一样。在城市的现代生活中, 城
li rén yuè lái yuè gǎn shí máo ěr xiāng xià rén hěn xī
里人越来越赶时髦¹, 而乡下人很希
wàng guò shàng chéng shì shēng huó jué de chéng shì li
望过上城市生活, 觉得城市里
shén me dōu hǎo jiǎng zì qīng de zhàng běn hé wáng cái
什么都好。蒋自清的账本和王才
yì jiā de shēng huó jiù hǎo xiàng shì yì bù jiǎn shǐ xiě
一家的生活就好像是一部简史, 写
chū le chéng li rén xiāng xià rén de shēng huó biàn huà
出了城里人乡下人的生活变化。

1 赶时髦: to follow the
fad, keep up with the
fashion

This story is a simplified version of Fan Xiaoqing's short story 城乡简史 (*Brief History of City and Countryside*), which was published on 山花 (*Mountain Flowers*), No.1, 2006. 城乡简史 won the Fourth Lu Xun Literature Award (第四届鲁迅文学奖).

About the author, Fan Xiaoqing (范小青)

Fan Xiaoqing is one of the China's most celebrated writers today. She is a member of the China Writers' Association and the vice chairman of the Writers' Association of Jiangsu Province. She was born in Shanghai in 1955. After graduating from high school, she went to the countryside in 1974 as a member of the Young Intellectuals during the Cultural Revolution. In 1982, she graduated from the Chinese Department of Suzhou University. She began to publish her works in 1980 and has published eleven novels, including *老岸* (Old Bank); and collections of novellas and short stories *在那片土地上* (On That Land), *还俗* (Resuming Secular Life), and *范小青文集* (Collected Works of Fan Xiaoqing). She has created about one hundred TV plays in the series *新江山美人* (Beauty of New Land) and *干部* (Cadre), which won Feitian Literary Awards (飞天文学奖), and has also won other awards including the Second Literature Award of Jiangsu Province and the Zijinshan Literature Award (紫金山文学奖). Some of her works have been translated into English and Japanese.

思考题:

1. 蒋自清为什么要卖书?
2. 蒋自清为什么喜欢记账?
3. 蒋自清是怎么记账的? 从他的账本可以看出他的生活哪些变化?
4. 王才是怎么得到账本的?
5. 王才为什么对账本感兴趣? 为什么把家搬到大城市?
6. 你是怎么看王才进城的决定的?
7. 王才在大城市的生活怎样?
8. 你是怎么看“香薰精油”这种时髦东西的?
9. 你是怎么看城市的现代生活和农村的宁静生活的?

liù gù xiāng¹ de yǔ
六、故乡¹的雨

yuánzhù chéngshùzhēn
原著：程树榛

¹ 故乡: hometown

六、故乡的雨

Guide to reading:

This story is written by the noted contemporary writer Cheng Shuzhen (程树榛). In the story, Li Li (李力), an overseas Chinese, wants to invest in the construction of a grand hotel in his hometown. However, when Li Li returns to the one hundred-year-old village where he grew up, he sees that the condition of the primary school is still poor and there is no highway to the village. He finds that there is little change in the village compared to the town where high buildings and grand hotels erected. With this sharp contrast, he decides to put his investment into building a road and renovating the village school. In the story we can see the unbalanced development between the rural areas and the cities in China nowadays. Li Li's investment in his poor hometown can also be considered to reflect the deep feelings of the overseas Chinese for their motherland.

故事正文:

zài yí gè xià tiān de wǎnshàng wǒ tū rán jiē dào
 在一个夏天的晚上，我突然接到
 yì fēng diànbào diànbào shì wǒ gē ge de ér zǐ ruì
 一封电报¹。电报是我哥哥的儿子瑞
 shāncóngnóngcūn lǎo jiā fā lái de diànbào shàng shuō
 山从农村老家发来的。电报上说：
 yǒu zhòng yào shì qing qǐng mǎ shàng huí lǎo jiā wǒ
 有重要事情，请马上回老家。我
 gǎn dào hěn qí guài diànbào shì èr sān shí nián yǐ qián
 感到很奇怪，电报是二三十年以前，
 diànhuà bù fāngbiàn de shí hou rén men cái yòng de xiàn
 电话不方便的时候人们才用的。现
 zài diànhuà diàn zǐ yóu jiàn zhè me fāngbiàn ruì
 在电话、电子邮件²这么方便，瑞
 shān wèi shén me bù gěi wǒ dǎ diànhuà ne
 山为什么不给我打电话呢？

wǒ zhǐ yǒu yí gè gē ge wǒ gē ge zhǐ yǒu yí
 我只有一个哥哥。我哥哥只有一
 gè ér zǐ jiào ruì shān ruì shān zhè hái zi hěn cōng
 个儿子，叫瑞山。瑞山这孩子很聪
 míng xué xí chéng jì fēi cháng hǎo dà xué bì yè
 明，学习成绩非常好。大学毕业
 yǐ hòu jiù zài lǎo jiā de xiànchéng gōng zuò le tā
 以后，就在老家的县城³工作了。他
 gōng zuò hěn nǔ lì bù jiǔ yǐ qián tā dāng shàng
 工作很努力。不久以前，他当上
 le xiàn lǐ de guī huà jú jú zhǎng jīng cháng shòu dào
 了县里的规划局局长⁴，经常受到

1 电报: telegram

2 电子邮件: E-mail

3 县城: the county town

4 规划局局长: Director of Planning Bureau

lǐng dǎo de biǎo yáng tā zì jǐ gǎn dào hěn zì háo
 领导的表扬。他自己感到很自豪，
 wǒ yě gǎn dào hěn gāo xìng wǒ bù míng bai tā wèi shén
 我也感到很高兴。我不明白他为什
 me tū rán gěi wǒ fā diànbào wǒ gěi tā jiā li dǎ
 么突然给我发电报。我给他家里打
 diànhuà tā bú zài jiā wèn tā qī zi tā qī
 电话，他不回家，问他妻子，他妻
 zi yě shuō bu qīng chu tā qī zi shuō zuì jìn tā
 子也说不清楚。他妻子说，最近他
 fēi cháng máng jīng cháng bù huí jiā
 非常忙，经常不回家。

wǒ qī zi kàn jiàn wǒ yǒu xiē zhāo jí jiù duì
 我妻子看见我有些着急，就对
 wǒ shuō ruì shān de fù qīn mǔ qīn dōu sǐ le nǐ
 我说：“瑞山的父亲母亲都死了，你
 lǎo jiā jiù shèng zhè me yí gè qīn qī le nǐ shì tā
 老家就剩这么一个亲戚了。你是他
 de shū shu zhù zài běi jīng lí de yuǎn ruì shān
 的叔叔¹，住在北京，离得远，瑞山
 hěn shǎo zhǎo nǐ bàn shì tā tū rán lái diànbào yí
 很少找你办事，他突然来电报，一
 dìng shì yù dào shén me kùn nán le nǐ jiù huí lǎo jiā
 定是遇到什么困难了，你就回老家
 kàn kan ba wǒ jué de qī zi shuō de duì jiù jué
 看看吧！”我觉得妻子说得对，就决
 dìng huí lǎo jiā
 定回老家。

wǒ mǎi hǎo le huǒ chē piào yě gěi tā fā le diàn
 我买好了火车票，也给他发了电

1 叔叔: uncle, father's younger brother

bào ràng tā lái chē zhàn jiē wǒ rán hòu wǒ jiù shàng
报，让他来车站接我。然后我就上

le huǒ chē dì èr tiān zǎo shàng dāng tài yáng chū lái
了火车。第二天早上，当太阳出来

de shí hou huǒ chē dào zhàn le wǒ tí zhe lǚ xíng
的时候，火车到站了。我提着旅行

bāo zǒu chū huǒ chē de chē xiāng méi xiǎng dào ruì
包，走出火车的车厢。没想到，瑞

shān zǎo jiù zài zhàn tái shàng děng wǒ le tā yí kàn
山早就在站台上等我了。他一看

jiàn wǒ jiù mǎ shàng zǒu guò lái jiē guò wǒ de lǚ
见我，就马上走过来，接过我的旅

xíng bāo fú zhe wǒ zǒu chū chē zhàn zài chē zhàn mén
行包，扶着我走出车站。在车站门

kǒu tíng zhe yí liàng dà “bēn chí”¹ wǒ zhèng xiǎng
口停着一辆大“奔驰”¹。我正想

shuō shén me ruì shān hěn kuài de bǎ chē mén dǎ kāi
说什么，瑞山很快地把车门打开，

ràng wǒ zuò jìn qù rán hòu xiàng sī jī yì bǎi shǒu
让我坐进去，然后向司机一摆手，

qì chē jiù kāi zǒu le
汽车就开走了。

wǒ zuò zài chē shàng wèn tā zhè shì nǐ yòng
我坐在车上，问他：“这是你用

de qì chē ma tā xiào zhe diǎn diǎn tóu
的汽车吗？”他笑着点点头。

wǒ yòu wèn nǐ xiàn zài kě yǐ yòng zhè me guì
我又问：“你现在可以用这么贵

de qì chē ma
的汽车吗？”

1 大“奔驰”：Mer-
cedes-Benz

tā shuō zán men zhèr méi rén guǎn zěn
他说：“咱们这儿，没人管。怎

me bù kě yǐ ne
么不可以呢！”

wǒ bù zhī dào gāi shuō shén me le wǒ zài xiǎng
我不知道该说什么了。我在想：

shì ya xiàn zài hǎo duō shì qing dōu méi rén guǎn ruì
是呀，现在好多事情都没人管。瑞

shān cái gōng zuò jǐ nián a jiù yòng zhè me guì de
山才工作几年啊，就用这么贵的

gōng chē¹ wǒ rèn wéi tā zuò de bú duì kě shì wǒ
公车¹。我认为他做得不对，可是我

shuō tā zuò de bú duì tā yí dìng bú huì tīng wǒ de
说他做得不对，他一定不会听我的。

guò le yí huìr wǒ wèn tā nǐ yào wǒ huí lái
过了一会儿，我问他：“你要我回来

zuò shén me nǐ zhǐ gěi wǒ fā le diàn bào méi gēn
做什么？你只给我发了电报，没跟

wǒ shuō qīng chǔ
我说清楚。”

tā shuō děng huí dào bīn guǎn zài gào su nín
他说：“等回到宾馆再告诉您。”

wǒ gǎn dào qí guài wèn tā wèi shén me dào
我感到奇怪，问他：“为什么到

bīn guǎn bú shì dào nǐ jiā lǐ qù ma
宾馆，不是到你家里去吗？”

tā xiào zhe shuō zhù bīn guǎn shū fu xiē
他笑着说：“住宾馆舒服些。”

wǒ gāng yào shuō bú yòng qù zhù bīn guǎn tā jí máng
我刚才要说不用去住宾馆，他急忙

1 公车：car used for
official business

shuō bīn guǎn yǐ jīng ān pái hǎo le nín bié guǎn
说：“宾馆已经安排好了，您别管
le
了！”

wǒ men zài chē shàng shuō zhe huà zhè shí hou qì
我们在车上说着话，这时候汽
chē yǐ jīng tíng zài bīn guǎn páng biān xià chē yí kàn
车已经停在宾馆旁边。下车一看，
wǒ dà chī yí jīng yí zuò hóng sè bīn guǎn hǎo
我大吃一惊¹，一座红色宾馆，好
háo huá de bīn guǎn ya bīn guǎn mén qián yǒu pēn shuǐ
豪华²的宾馆呀！宾馆门前有喷水
chí pēn shuǐ chí páng biān shì yí piàn lǜ sè de cǎo
池³，喷水池旁边是一片绿色的草
dì cǎo dì shàng bǎi fàng zhe piào liang de huā tíng
地。草地上，摆放着漂亮的花。停
chē chǎng shàng tíng zhe yí liàng liàng de háo huá xiǎo qì
车场上停着一辆辆的豪华小汽
chē wǒ zài běi jīng yě hěn shǎo kàn jiàn zhè yí qiè
车。我在北京也很少看见这一切。
zhēn xiǎng bu dào zhè zuò xiǎo xiàn chéng huì jiàn shè zhè
真想不到，这座小县城，会建设这
yàng háo huá de bīn guǎn kàn lái gù xiāng de biàn huà
样豪华的宾馆。看来，故乡的变化
zhēn shì tài dà le
真是太大了。

1 大吃一惊: get surprised

2 豪华: luxury

3 喷水池: artificial fountain

wǒ zhèng zài yí biān xiǎng yí biān kàn ruì shān
我正在一边想，一边看，瑞山
fú zhe wǒ zǒu jìn le bīn guǎn bīn guǎn li biān yě hěn
扶着我走进了宾馆。宾馆里边也很

háo huá wǒ xiǎng zǎi xì kàn kan zhè zuò háo huá de bīn
豪华。我想仔细看看这座豪华的宾
guǎn ruì shān bǎ wǒ tuī jìn diàn tī dào le zuì
馆，瑞山把我推进电梯¹。到了最
shàng miàn yí céng wǒ men zǒu chū diàn tī yí zhí
上面一层，我们走出电梯，一直
zǒu dào zuì lǐ biān de yí gè fáng jiān tā yì bǎi shǒu
走到最里边的一个房间。他一摆手，
mǎ shàng lái le yí wèi piào liang de xiǎo jiě xiǎo jiě
马上来了一位漂亮的小姐，小姐
shuō le yí shēng qǐng dǎ kāi le fáng mén
说了一声“请！”打开了房门。

zhè shì yí jiān dà fáng jiān zǒu jìn qù yí kàn
这是一间大房间，走进去一看，
lǐ biān shì wò shì wò shì li fàng zhe yí zhāng hěn dà
里边是卧室，卧室里放着一张很大
de shuāng rén chuáng chuáng hěn piào liang chuáng dān hé
的雙人床，床很漂亮，床单和
chuāng lián dōu hěn piào liang cóng chuāng hu tòu jìn lái de
窗帘都很漂亮。从窗户透进来的
guāng ràng rén gǎn dào fáng jiān fēi cháng shū fu wài biān
光，让人感到房间非常舒服。外边
de fáng jiān shì kè tīng kè tīng li yǒu yì dà lì shā
的房间是客厅。客厅里有意大利²沙
fā piào liang de chá jī dà diàn shì děng děng kè tīng
发，漂亮的茶几，大电视等等。客厅
li hái yǒu yí zhāng dà zhuō zi kè tīng yòu xiàng gè bàn
里还有一张大桌子，客厅又像个办
gōng shì ruì shān kàn jiàn wǒ bù shuō huà duì wǒ shuō
公室。瑞山看见我不说话，对我说：

1 电梯: elevator

2 意大利: Italy

shū shu zhè fáng jiān zěn me yàng mǎn yì ba
“叔叔，这房间怎么样，满意吧？”

wǒ huí guò tóu lái wèn tā nǐ wèi shén me ràng
我回过头来问他：“你为什么让
wǒ zhù zhè yàng gāo jí de fáng jiān tài guì le
我住这样高级的房间？太贵了！”

ruì shān yì tīng xiào le wǒ wèi le gōng zuò
瑞山一听，笑了：“我为了工作
qǐng nín huí lái fàng xīn ba wǒ lái ān pái wǒ
请您回来，放心吧，我来安排，我
fù zé
负责。”

wǒ jué de yǒu xiē qí guài wèn tā nǐ zhè
我觉得有些奇怪，问他：“你这
cì ràng wǒ huí lǎo jiā zuò shén me
次让我回老家做什么？”

tā cháng cháng de tàn le kǒu qì shuō méi
他长长地叹了口气，说：“没
yǒu zhòng yào de shì wǒ bú huì bǎ nín qǐng huí lái
有重要的事，我不会把您请回来。
wǒ xiàn zài yù dào le yí jiàn má fan shì yǒu nín lái cái
我现在遇到了一件麻烦事，有您来才
néng jiě jué
能解决。”

wǒ mǎ shàng wèn zěn me le kuài shuō
我马上问：“怎么了？快说！”

tā xiān zuò le xià lái cóng kǒu dai li ná chū yì
他先坐了下来，从口袋里拿出一

bāo gāo jí xiāng yān gěi le wǒ yì zhī yān wǒ xīn
包高级香烟¹，给了我一支烟。我心

1 高级香烟: high-grade
cigarette

li xiǎng tā xiàn zài chōu zhè me gāo jí de yān kàn
里想，他现在抽这么高级的烟，看
lái tā de biàn huà bù xiǎo a wǒ xiàng tā biǎo shì bù
来他的变化不小啊。我向他表示不
chōu yān tā jiù zì jǐ chōu le qǐ lái màn màn de
抽烟，他就自己抽了起来，慢慢地
kāi shǐ jiǎng huà
开始讲话。

ruì shān gào su wǒ wǒ xiǎo shí hou de péng you
瑞山告诉我，我小时候的朋友
lǐ lì cóng guó wài huí lái le tā zhè cì huí lái shì
李力从国外回来了。他这次回来是
xiǎng zài lǎo jiā tóu zī dàn shì lǐ lì hǎo xiàng gǎi
想在老家投资¹。但是李力好像改
biàn le zhǔ yì suǒ yǐ ruì shān bǎ wǒ cóng běi jīng zhǎo
变了主意。所以瑞山把我从北京找
lái le xiǎng lì yòng wǒ hé lǐ lì de guān xì ràng
来了，想利用我和李力的关系，让
lǐ lì zài lǎo jiā tóu zī tán dào lǐ lì wǒ kāi shǐ
李力在老家投资。谈到李力，我开始
huí yì wǒ hé lǐ lì xiǎo shí hou de yì xiē shì qing
回忆我和李力小时候的一些事情。

wǒ men lǎo jiā de cūn zi yǒu yì bǎi duō nián de
我们老家的村子有一百多年的
lì shǐ le wǒ men dōu jiào tā bǎi nián lǎo cūn zài
历史了，我们都叫它百年老村。在
wǒ men cūn zi li hěn duō rén dōu xìng qín chú le wǒ
我们村子里很多人都姓秦。除了我
men xìng qín de yǐ wài hái yǒu yì jiā rén xìng lǐ
们姓秦的以外，还有一家人姓李，

1 投资: invest

tā men hé wǒ men jiā de guān xì fēi cháng hǎo yì bǎi
他们和我们家的关系非常好。一百
nián lái liǎng jiā rén yǒu zhe hěn shēn de jiāo qing zài
年来，两家人有着很深的交情。在
kàng rì zhànzhēng shí qī yǒu yí cì rì běn guǐ zǐ¹
抗日战争¹时期，有一次日本鬼子²
tū rán lái dào cūn zi lǐ lǐ lì de fù qin bèi rì
突然来到村子里。李力的父亲被日
běn rén yòng qiāng dǎ shāng le³ rán hòu rì běn rén jiù
本人用枪打伤了³。然后日本人就
xiàng tā pǎo guò lái wǒ fù qin hé lǐ lì de fù qin
向他跑过来。我父亲和李力的父亲
zài yì qǐ jiù zài zhè zuì wēi xiǎn de shí hou wǒ fù
在一起。就在这最危险的时候，我父
qin bú pà wēi xiǎn bāng zhù lǐ lì de fù qin pǎo dào fù
亲不怕危险，帮助李力的父亲跑到附
jìn de tián yě lǐ rì běn rén méi yǒu fā xiàn tā men
近的田野里，日本人没有发现他们，
tā men huó xià lái le hòu lái wǒ fù qin hé lǐ
他们活下来了。后来，我父亲和李
lì fù qin jiù chéng le hǎo de péng you tā men dōu yǒu
力父亲就成了好的朋友，他们都有
le zì jǐ de ér zi wǒ fù qin jiào wǒ qín lì tā
了自己的儿子。我父亲叫我秦力，他
fù qin jiào tā lǐ lì wǒ men liǎng gè yě chéng le zuì
父亲叫他李力。我们两个也成了最
hǎo de péng you
好的朋友。

xiǎo shí hou wǒ hé lǐ lì yì qǐ zài dì shàng
小时候我和李力一起在地上

1 抗日战争: War of Resistance Against Japan (1937-1945)

2 日本鬼子: Japanese invaders

3 用枪打伤了: be wounded by gunshots

pá zhǎng dà le wǒ men liǎng gè rén yòu yì qǐ shàng
爬。长大了我们两个人又一起上
xué yì qǐ wán hòu lái wǒ men yòu dào chéng lǐ yì
学，一起玩。后来我们又到城里一
qǐ shàng zhōng xué wǒ hé lǐ lì de jiāo qing hěn shēn
起上中学。我和李力的交情很深。
kě shì zài jiě fàng zhànzhēng de shí hou jiě fàng jūn²
可是在解放战争¹的时候，解放军²
jìn chéng de nà tiān wǒ men liǎng gè rén zài jiē shàng
进城的那天，我们两个人在街上
zǒu zhe tū rán lǐ lì bú jiàn le wǒ dào chù zhǎo
走着，突然李力不见了。我到处找
lǐ lì yě méi zhǎo dào wǒ xiǎng dì èr tiān wǒ yí dìng
李力也没找到。我想第二天我一定
huì zhǎo dào tā de kě shì méi xiǎng dào jiù zài nà
会找到他的。可是没想到，就在那
tiān wǎn shàng tā bèi guó mín dǎng zhuā zǒu le wǒ men
天晚上，他被国民党³抓走了，我们
liǎng gè rén jiù zhè yàng bèi fēn kāi le sì shí duō nián
两个人就这样被分开了四十多年，
shuí yě bù zhī dào shuí de qíng kuàng
谁也不知道谁的情况。

zài yī jǔ jǔ líng nián zuǒ yòu wǒ tīng shuō lǐ lì
在1990年左右，我听说李力
bèi guó mín dǎng zhuā zǒu hòu tā bèi dài dào le tái
被国民党抓走后，他被带到了台
wān hòu lái tā kāi shǐ jīng shāng yòu dào le guó
湾⁴。后来他开始经商⁵，又到了国
wài jīng guò duō nián de nǚ lì tā yǐ jīng chéng wéi
外。经过多年的努力，他已经成为

1 解放战争: War of Liberation (1945 - 1949).

2 解放军: the Liberation Army

3 国民党: the Kuomintang, a political party of China. Around 1949, the Kuomintang led by Chiang Kaishek moved to Taiwan.

4 台湾: Taiwan

5 经商: be in business

yí gè yì wàn fù wēng wǒ suī rán jīng cháng xiǎng tā
一个亿万富翁¹。我虽然经常想他，
dàn bù zhī dào tā de què shí qíng kuàng méi yǒu bàn fǎ
但不知道他的确实情况，没有办法
gēn tā lián xì
跟他联系。

jiù zài bù jiǔ yǐ qián ruì shān tū rán lái xìn
就在不久以前，瑞山突然来信
gào su wǒ shuō lǐ lì cóng guó wài huí dào gù xiāng
告诉我，说李力从国外回到故乡，
kàn wàng le xǔ duō qīn qī péng you hái wèn dào le wǒ
看望了许多亲戚朋友，还问到了我
de qíng kuàng tā tīng shuō wǒ zài běi jīng gōng zuò fēi
的情况。他听说我在北京工作，非
cháng gāo xìng shuō yí dìng yào dào běi jīng lái kàn wǒ
常高兴，说一定要到北京来看我。
kě shì méi guò duō jiǔ ruì shān yòu xiě xìn gào su wǒ
可是没过多久，瑞山又写信告诉我，
shuō lǐ lì yīn wèi yǒu jí shì huí qù le yǐ hòu zài
说李力因为有急事回去了，以后再
jiàn miàn ba wǒ xiǎng suī rán wǒ men xiǎo shí hou de jiāo
见面吧！我想虽然我们小时候的交
qing hěn shēn dàn shì jǐ shí nián bù jiàn miàn wǒ men
情很深，但是几十年不见面，我们
de jiāo qing hái néng shèng duō shǎo ne xiàn zài lǐ lì
的交情还能剩多少呢？现在李力
yòu shì yí wèi dà fù wēng le suǒ yǐ wǒ duì wǒ
又是一位大富翁了。所以，我对我
men de jiāo qing yě méi duō xiǎng méi xiǎng dào lǐ lì
们的交情也没多想。没想到，李力

1 富翁: man of wealth,
rich man

zhè me kuài yòu huí lái le ér qiě huán gěi ruì shān de
这么快又回来了，而且还给瑞山的
gōng zuò dài lái le má fan
工作带来了麻烦。

shàng cì lǐ lì huí lái shí ruì shān hé xiàn lǐng
上次李力回来时，瑞山和县领
dǎo rè qíng jiē dài le lǐ lì lǐ lì chéng le yí
导¹热情接待了李力，李力成了一
wèi zhòng yào de kè rén lǐ lì hěn shòu gǎn dòng duì
位重要的客人。李力很受感动，对
ruì shān shuō tā xiàn zài hái yǒu diǎn qián zhǔn bèi
瑞山说，他现在还有点儿钱，准备
zài lǎo jiā tóu zī wéi zì jǐ de gù xiāng zuò diǎn
在老家投资，为自己的故乡做点儿
shì ruì shān tīng hòu fēi cháng gāo xìng mǎ shàng
事。瑞山听后，非常高兴，马上
gēn xiàn lǐng dǎo shuō le lǐng dǎo dāng rán yě fēi cháng gāo
跟县领导说了。领导当然也非常高
xìng hái kāi huì yán jiū zuì hòu jué dìng zài xiàn chéng
兴，还开会研究，最后决定在县城
de shì zhōng xīn jiàn yí zuò gāo jí bīn guǎn yòng lái
的市中心，建一座高级宾馆，用来
jiē dài guó nèi wài kè rén lǐng dǎo ràng ruì shān hé lǐ
接待国内外客人。领导让瑞山和李
lì lián xì nǚ lì bǎ zhè jiàn shì bàn chéng ruì shān
力联系，努力把这件事办成。瑞山
shì guī huà jú zhǎng zhè yě shì ruì shān yīng gāi fù
是规划局局长，这也是瑞山应该负
zé de gōng zuò jīng guò ruì shān de nǚ lì lǐ lì
责的工作。经过瑞山的努力，李力

1 县领导: leaders of the
county town

biǎo shì tóng yì xià cì huí lái qiāndìng xié yì lǐng
表示同意，下次回来签订协议¹。领
dǎoshuō ruì shān hěn néng gàn ruì shān yě gēn lǐng dǎoshuō
导说瑞山很能干。瑞山也跟领导说
tā huì bǎ zhè jiàn shì lǐng de zhè jiàn shì duì ruì
他会把这件事办成的。这件事对瑞
shān yě yǒu hǎo chù lǐ lì zǒu le yǐ hòu ruì shān
山也有好处。李力走了以后，瑞山
zháo jí de děng zhe lǐ lì kuài diǎn huí lái qiāndìng xié
着急地等着李力快点儿回来签订协
yì zhèng zài zhè ge shí hou lǐ lì huí lái le kě
议。正在这个时候，李力回来了，可
shì lǐ lì méi yǒu tōng zhī ruì shān gèng qí guài de shì
是李力没有通知瑞山。更奇怪的是，
lǐ lì huí lái yǐ hòu méi yǒu hé ruì shān jiàn miàn tā zì
李力回来以后没有和瑞山见面，他自
jǐ dào bǎi nián lǎo cūn qù le zài bǎi nián lǎo cūn lǐ
己到百年老村去了。在百年老村，李
lì hé xiǎo shí hou de hào péng you dà míng liáo tiān tā
力和小时候的好朋友大明聊天。他
men liáo le hěn jiǔ hěn jiǔ ruì shān tīng shuō hòu lì
们聊了很久很久。瑞山听说后，立
kè bǎ lǐ lì jiē huí xiàn chéng ān pái zài bīn guǎn zhù
刻把李力接回县城，安排在宾馆住
xià kě dāng tā men zài tán dào xiū bīn guǎn de shí hou
下。可当他们再谈到修宾馆的时候，
lǐ lì duì xiū bīn guǎn bù gǎn xìng qù le kāi shǐ ruì
李力对修宾馆不感兴趣了。开始，瑞
shān hái yǐ wéi lǐ lì xiǎng tí gāo jià gé ruì shān shuō
山还以为李力想提高价格，瑞山说：

1 签订协议: sign an agreement

guān yú jià gé wèn tí hǎo shuō jué bú huì ràng nín chī
“关于价格问题好说，决不会让您吃
kuī de lǐ lì yì tīng zhè huà jiù shēng qì le
亏的¹。”李力一听这话就生气了，
bù tán qiāndìng xié yì xiū bīn guǎn de shì le ruì shān
不谈签订协议修宾馆的事了。瑞山
lì kè jiù jí le tā gēn lǐng dǎoshuō guo tā gēn lǐ
立刻就急了。他跟领导说他跟李
lì de guān xi bú cuò yí dìng huì bǎ shì qing bàn hǎo
力的关系不错，一定会把事情办好。
kě shì tā méi xiǎng dào shì qing huì yǒu zhè yàng de
可是，他没想到，事情会有这样的
jié guǒ tā zěn me bù zháo jí ne zěn me gēn lǐng dǎo
结果，他怎么不着急呢！怎么跟领导
shuō ne suǒ yǐ tā zhǐ hǎo ràng wǒ lái bāng zhù tā
说呢！所以他只好让我来帮助他。

tā shuō shū shu zhè jiàn shì qing zhǐ hǎo qǐng
他说：“叔叔，这件事情只好请
nín bāng máng le bāng wǒ yí xià ba
您帮忙了，帮我一下吧！”

wǒ shuō lǐ lì bú yuàn yì tóu zī wǒ yǒu
我说：“李力不愿意投资，我有
shén me hǎo bàn fá
什么好办法？”

tā shuō yòng nín hé tā de jiāo qing bei nín
他说：“用您和他的交情呗！您
hé tā kě bú shì yì bān de guān xi
和他可不是一般的关系。”

wǒ shuō nà shì jǐ shí nián yǐ qián de shì
我说：“那是几十年以前的事，

1 吃亏: suffer losses

shuí hái jīng cháng xiǎng zhe guò qù de shì qing
谁还经常想着过去的事情。”

ruì shān jí máng shuō kě shì lǐ lì hěn xiǎng
瑞山急忙说：“可是李力很想

nín ne shàng cì huí lái shí tā zǒng shì shuō qǐ nín
您呢！上次回来时，他总是说起您
hé tā de jiāoqing shuō huà de shí hou yǎn jing hái yǒu
和他的交情。说话的时候，眼睛还有
yǎn lèi ne
眼泪呢。”

wǒ dèng le tā yì yǎn shuō nà yě bù
我瞪了他一眼¹，说：“那也不

néng lì yòng zhè zhǒng guān xì tán qiān dīng xié yì ya
能利用这种关系谈签订协议呀！”

ruì shān jí máng shuō zhè yòu bú shì wǒ zì
瑞山急忙说：“这又不是我自

jǐ de shì qing shì wèi jiàn shè hé fā zhǎn zán men de
己的事情，是为建设和发展咱们的
gù xiāng zhè shì yí jiàn hào shì a nín bāng bāng máng
故乡，这是一件好事啊！您帮帮忙
yě méi shén me bù hǎo a nín guò qù bú shì duō cì
也没什么不好啊！您过去不是多次
biǎo shì yuàn yì wèi gù xiāng zuò xiē shì qing ma
表示，愿意为故乡做些事情吗？”

tā de huà yě duì wǒ què shí duō cì zài bǎi nián
他的话也对。我确实多次在百年
lǎo cūn de rén men miàn qián biǎo shì guò xiǎng wèi gù xiāng
老村的人们面前表示过想为故乡
zuò yì xiē shì qing kě shì jīn tiān ruì shān ràng wǒ zuò
做一些事情。可是今天瑞山让我做

¹ 瞪了他一眼: stare at

zhè yàng de shì wǒ jué de hěn nán zěn me gēn lǐ
这样的事，我觉得很难。怎么跟李
lì shuō ne
力说呢！

wǒ xiǎng le xiǎng shuō nà jiù shì shì kàn
我想了想，说：“那就试试看
ba
吧。”

ruì shān yí jiàn wǒ biǎo shì tóng yì lì kè zhàn
瑞山一见我表示同意，立刻站

qǐ lái shuō nà nín xiàn zài jiù qù jiàn kè rén ba
起来说：“那您现在就去见客人吧。”

wǒ shuō wèi shén me zhè me jí
我说：“为什么这么急？”

tā shuō chèn rè dǎ tiě¹ ma dà jiā zhèng
他说：“趁热打铁¹嘛！大家正

hǎo yí kuài er chī zǎo chá²。”

wǒ gǎn dào hěn qí guài zěn me zán men lǎo
我感到很奇怪：“怎么？咱们老

jiā zhè er yě yǒu chī zǎo chá de xí guàn le?
家这儿也有吃早茶的习惯了？”

tā xiào zhe duì wǒ shuō xué xí bié rén de jīng
他笑着对我说：“学习别人的经

yàn ma chī zǎo chá de shí jiān yě jiù shì tán gōng
验嘛！吃早茶的时间，也就是谈工
zuò de shí jiān
作的时间。”

wǒ xīn xiǎng zhè zěn me shì xué xí xiān jìn jīng
我心想，这怎么是学习先进经

¹ 趁热打铁: strike while iron is hot, seize the chance and lose no time to get things done

² 早茶: Guangdong-style breakfast

yàn zhè shì gǎn shí máo wǒ yòu wèn lǐ lì
 验，这是赶时髦¹！我又问：“李力
 xiàn zài zài nǎr
 现在在哪儿？”

tā shuō jiù zài pángbiān de fáng jiān li zhè
 他说：“就在旁边的房间里。这
 jiù shì wèi shén me wǒ ān pái nín zhù zài zhèr
 就是为什么我安排您住在这儿。”

wǒ zhōng yú míng bai le tā de yì si ruì shān
 我终于明白了他的意思。瑞山
 bú xiàng guò qù nà me chún pǔ le tā biàn de hé yǐ
 不像过去那么纯朴了，他变得和以
 qián dà bù yí yàng le tā shì xiǎng lì yòng gè zhǒng
 前大不一样了。他是想利用各种
 bàn fǎ ràng lǐ lì qiān dìng xié yì tā shì wèi zì jǐ
 办法让李力签订协议。他是为自己
 hái shì wèi le gù xiāng cái zhè me zuò ne
 还是为了故乡才这么做呢？

wǒ zhàn le qǐ lái kě shì ruì shān tū rán
 我站了起来。可是，瑞山突然
 huí tóu kàn le kàn wǒ rán hòu shuō nín shì bu shì
 回头看了看我，然后说：“您是不是
 huàn jiàn yī fu
 换件衣服？”

wǒ yòu dèng le tā yì yǎn yòu bú shì huì jiàn
 我又瞪了他一眼：“又不是会见
 wài bīn
 外宾²！”

tā xiào zhe shuō rén jiā jiù shì wài bīn ma
 他笑着说：“人家就是外宾嘛！”

1 赶时髦: follow the fashion

2 外宾: foreign guest

huàn yī xià yī fu yě shì duì kè rén de zūn zhòng
 换一下衣服也是对客人的尊重。”

wǒ hái shì tīng le tā de huà chuān shàng le xī
 我还是听了他的话，穿上了西服。
 rán hòu gēn tā chū mén qù jiàn lǎo péng you wǒ
 然后跟他出门去见老朋友。我
 xīn li lì kè jǐn zhāng qǐ lái lǐ lì zhè jǐ shí nián
 心里立刻紧张起来。李力这几十年
 biàn chéng shén me yàng le ne zài wǒ de jì yì li
 变成什么样了呢？在我的记忆里，
 tā hái shì yí gè tiáo pí de nán hái er kě shì
 他还是一个调皮¹的男孩儿。可是
 xiàn zài lǐ lì shì gè dà fù wēng yí gè yǒu qián rén
 现在李力是个大富翁，一个有钱人，
 tā huì shì shén me yàng zi ne wǒ zěn yàng shuō fú tā
 他会是什么样子的呢？我怎样说服他
 gěi gù xiāng tóu zī ne
 给故乡投资呢？

dāng wǒ men lái dào lǐ lì fáng jiān mén kǒu de shí
 当我们来到李力房间门口的时
 hou ruì shān zǒu shàng qián àn le mén líng² kě shì
 候，瑞山走上前按了门铃²。可是
 děng le yí huìr méi yǒu rén kāi mén
 等了一会儿，没有人开门。

yí shuō hǎo le ràng tā zài zhèr děng wǒ
 “喂，说好了让他在这儿等我，
 zěn me bú jiàn le ne ruì shān qí guài de shuō zhe
 怎么不见了呢？”瑞山奇怪地说着。
 zhèng zài zhè shí fú wù yuán cóng páng biān zǒu guò lái
 正在这时，服务员从旁边走过来，

1 调皮: tricky, naughty

2 门铃: doorbell

xiào zhe wèn xiānsheng nín zhǎo lǐ lì lǎo xiānsheng
笑着问：“先生，您找李力老先生
ba tā zǒu le
吧？他走了。”

ruì shān jí máng wèn dào nǎr qù le
瑞山急忙问：“到哪儿去了？”

fú wù yuán shuō tā gěi nín liú le yì zhāng
服务员说：“他给您留了一张

zhǐ tiáo rán hòu ná chū zhǐ tiáo jiāo gěi le ruì shān
纸条。”然后拿出纸条，交给了瑞山。

tā jiē guò lái kàn le yì yǎn shuō hēi zhè wèi
他接过来看了一眼，说：“嘿！这位

lǎo xiānsheng zhēn shì de rán hòu bǎ zhǐ tiáo ná gěi
老先生，真是的”。然后把纸条拿给

wǒ wǒ yí kàn zhǐ jiàn shàng miàn xiě zhe qín
我，我一看，只见上面写着：秦

xiānsheng zhù zài zhè zhǒng bīn guǎn tài guì le wǒ bān
先生，住在这种宾馆太贵了，我搬

zǒu le wǒ huí bǎi nián lǎo cūn qù zhǎo wǒ de lǎo huǒ
走了，我回百年老村去找我的老伙

bàn zhù jǐ tiān qǐng yuánliàng lǐ lì
伴¹住几天。请原谅。李力。

lǐ lì zěn me huì zhè yàng ne ruì shān bàn tiān²
李力怎么会这样呢？瑞山半天²

méi shuō huà wǒ yě bù zhī shuō shén me hǎo guò le yì
没说话；我也不知说什么好。过了一

huìr zhǐ jiàn ruì shān shuō shū shu wǒ yě sòng
会儿，只见瑞山说：“叔叔，我也送

nín huí bǎi nián lǎo cūn ba nǐ men lǎo péng you zài nàr
您回百年老村吧！你们老朋友在那儿

jiàn miàn bú shì gèng yǒu yì sī ma wǒ lǐ jiě tā
见面，不是更有意思吗？”我理解他

de yì sī yóu yú wǒ zhèng xiǎng kuài diǎnr kàn dào lǐ
的意思，由于我正想快点儿看到李

lì jiù shuō hǎo wǒ xiàn zài jiù qù tā yì
力，就说：“好，我现在就去。”他一

tīng zì rán hěn gāo xìng lì kè shuō zán men xiān qù
听，自然很高兴，立刻说：“咱们先去

chī zǎo chá rán hòu wǒ yòng chē sòng nín qù
吃早茶，然后我用车送您去！”

chī wán zǎo fàn huí dào fáng jiān wǒ bǎ lǚ
吃完早饭，回到房间，我把旅

xíng bāo shōu shì hǎo zhǔn bèi lí kāi ruì shān shuō
行包收拾好，准备离开。瑞山说：

nín bú yòng bǎ dōng xī quán dài zǒu wǎn shàng zán
“您不用把东西全带走，晚上咱

men hái huí zhèr lái。”我说：“客人都不

zhù zhèr wǒ zài zhèr gàn ma wǎn shàng zài shuō
住这儿，我在这儿干吗？晚上再说

ba ruì shān xiǎng le xiǎng shuō chū liǎng gè zì
吧！”瑞山想了想，说出两个字：

hǎo ba
“好吧！”

xià le lóu wǒ men zǒu chū le bīn guǎn dà mén
下了楼，我们走出了宾馆大门，

nà liàng bēn chí yǐ jīng děng zài mén kǒu le wǒ
那辆“奔驰”已经等在门口了。我

shuō zuò zhè me gāo jí de qì chē qù bǎi nián lǎo
说：“坐这么高级的汽车去百年老

1 伙伴: pal, fellow

2 半天: half a day, but
here referring to quite a
while

cūn hǎo ma
村，好吗？”

ruì shān xiào zhe shuō méi guān xi de wǒ měi
瑞山笑着说：“没关系的，我每
cì huí jiā dōu zuò tā wǒ shén me yě méi shuō jiù
次回家都坐它。”我什么也没说，就
gēn zhe tā shàng chē le
跟着他上车了。

chū le dà mén méi xiǎng dào tiān qì tū rán biàn
出了大门，没想到天气突然变
le yào xià yǔ le ruì shān tái tóu kàn le kàn tiān
了，要下雨了。瑞山抬头看了看天
qì duì wǒ shuō tiān qì bú dà hǎo bié huí lǎo
气，对我说：“天气不大好，别回老
jiā le ba
家了吧？”

wǒ shuō bù zhè diǎnr xiǎo yǔ suàn shén
我说：“不，这点儿小雨算什
me zǒu
么？走！”

tā bù hǎo shuō shén me zhǐ hǎo gēn sī jī shuō
他不好说什么，只好跟司机说：
kāi chē
“开车。”

gāng gāng chū chéng de lù hái hěn hǎo lù de
刚刚出城的路还很好。路的
liǎng biān dōu shì lǜ shù hǎo xiàng yì tiáo lǜ sè de zǒu
两边都是绿树，好像一条绿色的走
láng wǒ shuō zhè tiáo lù xiū de hǎo piào liang a
廊。我说：“这条路修得好漂亮啊！”

ruì shān gāo xìng de shuō yào xiǎng fù xiān xiū lù
瑞山高兴地说：“要想富，先修路
ma zhè jǐ nián wǒ men xiū le hěn duō lù gāo yí
嘛。这几年我们修了很多路，搞一
gè hǎo de tóu zī huán jìng tiáo jiàn tài chà le shuí
个好的投资环境¹，条件太差了，谁
yuàn yì dào zǎo zhè xiǎo dì fang lái tóu zī ne wǒ
愿意到咱这小地方来投资呢？”我
xīn li xiǎng tā de huà yǒu yí dìng de dào lǐ
心里想，他的话有一定的道理。

ruì shān jiē zhe shuō zhè yě shì wǒ men guī huà
瑞山接着说：“这也是我们规划
jú de chéng jì
局的业绩。”

guò le bù jiǔ qì chē jiù kāi dào le lí wǒ
过了不久，汽车就开到了离我
men lǎo jiā bù yuǎn de xiǎo zhèn zhè shì wǒ xiǎo shí hou
们老家不远的小镇²。这是我小时候
cháng lái de dì fang kě shì xiǎo zhèn de biàn huà bú
常来的地方。可是，小镇的变化不
dà hěn pò jiù yóu yú xià zhe xiǎo yǔ xiǎo zhèn
大，很破旧。由于下着小雨，小镇
kàn shàng qù gèng jiā pò jiù yì diǎnr yě bú xiàng
看上去更加破旧，一点儿也不像
cóng qián de xiǎo zhèn le xiǎo chē kāi guò xiǎo zhèn zhī
从前的小镇了。小车开过小镇之
hòu jiù shì tǔ lù le lù shàng dōu shì yǔ shuǐ
后，就是土路³了。路上都是雨水
hé ní ruì shān zǒu guò qù shì le shì huí guò tóu
和泥⁴。瑞山走过去试了试，回过头

1 投资环境: investment environment

2 镇: a small town

3 土路: dusty road

4 泥: mud

duì wǒ shuō shū shu tǔ lù bù hǎo zǒu qì chē
对我说：“叔叔，土路不好走，汽车
bù néng wǎng qián kāi le zán men huí qù ba tiān qīng
不能往前开了，咱们回去吧，天晴
yǐ hòu zài lái
以后再回来。”

wǒ shuō lù shàng yǒu diǎnr shuǐ ní
我说：“路上有点儿水、泥，
pà shén me chē kāi bu guò qù wǒ men zǒu lù hǎo
怕什么？车开不过去，我们走路好
le wǒ hěn duō nián méi zǒu lǎo jiā de ní tǔ lù le
了！我很多年没走老家的泥土路了，
zhè cì zhèng hǎo bǔ yí xià wǒ de yí hàn shuō
这次正好补一下我的遗憾¹。”说
wán wǒ jiù xià chē zǒu shàng ní tǔ lù ruǐ shān
完，我就下车，走上泥土路。瑞山
bù hǎo shuō shén me zhǐ hǎo gēn wǒ yì qǐ zǒu
不好说什么，只好跟我一起走。

zhè lù zǒu qǐ lái què shí bù hǎo zǒu yóu yú lù
这路走起来确实不好走，由于路
miàn quán shì ní hěn kuài jiù bǎ wǒ de pí xié zhān zhù
面全是泥，很快就把我的皮鞋粘住
le zǒu qǐ lái fēi cháng kùn nán zǒu le yí huìr
了²，走起来非常困难，走了一会儿
wǒ jiù tuō xià xié hé wǒ zǐ guāng jiǎo zǒu ruǐ shān
我就脱下鞋和袜子，光脚³走。瑞山
bù tíng de shuō shū shu zhēn duì bu qǐ ràng nín
不停地说：“叔叔，真对不起，让您
shòu kǔ le
受苦了。”

1 遗憾: pity

2 皮鞋粘住了: The
leather shoes are stuck
in the mud.

3 光脚: walk with bare
feet

wǒ shuō bié shuō nà me duō le zhè suàn shén
我说：“别说那么多了，这算什
me kǔ zhèr de fù lǎo xiāng qīn yì nián dào tóu
么苦？这儿的父老乡亲¹一年到头
dōu zǒu zhè zhǒng tǔ lù yòu zěn me yàng le zǒu le
都走这种土路，又怎么样了？走了
yí duàn yǐ hòu wǒ hū rán xiǎng qǐ xiū lù de shì
一段以后，我忽然想起修路的事，
jiù wèn tā nǐ bú shì shuō yào xiǎng fù xiān xiū
就问他：“你不是说‘要想富，先修
lù ma zhè duàn lù nǐ men zěn me bù xiū yí xiū
路’吗？这段路你们怎么不修一修
ya
呀？”

tā duì wǒ shuō zǎo jiù xiǎng xiū xiū zhè tiáo lù
他对我说：“早就想修修这条路
le kě nǎ lái zhè me duō qián ne
了，可哪来这么多钱呢？”

wǒ xiào le xiào wèn nǐ men zěn me yǒu nà
我笑了笑，问：“你们怎么有那
me duō de qián xiū dà bīn guǎn ne
么多的钱修大宾馆呢？”

tā shuō nà yě shì méi bàn fǎ a méi yǒu
他说：“那也是没办法啊！没有
hěn hǎo de shēng huó tiáo jiàn shuí lái tóu zī a wǒ
很好的生活条件，谁来投资啊！我
men xiū bīn guǎn yě shì wèi le fā zhǎn a
们修宾馆也是为了发展啊。”

ruǐ shān de huà méi yǒu shén me dào lǐ lái tóu
瑞山的话没有什么道理，来投

1 父老乡亲: old folks

zī de rén bú shì yīn wèi yǒu dà bīn guǎn cái lái de 。
 资的人不是因为有大宾馆才来的。
 xiàn zài guó nèi dào chù xiū gāo jí bīn guǎn , gǎn shí máo
 现在国内到处修高级宾馆，赶时髦，
 hǎo xiàng shì zài jìn xíng xiū bīn guǎn de bǐ sài 。 qí
 好像是在进行修宾馆的比赛。其
 shí rén rén xīn lǐ dōu zhī dào xiū bīn guǎn shì gǎn shí
 实，人人心里都知道修宾馆是赶时
 máo dàn shì méi yǒu rén guǎn
 髦，但是没有人管。

wǒ men hǎo bù róng yì cái lái dào le bǎi nián lǎo
 我们好不容易才来到了百年老
 cūn 。 bǎi nián lǎo cūn shì yí gè hěn qióng de dì fāng 。
 村。百年老村是一个很穷的地方。
 zhè lǐ de dà duō shù nóng mǐn zhǔ yào shì kào zhòng dì
 这里的大多数农民主要是靠种地
 shēng huó 。 tā men shēng huó de hén pín kùn 。 yīn wèi
 生活，他们生活得很贫困。因为
 wǒ zài bǎi nián lǎo cūn méi yǒu shén me qīn rén le 。 hěn
 我在百年老村没有什么亲人了，很
 shǎo huí lái 。 duì zhèr de yí qiè yě bù shú le 。
 少回来，对这儿的一切也不熟了。
 ruì shān wèn wǒ xiàn zài dào nǎr qù 。 wǒ shuō dāng rán
 瑞山问我现在到哪儿去？我说当然
 dào dà míng jiā qù 。 dà míng shì wǒ xiǎo shí hou de huǒ
 到大明家去，大明是我小时候的伙
 bàn 。
 伴。

lǐ lì yě zài dà míng jiā 。 xiǎo shí hou , wǒ
 李力也在大明家。小时候，我

hé lǐ lì dà míng sān gè rén shì zuì hǎo de péng
 和李力、大明三个人是最好的朋
 you zuò shén me shì dōu zài yì qǐ dàn shì yīn wèi
 友，做什么事都在一起。但是因为
 dà míng jiā méi yǒu qián zhǐ dú le sì nián shū tā
 大明家没有钱，只读了四年书，他
 jiù bú shàng xué le 。 huí jiā bāng zhù fù qīn zhòng dì
 就不上学了，回家帮助父亲种地
 le 。 jiě fàng yǐ hòu dà míng dāng le bǎi nián lǎo cūn
 了。解放以后，大明当了百年老村
 de shū jì 。 wèi bǎi nián lǎo cūn de xiāng qīn men bàn
 的书记¹，为百年老村的乡亲们办
 le hěn duō hǎo shì 。 hěn shòu dà jiā de zūn zhòng 。 dāng
 了很多好事，很受大家的尊重。当
 rán wǒ xīn lǐ yě hěn zūn zhòng tā 。 xiàn zài tā
 然，我心里也很尊重他。现在，他
 nián jì dà le 。 bù dāng shū jì le 。 dàn bǎi nián lǎo
 年纪大了，不当书记了，但百年老
 cūn de dà shì xiǎo shì tā hái shì guǎn le bù shǎo 。
 村的大事、小事，他还是管了不少。
 yǐ qián wǒ huí lǎo jiā de shí hou yě jīng cháng dào tā
 以前我回老家的时候，也经常到他
 jiā lǐ lái 。 gēn tā liáo liào tiān 。 zhè cì lǐ lì yě huí
 家里来，跟他聊聊天。这次李力也回
 lái le 。 wǒ men sān gè lǎo huǒ bàn yīng gāi zài yì qǐ
 来了，我们三个老伙伴应该在一起
 hǎo hǎo liáo liào tiān 。 wǒ dài zhe ruì shān cháo dà míng
 好好儿聊聊天。我带着瑞山朝大明
 jiā zǒu qù 。
 家走去。

1 书记: secretary of the Party

wǒ xīn li xiǎng zhe lǐ lì de yàng zi xiǎng zhe
我心里想着李力的样子，想着
wǒ men sān gè rén jiàn miàn de shí hou wǒ men huì zěn yàng
我们三个人见面的时候我们会怎样
jī dòng dāng wǒ men lái dào dà míng jiā mén kǒu de shí
激动。当我们来到大明家门口的时
hou wǒ fēi cháng jī dòng ruì shān zǒu dào mén kǒu
候，我非常激动。瑞山走到门口，
qiāo mén mén kāi le chū lái de shì dà míng de lǎo
敲门。门开了，出来的是大明的老
bàn tā kàn jiàn wǒ zhàn zài mén kǒu gāo xìng de
伴¹。她看见我站在门口，高兴得
shuō bu chū huà lái lā zhe wǒ de shǒu xiào gè bù tíng
说不出话来，拉着我的手笑个不停。

wǒ xiān xiàng tā wèn hǎo shuō lǎo sǎo zi
我先向她问好，说：“老嫂子²，
nǐ hǎo ma
你好吗？”

tā zhè shí cái shuō hǎo hǎo dà xiōng
她这时才说：“好！好！大兄
dì nǐ lái de tài hǎo le lǐ lì xiōng dì yě
弟³，你来得太好了！李力兄弟也
cóng guó wài huí lái le wǒ lǎo bàn gāng cái hái tí
从国外回来了，我老伴刚才还提
dào nǐ ne wǒ men yì shuō nǐ nǐ jiù lái le
到你呢，我们一说你，你就来了，
tài hǎo le zhè huì sān gè rén kě yǐ zài yì qǐ hǎo
太好了！这回三个人可以在一起好
hǎo liáo liáo tiān la tā lā zhe wǒ de
好儿聊聊天啦！……”她拉着我的

1 老伴：(of an old married couple) husband or wife

2 嫂子：sister-in-law

3 兄弟：brother

shǒu shuō gè bù tíng ruì shān zài páng biān què děng de
手说个不停。瑞山在旁边却等得
jí le wèn tā dà mā dà míng hé lǐ lì dà
急了，问她：“大妈，大明和李力大
bó ne wǒ shū shu shì cóng běi jīng lái kàn tā men
伯¹呢？我叔叔是从北京来看他们
de
的。”

dà míng sǎo zi zhè cái sōng kāi wǒ de shǒu dà
大明嫂子这才松开我的手，大
shēng shuō dào hēi wǒ tài gāo xìng le bǎ lǎo
声说道：“嘿，我太高兴了，把老
bàn hé lǐ lì xiōng dì gěi wàng le lǐ lì xiōng dì
伴和李力兄弟给忘了。李力兄弟
lái le yǐ hòu liǎng gè rén jiù shuō gè bù tíng tā
来了以后，两个人就说个不停，他
men yí huì kū yí huì xiào yí huì gāo
们一会儿哭，一会儿笑，一会儿高
xìng yí huì shēng qì de fàn yě wàng chī le
兴，一会儿生气的，饭也忘吃了。
hòu lái wǒ pà tā men è jiù zuò le liǎng gè jī dàn
后来我怕他们饿，就做了两个鸡蛋
gěi tā men chī hái méi chī wán tā men yòu yì qǐ
给他们吃，还没吃完，他们又一起
chū qù le měi rén hái ná zhe yì bǎ sǎn
出去了，每人还拿着一把伞……”

dà míng de lǎo bàn hái xiǎng jì xù shuō xià qù
大明的老伴还想继续说下去，
ruì shān méi yǒu ràng tā shuō wán wèn dào dà mā
瑞山没有让她说完，问道：“大妈，

1 大伯：father's elder brother

nín kuàishuōshuo tā menxiàn zài dào nǎr qù le
您快说说，他们现在到哪儿去了？”

tā xiǎng le xiǎng yě bù zhī dào jiù zhuǎnshēn
她想了想，也不知道。就转身

wèn pángbiān yí gè xiǎo hái “gǒu shèngr nǐ yé
问旁边一个小孩：“狗剩儿¹，你爷

ye tā men dào nǎr qù le gǒu shèngr huí dá
爷他们到哪儿去了？”狗剩儿回答

shuō wǒ kàn jiàn tā men cháo xué xiào nà biān zǒu le
说：“我看见他们朝学校那边走了。”

tā duì gǒu shèngr shuō qù kuài bǎ nǐ
她对狗剩儿说：“去！快把你

yé ye jiào huí jiā jiù shuō nǐ qín yé ye cóng běi jīng
爷爷叫回家，就说你秦爷爷从北京

huí lái le。”

wǒ mǎ shàng duì gǒu shèngr shuō nǐ bié qù
我马上对狗剩儿说：“你别去

jiào le wǒ qù zhǎo tā men rán hòu wǒ tóu
叫了，我去找他们！”然后，我头

yé bù huí de wǎng xué xiào fāng xiàng zǒu qù zhè dì fang
也不回地往学校方向走去。这地方

wǒ tài shú le wǔ shí duō nián qián wǒ dì yì tiān
我太熟了！五十多年前，我第一天

qù xué xiào shàng xué shí shì hé lǐ lì dà míng yí
去学校上学时，是和李力、大明一

kuài qù de wǒ men sān gè rén yì qǐ zǒu le sì
块儿去的。我们三个人一起走了四

nián wǒ wàng bu liǎo zhè tiáo shān cūn xiǎo lù
年，我忘不了这条山村小路。”

1 狗剩儿: name of the boy. It's funny to name a child sth. left by a dog, but in the countryside people like to give boys such informal names and hope they will grow strong.

wǒ zài bǎi nián lǎo cūn de xiǎo lù shàng zǒu zhe
我在百年老村的小路上走着，

lái dào le wǒ men bǎi nián lǎo cūn de xiǎo xué xiào zhè
来到了我们百年老村的小学校。这

dì fang zuì zǎo de shí hou shì wǒ men qín jiā de cí
地方最早的时候是我们秦家的祠

táng dào guò nián guò jié de shí hou wǒ men qín
堂¹。到过年、过节的时候，我们秦

jiā de rén dōu yào dào zhè er jì bài hòu lái zhè li
家的人都要到这儿祭拜²。后来这里

biàn chéng le xiǎo xué xiào wǒ de xiǎo xué sì nián dōu shì
变成了小学校。我的小学四年都是

zài zhè li xué xí de méi xiǎng dào jǐ shí nián guò qù
在这里学习的。没想到几十年过去

le xué xiào hái shì yǐ qián de yàng zi méi shén me
了，学校还是以前的样子，没什么

biàn huà rú guǒ shuō yǒu shén me biàn huà jiù shì zhè
变化。如果说有什么变化，就是这

zuò lǎo cí táng gèng pò jiù le qiáng shì pò de fáng
座老祠堂更破旧了，墙是破的，房

zi yě xié le kàn dào pò jiù de xiǎo xué wǒ tū rán
子也斜了。看到破旧的小学，我突然

xiǎng dào le chéng li de háo huá bīn guǎn gāo lóu hé
想到了城里的豪华宾馆、高楼，和

dēng hóng jiǔ lǜ de shēng huó ér zhè er ne què
灯红酒绿³的生活；而这儿呢，却

shì rú cǐ pò jiù lí xiàn dài de chéng shì shēng huó chà
是如此破旧，离现代的城市生活差

de tài yuǎn le kě shì wǒ men zhè wèi dà míng lǎo
得太远了！可是，我们这位大明老

1 祠堂: the ancestral hall

2 祭拜: 祠堂里边立着我们家祖宗的牌位

3 祭拜: hold a memorial ceremony for

3 灯红酒绿: red lanterns and green wine—feasting and revelry.

huǒ bàn wèi shén me bǎ kè rén dài dào zhè ge dì fang lái
伙伴为什么把客人带到这个地方来
cānguān ne
参观呢?

zhèng zài zhè shí wǒ tū rán kàn jiàn liǎng gè lǎo
正在这时，我突然看见两个老
rén cóng dà mén li zǒu chū lái tā men yì biān zǒu
人从大门里走出来，他们一边走，
yì biān shuō tā men hěn jī dòng wǒ rèn chū zuǒ biān
一边说，他们很激动。我认出左边
nà ge bái tóu fa lǎo rén shì dà míng lìng yí gè rén
那个白头发老人是大明；另一个人
chuān de shì xī zhuāng dài zhe hēi biān yǎn jìng tā
穿的是西装，戴着黑边眼镜。他
de yàng zi tè bié kě xiào tā shàng shēn chuān zhe xī
的样子特别可笑，他上身穿着西
zhuāng ér tā de kù jiǎo juǎn zhe liǎng tiáo tuǐ shàng dōu
装，而他的裤脚卷着，两条腿上都
shì ní wǒ hěn xiǎng xiào dàn shì rěn le yí xià
是泥¹。我很想笑，但是忍了一下，
méi yǒu xiào bú yòng wèn tā jiù shì lǐ lì le
没有笑。不用问，他就是李力了。
wǒ méi yǒu hé tā men dǎ zhāo hu jiù xiàng tā men liǎng
我没有和他们打招呼，就向他们两
gè rén zǒu guò qù dà míng xiān fā xiàn le wǒ gāng
个人走过去。大明先发现了我，刚
yào dǎ zhāo hu wǒ jí máng bǎi le yí xià shǒu dà
要打招呼，我急忙摆了一下手。大
míng shì gè cōng míng rén míng bai le wǒ de yì sī
明是个聪明人，明白了我的意思，

1 裤脚卷着，两条腿
上都是泥；trousers
rolled up with mud on
the legs

zhàn zhù bù zǒu le
站住不走了。

lǐ lì yǐ jīng kàn jiàn wǒ le kàn le wǒ jǐ
李力已经看见我了，看了我几
yǎn méi gēn wǒ dǎ zhāo hu kě néng shì bù rèn shi
眼，没跟我打招呼，可能是不认识
wǒ le wǒ yì zhí zǒu dào tā gēn qián wèn le yí
我了。我一直走到他跟前，问了一
shēng nín shì lǐ lì xiān sheng ma
声：“您是李力先生吗？”

tā de yǎn jīng jǐn jǐn de kàn zhe wǒ nín
他的眼睛紧紧地看着我，：“您
shì
是……”

wǒ shuō wǒ shì qín lì ya nǐ bú rèn shi
我说：“我是秦力呀！你不认识
wǒ le
我了？”

lǐ lì jī dòng de shuō qín lì zhōng yú
李力激动地说：“秦力！终于
kàn jiàn nǐ le lǐ lì zhāng kāi shuāng shǒu bǎ
看见你了！”李力张开双手，把
wǒ jǐn jǐn bào zhù wǒ men shuí yě méi shuō huà dà
我紧紧抱住。我们谁也没说话。大
jiā zài páng biān yì biān xiào zhe yì biān yòng shǒu cā
家在旁边一边笑着，一边用手擦
yǎn lèi
眼泪。

wǒ men dōu hěn jī dòng guò le yí huìr wǒ
我们都很激动，过了一会儿，我

men cái kāi shǐ shuō huà
们才开始说话。

lǐ lì shuō nǐ kě bǎ wǒ xiǎng sǐ le
李力说：“你可把我想死了¹！”

duō shǎo nián le jiù xiǎng zhe yǒu zhè me yì tiān
多少年了，就想着有这么一天。”

wǒ shuō hé nǐ yí yàng wǒ kàn dào le
我说：“和你一样！”我看到了

tā yǎn jīng lǐ de yǎn lèi wǒ de yǎn jīng yě shī le
他眼睛里的眼泪。我的眼睛也湿了。

tā shuō dà míng nǐ zǎo kàn jiàn tā lái le
他说：“大明，你早看见他来了，

wèi shén me bú gào su wǒ
为什么告诉我？”

dà míng xiào le shuō wǒ yào kàn kan nǐ zhè
大明笑了，说：“我要看看你这

gè guì rén wàng méi wàng wǒ men lǎo huǒ bàn kàn lái
个贵人²忘没忘我们老伙伴，看来

nǐ hái méi wàng
你还没忘。”

lǐ lì xiào zhe shuō jiù nǐ xīn yǎn duō hé
李力笑着说：“就你心眼多³，和

xiǎo shí hou yí yàng rán hòu yòu wèn wǒ nǐ shén
小时候一样！”然后又问我：“你什

me shí hou dào de
么时候到的？”

wǒ shuō gāng dào chéng lǐ rán hòu yòu dào zhè
我说：“刚到城里，然后又到这

zhǎo nǐ lái le
儿找你来了。”

1 想死了: miss sb. extremely

2 贵人: great man

3 心眼多: tricky

lǐ lì qí guài de wèn nǐ zěn me zhī dào wǒ
李力奇怪地问：“你怎么知道我

zài zhèr
在这儿？”

wǒ xiào zhe shuō nǐ bú shì liú le yí gè zhǐ
我笑着说：“你不是留了一个纸

tiáo ma
条吗？”

tā shuō zhè me shuō nǐ yě dào nà ge gāo
他说：“这么说，你也到那个高

jī bīn guǎn le
级宾馆了？”

wǒ shuō bú dào nàr néng zhī dào nǐ lái zhèr
我说：“不到那儿能知道你来这儿

le ma
了吗？”

hā ha ha tā dà xiào qǐ lái xiào de
“哈哈！”他大笑起来，笑得

xiàng gè hái zi jiù xiàng jǐ shí nián qián nà ge yàng
像个孩子，就像几十年前那个样

zi tā kàn le wǒ yí yǎn kàn jiàn wǒ guāng zhe
子。他看了我一眼，看见我光着

jiǎo jiǎo shàng dōu shì ní xiào zhe wèn nǐ shì zěn
脚，脚上都是泥，笑着问：“你是怎

me lái de
么来的？”

wǒ shuō nǐ yīng gāi zhī dào
我说：“你应该知道。”

tā dī tóu kàn le kàn zì jǐ nà tuǐ shàng hé jiǎo
他低头看了看自己那腿上和脚

shàng de ní rěn bu zhù yòu xiào le bú guò tā
 上的泥，忍不住又笑了。不过，他
 mǎ shàng shēng qì de shuō bú xiàng huà bǎi nián
 马上生气地说：“不像话¹，百年
 lǎo cūn hé chéng lǐ de chā jù tài dà le yì biān nà
 老村和城里的差距太大了。一边那
 yàng háo huá yì biān yòu zhè yàng zhè yàng
 样豪华，一边又这样、这样……”
 tā bù zhī dào shuō shén me hǎo le dà míng jiē zhe shuō
 他不知道说什么好了。大明接着说：
 wǒ tì nǐ shuō le ba zhè yàng yòu pò yòu jiù
 “我替你说了吧，这样又破又旧。”

ruì shān de liǎn lì kè hóng le
 瑞山的脸立刻红了。

bú guò lǐ lì xiàn zài yě bù xiǎng duō shuō shén
 不过，李力现在也不想多说什
 me tā gāo xìng de shuō xiān bié shuō nà xiē bù yú
 么。他高兴地说：“先别说那些不愉
 kuài de shì lái! wǒ men sān gè lǎo péng you hěn nán
 快的事。来！我们三个老朋友很难
 jiàn miàn jiù zài wǒ men de xiǎo xué xiào zhào yì zhāng
 见面，就在我们的小学校照一张
 xiàng ba
 相吧！”

dà míng jí máng bǎi shǒu shuō zhèr yǒu shén
 大明急忙摆手说：“这儿有什
 me hǎo zhào de yòu pò yòu jiù
 么好照的？又破又旧。”

lǐ lì shuō jiù shì zài zhè yàng de lǎo dì fāng
 李力说：“就是在这样的老地方

zhào xiàng cái yǒu yì yì ne
 照相才有意义呢！”

zhè shí xiǎo xué xiào de xiào zhǎng cóng páng biān
 这时，小学校的校长从旁边
 guò lái le tā shì gè sān shí suì zuǒ yòu de nián qīng
 过来了，他是个三十岁左右的年轻
 rén wǒ rèn shi tā tā xìng qín yě shì wǒ men
 人，我认识他。他姓秦，也是我们
 qín jiā de nián qīng rén hǎo xiàng tā yǐ jīng hé tā men
 秦家的年轻人。好像他已经和他们
 jiàn guo miàn le tā gāo xìng de shuō wǒ gěi nǐ
 见过面了。他高兴地说：“我给你
 men sān wèi lǎo rén zhào xiàng ba tā zhào le hǎo jǐ
 们三位老人照相吧”！他照了好几
 zhāng rán hòu yòu duì wǒ men shuō qǐng jǐ wèi lǎo rén
 张，然后又对我们说：“请几位老人
 jīa dào bàn gōng shì shì lǐ zuò zuò ba
 家到办公室里坐坐吧！”

wǒ men hù xiāng kàn le yì xià hǎo xiàng dà jiā
 我们互相看了一下，好像大家
 dōu méi yì jiàn jiù gēn zhe xiào zhǎng yì qǐ zǒu jìn xiǎo
 都没意见，就跟着校长一起走进小
 xué xiào xiào zhǎng de bàn gōng shì hěn pò mén hěn
 学校。校长的办公室很破，门很
 ǎi wǒ men yào dī xià tóu cái néng jìn qù bàn gōng
 矮，我们要低下头才能进去。办公
 shì de dì miàn shì zhuān tóu pū de bàn gōng zhuō yě
 室的 地面是 砖头铺的¹，办公桌也
 shì jiù de méi yǒu shā fā yǒu jǐ zhāng fāng jǐng²。
 是旧的，没有沙发，有几张方凳²。

1 地面是砖头铺的：
 The floor is laid with
 brick. It implies that
 the school office is in
 poor condition.

2 方凳：square stool

1 不像话：unreasonable

lǐ lì kàn le kàn fáng jiān de dōng xī wèn dào
李力看了看房间的东西，问道：

nǐ jiù zài zhè yàng de fáng jiān li bàn gōng xiào
“你就在这样的房间里办公？”校

zhǎng xiào xiao diǎn le diǎn tóu
长笑笑，点了点头。

dà míng shuō zhè hái shì zuì jìn liǎng nián cái yǒu
大明说：“这还是最近两年才有
de bàn gōng shì ne yǐ qián hái méi yǒu zhè yàng de tiáo
的办公室呢，以前还没有这样的条
jiàn ne
件呢！”

lǐ lì yòu wèn nǐ men de lǐng dǎo yě bù
李力又问：“你们的领导也不
guǎn
管？”

xiào zhǎng xiào le tā men xiǎng guǎn nǎ lái
校长笑了：“他们想管，哪来
de qián ya
的钱呀！”

lǐ lì jiē zhe wèn nà wéi shén me yǒu qián zài
李力接着问：“那为什么有钱在
chéng lǐ xiū nà me gāo jí de bīn guǎn ne tīng shuō hái
城里修那么高级的宾馆呢？听说还
yào xiū
要修？”

xiào zhǎng shuō nà shì lǐng dǎo de shì zán
校长说：“那是领导的事，咱
men zěn me zhī dào tā men xiū shén me
们怎么知道他们修什么？”

wǒ xīn xiǎng kāi shǐ tán tóu zī wèn tí le dàn
我心想，开始谈投资问题了，但

shì wǒ bù xiǎng xiān shuō huà
是我不想先说话。

dà míng shēng qì de shuō zhè hái yǒu shén me
大明生气地说：“这还有什么
shuō de yǒu xiē rén jiù shì xiǎng bǎi kuò qì¹ zhù
说的，有些人就是想摆阔气¹，住
qǐ lái shū fu bei
起来舒服呗！”

lǐ lì wèn wǒ nǐ zěn me tū rán huí lǎo jiā
李力问我：“你怎么突然回老家
lái le
来了？”

wǒ xiào zhe shuō kàn nǐ lái le bei nǐ shàng
我笑着说：“看你来了呗！你上
cì huí lái yě bù hé wǒ dǎ gè zhāo hu xián pín
次回来，也不和我打个招呼，嫌贫
ài fù le ba
爱富²了吧？”

tā yì tīng xiào le zhǐ zhe wǒ shuō nǐ
他一听笑了，指着我说：“你
hái xiàng xiǎo shí hou nà me tiáo pí rán hòu yòu shuō
还像小时候那么调皮。”然后又说：
wǒ shàng cì huí lái xiǎng xiān dào lǎo jiā kàn kan zài
“我上次回来，想先到老家看看，再
dǎ tīng yí xià lǎo péng you de qíng kuàng rán hòu zài yí
打听一下老朋友的情况，然后再一
gè yí gè de bài fǎng shuí zhī gāng lái méi jǐ tiān
个一个地拜访³。谁知刚来没几天，

1 摆阔气: show off one's wealth

2 嫌贫爱富: dislike the poor and cherish the rich

3 拜访: call on

jiā li jiù lái diànhuà ràng wǒ huí qù shuō shì yǒu zhòng
家里就来电话让我回去，说是有很重
yào de shì xū yào chǔ lǐ jiù lì kè huí qù le
要的事需要处理，就立刻回去了。”

wǒ yòu wèn tā zhè cì nǐ zhè me kuài huí lái
我又问他：“这次你这么快回来
yǒu shén me shì ma
有什么事吗？”

tā shuō hái bú shì yīn wèi nǐ zhī zi ruì
他说：“还不是因为你侄子¹，瑞
shān zhè hái zi zǒng xiǎng ràng wǒ gěi gù xiāng tóu zī
山！这孩子总想让我给故乡投资，
wéi wǒ men de gù xiāng bàn diǎn hǎo shì
为我们的故乡办点儿好事。”

wǒ jí máng shuō hǎo ya zhè shì nǐ men yì
我急忙说：“好呀，这是你们亿
wàn fù wēng yīng gāi zuò de
万富翁应该做的。”

tā yáo le yáo tóu tàn le yì kǒu qì shuō
他摇了摇头，叹了一口气，说：
shén me yì wàn fù wēng jiù shì cún le diǎn qián²
“什么亿万富翁？就是存了点钱²。”

tā wèn wǒ nǐ shuō wǒ tóu zī zuò shén me hǎo
他问我：“你说我投资做什么好
ne tā hǎo xiàng zhī dào shì ruì shān ràng wǒ lái de
呢？”他好像知道是瑞山让我来的，
shì lái bāng zhù ruì shān de tā zài gù yì de wèn wǒ
是来帮助瑞山的。他在故意地问我
ne
呢！

1 侄子: nephew

2 存了点钱: have some savings

wǒ suí biàn de shuō nà jiù kàn nǐ de jīng jì
我随便地说：“那就看你的经济
shí lì le¹。”
实力了¹。”

tā kàn zhe wǒ shuō nǐ de zhī zi xiǎng ràng
他看着我，说：“你的侄子想让
wǒ tóu zī xiū yì gè gāo jí bīn guǎn nǐ kàn zěn me
我投资修一个高级宾馆，你看怎么
yàng
样？”

hái méi děng wǒ huí dá dà míng zuò bu zhù le
还没等我回答，大明坐不住了，
tā shēng qì de dà shēng shuō dào nǐ bú yào tīng tā
他生气地大声说道：“你不要听他
de ruì shān zhè hái zi zhè jǐ nián sī xiǎng biàn le
的！瑞山这孩子这几年思想变了，
gēn bié rén xué bǎi kuò qì zhè jǐ nián chéng lí xiū de
跟别人学摆阔气。这几年城里修的
dà bīn guǎn hái shǎo ma tīng shuō lái bīn guǎn zhù de kè
大宾馆还少吗？听说来宾馆住的客
rén hěn shǎo hái bú dào yì bàn zài xiū bīn guǎn yǒu
人很少，还不到一半，再修宾馆有
shén me yòng zhǐ néng shì bǎi zài nàr ràng dà jiā kàn
什么用，只能是摆在那儿让大家看
ma lǎo tóu er yuè shuō yuè shēng qì zuì hòu dà
嘛！”老头儿越说越生气²，最后大
shēng shuō lǐ lì nǐ qiān wàn bú yào tīng tā de
声说：“李力，你千万不要听他的，
jiù àn zán men liǎng gè rén de xiǎng fǎ bàn
就按咱们两个人的想法办！”

1 经济实力: economic strength

2 越说越生气: the more he talks, the more angry he is

wǒ gù yì wèn tā men nǐ men liǎng gè rén yǒu
我故意问他们：“你们两个人有
shén me xiǎng fǎ shuō gěi wǒ tīng tīng
什么想法？说给我听听。”

lǐ lì zǎo yǐ kàn chū le wǒ de xiǎng fǎ zhī
李力早已看出了我的想法，知
dào wǒ yě bú huì tóng yì tóu zī xiū bīn guǎn de jiù
道我也不同意投资修宾馆的，就
duì wǒ shuō duì tóu zī de wèn tí wǒ xiǎng le hěn
对我说：“对投资的问题我想了很
jiǔ yòu gēn dà míng gē tāo lùn le wǒ men jué de
久，又跟大明哥讨论了，我们觉得
wǒ zhè diǎn qián hái shì yīng gāi yòng zài xū yào de dì
我这点儿钱还是应该用在需要的地
fāng nǐ dà gài yě dōu kàn dào le zán cūn qián nà
方。你大概也都看到了，咱村前那
tiáo tǔ lù yīng gāi hǎo hǎo xiū yí xià le dà jiā
条土路应该好好儿修一下了。大家
dōu shuō yào xiǎng fù xiān xiū lù ma méi
都说，‘要想富，先修路’嘛，没
yǒu lù zán men bǎi nián lǎo cūn de qióng rì zǐ shén me
有路，咱们百年老村的穷日子什么
shí hou néng gǎi biàn ya gāng cái cóng xiǎo zhèn wǎng zhè
时候能改变呀？刚才从小镇往这
lái shí jǐ lǐ lù wǒ zǒu le liǎng gè duō xiǎo shí
儿来，十几里路我走了两个多小时，
nǐ zài kàn kan zán men bǎi nián lǎo cūn de xiǎo xué gēn
你再看看咱们百年老村的小学，跟
yǐ qián zán men shàng xué nà shí hou yí yàng méi shén
以前咱们上学那时候一样，没什

me biàn huà dà míng gē shuō yóu yú xué xiào fáng zi
么变化。大明哥说，由于学校房子
shǎo hǎo duō hái zi bù néng shàng xué yǒu de shàng
少，好多孩子不能上学，有的上
le xué yòu jiāo bu qǐ xué fèi shàng bu liǎo jǐ tiān
了学，又交不起学费¹，上不了几天
yòu huí jiā le wǒ tīng shuō yǐ hòu yì zhí shuì bu
又回家了。我听说以后，一直睡不
hǎo jiào wǒ jiù xiǎng wǒ méi yǒu tài dà de néng lì
好觉，我就想，我没有太大的能力，
ràng bǎi nián lǎo cūn de hái zi dōu néng dú diǎn shū shàng
让百年老村的孩子都能读点书，上
wán xiǎo xué yǒu diǎn wén huà jī chǔ yǐ hòu zài
完小学，有点儿文化基础，以后在
shè huì shàng zhǎo wǎn fàn chī zǒng hái kě yǐ ba suǒ
社会上找碗饭吃²总还可以吧？所
yǐ wǒ jué dìng bàn zhè liǎng jiàn shì cóng zán men bǎi
以，我决定办这两件事：从咱们百
nián lǎo cūn dào xiǎo zhèn xiū yí tiáo shuǐ ní mǎ lù³，让
年老村到小镇修一条水泥马路³，让
xiāng qīn men jìn chéng shàng jiē fāng biàn xiē líng wài
乡亲们进城、上街方便些；另外，
bǎ zhè zuò xiǎo xué xiū yí xià zhì shǎo kě yǐ ràng
把这座小学修一下，至少可以让
wǔ bǎi gè hái zi shàng xué
五百个孩子上学……”

tā de huà méi shuō wán ruì shān zài páng biān
他的话没说完，瑞山在旁边
shuō dà bó zán men cūn dà gài zhǐ yǒu sān bǎi gè
说：“大伯，咱们村大概只有三百个

1 学费: tuition

2 找碗饭吃: make a living

3 水泥马路: concrete road

xuésheng xiū nà me dà xiǎoxué gànshén me bù zhī
 学生，修那么大小学干什么？”不知
 dào shén me shí hou ruì shān yě zhǎo dào zhèr lái le
 道什么时候瑞山也找到这儿来了。

dà míng mǎ shàng shuō le tā yí jù nǐ jiù
 大明马上说了他一句：“你就
 zhǐ xiǎng zhe zán men bǎi nián lǎo cūn zhè ge xiǎo dì fang
 只想着咱们百年老村这个小地方
 ma nǐ jiù bù néng yǒu diǎnr yuǎn jiàn ma nǐ
 吗？你就不能有点儿远见¹吗？你
 hái shì guī huà jú zhǎng ne tā shì kàn zhe ruì shān
 还是规划局长呢！”他是看着瑞山
 zhǎng dà de suǒ yǐ cái néng zhè yàng pī píng tā
 长大的，所以才能这样批评他。

ruì shān zhàn zài yì biān bù shuō huà le
 瑞山站在一边不说话了。

lǐ lì duì wǒ shuō wǒ jiù yǒu zhè diǎn xiǎng
 李力对我说：“我就有这点想
 fǎ nǐ de yì jiàn ne nǐ shì cóng běi jīng lái de
 法，你的意见呢？你是从北京来的，
 yí dìng huì yǒu gèng hǎo de zhǔ yì
 一定会有更好的主意。”

wǒ xiàn zài hái yǒu shén me hǎo shuō de kě shì
 我现在还有什么好说的？可是
 ruì shān ràng wǒ bàn de zěn me bàn ne wǒ xiǎng le yí
 瑞山让我办的怎么办呢？我想了一
 xià yǒu le zhǔ yì wǒ gēn ruì shān shuō nǐ zài
 下，有了主意，我跟瑞山说：“你在
 zán men lǎo jiā gōng zuò liǎo jiě lǎo jiā de qíng kuàng
 咱们老家工作，了解老家的情况，

nǐ lái shuō shuō ba
 你来说说吧！”

ruì shān xiàn zài yǐ jīng yǒu le diǎnr gōng zuò jīng
 瑞山现在已经有了点儿工作经
 yàn hé shè huì jīng yàn rén yě bǐ jiào cōng míng tā
 验和社会经验，人也比较聪明，他
 mǎ shàng huí dá dào lǐ bó bo de xiǎng fǎ hěn yǒu
 马上回答道：“李伯伯的想法很有
 yuǎn jiàn wǒ dāng rán tóng yì la zhǐ shì
 远见，我当然同意啦！只是……”

lǐ lì dà gài zhī dào tā xiǎng shuō shén me jiù
 李力大概知道他想说什么，就
 shuō nǐ pà duì nǐ de lǐng dǎo bù hǎo jiāo dài¹ ba
 说：“你怕对你的领导不好交待¹吧？
 nǐ fàng xīn wǒ qù gēn nǐ de shàng jí shuō yǐ hòu
 你放心，我去跟你的上级说，以后
 zán men hái yǒu hé zuò jī huì² ma qǐng tā men fàng
 咱们还有合作机会²嘛！请他们放
 xīn hǎo le
 心好了！”

ruì shān de liǎn shàng hǎo xiàng yǒu le diǎnr xiào
 瑞山的脸上好像有了点儿笑
 róng dàn méi yǒu zài shuō huà
 容，但没有再说话。

wǒ mǎ shàng shuō xiàn zài dà jiā de xiǎng fǎ
 我马上说：“现在大家的想法
 yí yàng wǒ de shì yě jiù bàn wán le
 一样，我的事也就办完了！”

dà míng kàn kan wǒ wèn shén me shì bàn wán
 大明看看我，问：“什么事办完

1 远见: foresight

1 交待: hand over (work), here referring to Ruishan doesn't know how to report his work to his leaders

2 合作机会: opportunity for cooperation

le
了？”

wǒ shuō nǐ wèn ruì shān ba
我说：“你问瑞山吧！”

lǐ lì yì pāi shǒu shuō wǒ xiàn zài míng bai
李力一拍手，说：“我现在明白

le qín lì shì ruì shānzhǎo lái de
了，秦力是瑞山找来的。”

ruì shān de liǎn mǎ shàng hóng le wǒ méi yǒu
瑞山的脸马上红了。我没有

zài shuō shén me yīn wéi zài zhè yàng de qíng kuàng xià
再说什么。因为在这样的情况下，

bú yòng zài shuō shén me le
不用再说什么了。

zhè shí fáng jiān liàng le qǐ lái chū mén yí
这时，房间亮了起来，出门一

kàn yuán lái yǔ tíng le tiān qíng le tài yáng chū
看，原来雨停了，天晴了，太阳出

lái le wǎng yuǎn chù wàng qù yí piàn piàn lǜ sè de
来了。往远处望去，一片片绿色的

shān jìn kàn shì yí piàn piàn lǜ sè de tián yě kàn
山；近看是一片片绿色的田野，看

lái jīn nián yí dìng shì gè fēng shōu nián¹。
来今年一定是个丰收年¹。

ruì shān zǒu guò lái wèn wǒ shū shu nín hé
瑞山走过来问我：“叔叔，您和

lǐ bó bó dào nǎr xiū xi
李伯伯到哪儿休息？”

dà míng dèng le tā yí yǎn dāng rán shì dào wǒ
大明瞪了他一眼：“当然是到我

1 丰收年: a year of a
good harvest

jiā li qù
家里去！”

zhè ruì shān xiǎng shuō shén me dàn
“这……”瑞山想说什么，但

méi yǒu shuō chū lái dà míng duì tā shuō shá¹
没有说出来。大明对他说：“啥¹

zhè shá nà de nǐ shì bu shì hái xiǎng huí dào chéng
这、啥那的？你是不是还想回到城

li bǎi kuò qì bú yuàn hē wǒ de yù mǐ hú hú²？”
里摆阔气，不愿喝我的玉米糊糊²？”

ruì shān jí máng shuō bù bù wǒ zǎo
瑞山急忙说：“不、不！我早

jiù xiǎng hē yì hē yù mǐ hú hú le！”
就想喝一喝玉米糊糊了！”

nà jiù hǎo xiàn zài zán men jiù huí jiā qù
“那就好。现在咱们就回家去。

jīn tiān wǒ zài jiā li qǐng nǐ men chī zán men lǎo jiā de
今天我在家里请你们吃咱们老家的

fàn dà míng gāo xìng de zǒu zài zuì qián bian tā
饭！”大明高兴地走在最前边，他

zǒu de duō me kuài duō me yǒu lì ya wǒ hé lǐ lì
走得多么快、多么有力呀！我和李力

jǐn jǐn gēn zhe tā
紧紧跟着他。

1 啥: (dial.) what

2 玉米糊糊: corn mush

This story is a simplified version of Cheng Shuzhen's short story 故乡的雨 (*The Rain of Hometown*), which was published in *Xiaoshuo Xuankan* (小说选刊), No.5, 2007.

About the author, Cheng Shuzhen (程树榛)

Cheng Shuzhen is a member of the China Writers' Association and vice chairman of the China Reportage Association and writes under the pseudonym, Qin Mu (秦木). He graduated from the Mechanical Engineering Department of Tianjin University and once worked as an engineer. He holds several other positions in literature associations, including chairman of the Writers' Association of Heilongjiang Province and editor-in-chief of *Renmin Wenxue* (人民文学). He began to publish his works in 1951. His main works include novels *大学时代* (Time of University), *春天的呼唤* (The Calling of Spring), *遥远的北方* (The Remote North); collections of novellas and short stories including *假如生活欺骗了你* (If Life Cheats You); a collection of documentaries *黑土魂* (The Soul of Black Soil); collections of prose *人间沧桑* (Time-weathered of Man in the World), *人生情怀* (Sentiments

in Life); and a collection of children's literature *闪耀在铁窗里的小星* (The Small Star Twinkling in the Iron Window). His works have won various awards, including the Government Award of Heilongjiang Province for *冰城之光* (The Light of Ice City) and the First National Reportage Writing Award and the First Award of Dangdai (当代) for *生活变奏曲* (The Variations of Life).

思考题:

1. 故事中县城的宾馆怎么样?
2. 瑞山为什么把他的叔叔从北京请来?
3. 李力和“我”是什么关系? 他们为什么没有住宾馆?
4. 百年老村的小学很破旧, 进城的路很难走。这些年来百年老村为什么没有变化?
5. 李力最后作出了什么决定?
6. 从哪些地方可以看出李力和“我”对故乡的感情?

总词汇表

Vocabulary of 1,000 Words for
Understanding This Book

A

啊	á	(exclamatory particle to indicate admiration)
矮	ǎi	short, lower
爱	ài	to love; love
爱护	ài hù	to take good care of, to treasure
安静	ān jìng	quiet, peaceful
安排	ān pái	to arrange; arrangement
安慰	ān wèi	to comfort; comfort
暗	àn	dark

B

吧	ba	(aux used to indicate suggestion, request, agreement, etc.)
八	bā	eight
把	bǎ	(prep. used when the object is placed before the verb); (classifier for object with a handle)
爸爸	bà ba	father, dad
白	bái	white

百	bǎi	one hundred
摆	bǎi	to put, to place
班	bān	class, shift (上班 go to work)
搬	bān	to move
办	bàn	to do, to handle
办法	bàn fǎ	method, way
办公室	bàn gōng shì	office
半	bàn	half
帮助	bāng zhù	to help; help
包	bāo	(classifier) parcel, package, bag
饱	bǎo	to have eaten one's fill, to be full
报纸	bào zhǐ	newspaper
抱	bào	to hold or carry in the arm
抱怨	bào yuàn	to complain
杯子	bēi zi	cup, glass
倍	bèi	times
被	bèi	by (prep. used in a passive sentence to indicate that the subject is the object of the action)
被子	bèi zi	quilt
本	běn	(classifier used for books of various kinds tool for writing and drawing);
鼻子	bí zi	nose
比	bǐ	compare; than
笔	bǐ	(classifier used to indicate sums of money or the matters concerned)

比较	bǐ jiào	relatively; to compare
比如	bǐ rú	for example
比赛	bǐ sài	match, competition
必须	bì xū	must, to have to
闭	bì	to close, to shut
毕业	bì yè	to graduate
边	biān	side
变	biàn	to change, to transform
变成	biàn chéng	to change into, to turn into
变化	biàn huà	change, variation
遍	biàn	everywhere; (classifier to indicate the process of an action from beginning to end)
表示	biǎo shì	to show, to express, to indicate
表现	biǎo xiàn	expression; to display
表演	biǎo yǎn	to perform (a play etc.); performance
表扬	biǎo yáng	to praise; praise
别	bié	other, another; (used in giving command or advice) don't
别人	bié rén	others
宾馆	bīn guǎn	guesthouse, hotel
病	bìng	sickness, disease
补	bǔ	to mend, to repair, to make up for
不	bù	no, not
不错	bú cuò	not bad

不但	bú dàn	not only...(but also 而且)
不管	bù guǎn	no matter; to disregard
不久	bù jiǔ	before long
不如	bù rú	not as good as
不同	bù tóng	different
不要	bú yào	do not
不用	bú yòng	need not; don't bother to...
布	bù	cloth
部分	bù fēn	part, section

C

擦	cā	to wipe clean with a rag or towel, to rub
才	cái	just
菜	cài	dish (of food), vegetable
参观	cān guān	to visit (place, exhibition, etc.)
参加	cān jiā	to attend, to participate
草	cǎo	grass
厕所	cè suǒ	toilet, W.C.
层	céng	(classifier) layer, storey
差距	chā jù	difference
茶	chá	tea
茶几	chá jī	tea table
查	chá	to check, to verify
差	chà	less, not good
差不多	chà bu duō	more or less the same

长	cháng	long
常	cháng	often
朝	cháo	towards, to
车	chē	vehicle
车厢	chē xiāng	railway carriage
车站	chē zhàn	station, (bus) stop
成	chéng	to become
成绩	chéng jì	achievement, school record
城	chéng	town, city
城市	chéng shì	city
吃	chī	to eat
迟到	chí dào	to be late
抽	chōu	to take out from, to pump
抽烟	chōu yān	smoke
出	chū	to go out
出现	chū xiàn	to appear, to emerge
除了...以外	chú le ... yǐ wài	except
处理	chǔ lǐ	to handle, to solve, to clean up
穿	chuān	to wear
窗	chuāng	window
窗户	chuāng hu	window
窗口	chuāng kǒu	wicket
床	chuáng	bed
床单	chuáng dān	bed sheet
吹	chuī	to blow

春	chūn	spring
春天	chūn tiān	spring time
纯朴	chún pǔ	simple, unsophisticated
词	cí	word
词典	cí diǎn	dictionary
磁带	cí dài	tape
次	cì	time (第一次 the first time)
聪明	cōng míng	bright, clever
从	cóng	from
从来	cóng lái	from the past to the present; always
从前	cóng qián	in the past; formerly
村子	cūn zi	village
错	cuò	wrong, false
错误	cuò wù	mistake

D

打	dǎ	to beat
打算	dǎ suàn	to plan
打招呼	dǎ zhāo hu	(by words or gestures) to greet sb.
大	dà	big
大概	dà gài	approximately
大家	dà jiā	everybody
大声	dà shēng	loudly
大学	dà xué	university, college
带	dài	to carry, to bring

戴	dài	to put on, to wear
担心	dān xīn	to worry about
但是	dàn shì	but
当	dāng	to work as, to regard as; when
当然	dāng rán	of course
当时	dāng shí	then, at that time
挡住	dǎng zhù	to block, to cover, to be in the way
倒	dǎo	to fall
倒	dào	to pour out, to empty
倒霉	dǎo méi	to have bad luck
到	dào	to arrive, to reach, to leave for (prep.) up to
到处	dào chù	everywhere; all over
道	dào	way; to say
道理	dào lǐ	reason, truth
得	dé	to obtain, to get
得到	dé dào	to obtain
的	de	(aux.) used after an attribute when it modifies the noun: 我的书 my book; used in 是……的 sentence for emphasis of the subject, time, etc.: 他是昨天来的。
地	de	(aux) used after an adjective or phrase to form an adverbial adjunct before the verb: 天慢慢地冷了。
得	de	(aux) used between a verb and its complement to indicate possibility: 听得懂;

		used after a verb or an adjective to introduce a complement of result or degree: 写得很好。
灯	dēng	lamp, light
灯光	dēng guāng	lamplight
等	děng	to wait; so on; etc.
瞪	dèng	to stare
低	dī	low
地	dì	ground, earth
地板	dì bǎn	floor
地方	dì fāng	place, space
地区	dì qū	area, district
点	diǎn	point
电	diàn	electricity
电话	diàn huà	telephone
电视	diàn shì	television
电影	diàn yǐng	film
掉	diào	to fall; (used after some verbs to indicate the consequence of an act: 扔掉, 丢掉)
顶	dǐng	(classifier for a cap); top
丢	diū	to lose, to throw
东	dōng	east
东西	dōng xi	things
冬天	dōng tiān	winter
懂	dǒng	to understand
动	dòng	to move

都	dōu	all
逗	dòu	to tease, to muse
读	dú	to read
短	duǎn	short
段	duàn	section, part, paragraph
对	duì	correct, right; (prep.) to
对不起	duì bu qǐ	sorry; Excuse me
顿	dùn	to pause; pause; (classifier used to indicate frequency of food, reproach, beating, etc.)
多	duō	many, much
多么	duō me	(used in an exclamatory or a compound sentence indicating high degree)
多少	duō shǎo	how many, how much

E

饿	è	hungry
而且	ěr qiě	moreover, furthermore
儿子	ér zi	son
二	èr	two

F

发	fā	to emit
发	fà	hair
发烧	fā shāo	to have a fever

发生	fā shēng	to happen
发现	fā xiàn	to find, to discover; findings
发展	fā zhǎn	to develop; development
翻	fān	to turn (over, up, upside)
反对	fǎn duì	to oppose; against
饭	fàn	food, meal
饭店	fàn diàn	hotel, restaurant
方便	fāng biàn	convenient
方法	fāng fá	method
房间	fáng jiān	room
房子	fáng zi	house
放	fàng	to put, to place
放心	fàng xīn	to be relieved, to set one's mind at rest
非常	fēi cháng	very
飞	fēi	to fly
费	fèi	fee; to expend
分	fēn	to divide; (of currency) one cent
分开	fēn kāi	to separate, to divide
分钟	fēn zhōng	a minute
丰富	fēng fù	rich; to enrich
风	fēng	wind
风景	fēng jǐng	scenery
封	fēng	(classifier for letters, telegraph, etc.); to seal
幅	fú	(classifier for cloth, painting, etc.)
扶	fú	to support with the hand

服务员	fú wù yuán	attendant, waiter, waitress
父亲	fù qin	father
负责	fù zé	to be responsible for, to be in charge of
富	fù	rich, wealthy, abundant
付	fù	to pay
附近	fù jìn	nearby, close to

G

该	gāi	ought, should
改变	gǎi biàn	to transform, to change
干净	gān jìng	clean
赶	gǎn	to catch up with, to hurry
敢	gǎn	to dare
感到	gǎn dào	to feel, to sense
感动	gǎn dòng	to be moved by
感冒	gǎn mào	cold; to catch a cold
感受	gǎn shòu	to feel, experience
感叹	gǎn tàn	to sigh over sth., to sigh with emotion
感谢	gǎn xiè	to thank
感兴趣	gǎn xìng qù	to be interested in
干	gān	dry
干	gàn	to do
刚	gāng	just
刚才	gāng cái	just now
钢笔	gāng bǐ	pen

高	gāo	tall
高贵	gāo guì	noble
高兴	gāo xìng	happy
高级	gāo jí	high level, high-grade
高雅	gāo yǎ	elegant
搞	gǎo	to do
告诉	gào su	to tell, to warn
哥哥	gē ge	elder brother
歌	gē	song
各种	gē zhǒng	various
个	gè	(classifier for nouns without particular measure word)
个子	gè zi	(of a human being) height
各	gè	every
给	gěi	to give; (prep.) for
根据	gēn jù	according to
跟	gēn	to follow; (prep.) with
更	gèng	more
工厂	gōng chǎng	factory
工资	gōng zī	salary, wages, pay
工作	gōng zuò	to work; work, job
公共汽车	gōng gòng qì chē	bus
公园	gōng yuán	park
够	gòu	enough, sufficient
姑娘	gū niang	girl

故事	gù shi	story
故意	gù yì	on purpose; deliberately
刮	guā	to blow (of the wind), to scrape, to shave
挂	guà	to hang
关	guān	to close, to turn off (light)
关系	guān xi	relationship
关心	guān xīn	to care for, to be concerned about
管	guǎn	to be in charge of, to care about
光	guāng	light; only; bare: 光头, 光脚
光明	guāng míng	brightness
贵	guì	expensive, precious
柜子	guì zi	cupboard
国	guó	country, state
国家	guó jiā	country, state
果然	guǒ rán	as expected
过	guò	to cross, to pass
过	guo	(used after a verb to indicate the completion of an action: 吃过饭了)
过道	guò dào	corridor, passage

H

哈哈	hā ha	(interj. expressing self-pride or satisfaction)
还	hái	still
还是	hái shì	or; still
孩子	hái zi	child, children

海	hǎi	sea
害怕	hài pà	to fear; fear; to be afraid
寒冷	hán lěng	cold, icy
喊	hǎn	to shout, to cry out
汗	hàn	to sweat; sweat
好	hǎo	good, well
好吃	hǎo chī	delicious
好处	hǎo chù	benefit, advantage
好看	hǎo kàn	good looking, beautiful
好像	hǎo xiàng	it seems that...
号	hào	number
喝	hē	to drink
和	hé	and
河	hé	river
黑	hēi	black
很	hěn	very
红	hóng	red
后	hòu	after, behind
候车室	hòu chē shì	waiting room
后悔	hòu huǐ	to regret, to repent
呼吸	hū xī	to breathe
忽然	hū rán	suddenly
互相	hù xiāng	each other; mutual
花	huā	flower; to spend (money, time on)
画	huà	to draw; painting

话	huà	words, remark
坏	huài	bad; to ruin
还	huán	to give back
换	huàn	to change
黄	huáng	yellow
回	huí	to return
回答	huí dá	to reply; reply; to answer; answer
回忆	huí yì	to recall; memory
会	huì	can; likely; meeting
会话	huì huà	dialogue
活	huó	alive; to live
活儿	huór	work, task
活动	huó dòng	to move about; activity
火车	huǒ chē	train
或者	huò zhě	or

J

几乎	jī hū	nearly, almost
机会	jī huì	chance, opportunity
鸡蛋	jī dàn	(hen's) egg
基本	jī běn	basic; fundamentally
基础	jī chǔ	foundation
激动	jī dòng	to be excited
…极了	jí le	extremely
急	jí	anxious; in a hurry

急忙	jí máng	in a hurry; hastily
几	jǐ	how many, how much
挤	jǐ	to squeeze, to jam; crowded
计划	jì huà	to plan; plan
记	jì	to remember, to take notes, to record
记忆	jì yì	memory
寄	jì	to send, to post
继续	jì xù	to continue, to go on
加	jiā	to add
家	jiā	family, home
家庭	jiā tíng	family
假	jiǎ	false, fake
价格	jià gé	price
价钱	jià qián	price
坚持	jiān chí	to persist in, to persevere in
间	jiān	(classifier for the number of rooms in a house or a building)
艰难	jiān nán	difficult, hard
检查	jiǎn chá	to check up
简单	jiǎn dān	simple
拣	jiǎn	to select, to pick out
捡	jiǎn	to pick up, to collect
见	jiàn	to see, to catch sight of
见面	jiàn miàn	to meet, to see
件	jiàn	(classifier for events, matters, things, etc.)

建设	jiàn shè	to build; construction
健康	jiàn kāng	healthy
讲	jiǎng	to speak, to say, to tell
交	jiāo	to hand over
交情	jiāo qíng	friendship, fellowship
教	jiāo	to teach
骄傲	jiāo ào	arrogant; to be proud of
角	jiǎo	(unit of currency) 10 cents
脚	jiǎo	foot
教育	jiào yù	education; to educate
叫	jiào	to be called; to call (name)
接	jiē	to receive
接待	jiē dài	to welcome, to receive
接受	jiē shòu	to receive, to accept
接着	jiē zhe	to continue, to carry on
街	jiē	street
节约	jié yuē	to save, to economize
结果	jié guǒ	result
结束	jié shù	to end, to finish
解决	jiě jué	to solve
借	jiè	to borrow, to lend
斤	jīn	(unit of weight) One 斤 is equal to 500 grams.
今天	jīn tiān	today
紧	jǐn	tight
紧张	jǐn zhāng	nervous

进	jìn	to enter
进行	jìn xíng	to be in progress, to be underway
近	jìn	near
精神	jīng shén	spirit, mind
经常	jīng cháng	often
经过	jīng guò	to pass through, through
经历	jīng lì	to experience
经济	jīng jì	economy
经验	jīng yàn	experience
静	jìng	quiet, still, silent
九	jiǔ	nine
久	jiǔ	a long time
酒	jiǔ	alcohol
旧	jiù	old
就	jiù	right away; as soon as; so, only
橘子	jú zi	orange
句	jù	sentence
拒绝	jù jué	to refuse
觉得	jué de	to feel, to think
决定	jué dìng	to decide; decision

K

咖啡	kā fēi	coffee
开	kāi	to open; open
开始	kāi shǐ	to begin

开玩笑	kāi wán xiào	to joke, to play a trick on
看	kàn	to look at, to see
看病	kàn bing	to see a doctor
看见	kàn jiàn	to see, to catch sight of
看望	kàn wàng	to visit
考虑	kǎo lù	to ponder, to think over
靠	kào	to lean against, to depend on
咳嗽	ké sou	to cough
可怜	kě lián	pitiful, pitiable
可能	kě néng	maybe, probably
可是	kě shì	but
可以	ké yǐ	OK; can, may
可爱	kě' ài	lovely
渴	kě	thirsty
客气	kè qi	polite; courtesy
客人	kè rén	guest
客厅	kè tīng	drawing room
肯定	kěn dìng	to affirm
空气	kōng qì	air
空儿	kòngr	unoccupied
口	kǒu	mouth, opening
口袋	kǒu dai	pocket, bag
哭	kū	to cry
苦	kǔ	bitter, harsh
裤子	kù zi	trousers

块	kuài	piece, (classifier for sth. shaped like chunks or lumps, also for money 元)
快	kuài	fast, quick
快乐	kuài lè	happy, joyful
困难	kùn nán	difficulty; difficult

L

拉	lā	to pull
来	lái	to come
蓝	lán	blue
老	lǎo	old; dated
老家	lǎo jiā	native place, birthplace
老婆	lǎo po	(informal) wife
了	liǎo	(aux. used after a verb or an adjective to indicate the completion of an action or a change: 他来了; 下雨了)
累	lèi	tired
冷	lěng	cold
离	lí	to leave; away from; from
离开	lí kāi	to leave
里	lǐ	inside
里边	lǐ bian	inside; interior
礼貌	lǐ mào	manners; polite
理解	lǐ jiě	to understand
力气	lì qì	force, strength, energy

历史	lì shǐ	history
立刻	lì kè	immediately
利用	lì yòng	to use, to take advantage of
联系	lián xi	to contact; contact
连…都/(也)	lián dōu yě	even…
脸	liǎn	face
粮食	liáng shí	grain, food
两	liǎng	two
亮	liàng	bright, light
辆	liàng	(classifier for vehicles)
聊天	liáo tiān	to chat
了解	liǎo jiě	to understand
零钱	líng qián	small change, change
领导	lǐng dǎo	to lead; leader
留	liú	to remain, to stay, to reserve, to keep
流	liú	to flow
六	liù	six
楼	lóu	building, same as 楼房
路	lù	road
露	lù	to show, to reveal
旅客	lǚ kè	passenger
旅行	lǚ xíng	to travel; travel
旅行包	lǚ xíng bāo	traveling bag
绿	lǜ	green
乱	luàn	in disorder, in confusion

M

妈妈	mā ma	mother, mom
麻烦	má fan	troublesome; to trouble sb.
马上	mǎ shàng	at once, right away
吗	ma	(aux. used at the end of a question)
嘛	ma	(aux. used at the end of the sentence to show what precedes it is obvious)
骂	mà	to scold, to curse
买	mǎi	to buy
卖	mài	to sell
满	mǎn	full
满意	mǎn yì	satisfied, content
满足	mǎn zú	satisfied
慢	màn	slow
忙	máng	busy
毛	máo	(unit of currency) 10 cents, same as 角
帽子	mào zi	cap, hat
没	méi	not; without, same as 没有
没关系	méi guān xi	it doesn't matter
没意思	méi yì si	boring, uninteresting
没有	méi yǒu	do not have; there is no…
每	méi	every, per
美	měi	beautiful
美丽	měi lì	beautiful; beauty

美好	měi hǎo	(of life, future) fine, good, glorious
门	mén	door
门口	mén kǒu	doorway, entrance
梦	mèng	dream; to dream
米	mǐ	rice
米饭	mǐ fàn	cooked rice
面包	miàn bāo	bread
面条儿	miàn tiáo	noodles
面子	miàn zi	reputation, face
明白	míng bai	to understand
明天	míng tiān	tomorrow
名字	míng zi	name
摸	mō	to feel by touch

N

拿	ná	to hold, to take
哪	nǎ	which, where
哪里	nǎ li	where, same as 哪儿
那	nà	that
那里	nà li	over there, same as 那儿
那么	nà me	so; in that way
那些	nà xiē	those
耐心	nài xīn	patient; patience
耐烦	nài fán	patient
男	nán	male, man

南	nán	south
难	nán	difficult
难受	nán shòu	sad, uncomfortable
呢	ne	(aux. used at the end of a special, alternative, or rhetorical question to indicate a question.)
内	nèi	inner, inside, internal
内容	nèi róng	contents
能	néng	can; to be able to
能够	néng gòu	to be able to
你	nǐ	you
你们	nǐ men	you (plural)
年	nián	year
年级	nián jí	grade
年纪	nián jì	age
年轻	nián qīng	young
念	niàn	to read aloud
您	nín	you (said with respect)
牛	niú	cattle
牛奶	niú nǎi	milk
农村	nóng cūn	countryside
农民	nóng mín	farmer, peasant
弄	nòng	to play with, to manage, to handle
努力	nǔ lì	(to try) hard; to exert oneself
女	nǚ	female, woman
女儿	nǚ ér	daughter

暖和 nuǎn huo warm; to warm up

P

爬 pá to crawl, to climb
 怕 pà to be afraid, to fear
 拍 pāi to clap, to pat, to take(a picture)
 排 pái (classifier) row, line; to line up
 牌 pái plate, brand
 牌子 pái zi plate, brand
 旁边 páng biān beside
 胖 pàng fat
 跑 pǎo to run
 朋友 péng you friend
 碰 pèng to touch, to run into (sb.)
 批评 pī píng to criticize; criticism
 屁股 pì gǔ buttocks
 篇 piān (classifier for writings, etc.)
 便宜 pián yi cheap
 片 piàn flat, thin, small piece of sth.
 骗 piàn to deceive, to cheat
 票 piào ticket
 漂亮 piào liang beautiful
 贫困 pín kùn poverty
 苹果 píng guǒ apple
 瓶 píng bottle

平静 píng jìng calm, tranquil
 平时 píng shí as usual
 破 pò broken, damaged; to break, to destroy
 普通 pǔ tōng ordinary, common
 朴素 pǔ sù simple, plain

Q

七 qī seven
 妻子 qī zi wife
 其实 qí shí actually; in fact
 其他 qí tā other, others
 奇怪 qí guài strange, queer
 骑 qí to ride (a bicycle, a horse etc.)
 起 qǐ to get up
 起来 qǐ lái to get up; (used after a verb or adjective to indicate the beginning or continuation of an action: 笑起来; used after a verb to indicate the completion of an action or estimation: 想起来, 看起来, etc.)
 汽车 qì chē car, bus, vehicle
 千 qiān thousand
 前 qián before, in front of
 钱 qián money
 墙 qiáng wall
 敲 qiāo to knock, to beat
 亲戚 qīn qi relative

青菜	qīng cài	green vegetables
青年	qīng nián	youth; young
轻	qīng	light (not heavy)
轻松	qīng sōng	relaxed, easy
清楚	qīng chu	clear; to be clear about
晴	qíng	fine, clear
情况	qíng kuàng	situation, information
请	qǐng	please...; to request to invite
穷	qióng	poor
秋天	qiū tiān	autumn
取得	qǔ dé	to obtain
去	qù	to go
去年	qù nián	last year
全	quán	complete; totally
确实	què shí	true, reliable

R

然后	rán hòu	then
让	ràng	to allow, to give way to
热	rè	hot
热情	rè qíng	warm, enthusiastic
人	rén	person, people
人们	rén men	people
忍	rěn	to endure, to tolerate
任何	rèn hé	any, whatever

认识	rèn shi	to know
认为	rèn wéi	to consider
认真	rèn zhēn	conscientious, serious
扔	rēng	to throw away, to toss
日子	rì zi	day; daily life
容易	róng yì	easy
肉	ròu	meat
如果	rú guǒ	if
软	ruǎn	soft

S

三	sān	three
伞	sǎn	umbrella
散步	sǎn bù	to take a walk, to go for a walk
嗓子	sǎng zi	throat
沙发	shā fā	sofa
山	shān	mountain
商店	shāng diàn	shop
善良	shàn liáng	good, kind,
上	shàng	above, up; to go to
上班	shàng bān	to go to work
上午	shàng wǔ	morning
上学	shàng xué	to study, to attend school
少	shǎo	few, little

社会	shè huì	society
身体	shēn tǐ	body, health
伸	shēn	to stretch, to extend
深	shēn	deep
什么	shén me	what
生病	shēng bìng	to fall ill
生产	shēng chǎn	to produce
生活	shēng huó	to live; life
生气	shēng qì	to be angry
生命	shēng mìng	life
声	shēng	voice, sound
声音	shēng yīn	sound, voice
省	shěng	to economize; province
胜利	shèng lì	victory
剩	shèng	surplus, leftover; to leave
师傅	shī fu	master, master worker
诗	shī	poem
诗人	shī rén	poet
湿	shī	wet
十	shí	ten
十分	shí fēn	very, completely, fully
时候	shí hou	(a point in) time, (the duration of) time
时间	shí jiān	time
使	shǐ	to make sb. do sth; to use
世界	shì jiè	world

事	shì	matter, thing, business, same as 事情
市	shì	city
试	shì	to try
是	shì	to be; yes
收	shōu	to receive
收拾	shōu shì	to put sth. in order, to tidy up
手	shǒu	hand
手机	shǒu jī	mobile phone
手指	shǒu zhǐ	finger
瘦	shòu	thin, lean
受	shòu	to receive, to accept, to suffer, to endure
售票员	shòu piào yuán	conductor
输	shū	to transport, to lose
舒服	shū fu	comfortable
书	shū	book
熟	shú	ripe, mature, familiar
熟人	shú rén	acquaintance, friend
数	shù	to count
数	shù	number, figure
树	shù	tree
双	shuāng	(classifier) a pair of; two
谁	shuí	who, whom
水	shuǐ	water
水果	shuǐ guǒ	fruit
水平	shuǐ píng	level

睡	shuì	to sleep
睡觉	shuì jiào	to sleep
说	shuō	to speak, to say
司机	sī jī	driver
思考	sī kǎo	to ponder, to reflect
思想	sī xiǎng	thought
死	sǐ	to die
四	sì	four
送	sòng	to deliver, to carry
算	suàn	to count, to regard sth. as
虽然	suī rán	although
随便	suí biàn	as one wishes; careless
岁	sui	years old
所以	suǒ yǐ	so, therefore

T

它	tā	it
他	tā	he, him
他们	tā men	they, them
她	tā	she, her
抬	tái	to lift, to raise, to carry
太	tài	too
太阳	tài yáng	sun
态度	tài du	attitude
谈	tán	to talk, to chat

叹	tàn	to sigh, to exclaim in admiration
汤	tāng	soup
糖	táng	sugar, sweets, candy
躺	tǎng	to lie down
趟	tàng	(classifier indicating a trip or trips made)
讨论	táo lùn	to talk about sth., to discuss
特别	tè bié	especially, particularly
疼	téng	to ache; ache, pain
踢	tī	to kick, to play
提	tí	to lift; to suggest; to mention
提高	tí gāo	to raise, to increase
替	tì	to replace; on behalf of
天	tiān	sky, day
天气	tiān qì	weather
天空	tiān kōng	sky, heaven
田野	tián yě	field
条	tiáo	(classifier for a long narrow piece)
条件	tiáo jiàn	condition, term, factor
跳	tiào	to jump
跳舞	tiào wǔ	to dance
贴	tiē	to stick, to paste
听	tīng	to listen
听见	tīng jiàn	to hear
听说	tīng shuō	to hear of, to be told
停	tíng	to stop

停止	tíng zhǐ	to stop
挺	tǐng	very, quite
通过	tōng guò	to pass through; through
通知	tōng zhī	to inform; notice
同情	tóng qíng	sympathetic; to sympathize; pity
同时	tóng shí	at the same time; meanwhile
同意	tóng yì	to agree
同志	tóng zhì	comrade
痛快	tòng kuài	very happy, overjoyed
偷	tōu	to steal
头	tóu	head
头发	tóu fa	hair
透	tòu	to penetrate, (of clothes) soak through
突然	tū rán	sudden; suddenly
推	tuī	to push, to choose
腿	tuǐ	leg
退	tuì	to move backward, to withdraw
脱	tuō	to take off

W

袜子	wà zi	socks, stockings
外	wài	outside
外边	wài bian	outside
完	wán	to finish
完成	wán chéng	to finish, to complete, to accomplish

完全	wán quán	complete; totally
玩儿	wánr	to have fun, to play, to entertain oneself
晚	wǎn	late, evening
晚饭	wǎn fàn	dinner, supper
晚上	wǎn shàng	evening
碗	wǎn	bowl
万	wàn	ten thousand
往	wǎng	to go; toward
忘	wàng	to forget
危险	wēi xiǎn	danger; dangerous
为	wèi	(prep.) for; to do
为了	wèi le	for; so that...
为什么	wèi shén me	why
位	wèi	(classifier (polite) for people in polite form)
卫生	wèi shēng	hygiene
文化	wén huà	culture
文章	wén zhāng	article, essay
问	wèn	to ask
问题	wèn tí	question, problem
我	wǒ	I, me
我们	wǒ men	we, us
卧室	wò shì	bedroom
五	wǔ	five
午饭	wǔ fàn	lunch

X

西部	xī bù	west
西红柿	xī hóng shì	tomato
西装	xī zhuāng	suit, Western-style clothes
希望	xī wàng	to hope, to wish; hope, wish
习惯	xí guàn	habit; to get used to
喜欢	xǐ huan	to like, to love
洗	xǐ	to wash
细	xì	thin, fine, careful
下	xià	below; to go down, to get off
下班	xià bān	to finish work; off duty
下午	xià wǔ	afternoon
吓	xià	to frighten, to scare
夏天	xià tiān	summer
先	xiān	before, first
先生	xiān sheng	mister, sir
现代	xiàn dài	modern
现在	xiàn zài	now, nowadays
羡慕	xiàn mù	to admire
相信	xiāng xìn	to believe
香	xiāng	fragrant, sweet-smelling
香蕉	xiāng jiāo	banana
香肠	xiāng cháng	sausage
乡下	xiāng xià	countryside

享受	xiǎng shòu	to enjoy; enjoyment
想	xiǎng	to think
想法	xiǎng fǎ	idea, opinion
向	xiàng	towards; direction; to face
像	xiàng	like; likeness
小孩儿	xiǎo hái	child, children
小伙子	xiǎo huó zi	guy
小姐	xiǎo jiě	miss, young lady
小时	xiǎo shí	hour
小时候	xiǎo shí hou	in one's childhood
小学	xiǎo xué	primary school
笑	xiào	to laugh, to smile
笑话	xiào huà	joke, funny story; to laugh at sb
笑容	xiào róng	smile
校长	xiào zhǎng	school master
些	xiē	some
鞋	xié	shoe
写	xiě	to write
斜	xié	slanting, tilted
谢谢	xiè xiè	to thank; thank you
心	xīn	heart
心情	xīn qíng	mood, frame of mind
新	xīn	new
新鲜	xīn xiān	fresh, new
欣赏	xīn shǎng	to enjoy, to appreciate

信	xìn	letter; to believe in
信封	xìn fēng	envelope
星期	xīng qī	week
行	xíng	to go, to travel; It's okay.
醒	xǐng	to wake up; awake
幸运	xìng yùn	lucky; fortunately
姓	xìng	surname
休息	xiū xi	to have a rest; rest
修	xiū	to decorate, to repair
需要	xū yào	to need; need
许多	xǔ duō	many, much
学	xué	to learn, to study
学生	xué shēng	student
学习	xué xí	to study
学校	xué xiào	school
雪	xuě	snow

Y

呀	ya	(interj. expressing surprise)
严肃	yán sù	serious, solemn
严重	yán zhòng	serious; severity
研究	yán jiū	to research; research
颜色	yán sè	color
眼睛	yǎn jīng	eye
眼镜	yǎn jìng	glasses, a pair of spectacles

眼泪	yǎn lèi	tear
演出	yǎn chū	to perform; performance
阳光	yáng guāng	sunlight
羊	yáng	sheep
样子	yàng zi	appearance, manner
邀请	yāo qǐng	to invite
摇	yáo	to shake, to wave
药	yào	medicine
要	yào	to want, to ask for
要是	yào shì	if
爷爷	yé ye	grandfather
也	yě	also, as well
也许	yě xǔ	maybe
夜	yè	night
一般	yì bān	generally, usually, commonly
一边...一边...	yì biān yì biān	(doing two things) at the same time
一点儿	yì diǎnr	a little
一定	yí dìng	certainly, surely
一共	yì gòng	in all
一会儿	yí huìr	a moment
一...就...	yì jiù	as soon as
一起	yì qǐ	to be together
一切	yì qiè	all, everything
一下儿	yí xiàr	(used after a verb to indicate a brief action)
一些	yì xiē	a number of, some

一样	yí yàng	the same, alike, equally
一直	yí zhí	straight; continuously
衣服	yī fu	clothing
医生	yī shēng	doctor
医院	yī yuàn	hospital
已经	yǐ jīng	already
以后	yǐ hòu	after, afterwards
以前	yǐ qián	before
以为	yǐ wéi	to consider, to think
椅子	yǐ zi	chair
亿	yì	a hundred million
意见	yì jiàn	opinion
意思	yì si	meaning
意义	yì yì	meaning, sense
因为	yīn wèi	because
音乐	yīn yuè	music
应该	yīng gāi	must, should
影响	yǐng xiǎng	to influence; influence
硬币	yìng bì	coin
永远	yǒng yuǎn	perpetually, forever, always
用	yòng	to use; use
由于	yóu yú	owing to, due to
油	yóu	oil
有	yǒu	to have
有时候	yǒu shí hou	sometimes

有些	yǒu xiē	some
有意思	yǒu yì si	interesting
友好	yǒu hǎo	friendly
友谊	yǒu yì	friendship
又	yòu	again
右	yòu	right, right side
鱼	yú	fish
愉快	yú kuài	happy, pleased
雨	yǔ	to rain; rain
遇到	yù dào	to meet
元	yuán	(unit of money) yuan
原来	yuán lái	originally, formerly
原谅	yuán liàng	to forgive, to pardon
远	yuǎn	far
愿望	yuàn wàng	desire; to desire, to wish
愿意	yuàn yì	to be willing to
月	yuè	month, moon
月亮	yuè liang	moon
越...越	yuè yuè	the more...the more

Z

在	zài	in, at
再	zài	again
再见	zài jiàn	goodbye
咱	zán	I, we, us

咱们	zán men	we, us
赞美	zàn měi	to praise
脏	zāng	dirty
早	zǎo	early
早饭	zǎo fàn	breakfast
早上	zǎo shang	morning, same as 早晨
怎么	zěn me	how
怎么样	zěn me yàng	how...; how about...
怎样	zěn yàng	how...; how about...
增加	zēng jiā	to increase
展览	zhǎn lǎn	to put on display; exhibition
占	zhàn	to occupy, to be in a certain situation
站	zhàn	to stand; station
站台	zhàn tái	platform
张	zhāng	(classifier for paper, sheet, etc.); to open
长	zhǎng	to grow; chief, head
着急	zháo jí	to worry, to feel anxious
找	zhǎo	to look for
照顾	zhào gù	to take care of
照相	zhào xiàng	to take pictures
这	zhè	this
这个	zhè ge	this
这里	zhè lǐ	here, same as 这儿
这么	zhè me	in this way, like this
这些	zhè xiē	these

这样	zhè yàng	in this way, like this
着	zhe	(verbal suffix indicating the continuation of an action)
真	zhēn	really, true
真正	zhēn zhèng	genuine
阵	zhèn	(classifier short period, spell)
争吵	zhēng chǎo	to quarrel quarrel;
睁	zhēng	to open (eyes)
正	zhèng	just, right
正确	zhèng què	correct
正在	zhèng zài	in process of
支	zhī	(classifier for sth. like pen, cigarette, etc.)
知道	zhī dào	to know
知识	zhī shi	knowledge
...之间	zhī jiān	between...and...; among
只	zhǐ	only; (classifier for birds, beasts)
只好	zhǐ hǎo	to have to
只有	zhǐ yǒu	only
指	zhǐ	finger; to point
纸条	zhǐ tiáo	slip, note
中	zhōng	middle, center
中午	zhōng wǔ	midday
中学	zhōng xué	middle school
中间	zhōng jiān	middle, among, between
终于	zhōng yú	finally

钟头	zhōng tóu	hour
种	zhǒng	to plant
种地	zhòng dì	to cultivate land
重	zhòng	heavy
重要	zhòng yào	important
周围	zhōu wéi	surroundings, all around
猪	zhū	pig
主要	zhǔ yào	main, major
主意	zhǔ yì	idea, decision
住	zhù	to live
注意	zhù yì	to pay attention to, to notice
抓	zhuā	to seize, to catch
转	zhuǎn	zhuǎn to turn
转	zhuàn	to circle, to go round and round
装	zhuāng	to pretend to act, to put sth. into
准备	zhǔn bèi	to prepare
桌子	zhuō zi	table
仔细	zǐ xì	careful
自豪	zì háo	to be proud of, to take pride in
自己	zì jǐ	oneself
自然	zì rán	nature; natural
自行车	zì xíng chē	bicycle
字	zì	character, word
总(是)	zǒng shì	always
走	zǒu	to walk, to leave

走廊	zǒu lóng	corridor, passage
租	zū	to rent
嘴	zuǐ	mouth
最	zuì	most; to the highest or lowest degree
最后	zuì hòu	finally
最近	zuì jìn	recently
尊重	zūn zhòng	to respect
昨天	zuó tiān	yesterday
左	zuǒ	left
坐	zuò	to sit
座	zuò	seat, place
座位	zuò wèi	seat
做	zuò	to do, to make

责任编辑：翟淑蓉
英文编辑：韩芙芸
封面设计：古手
插图：古手
印刷监制：佟汉冬

图书在版编目 (CIP) 数据

汉语分级阅读 3 / 史迹编著. —北京：华语教学出版社，2009

ISBN 978-7-80200-415-3

I. 汉… II. 史… III. 汉语—阅读教学—对外汉语教学—自学参考资料 IV. H195.4

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2008) 第 042017 号

汉语分级阅读 3

史迹 编著

*

© 华语教学出版社
华语教学出版社出版
(中国百万庄大街 24 号 邮政编码 100037)
电话：(86)-10-68320585
传真：(86)-10-68326333
网址：www.sinolingua.com.cn
电子信箱：hyjx@sinolingua.com.cn
北京外文印刷厂印刷
中国国际图书贸易总公司海外发行
(中国北京车公庄西路 35 号)
北京邮政信箱第 399 号 邮政编码 100044
新华书店国内发行
2009 年 (32 开) 第一版
(汉英)
ISBN 978-7-80200-415-3
定价：42.00 元

About the Author

Shi Ji is an associate professor at Chinese Teaching Center of Southwest Jiaotong University. She has been engaged in teaching Chinese language courses since 1996 including those at Venice University in Italy from November 2004 to November 2006. As an experienced teacher of Chinese as a second language, she has published a dozen articles in this field.

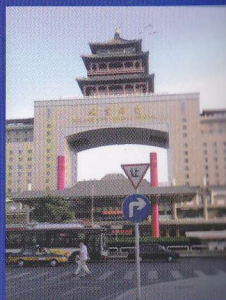

Graded Chinese Reader 3

Selected Abridged Chinese Contemporary Short Stories

中国当代短篇小说选·HSK汉语1000词简写本

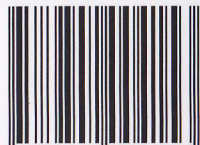

阅读指南

Reading Guide

- 1.精心选编中国当代作家的短篇小说，反映中国当代普通人生活；
Abridged versions of short stories and novellas written by contemporary Chinese writers, reflecting everyday life of ordinary Chinese people;
- 2.全书汉语词汇量控制在1000个，参照《中国汉语水平考试（HSK）大纲》的基本词汇，从甲级1033个词中选出大约870个常用词汇，在此基础上根据本书的内容补充了约130个常用词汇，书后附1000个常用词汇表；
The book contains around 1,000 Chinese words, among which 870 words are chosen from the 1,033 words of Level A listed in the HSK Outline and about another 130 commonly used words are also provided as supplementary. A list of the 1,000 commonly used words is appended at the back of the book;
- 3.多用常用词，且常用词复现率高，句子力求简短，结构完整；
Commonly used words are used in high frequency to form concise and short sentences with complete structure;
- 4.全文标注拼音，难懂词、句子加英文旁注，附中文例句；
Pinyin is added to the full text, English notes or sample sentences for difficult words and sentences are provided;
- 5.每篇故事有英文“阅读指导”、“作者简介”和中文“思考题”；
Guide to Reading and About the Author in English, as well as Questions in Chinese are provided for each story;
- 6.配有插图和MP3格式光盘，并特制“拼音隐形卡”，不需要借助拼音阅读的读者可以用卡将拼音遮盖起来。
With illustrations and CD in MP3 format. A pinyin-invisible card is designed specially for those who do not want to read pinyin.

ISBN 978-7-80200-415-3

9 787802 004153 >

定价：42.00元